

De Laatste Hartslag

Uw reis
in de
eeuwigheid

Mark Cahill

Meer dan 200,000 gedrukt!

De
Laatste
Hartslag

Uw reis
in de
eeuwigheid

Mark Cahill

Auteur van de bestseller

Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen

Oorspronkelijke titel:

ONE HEARTBEAT AWAY - Your Journey into Eternity

Mark Cahill

Copyright © 2005 Mark Cahill

Opmaak, illustraties, layout en editing door Russell Barr,

BARRgraphics (www.barrgraphics.com)

ISBN-13: 978-0-9643665-7-2

Nederlandse titel:

DE LAATSTE HARTSLAG - Uw reis in de eeuwigheid

Copyright © 2010 Nederlandse uitgave: Uitgeverij Shama

Vertaling: Henk de Jonge

Eindredactie en vormgeving: Erik van Rossum

ISBN (13) 978-94-6085-003-5

Uitgeverij Shama

Website: www.shama.nl

E-mail: info@shama.nl

Distributeur: Johannes Multimedia

Website: www.johannes-multimedia.nl

Druk: Edica S.A.

<http://www.edica.pl>

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, met als uitzondering korte aanhalingen in tijdschriftartikelen en/of recensies, tenzij het gebruikt wordt om het evangelie te verspreiden en kosteloos wordt weggegeven.

Voor de tekstvermeldingen is hoofdzakelijk gebruik gemaakt van de vertaling van 1951 van het Nederlands Bijbel Genootschap

Bij andere vertalingen geldt als afkorting:

SV = Statenvertaling

GNB = Groot Nieuws Bijbel

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling

Opgedragen aan:

Dit boek wordt opgedragen aan de waarheid.

Als u ernaar zoekt, zult u het vinden.

“Laat de persen draaien!”

“Ik heb ernstige dyslexie, wat echt een belemmering vormt bij het lezen, maar toen ik uw boek ter hand nam, was het niet alleen begrijpelijk, maar ook krachtig en leuk om te bestuderen.”

Robert Concklin

“Het boek dat u mij gaf, ‘De laatste hartslag’, heb ik de afgelopen zeven uur van kافت tot kافت uitgelezen. Ik heb tussentijds alleen gepauzeerd om te eten, mij te registreren in het hotel en om mijn verloofde erover te vertellen.”

Todd Jordan

“Dit is een van de meest opmerkelijke boeken ooit!!”

Pam Mathews

“Het boek dat u mij gaf, heeft al mijn vragen over het ‘hiernamaals’, en de eeuwigheid zelf, beantwoord. Ja, dit boek is mijn ‘reis in de eeuwigheid’ geworden. Het is fascinerend om te lezen...”

Vivianna Kotorova

“Nu ik en mijn vrienden de 40 naderen en kinderen hebben die zoveel voor ons betekenen, moeten we in staat zijn de belangrijkste vraag die er is te beantwoorden. “Wat gebeurt er na dit leven?” Al zou het alleen maar zijn om onze kinderen op het juiste pad te leiden. We zijn allemaal ‘één hartslag verwijderd’ van de eeuwigheid!

Scott Gallagher

“Ik wil alleen even zeggen dat uw nieuwe boek ‘De laatste hartslag’ heel goed geschreven is en op een geweldige wijze uitlegt wie wij zijn en waarom we op aarde zijn. Konden alle zes miljard inwoners van deze wereld dit boek maar lezen!”

Bart McCurdy

Ik heb net uw nieuwe boek ‘De laatste hartslag: Uw reis in de eeuwigheid’ uitgelezen. Laat de persen draaien! Dit boek is een “vereiste,” gereed om aan iemand te geven die op zoek is naar het allerbelangrijkste antwoord. “Waar zult u terechtkomen als u deze planeet verlaat?”

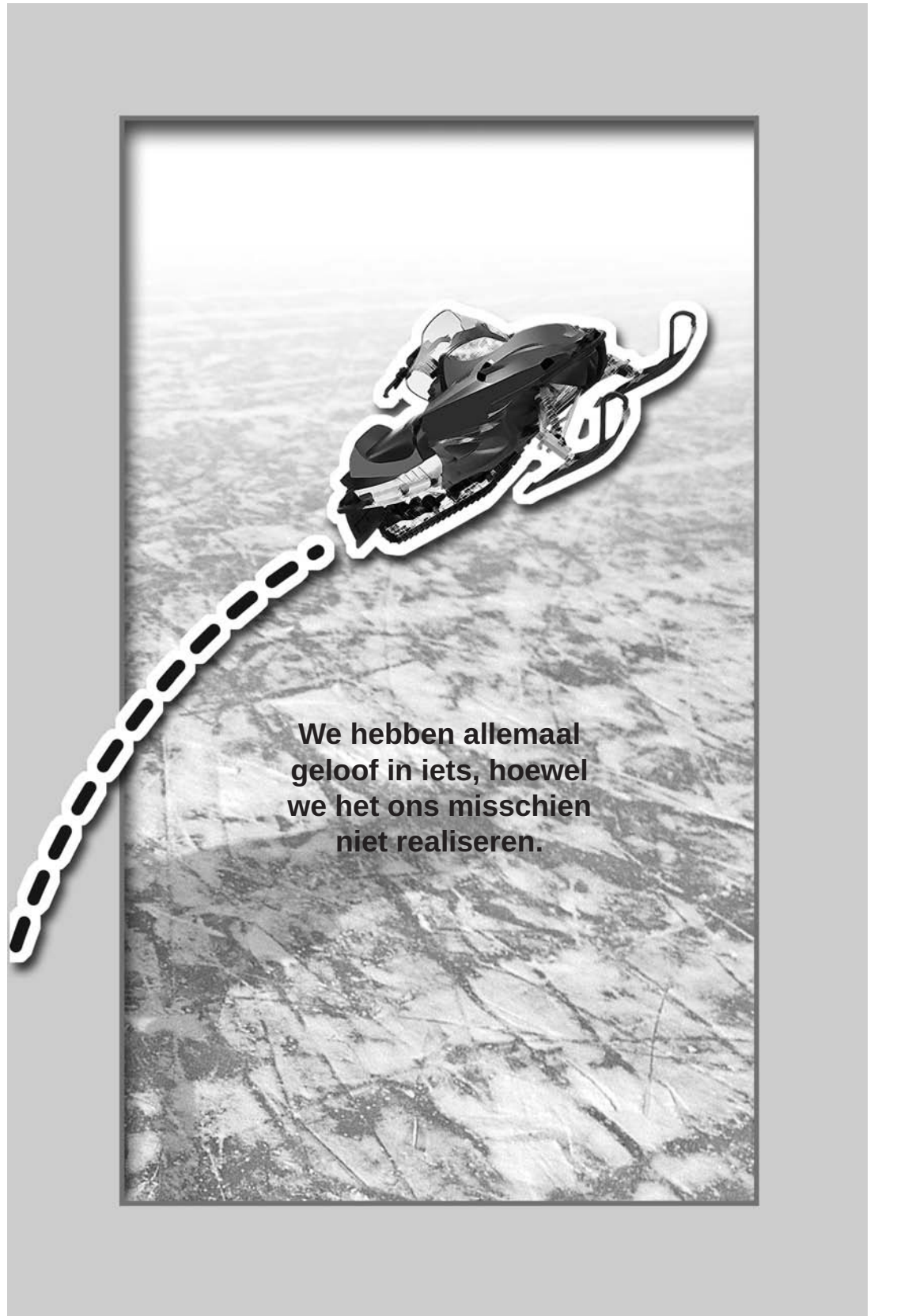
Rick Brothers

“Dit boek kan een grotere verscheidenheid mensen bereiken dan vrijwel elk ander boek dat ik ben tegengekomen: jong, oud, vriendelijk of wreed. Degelijke waarheid in uitdagende, leesbare vorm gepresenteerd. We geloven echt dat dit boek ertoe bij zal dragen, dat onze patiënten de spreekkamer met geopende geestelijke ogen verlaten.”

Dr. Steven M. Kirkham, Oftalmoloog

INHOUDSOPGAVE

<i>Colofon</i>	2
<i>Opgedragen aan</i>	3
<i>Aanbevelingen</i>	4
<i>Inhoudsopgave</i>	5
<i>Inleiding</i>	7
1. Nobelprijs	15
2. Ik zie het nu duidelijk	31
3. De rode zilveren dollar	61
4. De vlammen! De vlammen!	93
5. Het is de wet!	111
6. Het slechte nieuws	139
7. Het goede nieuws	153
8. De volgende stap	175
9. Beslissingen, beslissingen	185
10. Wie ben ik?	207
11. Weerspiegel het licht van de Zoon	211
12. Tik, tik, tik	245
<i>Geraadpleegde boeken / websites</i>	252
<i>Eindnoten</i>	253
<i>Over de schrijver</i>	258

A black and white photograph of a snowmobile on a snowy slope. The snowmobile is positioned in the upper right quadrant of the frame. A thick, white dashed line starts from the rear of the snowmobile and extends diagonally down towards the bottom left corner of the image. The background is a vast, textured expanse of snow or ice, suggesting a mountainous or high-altitude environment. The overall composition is simple and focuses on the snowmobile and its path.

**We hebben allemaal
geloof in iets, hoewel
we het ons misschien
niet realiseren.**

Inleiding

Wie voorzieningen treft voor dit leven maar geen
zorg besteedt aan de eeuwigheid, is wijs voor een
ogenblik maar een dwaas voor eeuwig.

— JOHN TILLOTSON

Men zegt dat een presidentskandidaat erg voorzichtig moet zijn bij zijn keuze van de vice-president, voor het geval zij gekozen worden. Op ieder moment is een vice-president slechts één hartslag verwijderd van het presidentschap van de Verenigde Staten van Amerika — de machtigste positie ter wereld.

De waarheid is dat een ieder van ons, op elk moment, één hartslag verwijderd kan zijn van de eeuwigheid. In een periode van vierentwintig uur klopt uw hart ongeveer honderdduizend keer. Op een dag zal een van die hartslagen uw laatste zijn.

Verontrust die gedachte u? Van nature zijn de meeste mensen bang voor de dood. De komiek Robin Williams vatte het luchtig op en schertste: “Met de dood maakt de natuur u duidelijk dat uw tafel gedekt is.” De acteur David Niven verklaarde: “Ik weiger te gaan. Ik zal razen en tieren en grote stampij maken.” En Woody Allen zei: “Ik ben niet bang om te sterven. Ik wil er gewoon niet bij zijn als het gebeurt.”

En dan heb je nog de bumpersticker met de tekst: “Met de dood maakt de natuur u duidelijk snelheid te minderen.” Toch zullen we uiteindelijk allemaal met de dood te maken krijgen en zullen we ons tot in alle eeuwigheid ergens bevinden. Waar zult u zijn over driehonderd miljoen jaar?

Het is iets waar we op een bepaald moment van ons leven allemaal over gaan nadenken. Of het nu gaat om een ziekte, om een onrustige vlucht, om een auto-ongeluk, om de dood van een vriend of een bekend persoon zoals Johnny Carson, Dale Earnhardt of de paus, om een cataclysmische gebeurtenis als 11 september, om de tsunami in de Indische Oceaan of om andere natuurrampen: een

bepaalde gebeurtenis zal onze gedachten leiden tot de vraag wat er gebeurt als we deze planeet verlaten.

En nu we het daar toch over hebben: waarom zijn we eigenlijk op deze planeet? Wat is het doel van ons bestaan? Sommigen denken dat het simpelweg draait om het naar school gaan, een beetje feestvieren, een baan zoeken, trouwen, kinderen krijgen, sportwedstrijden bezoeken, het haar grijs zien worden (of kwijt zien raken), met pensioen gaan, golf spelen en sterven.

Wat is het doel van ons bestaan? Sommigen denken dat het simpelweg draait om het naar school gaan, een beetje feestvieren, een baan zoeken, trouwen, kinderen krijgen, sportwedstrijden bezoeken, het haar grijs zien worden (of kwijt zien raken), met pensioen gaan, golf spelen en sterven.

Maar is dat de reden waarom we elke dag adem halen? Gaat het bij deze levensreis niet om meer dan leven en sterven? Hoe weten we of onze tijd op deze planeet een succes is geweest?

Sommigen zeggen misschien dat hun leven goed is geweest als ze uit de gevangenis wisten te blijven en niemand pijn hebben gedaan. Anderen omschrijven succes als iets of iemand naar hen vernoemd is. Voor u is een goed leven misschien als uw kinderen niet in al te grote problemen raken, of als u zich nooit zorgen hoeft te maken over uw financiën.

Wat is voor u het allerbelangrijkste in dit leven? Is het een van de dingen die hierboven genoemd zijn? Ik stelde deze vraag aan een man op een vliegveld en hij antwoordde dat zijn gezin het allerbelangrijkste voor hem was, wat een

typerend antwoord is op deze vraag.

Ik vroeg hem vervolgens wat het allerbelangrijkste was voor hem op de dag dat hij zou sterven. Toen hij opnieuw antwoordde dat het zijn gezin was, vroeg ik hem wat dat inhield. Hij legde uit dat hij er zeker van wilde zijn dat er na zijn dood genoeg geld zou zijn voor zijn gezin.

“Zou het niet belangrijk zijn,” opperde ik, “om erachter te komen waar u heengaat na uw dood en of uw gezin zich op een dag bij u zal

voegen?” Zijn ogen werden groter en hij zei dat hij daar nog nooit over had nagedacht.

Aangezien we allemaal deel hebben aan het ultieme statistische gegeven dat tien op de tien mensen sterven, zouden we een voor een na moeten denken over vragen als: “Waar gaan we heen als we sterven?” en: “Wie zullen er daar bij ons zijn?” U zult uw lichaam achterlaten, maar hoe zit het met uw ziel? Als u gelooft dat er meer achter uw bestaan schuilt dan simpelweg dit leven, dan bevindt u zich in goed gezelschap. Volgens een recent onderzoek van de ‘Barna Group’ geloven acht op de tien Amerikanen in een bepaalde vorm van leven na de dood. En 79 procent is het ermee eens dat “ieder mens een ziel heeft die de eeuwigheid door zal brengen in Gods aanwezigheid, dan wel afwezigheid.”¹

Wat denkt u bij uw sterven te zullen aantreffen in het hiernamaals? Er zijn veel verschillende overtuigingen. Bijvoorbeeld:

- Het hindoeïsme leert dat een mens bijna eindeloos gereïncarneerd wordt op basis van de wet van het karma, die zegt dat de goede en slechte daden en gedachten die iemand gedurende de ene levensduur uitzendt, hem gedurende een latere reïncarnatie zal overkomen, steeds weer opnieuw, net zolang tot de ziel wordt opgenomen in een goddelijk wezen. Zowel de Joodse Bijbel (door christenen het Oude Testament genoemd) als het Nieuwe Testament leert dat er een hemel en een hel is. Joden geloven, net als christenen, in een bepaalde vorm van beloning of straf na de dood.
- De islam leert dat er een paradijs is en een hellevuur, waarbij martelaarschap het enig zekere toegangsbewijs vormt tot het paradijs.

Volgens een recent onderzoek van de ‘Barna Group’ geloven acht op de tien Amerikanen in een bepaalde vorm van leven na de dood. En 79 procent is het ermee eens dat “ieder mens een ziel heeft die de eeuwigheid door zal brengen in Gods aanwezigheid, dan wel afwezigheid”.

- Boeddhisten geloven dat de ziel door middel van verlichting aanhoudend gereïncarneerd wordt, net zolang tot zij een uiteindelijke toestand van non-existentie, genaamd nirwana, bereikt.
- Atheïsten geloven dat er geen bewust hiernamaals is. Een bepaalde atheïst sprak over de dood als een ‘goddelijk doodsslaapje’.
- De new-agebeweging omsluit veel verschillende overtuigingen, waaronder het geloof dat mensen opnieuw geboren blijven worden, net zolang tot ze eenheid met God hebben bereikt.

*Verbazingwekkend
genoeg accepteert
tweederde van de
atheïsten en agnosten
het bestaan van een
hiernamaals.*

Er zijn veel mogelijkheden, maar welke ervaring zal u overkomen? Hoe kunt u weten wat u in het hiernamaals zult aantreffen als u uw laatste adem hebt uitgeblazen? En is het eigenlijk wel mogelijk om dat te weten?

Hoewel de meeste mensen in het bestaan van de ziel en in leven na de dood geloven, zijn velen onzeker over hun eigen bestemming. Eén op de vier volwassenen geeft toe dat hij ‘geen idee’ heeft wat er na de dood zal gebeuren. Verbazingwekkend genoeg accepteert tweederde van de atheïsten en agnosten het bestaan van een hiernamaals, en daarmee wordt duidelijk dat veel mensen niet goed hebben nagedacht over wat ze precies geloven en waarom. Belangrijker nog: ze hebben niet nagedacht over de vraag of er enig bewijs is dat hun overtuiging kracht bijzet.²

Stel dat ik in december in het noorden van de Verenigde Staten ben en dat zich, na een paar dagen van temperaturen onder nul, ijs begint te vormen op een nabijgelegen meer. Ik heb al eerder de ervaring gehad van het lopen over een bevroren meer, dus laten we zeggen dat ik besluit ook over dit meer te lopen. Maar dan krijg ik een beter idee: ik besluit om met een skimotor over het ijs te gaan rijden. Ik heb dat mensen zien doen op televisie en het lijkt me een geweldige belevenis.

Of nog beter: ik ga een sneeuwheiling maken, zodat ik de skimo-

tor kan laten lanceren, om vervolgens op het ijs te landen en een flink eind te glijden. Dat moet een fantastische ervaring zijn! Er is echter één probleem: het doet er niet toe hoezeer ik erin geloof dat te kunnen doen, want ik zal meteen door het ijs zakken, omdat het nog zo dun is. Dat is realiteit.

Stel nu dat het februari is en dat het om hetzelfde meer gaat. We hebben twee opeenvolgende maanden van temperaturen onder nul achter de rug. Hoewel ik echt graag over het ijs zou willen lopen, ben ik er bang voor, want een paar maanden terug is een vriend van mij door het ijs gezakt. Ik ben dus alleen bereid om een voet op het ijs te zetten en een zo licht mogelijke stap te zetten, als ik er zeker van ben dat het ijs mijn gewicht kan houden. Het ijs kan niet alleen mijn gewicht houden, maar zelfs een skimoto die door de lucht wordt gelanceerd en op het ijs landt. Waarom? Omdat het ijs inmiddels vele centimeters dik is.

Wat is het verschil tussen beide scenario's? In het eerste geval heb ik alle geloof van de wereld, maar het voorwerp van mijn geloof is niet wat ik ervan gedacht had: het ijs is te dun. Ik zou een blinde sprong van misplaatst geloof hebben gemaakt.

Als ik bij het tweede scenario het bewijs had overdacht, dan zou ik slechts een klein beetje geloof in actie nodig gehad hebben en de afloop zou prima zijn geweest.

Hoewel we het ons misschien niet realiseren, hebben we allemaal geloof in iets. Sterker nog, elke dag stelt u uw geloof in veel verschillende dingen. U hebt geloof als u auto rijdt, in de wetenschap dat andere automobilisten voor een rood stoplicht zullen stoppen. U hebt geloof dat de stoel waarop u zit, u voortdurend zal kunnen dragen. Telkens als u in een vliegtuig stapt, beoefent u uw geloof in

De sleutel is niet de hoeveelheid geloof die we hebben, maar het voorwerp van dat geloof. Dat wil zeggen: geloven of vertrouwen we in iets dat ook daadwerkelijk waar is? Waar het om gaat is of het voorwerp van ons geloof betrouwbaar is en of het ons vertrouwen zal ondersteunen.

de wetenschap dat de piloot niet suïcidaal zal zijn en niet van plan is het vliegtuig te laten neerstorten.

De sleutel is niet de hoeveelheid geloof die we hebben, maar het voorwerp van dat geloof. Dat wil zeggen: geloven of vertrouwen we in iets dat ook daadwerkelijk waar is?

Het doet er dus niet echt toe wat we geloven over het leven na de dood. Waar het om gaat is of het voorwerp van ons geloof betrouwbaar is en of het ons vertrouwen zal ondersteunen. Maakt u een blinde sprong op 'dun ijs' voor de eeuwigheid, of is het 'ijs' waarop u zult landen decimeters dik?

Wat het antwoord op die vraag ook mag zijn: uw antwoord is gebaseerd op uw geloof of overtuiging in iets. Stel uzelf dus de vraag: wat is het bewijs waarmee ik mijn geloof kan ondersteunen?

Oprah Winfrey zei dat haar favoriete vraag aan de gasten in haar show luidde: "Wat weet u absoluut zeker?" Eén ding waar we 'absoluut zeker' van kunnen zijn, is dat we zullen sterven, maar de vraag luidt nu: "Waar gaan we heen na de dood?"

Sir Winston Churchill zei: "Soms struikelen mensen over de waarheid, maar de meesten rapen zichzelf op en gaan snel verder alsof het nooit is gebeurd."

We zijn allemaal één dag dichter bij de eeuwigheid dan we gisteren waren. Om het even in wat of wie u uw geloof besloten hebt te plaatsen: u stelt het enige leven dat u hebt — uw eeuwige welzijn — afhankelijk van uw beslissing.

Hebt u het bewijs onderzocht om er zeker van te zijn dat u de juiste keuze maakt? Het is in uw eigen belang en u bent het aan uzelf verplicht om de opties ten volle te onderzoeken. U wilt het niet tot in alle eeuwigheid bij het verkeerde eind hebben, simpelweg omdat u er de tijd niet voor hebt uitgetrokken het bewijs te overwegen.

Maak voor uw reis in de eeuwigheid begint alstublieft een korte reis met mij op zoek naar bewijs van eeuwige waarheid. Is er een God? Of is Hij er niet? Is er leven na de dood? Of niet? En hoe betrouwbaar is het voorwerp van uw geloof?

Sir Winston Churchill zei: "Soms struikelen mensen over de

INTRODUCTION

waarheid, maar de meesten rapen zichzelf op en gaan snel verder alsof het nooit is gebeurd.”³

Ik hoop dat u niet slechts over de waarheid struikelt en het negeert, maar dat u het actief zult zoeken — en uw geloof erin zult stellen.

Laten we enkele bewijzen onder de loep nemen en vaststellen ‘hoe dik het ijs zal zijn’ op de dag dat u sterft. Laten we de diepten van het mysterie van eeuwige waarheid onderzoeken en kijken wat

iets komt niet zomaar
vanuit zichzelf uit niets
tevoorschijn

Hoofdstuk 1

Nobelprijs

Ik kan begrijpen dat het mogelijk is dat een mens neerkijkt op deze aarde en atheïst is, maar ik kan niet bevatten dat hij opkijkt naar de hemel en dan kan beweren dat er geen God is

— ABRAHAM LINCOLN

Veel mensen geloven niet dat God bestaat, omdat ze ervan overtuigd zijn dat de wetenschap ten volle heeft kunnen verklaren hoe ons universum tot stand is gekomen. Als er een natuurlijke verklaring is voor het ontstaan ervan, zo denken ze, wie heeft er dan een bovennatuurlijke verklaring nodig? Misschien ziet u zoals zo velen een krachtmeting tussen wetenschap en religie en gelooft u dat de wetenschap tot onbetwiste winnaar is uitgeroepen.

Maar kan de wetenschap alleen deze onvoorstelbaar prachtige en complexe schepping waarin wij leven verklaren? Zet haar grootsheid u niet aan het denken?

Hoe voorziet de zon in precies de juiste hoeveelheid energie om onze planeet te verlichten en verwarmen? Wat zorgt ervoor dat alles in onze ordelijke wereld zo goed samenwerkt? Hoe komt het dat we de precieze dag van een volle maan of een eclips kunnen voorspellen, of vast kunnen stellen of we een zware onweersbui, dan wel een sneeuwvloed mogen verwachten?

Waar komt de bliksem vandaan of een stralende regenboog? Als we de opzienbarende kleuren van een zonsondergang zien, vragen we ons dikwijls af hoe zo'n spectaculair schouwspel werd geschapen. We verbazen ons over de pracht van bergen en de schoonheid van stranden.

Toen ik de Grand Canyon voor het eerst zag, viel mijn mond open. De uitgestrektheid van het ravijn was ontzagwekkend en zijn kleuren werkelijk verbazingwekkend. Waar kwam dat ravijn vandaan?

Telkens als we kijken naar iets dat door mensen gebouwd is — bijvoorbeeld een huis — dan weten we dat er een bouwer is geweest,

iemand die het heeft geassembleerd. Als we iets zien met een ontwerp, zoals een horloge, dan weten we dat er een ontwerper is geweest die het vorm heeft gegeven. Als we kunst zien, zoals een schilderij, dan weten we dat er een kunstenaar is geweest die het geschilderd heeft. Als we ordening waarnemen — bijvoorbeeld twintig colablikjes opgesteld in een rij — dan weten we dat er een ‘rangschikker’ is geweest die ze op die manier heeft neergezet.

Als we rondkijken in het universum naar dingen die niet door mensen zijn gemaakt, wat zien we dan? We zien schepping, ontwerp, kunst en orde. Als al het kunstmatige een schepper, ontwerper, kunstenaar of rangschikker heeft, waarom geloven we dan niet dat er een Schepper, Ontwerper, Kunstenaar en Rangschikker schuilgaat achter het universum?

Hoe komt het dat we naar Mount Rushmore kijken en toch niet zeggen: “Wow, erosie is echt wonderbaarlijk! Kijk toch hoe zij de hoofden van vier presidenten van de Verenigde Staten heeft gevormd?”

Hoe komt het dat we naar Mount Rushmore (rots in de Verenigde Staten waar de beeltenissen van presidenten uitgehouwd zijn) kijken en toch niet zeggen: “Wow, erosie is echt wonderbaarlijk! Kijk toch hoe zij de hoofden van vier presidenten van de Verenigde Staten heeft gevormd”? We beseffen dat dit een dwaze uitspraak zou zijn. Telkens als we schepping, ontwerp, kunst of orde zien, is het duidelijk dat daar een intelligente macht achter schuilt die dit verwezenlijkt heeft.

Ik spreek op veel ontmoetingsplaatsen over het hele land, dus vlieg ik veel. Toen ik een keer wegreed van het vliegveld, zag ik een prachtige zonsondergang — een van die verbazingwekkende technicolor-schouwspelen die blijven veranderen als een caleidoscoop. Ik begon te bidden dat iemand die prachtige zonsondergang zou zien en zich zou afvragen wie het in de lucht geschilderd had.

De volgende avond was het Halloween. Ik logeerde bij vrienden die een erg groot huis hadden op behoorlijke afstand van de hoofdweg. Die avond was er nog niemand langsgesproken voor snoep —

totdat er rond half tien werd aangebeld. Toen de huiseigenares naar de deur liep, keek ik om de hoek om te zien wie het was.

Er stonden twee jonge vrouwen aan de deur, die hun gezichten hadden beschilderd als van een kat. Ze zagen er een beetje te oud uit voor “een snoepje of ik schiet,” dus vroeg ik ze naar hun leeftijd. Ze zeiden dat ze 20 en 21 waren. Ik vroeg ze waarom ze “een snoepje of ik schiet” deden en natuurlijk antwoordden ze dat ze zin in snoep hadden!

Na een paar minuten gekletst te hebben, stelde ik een vraag over de eeuwigheid. Een van de meisjes antwoordde: “U verspilt uw tijd als u met ons over God praat. We zijn atheïsten.” Ik vroeg ze dus welk bewijs ze hadden gevonden om aan te tonen dat er geen God bestond. Ze hadden helemaal geen bewijs, wat ik erg interessant vond.

Zoals zoveel mensen dachten ze waarschijnlijk dat het gezonde verstand aan hun kant stond. Zonder bewijs om hun overtuiging kracht bij te zetten, hadden ze in werkelijkheid echter blind geloof — en ze gebruikten dat als basis voor hun eeuwige bestemming. Sommige mensen denken dat er blind geloof voor nodig is om in God te kunnen geloven. Maar bij de meeste beslissingen in het leven gebruiken wij goed doordacht geloof en we zouden hetzelfde moeten doen bij onze beslissingen rond de eeuwigheid.

Ik vroeg ze wat voor hen voldoende bewijs zou zijn om ze ervan te overtuigen dat God wel bestond. Op die vraag hadden ze ook geen antwoord. Ik vertelde ze dus dat ik ze iets zou vertellen om over na te denken en ik legde ze het concept uit dat het universum blijk geeft van schepping, ontwerp, kunst en orde. Ik vroeg ze: “Als al het andere een schepper, ontwerper, kunstenaar of rangschikker heeft, waarom denken jullie dan dat er geen Schepper, Ontwerper, Kunstenaar en Rangschikker achter dit universum schuilgaat?”

Plotseling sperden ze hun ogen. Een van de jonge vrouwen zei: “Gisteren liep ik naar buiten in de schemering en zag ik een schitterende zonsondergang. En ik vroeg mijzelf af: “Wie heeft dat in de lucht geschilderd?”

Binnen vierentwintig uur na mijn gebed ontmoette ik iemand bij wie God dat gebed verhoord had!

Beide jonge vrouwen waren student aan de plaatselijke kunstacademie. Als kunstenaars wisten ze dat er voor elk prachtig schilderij een schilder moet zijn geweest die deze kunst gecreëerd had. En logischerwijze moet hetzelfde gelden voor alles wat er in dit onvoorstelbare universum te vinden is.

Logischerwijze weten we dat er geen niet-geschilderd schilderij, niet-gebeeldhouwd beeldhouwwerk of niet-ontworpen ontwerp kan zijn. Dat snijdt simpelweg geen hout. En het is nog onlogischer als wij onze eeuwige bestemming baseren op iets, waarvan we weten dat het onredelijk is.

Het feit dat u de bouwer van een wolkenkrabber niet kan zien, aanraken, proeven, ruiken of horen, betekent niet dat zo'n persoon niet bestaat.

Ik sprak op een dag met een man in de binnenstad van Atlanta en ik stelde hem een vraag over geestelijke zaken. Hij antwoordde dat hij atheïst was en dat je op geen enkele wijze kunt bewijzen dat er een God is.

We stonden tussen enorme gebouwen, dus wees ik naar een van de wolkenkrabbers en zei: "Bewijs mij dat er een bouwer is geweest voor dat gebouw." Hij antwoordde: Dat is makkelijk. Het gebouw zelf is het bewijs dat er een bouwer is geweest."

Hij had honderd procent gelijk. We weten dat mensen niet zomaar wat beton, leidingen, ramen, verf, metaaldraad enzovoorts bijeenbrengen, zich omdraaien, dan achterom kijken en plotseling een gebouw aantreffen. Een gebouw vereist een bouwer.

Ik zei: "Precies. Het gebouw is het bewijs dat er een bouwer is geweest." Ik voegde daaraan toe: "De zon, de maan, de sterren, de oceanen, het zand, elke unieke sneeuwvlok en de drie miljard deeltjes van uw DNA, die verschillen met die van mij, vormen absolute bewijzen dat er een Schepper van dit universum moet zijn geweest."

Hij keek me aan. Ik zag het lampje achter zijn ogen oplichten en vervolgens wendde hij zijn blik af. Terwijl hij nadacht over die uitspraak, besefte hij dat hij zichzelf van het bewijs had voorzien.

Het feit dat u de bouwer van een wolkenkrabber niet kunt zien,

aanraken, proeven, ruiken of horen, betekent niet dat zo'n persoon niet bestaat. U hebt geen wonderbaarlijk geloof nodig om ervan overtuigd te zijn, dat er een bouwer van een gebouw moet zijn geweest die u op dat moment niet kunt zien; u hoeft slechts naar het bewijs te kijken en een intelligente beslissing te nemen. Het beste bewijsstuk dat u kunt vinden, is het werk dat de bouwer achter heeft gelaten.

Hetzelfde geldt voor de God van dit universum. Het bewijs dat voor ons is achtergelaten om te aanschouwen, is het enige bewijs dat we ooit nodig zullen hebben om te weten dat ons universum een Schepper heeft.

Iets uit niets

Stelt u zich het volgende scenario voor:

Miljarden jaren geleden begon zich uit het niets een donkere substantie te vormen. Het kwam vanuit het niets. Daarna volgde er een grote knal. We weten niet waarom en wat de oorzaak was van die knal, maar het gebeurde.

Terwijl vele miljoenen jaren voorbijgingen, ontwikkelde deze substantie een gebruik en het werd zoet. Miljoenen jaren later vormden zich uit het niets een aantal aluminiummoleculen, die samenkwamen en zich om de vloeistof wikkelden in de volmaakte vorm van een cilinder. Vervolgens vormde het aluminium een treklijp bovenop de cilinder.

Veertig of vijftig jaar geleden vielen er een aantal rode en witte verfmoleculen op het blikje en vormden de woorden 'Coca-Cola,' een versheidsdatum en een complete ingrediëntenlijst. Wow — dat was wonderbaarlijk!

Dit voorbeeld, afkomstig van een vriend van mij, beschrijft een absurde denkwijze. Het zou een belediging zijn van uw intelligentie als ik vol bleef houden dat bovenstaand scenario waar was. Dit universum is oneindig complexer dan een blikje Cola, maar om de een of andere reden zijn sommige mensen er tevreden mee dat het simpelweg uit het niets kwam — dat iets voortkwam uit niets. Maar als een blikje Cola en zijn inhoud niet ontstaan kunnen zijn door willekeurige en toevallige processen, hoe kan iets dat zo ordelijk en ingewikkeld ontworpen is als ons universum dan door louter toeval zijn ontstaan? Logischerwijs weten we dat dit onmogelijk is.

Op een avond viel het me op dat er een jeugdvoetbaltraining aan de gang was aan de overkant van de straat waar ik zou spreken, dus liep ik erheen en begon een gesprek met een man die naar zijn voetballende zoon stond te kijken. Al kletsend vertelde hij me dat hij Joods was. We spraken een beetje over het Joodse geloof en hij merkte op dat hij zijn geloof niet beoefende, maar atheïst was. Een Joodse atheïst kwam als een zeer interessante combinatie op mij over.

Het was een prachtige avond — aangenaam en koel, met een heldere maan en een sterrenhemel. Ik vroeg hem: “Als u deze prachtige schepping ziet op een avond als deze, gaan uw gedachten dan niet uit naar de Schepper die deze plaats gemaakt heeft?” Hij gaf toe: “Dat is precies waar ik mee worstel.” Hij worstelde omdat hij, kijkend naar de hemel, wist dat deze ontzagwekkende schepping ergens vandaan moest zijn gekomen. Iemand had het geschapen, maar de vraag was: “Wie?”

Veel mensen geloven niet dat een God het universum schiep, omdat ze zich geen Wezen voor kunnen stellen dat eeuwig is. God moet absoluut een begin hebben gehad, denken ze. Waar kwam Hij vandaan? Wie heeft Hem gemaakt? Als ze geen bevredigende antwoorden hebben, weigeren ze te geloven.

Ik vind het interessant dat wetenschappers geloofden dat het universum eeuwig was, alvorens ze met de oerknaltheorie op de proppen kwamen. Ze konden niet verklaren hoe het uit zichzelf tot bestaan was gekomen, dus stelden ze dat het er simpelweg altijd al moet zijn geweest — het had geen begin.

Wetenschappers verkondigen nu dat het universum met een oerknal is begonnen. Dat roept meer vragen op dan dat het antwoorden geeft. Er moet iets zijn geweest om te kunnen knallen. Waar kwam die materie vandaan? Welke energiebron veroorzaakte de knal? Wat was de katalysator die de materie in beweging zette en het universum ging vormen? Hoe heeft orde voort kunnen komen uit wanorde?

Denk daar eens over na. Als u gelooft dat materie in alle eeuwigheid bestond, dat het het vermogen had om het universum spontaan

tot ontstaan te brengen en dat het machtig en intelligent genoeg was om ons universum samen te stellen met orde en precisie en schoonheid — hebt u daar zojuist dan niet God mee omschreven? Het is minder moeilijk in Hem te geloven dan u misschien had gedacht. U begrijpt Hem misschien niet, maar dat is geen reden om te geloven dat Hij niet bestaat.

Toen ik op een avond laat thuiskwam, zette ik de televisie aan en zag dat de show van David Letterman aan de gang was. Zijn gast was een tachtigjarige wetenschapper uit Engeland die zojuist de Nobelprijs had gewonnen. Ik houd van het Britse accent, dus begon ik naar het gesprek te luisteren.

De wetenschapper deed de uitspraak: “David, we hebben het punt in de wetenschap bereikt, waarop wij met absolute zekerheid weten dat dit universum een begin heeft gehad.” Letterman ging plotseling rechtop in zijn stoel zitten en keek zijn gast verrast aan. Hij zei: “Wacht eens even, wacht nou eens even. Als we weten dat dit universum een begin had, betekent dit dan niet dat...”

Hoe zou u die zin hebben afgemaakt als u aan het woord was geweest? Sommige mensen zouden misschien gezegd hebben: “... betekent dit dan niet dat er ook een einde is aan dit universum?” Maar Letterman vervolgde: “...betekent dit dan niet dat er een Beginner van dit universum moet zijn?” Zoals u ziet leidt ons verstand ons op logische wijze tot de conclusie, dat als er een begin is, er ook een Beginner van dit universum moet zijn — iemand die het allemaal in gang heeft gezet. De reactie van de wetenschapper was verbazingwekkend. Hij staaarde een moment lang naar de grond, keek vervolgens naar Letterman en zei: “In de wetenschap houden we er niet van om dat in overweging te nemen.” Wat een onvoorstelbare bekentenis! Hij verklaarde dat hij daar niet eens over na wilde denken, omdat hij een wetenschapper was.

“Het is minder moeilijk in Hem te geloven dan u misschien had gedacht. U begrijpt Hem misschien niet, maar dat is geen reden om te geloven dat Hij niet bestaat.”

Op onze reis door dit leven en onze zoektocht naar de waarheid, kunnen we ervoor kiezen om onze logica uit te schakelen, maar ik denk niet dat dit een erg verstandige keuze is. Net als Letterman weten we intuïtief dat er voor een begin een Beginner nodig is.

Oorzaak en gevolg

In de wetenschap is er zoiets als de wet van oorzaak en gevolg. Dit is een onbetwistbare, universele wet, die leert dat er voor elk materiele gevolg een oorzaak moet zijn geweest. Er is niets in dit universum dat geen oorzaak heeft voor het bestaan ervan. Uw ouders veroorzaakten u, uw grootouders veroorzaakten uw ouders enzovoorts.

In de wetenschap is er zoiets als de wet van oorzaak en gevolg. Dit is een onbetwistbare, universele wet die leert dat er voor elk materiele gevolg een oorzaak geweest moet zijn.

Maar als u steeds verder terug blijft gaan, zult u geen oneindige achteruitgang aantreffen. Uiteindelijk zult u op een Eerste Oorzaak (of Onveroorzaakte Oorzaak) stuiten, die dat eerste gevolg geschapen heeft. Iets komt niet zomaar uit eigen kracht uit het niets voort. Met andere woorden: er moet een soort redegevend instrument zijn geweest, dat het proces in gang heeft gezet en ons hele

universum in beweging bracht.

Robert Jastrow, oprichter van het Goddard-instituut voor ruimtestudie van de NASA, accepteert deze eis:

Het universum, en alles wat zich daarin heeft afgespeeld sinds het begin der tijd, geeft een indrukwekkend gevolg zonder bekende oorzaak weer. Een gevolg zonder oorzaak? Dat is niet de wereld van de wetenschap; het is een wereld van hekserij, van onberekenbare gebeurtenissen en grillen van demonen, een primitieve wereld die de wetenschap geprobeerd heeft uit te bannen.⁴

Zelfs Charles Darwin gaf toe:

De onmogelijkheid om te vatten dat dit indrukwekkende en wonderbaarlijke universum, met onszelf als bewuste wezens, door toeval ontstaan is, komt mij voor als het voornaamste argument voor het bestaan van God... Als wij

een eerste oorzaak toegeven, dan ben ik mij ervan bewust dat het verstand er nog steeds naar hunkert om te weten waar die vandaan kwam en hoe die ontstaan is.⁵

Sommige wetenschappers geven misschien niet graag toe wat dat causale instrument dan wel mag zijn, maar volgens deze wet is het onbetwistbaar dat alles met een begin een oorzaak heeft, waaronder het universum. Het universum (een gevolg) kan zichzelf simpelweg niet tot bestaan brengen. Er is een oorzaak buiten zichzelf voor nodig.

De geleerde C. S. Lewis schreef in *God in the Dock*:

Een ei dat niet afkomstig is van een vogel is net zomin ‘natuurlijk’ als een vogel die in alle eeuwigheid heeft bestaan. En aangezien de ei-vogel-ei-reeks ons niet tot een aannemelijk begin leidt, is het dan niet redelijk om de werkelijke oorsprong ergens buiten die hele reeks te zoeken? U moet de reeks motoren buiten beschouwing laten en de wereld van de mens binnenstappen, om de werkelijke producent van de raketmotor te kunnen vinden. Is het niet net zo redelijk om buiten de natuur op zoek te gaan naar de werkelijke Producent van de natuurlijke orde?⁶

Hoe denkt *u* daarover?

Louis Pasteur, de bekende wetenschapper, zei over onze wereld: “Hoe meer ik de natuur bestudeer, des te meer ik verbaasd sta over het werk van de Schepper.”⁷ Zijn logica overtuigde hem ervan dat er voor onze complexe, ordelijke schepping een Schepper nodig is.

Sir Isaac Newton verklaarde: “Dit ongekend prachtige stelsel van zon, planeten en kometen kon alleen ontstaan vanuit de raad en heerschappij van een intelligent en machtig Wezen.”⁸ Misschien vindt u het moeilijk te geloven dat God alles uit het niets heeft kunnen maken, maar het alternatief is dat niets zichzelf heeft veranderd in alles. Voor welk van beide mogelijkheden is meer geloof nodig?

Bewijs van ontwerp

Zoals we zagen bij het voorbeeld van het colablikje dat blind, willekeurig toeval geen ontwerp kan voortbrengen. U zult nooit horen van een tornado die over een vuilnisbelt raast en een volledig gevormde Boeing 747, een Mercedes en een wolkenkrabber in zijn spoor achterlaat. Waarom niet? Blind toeval is daar niet toe in staat.

ONE HEARTBEAT AWAY

Als u alle onderdelen van een horloge in een schoendoos zou doen en u zou de doos tien minuten lang schudden, gelooft u dan dat u deze onderdelen tot een functionerend horloge kunt schudden? Natuurlijk niet. En als u een jaar lang zou schudden? Zou er *dan* een functionerend horloge uit de doos te voorschijn komen? Stel dat u in staat zou zijn om het vijf miljard jaar lang te schudden; zou u dan een functionerend horloge krijgen? Er is geen enkele mogelijkheid om dat voor elkaar te krijgen.

En als het niet per toeval kan gebeuren met iets dat zo relatief simpel is als een horloge, dan kan het absoluut zeker niet per toeval gebeuren met ons schitterende complexe universum.

Denk eens na over de volgende verbazingwekkende aspecten van ontwerp, die evident zijn in ons zonnestelsel:

1. De aarde bevindt zich op precies de juiste afstand van de zon, zodat we precies de juiste hoeveelheid warmte ontvangen om het leven in stand te houden. De andere planeten van ons zonnestelsel bevinden zich of te dicht bij de zon (te heet) of te ver van de zon (te koud) om leven in stand te houden.

U zult nooit horen van een tornado die over een vuilnisbelt raast en een volledig gevormde Boeing 747, een Mercedes en een wolkenkrabber in zijn spoor achterlaat. Waarom niet? Blind toeval is daar niet toe in staat.

2. Elke merkbare verandering in de rotatiesnelheid van de aarde zou het leven onmogelijk maken. Als de aarde bijvoorbeeld zou roteren met een tiende deel van zijn huidige snelheid, dan zou al het plantenleven overdag verbranden of 's nachts bevroren.
3. Variaties in temperatuur worden binnen redelijke grenzen gehouden op grond van de vrijwel cirkelvormige baan van de aarde om de zon.
4. De maan draait om de aarde op een afstand van ongeveer 385.000 km, waardoor ongewoonlijke getijden op aarde worden veroorzaakt. Als de maan op een vijfde deel van die afstand van de aarde zou staan, dan zouden de continenten tweemaal per dag compleet overstroomd worden!
5. De dikte van de aardkorst en de diepte van de oceanen lijken zorgvuldig ontworpen te zijn. Een toename in dikte of diepte van slechts een paar

decimeter, zou de absorptie van vrije zuurstof en kooldioxide zo drastisch veranderen, dat het planten- en dierenleven niet zouden kunnen bestaan.

6. De rotatie-as van de aarde staat gekanteld in haar baanvlak en maakt ten opzichte van de loodlijn een hoek van 23 graden. Deze kanteling, in combinatie met de omwenteling van de aarde om de zon, veroorzaakt onze seizoenen, die absoluut essentieel zijn voor het verbouwen van voedselvoorraden.
7. De atmosfeer van de aarde (in het bijzonder de ozonlaag) doet dienst als een beschermend schild tegen de dodelijke ultraviolette straling van de zon, die al het leven anders zou vernietigen.
8. De atmosfeer van de aarde dient eveneens om de aarde te beschermen, door elke dag ongeveer twintig miljoen meteoren te verbranden, die binnendringen met een snelheid van ongeveer 50 km per seconde! Zonder deze cruciale bescherming zou het leven immens gevaar lopen.
9. De twee voornaamste componenten van de atmosfeer van de aarde zijn stikstof (78 procent) en zuurstof (20 procent). Deze subtiele en cruciale verhouding is essentieel voor iedere levensvorm.
10. Het magnetische veld van de aarde voorziet in belangrijke bescherming tegen schadelijke kosmische straling.⁹

Gebeurde dit alles puur toevallig? Ik denk dat iemand intellectuele zelfmoord zou moeten plegen om dat te kunnen geloven. Wat zegt uw logica als u nadenkt over het bewijs?

Zelfs de bekende astrofysicus Stephen Hawking concludeerde:

Het universum en de natuurwetten lijken speciaal voor ons te zijn ontworpen. Als elk van de ongeveer veertig natuurkundige eigenschappen een ook maar enigszins andere waarde zou hebben, dan zou het leven zoals wij het kennen niet kunnen bestaan: de atomen zouden niet stabiel zijn of ze zouden zich niet verbinden tot moleculen, of de sterren zouden de zwaardere elementen niet vormen, of het universum zou ineens instorten nog voor het leven zich kon vormen, enzovoorts.¹⁰

In tegenstelling tot de gast in de show van David Letterman zijn veel wetenschappers bereid om het bewijs op oprechte en logische wijze te overdenken en hebben vastgesteld dat de schepping van ons zeer geordende universum niet kan worden toegeschreven aan

blind toeval. Hoewel hij evolutionist blijft, geeft Hawking toe: “Het is erg moeilijk uit te leggen waarom het universum op deze manier is begonnen, als het niet een handeling van God is geweest die van plan was om wezens zoals wij te scheppen.”¹¹

Neem de conclusies in overweging die andere wetenschappers met betrekking tot het ontwerp van het universum hebben getrokken:

Sir Fred Hoyle (Brits astrofysicus):

Een interpretatie met het gezond verstand van de feiten, wijst erop dat een superintellect met natuurkunde, scheikunde en biologie in de weer is geweest en dat er geen noemenswaardige blinde krachten in de natuur zijn. De cijfers die je berekent uit de feiten komen zo overweldigend op mij over, dat deze conclusie bijna buiten kijf staat.¹²

“Het universum en de natuurwetten lijken speciaal voor ons te zijn ontworpen.”

— Stephen Hawking

Paul Davies (Australisch astrofysicus):

Voor mij is er sterk bewijs dat er iets schuilgaat achter dit alles... Het lijkt erop dat iemand de getallen van de natuur nauwkeurig heeft afgestemd, om het universum te kunnen maken... De indruk van ontwerp is overweldigend.¹³

Alan Sandage (de grootste nog in leven zijnde natuurfilosoof en winnaar van de Crawford-prijs in de astronomie):

De wereld is in al zijn delen en onderlinge verbindingen te gecompliceerd om aan toeval alleen te kunnen worden toegeschreven. Ik ben ervan overtuigd dat het bestaan van het leven met al zijn orde... simpelweg te goed is samengevoegd.¹⁴

John O’Keefe (astronoom bij NASA):

Naar astronomische normen zijn wij een verwende, in de watten gelegde, gekoesterde groep levende wezens... Als het universum niet met de meest exacte precisie gemaakt zou zijn, hadden wij nooit tot bestaan kunnen komen. Ik ben van mening dat deze omstandigheden erop wijzen dat het universum voor de mens geschapen werd om daarin te leven.¹⁵

Arno Penzias (Nobelprijswinnaar natuurkunde):

Astronomie voert ons tot een unieke gebeurtenis: een universum dat geschapen werd uit het niets, een universum met een zeer verfijnde balans die nodig is om te voorzien in precies die condities, die vereist zijn om zowel dit leven mogelijk te maken, als een leven dat een onderliggend (je zou kunnen zeggen ‘bovennatuurlijk’) plan heeft.¹⁶

George Greenstein (astronoom):

Als we al het bewijs overzien, dan dient zich hardnekkig de gedachte aan dat een of andere bovennatuurlijke macht — of beter gezegd: Macht — daarin betrokken is. Is het mogelijk dat wij plotseling, zonder het van plan te zijn geweest, op wetenschappelijk bewijs van het bestaan van een Opperwezen zijn gestoten? Was het God die binnenstapte en de kosmos zo wonderbaarlijk vervaardigde tot ons voordeel?¹⁷

Albert Einstein, een van de grootste wetenschappers aller tijden, zei: “Ik wil weten hoe God deze wereld geschapen heeft.”¹⁸ Misschien is dit een verlangen dat wij allemaal moeten afwegen wanneer we het bewijs aanschouwen.

Morele wet

Een ander argument voor het bestaan van God is de realiteit van de morele wet. De mens is een moreel wezen, maar evolutie kan niet verklaren waar ons besef over morele waarde vandaan komt. Hoe kunnen we intuïtief weten dat iets fout is, tenzij het goede bestaat? Waarom bestaan het goede en het kwade?

Onze morele natuur wordt eveneens gezien in ons verlangen naar gerechtigheid. Hoewel we zelf niet altijd het goede doen, hebben we absoluut geen moeite om te beseffen wanneer ons onrecht wordt aangedaan. En als dat gebeurt, staan we erop dat ons recht wordt gedaan! Deze morele wet, aan de hand waarvan mensen leven, moet ergens vandaan komen. Maar waar vandaan? Geesteloze processen van willekeur en toeval kunnen het bestaan van een morele code niet verklaren.

De morele code houdt ook verband met de wet van oorzaak en gevolg, waar we al eerder naar keken. Deze wet schrijft voor dat een gevolg nooit voorafgaat aan zijn oorzaak en nooit groter of beter kan zijn dan zijn oorzaak. Daarom moet er iets zijn dat al bestond voor het universum tot bestaan werd gebracht, en die oorzaak moet

“Als we al het bewijs overzien, dan dient zich hardnekkig de gedachte aan dat een of andere bovennatuurlijke macht - of beter gezegd: Macht - daarin betrokken is.”

— George Greenstein

in elk opzicht beter zijn dan ons ontzagwekkende universum. Net als bij een gebouw geeft het universum blijk van ontwerp, dus moet het een Ontwerper hebben. Aangezien het blijk geeft van intelligentie, moet zijn Ontwerper intelligent zijn; aangezien het leven heeft, moet zijn Ontwerper leven hebben; en aangezien het blijk geeft van moraliteit, moet zijn Ontwerper moreel zijn.

Als u de feiten echt onder ogen ziet, is er meer geloof voor nodig om te veronderstellen dat er geen God is, dan te geloven dat er wel een God is. Hoe kan materie uit zichzelf en uit het niets tot bestaan

*Baseer uw beslissingen
altijd op bewijzen,
feiten en de waarheid...*

*Als u de feiten echt
onder ogen ziet, is er
meer geloof voor nodig
om te veronderstellen
dat er geen God is, dan
te geloven dat er wel
een God is.*

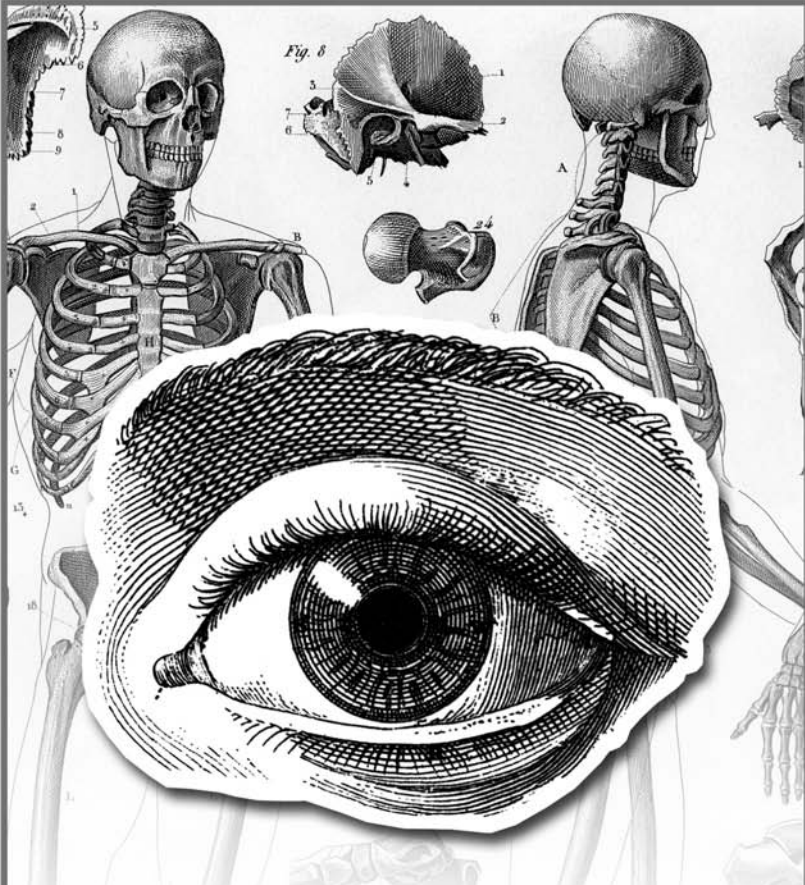
komen? Hoe kan een gevolg bestaan zonder oorzaak? Hoe kan leven voortkomen uit niet-leven? Hoe kan intelligentie voortkomen uit niet-intelligentie? Hoe kan zin voortkomen uit zinloosheid? In al deze zaken moet een atheïst geloven, wil hij consequent zijn — en ze zijn stuk voor stuk in strijd met de onweerlegbare wet van oorzaak en gevolg.

Hoe past dat bij uw logica? Baseer uw beslissingen altijd op bewijzen, feiten en de waarheid. Ga niet alleen maar af op uw gevoel wanneer u een beslissing neemt; gevoelens zijn in bepaalde aspecten van het leven misschien belangrijk, maar ze bepalen niet wat waar is.

Welnu, het ijs onder u begint dikker te worden. Als u de bewijzen van schepping, ontwerp, kunst, orde, wetenschap en de morele wet in overweging neemt, dan wordt duidelijk dat onze zoektocht naar de eeuwige waarheid zich begint te versmallen.

In het volgende hoofdstuk zullen gedetailleerder kijken naar het ontwerpproces voor ons universum. In hoofdstuk drie zullen we vervolgens nadenken over de vraag wie deze Ontwerper zou kunnen zijn.

Voorzien van de mogelijkheden zich automatisch te richten, scherp te stellen en de lensopening automatisch af te stellen, kan het menselijke oog functioneren in omgevingen van bijna totale duisternis tot helder zonlicht, kan het een voorwerp met een diameter van een dun haartje onderscheiden, en maakt het op een gemiddelde dag ongeveer 100.000 afzonderlijke bewegingen ... en als wij dan slapen voert het zijn eigen onderhoudswerk uit.

Dr. Scott Huse

Hoofdstuk 2

Ik zie het nu duidelijk

Om te veronderstellen dat het oog, met al zijn onnavolgbare vernuiftigheden voor het bijstellen van de scherpte aan verschillende afstanden, voor het toelaten van verschillende hoeveelheden licht, en voor het corrigeren van sferische en chromatische verschillen, gevormd zou kunnen zijn door natuurlijke selectie, lijkt, dat beken ik vrij, absurd tot in de hoogst mogelijke graad.

— CHARLES DARWIN

Zoals we zagen in het vorige hoofdstuk is het bewijs dat ons universum ontworpen is behoorlijk solide. Ondanks het logische bewijs dat wijst op het bestaan van een Schepper, verwerpen toch veel mensen nog steeds het idee van een God, omdat ze geloven dat evolutie een feit is.

Op de kleuterschool werd ons verteld dat de kikker die een prins werd een sprookje is. Maar op de middelbare school en de universiteit werd ons geleerd dat een kikker die een prins werd wetenschap is!

Als sommige wetenschappers dus beweren dat ze afdoende bewijs hebben voor het feit dat het hele universum uit zichzelf tot bestaan kwam, dan zijn mensen geneigd te denken dat een ‘sprookjes-Schepper’ niet van toepassing is.

Omdat ik opgroeide in een openbare-school-omgeving en ik een openbare universiteit bezocht, was ik een van de vele kinderen die evolutie onderwezen kreeg vanaf het moment dat ik naar school ging. Als volwassene dacht ik dus: “Kan evolutie niet de manier zijn waarop de hele schepping tot bestaan kwam?” Toen besloot ik wat onderzoek te verrichten — en ik stond verbaasd om wat ik ontdekte.

Omdat deze kwestie zo belangrijk is bij het vaststellen of God bestaat, maar ook wat voor soort God Hij is, trekken we er een paar minuten voor uit om de bewijzen oprecht te onderzoeken en te zien waartoe dat ons leidt.

Wat is evolutie?

Laten we eerst kijken wat er bedoeld wordt met 'evolutie'. Evolutie heeft twee hoofdtakken. De ene tak, micro-evolutie, heeft betrekking op vrij kleine variaties binnen een soort. We zien hier voortdurend bewijzen van, zoals bacteriën die resistent worden tegen antibiotica. Dit wordt ook wel adaptatie of natuurlijke selectie genoemd. Micro-evolutie is wetenschappelijk, omdat het waarneembaar en meetbaar is.

De andere tak is macro-evolutie, het concept dat opeenvolgende kleine veranderingen na verloop van tijd de ene soort geleidelijk kunnen veranderen in een andere soort.

Het brengt niet alleen kleine variaties met zich mee, maar ook de toevoeging van compleet nieuwe eigenschappen en lichaamsvormen.

Micro-evolutie wordt begrensd door de genetische code. Geen enkele eigenschap die niet al aanwezig is in het DNA van een schepsel kan ooit door natuurlijke selectie worden voortgebracht.

Dr. J. P. Moreland vat het als volgt samen:

Macro-evolutie is de algemene theorie dat al het leven voortkwam uit niet-leven in een of andere prebiotische soep (waarbij chemische reacties en een of andere vorm van energie het eerste leven lieten ontstaan), en dat al het leven zich ontwikkelde van het eerste leven tot de homo sapiens.¹⁹

Macro-evolutie — het geloof dat de variaties, die wij in de micro-evolutie (binnen de soort) zien plaatsvinden, zogenaamd onophoudelijk en onbeperkt

zijn, zodat de ene soort blijft veranderen en uiteindelijk een nieuwe soort wordt — is de kern van de evolutietheorie.

Macro-evolutie is echter nooit waargenomen, en is om die reden niet wetenschappelijk.

Toen ik op zoek ging naar de waarheid omtrent evolutie, was dit een van de meest fascinerende feiten die ik te weten kwam, namelijk dat micro-evolutie door de genetische code wordt begrensd. Geen enkele eigenschap die niet al aanwezig is in het DNA van een schepsel kan ooit door natuurlijke selectie worden voortgebracht.

Terwijl er dus variaties bestaan binnen de soorten, zijn deze altijd binnen deze grenzen. Er zijn bijvoorbeeld veel typen honden — van de chihuahua tot de Ierse wolfshond, van de Mexicaanse naakthond tot de yorkshireterriër — maar het zijn en blijven honden.

In *The Answers Book* beschrijft Ken Ham deze begrenzing van de micro-evolutie:

Adaptatie en natuurlijke selectie zijn biologische feiten; de amoebe-tot-mens-evolutie is dat niet. Natuurlijke selectie kan alleen functioneren vanuit de genetische informatie die aanwezig is in een populatie organismen — het kan geen nieuwe informatie voortbrengen. Omdat we bijvoorbeeld weten dat reptielen geen genen voor veren hebben, kan geen enkele hoeveelheid selectie een met veren bekleed reptiel voortbrengen. Mutaties in genen kunnen bestaande structuren wijzigen of elimineren, maar nooit nieuwe structuren voortbrengen.²⁰

Daarom zijn er altijd natuurlijke grenzen aan biologische verandering. Natuurlijke selectie is niet meer dan dat: selectie. Het kan niets nieuws scheppen; het kan alleen selecteren uit de informatie die reeds aanwezig is in de genetische blauwdruk van het organisme.

Toch negeren evolutionisten deze sleutelfactor en beweren dat de ene soort nieuwe informatie kan verwerven en zich tot andere soorten kan ontwikkelen. Ondanks hun theorie, hebben evolutionisten daar geen enkel bewijs voor. Het is nooit bewezen of waargenomen in de natuur en dat zal ook nooit gebeuren.

Laten we gedetailleerder kijken naar de twee voorwaarden voor macro-evolutie, die allebei noodzakelijk zijn om de evolutietheorie te laten gelden.

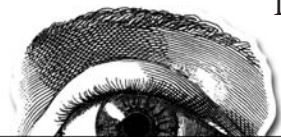
De oorsprong van leven

De eerste stelling van macro-evolutie is dat levende materie voortkwam uit niet-levende materie. Er is echter één probleem: dit is onmogelijk gebleken. De wetenschappelijke methode eist herhaalbare waarnemingen om iets te bewijzen, maar ondanks de ernstige

De eerste stelling van de macro-evolutie is dat levende materie voortkwam uit niet-levende materie. Er is echter één probleem: dat is onmogelijk gebleken.

pogingen van wetenschappers, en hun ongegronde aanspraken, zijn ze nooit bij machte geweest om leven uit niet-leven te scheppen. In feite is het tegendeel het geval.

Als de wet van de biogenese voorschrijft dat leven alleen voortkomt uit leven... waar kwam het eerste leven in het universum dan vandaan?

De evolutionist Martin Moe gaf het volgende toe: “Een eeuw van sensationele ontdekkingen in de biologische wetenschappen heeft ons geleerd dat leven alleen voortkomt uit leven.”²¹ Het is daarom onwetenschappelijk en onnauwkeurig als evolutionisten beweren dat zich spontane generatie heeft voorgedaan — dat wil zeggen dat niet-levende chemische stoffen op een bepaald moment in het verre verleden organismen hebben voortgebracht.

Louis Pasteur en anderen hebben de onmogelijkheid van spontane generatie aangetoond en de wet van de biogenese bewezen: Het leven kan *alleen* ontstaan uit reeds bestaand leven en zal *alleen* zijn eigen soort handhaven.

Eminent evolutionist George Gaylord Simpson en zijn collega's merkten op:

Er bestaat geen enkele serieuze twijfel dat biogenese de regel is, dat leven alleen voortkomt uit ander leven, dat een cel, de kern van het leven, uitsluitend en alleen het product of resultaat is van een andere cel.²²

Aangezien de wet van de biogenese voorschrijft dat leven *alleen* voortkomt uit leven, zou dit een vraag bij ons moeten oproepen: Waar kwam het eerste leven in het universum vandaan? Als leven altijd voortkomt uit leven, dan is de enig logische conclusie dat het leven altijd bestaan heeft. Vergeet niet dat er geen gevolg kan zijn zonder oorzaak en dat het gevolg niet groter kan zijn dan zijn oorzaak. De enige mogelijkheid is daarom dat we voort zijn gekomen uit een eeuwige, levende Schepper.

Nobelprijswinnaar Francis Crick verklaarde:

De grote meerderheid aaneenschakelingen [noodzakelijk voor het leven] kan nooit, op geen enkel moment, voortgebracht worden en tot één geheel gemaakt worden... Een oprecht mens, gewapend met alle kennis die nu tot

onze beschikking staat, kan alleen vaststellen dat de oorsprong van het leven in zekere zin bijna een wonder lijkt te zijn, zo talrijk zijn de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om het te laten functioneren.²³

Behalve dat leven *alleen* voortkomt uit leven, zegt de wet van de biogenese ook dat het leven alleen zijn eigen soort handhaaft. De genen van elk schepsel zijn uniek geprogrammeerd om alleen te produceren binnen dezelfde soort. Dit verklaart waarom walvissen alleen walvissen voortbrengen, koeien alleen koeien voortbrengen, mieren alleen mieren voortbrengen en mensen mensen voortbrengen — wat leidt tot het volgende probleem met evolutie.

Overgangsvormen

De tweede stelling van de macro-evolutie is dat de ene soort na verloop van tijd geleidelijk verandert en andere soorten vormt.

Om macro-evolutie te bewijzen zetten wetenschappers uiteenlopende dieren op een rij, wijzen vervolgens op de overeenkomsten, en vertellen ons dat zij duidelijk afstammen van een gemeenschappelijk evolutionair prototype. Ik weet zeker dat u dergelijke kaarten, die de ontwikkeling van vis tot reptiel tot zoogdier afbeelden, wel eens hebt gezien in school- en studieboeken.

Maar stel dat ik auto's van uiteenlopende stijl en van een bepaalde fabrikant naar grootte op een rij zet, van kleine tweepersoonsauto tot luxe-auto, en vervolgens op hun overeenkomsten wijs. Zou u geloven dat ze duidelijk van een gemeenschappelijk evolutionair prototype afstammen — of zou u simpelweg uw gezonde verstand gebruiken en denken dat ze een gemeenschappelijke fabrikant hebben?

De fossielen die gebruikt worden om zulke kaarten samen te stellen, laten hooguit micro-evolutie zien, zoals de verscheidenheid van paarden, maar is er enig bewijs dat de ene soort verandert in een ander soort? Nee. Sterker nog, er is bewijs dat dit niet het geval is, want als macro-evolutie waar zou zijn, dan zouden alle soorten meer tijd in overgang dan in voltooiing hebben doorgebracht. Daarom zou het fossielenarchief miljoenen en nog eens miljoenen overgangsvormen moeten laten zien van dieren in de tussenliggende fases van de evolutie. Er bestaat niet één zo'n fossiel.

Charles Darwin, die pleitte voor de evolutietheorie in *Over de oorsprong van soorten door middel van natuurlijke selectie, of: Het behoud van begunstigde rassen in de strijd om het bestaan*, gaf deze afwezigheid van overgangsvormen toe en noemde het een van de fatale gebreken van zijn theorie.

Hij verklaarde:

Alles in het fossiele-narchief lijkt volledig gevormd te zijn en in overeenstemming met de eigen soort. Er zijn geen dieren met gedeeltelijk gevormde skeletten of gedeeltelijke vinnen of snavels. Onder de miljarden fossielen die zijn gevonden, treffen we niet één voorbeeld aan van de overgangsvorm die volgens Darwin moest bestaan wilde zijn theorie kloppen.

Als er volgens deze theorie onnoemelijk veel overgangsvormen moeten hebben bestaan, waarom vinden we ze dan niet ingebed in de lagen van de aardkorst? Waarom is de hele natuur niet in wanorde en zijn de soorten zoals wij ze zien, duidelijk omlijdnd? Geologisch onderzoek levert niet het buitengemeen grote aantal fijne gradaties op tussen vroegere en huidige soorten, zoals de theorie het eist; en dat is de meest voor de hand liggende van alle bezwaren die ertegen aangevoerd kunnen worden. De verklaring ligt echter in de extreme onvolmaaktheid van het geologisch archief.²⁴

Darwin wist exact wat noodzakelijk was om te bewijzen dat zijn theorie geldig was, en hij was eerlijk genoeg om het te zeggen. Hij erkende ook dat er talloze steekhoudende bezwaren waren tegen zijn theorie, waarvan het gebrek aan overgangsvormen er een was. Als evolutie een feit zou zijn, dan moeten er miljoenen en nog eens miljoenen fossielen in de tussenliggende fases zijn. Het probleem, zo legde Darwin het voor, was dat men simpelweg nog te weinig van het fossielenarchief had gezien. Welnu, daar is door de moderne geologie inmiddels in voorzien.

Wat treffen we bijna honderdvijftig jaar na Darwin aan in het fossielenarchief? We treffen fossielen aan van volledig gevormde met haar bedekte mammoeten, volledige vissen, volledige reptielen enzovoorts. Alles in het fossielenarchief lijkt volledig gevormd te

zijn en in overeenstemming met de eigen soort. Er zijn geen dieren met gedeeltelijk gevormde skeletten of gedeeltelijke vinnen of snauvels. Onder de miljarden fossielen die zijn gevonden, treffen we niet één voorbeeld aan van de overgangsvormen, die volgens Darwin moesten bestaan wilde zijn theorie kloppen.

Wat kunnen we daaruit opmaken? Dat er iets helemaal mis is met zijn theorie.

Als zijn theorie waar was, dan zou het fossielenarchief een geleidelijke overgang moeten laten zien van simpelere vormen naar meer complexe vormen. Hoor wat de experts daarover zeggen.

George Gaylord Simpson gaf toe:

De stelselmatige afwezigheid van overgangsvormen beperkt zich niet tot zoogdieren, maar is een bijna universeel fenomeen, zoals al langere tijd is opgemerkt door paleontologen.²⁵

A. J. Marshall verklaarde:

De oorsprong van vogels is voornamelijk een kwestie van deductie. Er is geen fossiel bewijs voor de stadia waardoor de opmerkelijke verandering van reptiel tot vogel tot stand kwam.²⁶

H. W. Smith van NYU schreef over het ontbreken van fossielen die voor de gewervelde dieren zouden moeten bestaan:

De kloof blijft bestaan en de beste plaats om de evolutie van de gewervelde dieren te beginnen, is in de verbeelding.²⁷

Nadat hij veertig jaar lang had gezocht naar bewijzen voor evolutie, en het hem niet gelukt was er ook maar één te vinden, schreef Nils Heribert-Nilsson:

Het fossiele materiaal is nu zo volledig, dat het onmogelijk is gebleken om nieuwe klassen te construeren, en het ontbreken van overgangsgroepen kan niet verklaard worden aan de hand van gebrek aan materiaal. De onvolkomenheden zijn reëel; ze zullen nooit opgevuld worden.²⁸

Het staat vast: er bestaat geen bewijs in het fossielenarchief voor macro-evolutie — dat wil zeggen: dat de ene soort verandert in een andere. Evolutionisten proberen het ontbreken van overgangsvormen te verdedigen met de bewering dat de soorten zich zo snel hebben ontwikkeld, dat ze geen fossielenarchief hebben achterge-

laten. Maar ze vertellen ons ook dat niemand in deze tijd evolutie plaats kan zien vinden, omdat het te langzaam gebeurt.

Of het nu zogenaamd te snel of te langzaam gebeurt om te kunnen waarnemen: feit blijft dat er geen fossiel bewijs van macro-evolutie bestaat. In werkelijkheid kan niemand, waar dan ook, enig bewijs van evolutie *zien*!

Kunnen we evolutie als een ‘feit’ omschrijven, als er geen bewijs is om het te bevestigen? Dat draagt niet eens bij tot een goede theorie!

In het tijdschrift *Evolution* herinnerde David Kitts zijn collega-evolutionisten aan het volgende:

Ondanks de schitterende belofte dat de paleontologie een middel zou verschaffen om de evolutie te ‘zien’, heeft het de evolutionisten een aantal onaangename moeilijkheden voorgelegd, waarvan de meest roemruchte de aanwezigheid van ‘hiaten’ in het fossielenarchief is. Voor evolutie zijn overgangsvormen nodig tussen de soorten en de paleontologie kan hier niet in voorzien.²⁹

In plaats van geleidelijke verandering getuigt het fossielenarchief van een plotselinge verschijning en stabiliteit: de meeste fossiele soorten verschijnen eensklaps en volledig gevormd ten tonele.

Volgens paleontoloog Robert Carroll:

De meest opvallende kenmerken van evolutie op grote schaal zijn het uiterst snelle uiteenlopen van de geslachten rond de tijd van hun ontstaan, gevolgd door lange perioden waarin primaire bouwplannen en levenswijzen blijven gehandhaafd. Wat ontbreekt zijn de vele tussentijdse vormen die door Darwin werden verondersteld...³⁰

In de periode die door paleontologen ‘de Cambrische explosie’ wordt genoemd, verschijnt vrijwel elke grote diergroep plotseling en uit het niets ten tonele, zonder overgangsvormen die daaraan voorafgaan. In plaats van dieren die uiteenlopen van een gemeenschappelijke voorouder, laat het fossielenarchief zien dat alle grote groepen abrupt en *tegelijk te voorschijn kwamen*. Denk daar eens over na. Ondersteunt dit bewijs de theorie dat het leven zich per toeval geleidelijk heeft ontwikkeld — of wijst het op een Schepper?

Evolutionisten voeren gewoonlijk aan dat de noodzakelijke overgangsfossielen wel bestaan, maar nog niet gevonden zijn of dat ze vernietigd zijn. Als u in iets gelooft zonder daarvoor enig bewijs te

hebben, valt dat dan binnen het domein van de wetenschap — of is het geloof?

Waarom zou iemand ervoor kiezen zonder bewijsleverend materiaal in de evolutie te geloven — die in werkelijkheid door bewijzen weerlegd wordt — maar niet te geloven in een Schepper, voor wie we wel bewijzen hebben?

De test voor welke theorie dan ook is volgens dr. Kent Hovind of zij al dan niet voorziet in antwoorden op fundamentele vragen. Hoe zou u de volgende vragen beantwoorden?

1. Wanneer, waar en waarom ontstond het leven uit niet-levende materie?
2. Wanneer, waar en waarom leerde het leven zichzelf voort te planten?
3. Waarmee plantte de eerste cel, die tot geslachtelijke voortplanting in staat was, zich voort?
4. Waarom zou een plant of een dier meer van zijn eigen soort willen voortbrengen, als dat betekent dat er meer monden gevoed moeten worden en dat het de kans op overleving verkleint? (Heeft de enkeling een drang om te overleven, of de soort? Hoe verklaart u dat?)
5. Hoe kunnen mutaties (hergroepering van de genetische code) nieuwe, verbeterde variëteiten voortbrengen? (Het hergroeperen van Nederlandse brieven zal nooit Chinese boeken opleveren.)
6. Natuurlijke selectie werkt alleen met de reeds beschikbare genetische informatie en zorgt er alleen maar voor dat de soort stabiel blijft. Hoe verklaart u de toenemende complexiteit in de genetische code die zich moet hebben voorgedaan als de evolutie een feit is?
7. Wanneer, waar en waarom:
 - a. Werden eencellige planten meercellig? (Waar zijn de twee- en driecellige tussenvormen?)
 - b. Veranderden vissen in amfibieën?
 - c. Veranderden amfibieën in reptielen?
 - d. Veranderden reptielen in vogels? (Hun longen, botten, ogen, voortplantingsorganen, harten, manier van voortbewegen, lichaamsbedekking enzovoorts verschillen enorm van elkaar!) Hoe leefden de tussenvormen?
8. Wanneer, waar, waarom, hoe en uit wat:
 - a. Ontwikkelden zich walvissen?

ONE HEARTBEAT AWAY

- b. Ontwikkelden zich zeepaardjes?
 - c. Ontwikkelden zich vleermuizen?
 - d. Ontwikkelde zich haar, vel, veren, schubben, nagels, klauwen enzovoorts?
9. Welk van de volgende zaken ontwikkelde zich het eerst (hoe, en hoelang, functioneerden ze zonder de andere)?
- a. Het spijsverteringsstelsel, het voedsel om verteerd te worden, de eetlust, de bekwaamheid om het voedsel te vinden en te eten, de spijsverteringssappen, of het weerstandsvermogen van het lichaam tegen zijn eigen spijsverteringssap (maag, darmen enzovoorts)?
 - b. De drang zich voort te planten of de mogelijkheid zich voort te planten?
 - c. De longen, de slijmbekleding om ze te beschermen, de strot of de volmaakte vermenging van gassen om in de longen geademd te worden?
 - d. De planten of de insecten die erop leven en die de planten bevruchten?
 - e. De botten, ligamenten, pezen, de voorraad bloed of de spieren om de botten te laten bewegen?
 - f. Het immuunsysteem of de noodzaak daarvan?³¹

Trek er wat tijd voor uit om uw antwoorden zorgvuldig te overwegen. Weet u zeker dat ze redelijk en wetenschappelijk bewijsbaar zijn, of hoopt en gelooft u alleen maar dat het op die manier gebeurd is? Bent u echt van mening dat evolutie steekhoudend is?

Wetenschappers willen ons ervan overtuigen dat nieuwe lichaamsvormen en complexe organen — met al hun met elkaar in verband staande functies — zich simpelweg voordeden om aan nieuwe behoeften van het dier te voldoen.

Als u erbij stilstaat en er logisch over nadent, is het echter onmogelijk. Natuurlijke selectie is prima om bepaalde kleinschalige veranderingen in organismen te verklaren, zoals de snavels van vogels die zich aan kleine veranderingen in het leefgebied aanpassen. Zij kan bestaande structuren nemen en ze verfijnen. Maar zij kan niet verklaren hoe die complexe structuren überhaupt zijn ontstaan.

We moeten eveneens het idee van de overgangsvormen tot zijn

logische conclusie volgen: Kan een vis overleven met een gedeeltelijke kieuw? Nee, hij zou doodgaan. Kan een vogel overleven met een halve vleugel? Nee, dan wordt hij lunch voor een ander dier! Kunnen we voedsel verteren met een onvolledig spijsverteringsstelsel? Of zien met een onontwikkelde oogbol? Kan een jachtluipaard rennen zonder volledig gevormde poten? Het gezonde verstand geeft ons het antwoord.

De ontbrekende schakel

En dat voert ons tot de climax van de overgangsvormen — de ontbrekende schakel tussen aap en mens. Als mensen geëvolueerd zijn uit apen, dan zou het fossielenarchief een groot aantal overgangsvormen moeten laten zien. En omdat mensen naar eigen zeggen relatief kort geleden geëvolueerd zijn, hebben de fossielen minder tijd gehad om te vergaan en zouden ze om die reden overvloedig aanwezig moeten zijn.

Wat hebben de wetenschappers gevonden? De Nebraska-mens, de Piltdownmens, de Java-mens, de Peking-mens, de Neanderthaler en Lucy worden stuk voor stuk als ‘ontbrekende schakels’ beschouwd. Maar wist u dat bij *elk van hen* het tegendeel wetenschappelijk is bewezen? Toch waren ze opgenomen in mijn schoolboeken en — ofschoon wetenschappelijk weerlegd — worden velen van hen nog steeds in de studieboeken afgebeeld!

Laten we naar de bewijzen kijken:

De Nebraska-mens werd gereconstrueerd aan de hand van één enkele tand die in Nebraska was gevonden. Op basis van slechts één tand (en een heleboel fantasie) werd de Nebraska-mens volledig uitgetekend, compleet met schedel, skelet, stukken gereedschap en zelfs een gezin. Het enige probleem is dat de tand later afkomstig bleek te zijn van een uitgestorven zwijn!

Omdat mensen naar eigen zeggen relatief kort geleden geëvolueerd zijn, hebben de fossielen minder tijd gehad om te vergaan en zouden ze om die reden overvloedig aanwezig moeten zijn.

De Piltdown-mens bleek een opzettelijke vervalsing te zijn. Het schedelfragment was in werkelijkheid afkomstig van een hedendaags mens en het kaakdeel en twee tanden waren van een orang-oetang. De tanden waren gevijld om ze een menselijke aanblik te geven en de botten en tanden waren geverfd om ze er zeer oud uit te laten zien. De hele ‘ontdekking’ was van begin af aan een vervalsing, om mensen die niet naar de waarheid wilden zoeken voor de gek te houden.

De Java-mens werd gereconstrueerd uit botten die ver uit elkaar hadden gelegen — een schedeldak en een dijbeen die op grote afstand van elkaar in een kiezellaag werden aangetroffen. In werkelijkheid ging het om niet-verwante delen van een mens en een reuzengibbon.

De Peking-mens was enkel gebaseerd op aapachtige schedels die aan de achterkant waren ingeslagen. Omdat ze samen met diverse dierenbotten en handwerktuigen gevonden werden, vermoedde men dat deze ‘handwerktuig gebruikende apen’ de voorouders van de mens waren. In plaats daarvan ontdekte men dat deze dieren door mensen waren verorberd en dat de handwerktuigen niet door hen maar op hen gebruikt waren.

De Neanderthaler bleek volledig mens te zijn — doodgewone moderne mensen met een goedontwikkelde cultuur, kunst en godsdienst, die echter aan de gevolgen van voedselgebrek leden.

Lucy kon geen ‘ontbrekende schakel’ zijn, omdat men heeft vastgesteld dat de mens voor de tijd van Lucy rechtop liep.

‘De ontbrekende schakel’ ontbreekt nog steeds — en zal voorgoed ontbreken, want de volgende regel geldt zowel voor mensen als voor alle overige levensvormen: er bestaan geen overgangsvormen. Alles in het fossielenarchief verschijnt plotseling en volmaakt gevormd ten tonele.

Nogmaals: terwijl er talrijke bewijzen zijn voor micro-evolutie (aanpassing binnen een soort), bestaat er bij de macro-evolutie — de zogenaamde ontwikkeling van de ene soort in een andere — geen

enkel bewijs dat die theorie ondersteunt. Niet één. Wetenschappers hebben geen overgangsfossielen en geen ontbrekende schakels gevonden.

Dr. Colin Patterson, directeur van het Brits natuurhistorisch museum en een zeer hooggeacht evolutionist, schreef een boek over de evolutie. Toen hem gevraagd werd waarom zijn boek geen enkele illustratie van overgangsfossielen bevatte, antwoordde Dr. Patterson, die zeven miljoen fossielen in zijn museum heeft:

Ik ben het volkomen eens met uw opmerkingen over het ontbreken van ondubbelzinnige illustraties van evolutionaire overgangsvormen in mijn boek. Als ik wist dat ze bestonden, fossielen of levende wezens, dan zou ik ze beslist hebben opgenomen... Ik zal de feiten op tafel leggen. Er bestaat niet één zo'n fossiel op grond waarvan men een waterdicht argument aan kan voeren.³²

Niles Eldridge, een vooraanstaand expert in gewervelde fossielen, besloot de bewijzen eerlijk te overwegen. Hier volgt zijn conclusie:

Geen wonder dat paleontologen de evolutietheorie zolang vermeden. Het lijkt nooit te gebeuren. Naarstige opgravingen in klifwanden levert zigzagsgewijze en kleine variaties op, en heel soms vage opeenhopingen van verandering — over een periode van miljoenen jaren, in een tempo dat veel te laag is om een werkelijke verklaring te kunnen zijn voor alle wonderbaarlijke veranderingen die zich hebben voorgedaan in de evolutionaire geschiedenis. Als we dan het begin zien van een nieuw evolutionair fenomeen, verschijnt het meestal plotseling, en vaak zonder overtuigend bewijs dat de fossielen zich niet elders ontwikkelden! Evolutie kan niet voortdurend ergens anders plaatsvinden. Op die manier heeft het fossielenarchief echter een klap uitgedeeld aan vele wanhopige paleontologen die meer wilden weten over de evolutietheorie.³³

Wow! Wat een uitspraken! Ons werd zojuist verteld *dat er geen bewijzen zijn* ter ondersteuning van de evolutietheorie.

Na wat onderzoek te hebben verricht om achter de waarheid te komen, kwam ik inderdaad 'meer te weten over de evolutietheorie'. Ik ontdekte dat er simpelweg geen bewijs bestaat om mijn geloof op te vestigen. Hoe zit het met u?

Kansberekening

Zoals we al zagen bewijst de wet van de biogenese dat evolutie niet mogelijk is. En het volkomen ontbreken van fossiel bewijs ondersteunt die conclusie.

Een ander feit dat mij ertoe bracht om evolutie te verwerpen, was de wet der kansberekening, die eveneens de onmogelijkheid van leven dat voortkomt uit niet-leven aantoonde.

Volgens de gerenommeerde Britse astronoom Sir Frederick Hoyle bleek het aantal proefmontages van aminozuren dat nodig was om enzymen te laten ontstaan, die vereist zijn voor het leven, en hun ontdekking door toevallige vermenging, kleiner te zijn dan 1 op 1

$\times 10^{40.000}$.³⁴ Om u een idee te geven hoe buitengewoon groot dit getal is: één triljoen is slechts 10^{12} . En men schat dat er slechts 1080 elektronen zijn in het hele universum! Het is dus bijna

Evolutie kan niet voortdurend ergens anders plaatsvinden. Op die manier heeft het fossielenarchief echter een klap uitgedeeld aan vele wanhopige paleontologen die meer wilden weten over de evolutietheorie.

— Niles Eldridge

onmogelijk om ons zelfs maar een voorstelling te maken van $10^{40.000}$ van een bepaald iets. Wiskundigen zeggen dat een gebeurtenis waarbij de kans kleiner is dan 1 op 10^{50} onmogelijk is — het is een gebeurtenis waarvan wij met zekerheid vast kunnen stellen dat zij nooit plaats zal vinden, ongeacht de hoeveelheid beschikbare tijd en de hoeveelheid denkbare gelegenheden waarbij de gebeurtenis plaats zou kunnen vinden.

Vergeet niet dat Hoyle zei dat de kans dat een enzym spontaan kan ontstaan kleiner is dan 1 op $10^{40.000}$ — wat een onvoorstelbaar veel kleinere kans is dan

1 op 10^{50} , wat een gebeurtenis onmogelijk maakt.

Dr. Harold Morowitz, voormalig hoogleraar biofysica aan de universiteit van Yale, schatte de kans op de toevallige vorming van de kleinste, simpelste vorm van levend organisme dat ons bekend is, 1 op $10^{340.000.000}$.

En de bekende astronoom en evolutionist Carl Sagan schatte de kans dat het leven zich ontwikkelt op één enkele planeet, waaronder de aarde, 1 op $10^{2.000.000.000}$.

Realiseert u zich hoe gigantisch dat getal is? Er zijn 6000 boeken van elk 300 bladzijden voor nodig, alleen om dat getal op te kunnen

schrijven. Als we dus spreken over zaken die onmogelijk zijn, dan komt spontane generatie als eerste in aanmerking.

Volgens de wet der kansberekening ligt de waarschijnlijkheid dat leven ontstaat uit niet-leven ver buiten het gebied der mogelijkheden. En dan hebben we het alleen over een enkele molecuul die tot leven komt. Hoe wilt u de complexiteit van levensvormen of de vorming van de extreem gedetailleerde genetische code van DNA verklaren?

Menselijk DNA omvat bijvoorbeeld drie miljard stukjes informatie — letterlijk tienduizenden pagina's vol. Evolveerde en ontwikkelde die informatie zich pagina voor pagina?

Hoe kan ongericht, willekeurig toeval dergelijke complexe informatie hebben voortgebracht? Het gaat ons verstand te boven als we erover nadenken. Het wijst beslist niet op toeval, maar op ontwerp.

Een man stelde mij eens een vraag: Als je een computer, een robot, een Boeing 747 en een eenvoudige worm naast elkaar zet, welk van de vier zal volgens een wetenschapper dan het meest gecompliceerde ontwerp hebben?

Ik dacht dat het de worm zou zijn. Hij zei dat ik gelijk had en wetenschappers bevestigen dat. Als u de functie van een spijsverteringsstelsel bestudeert, of een ander gering lichaamsstelsel, dan zult u waardering krijgen voor de zeer geordende innerlijke werkingen van dat stelsel.

We weten dat de computer een schepper en ontwerper heeft; we weten dat de robot een schepper en ontwerper heeft; we weten dat de Boeing 747 een schepper en ontwerper heeft; maar om de een of andere reden denken we dat de worm na verloop van tijd toevallig ontstaan is. Dat snijdt simpelweg geen hout. Als onbezielde objecten een schepper en ontwerper nodig hebben, dan moet de complexe, levende, zichzelf voortplantende worm niet alleen een schepper en ontwerper nodig hebben gehad, maar een veel *grotere* Schepper en Ontwerper hebben gehad dan die van de drie ziellose objecten. En als dit al geldt voor de 'simpele' worm, stelt u zich dan eens voor wat er nodig is voor de vorming van iets dat zo verbazingwekkend complex is als het menselijke brein.

Zelfs Carl Sagan geeft toe:

De informatiecapaciteit van het menselijke brein uitgedrukt in bits, is waarschijnlijk te vergelijken met de totale hoeveelheid verbindingen tussen neuronen — ongeveer honderd triljoen, 10^{14} bits. Als dat moest worden opgeschreven, dan zou die informatie iets van twintig miljoen boekdelen vullen — net zoveel als in de grootste bibliotheken ter wereld. Het equivalent van twintig miljoen boeken bevindt zich in het hoofd van elk van ons. Het brein is een zeer grote plaats in een zeer kleine ruimte... De neurochemie van het brein is verbazingwekkend bedrijvig, als het schakelsysteem van een machine, wonderbaarlijker dan die door mensen ontworpen.³⁵

Als mensen niet in staat zijn om zoiets verbazingwekkends als het brein te ontwerpen, wie kan het dan wel — en deed het ook?

De wereldberoemde kruisvaarder voor het darwinisme, professor Richard Dawkins, verklaart:

We hebben gezien dat levende dingen zo prachtig ‘ontworpen’ zijn, dat het te onwaarschijnlijk is dat ze toevallig tot bestaan zijn gekomen.³⁶

Onherleidbare complexiteit

De biochemicus Dr. Michael Behe, die erop wijst dat evolutie nooit verantwoordelijk kan zijn geweest voor de ingewikkelde levensstructuren, heeft iets vastgesteld dat hij omschrijft als ‘onherleidbare complexiteit’.

Dit heeft betrekking op een organisme dat zo complex is, dat het niet stukje bij beetje heeft kunnen ontstaan en toch heeft kunnen blijven functioneren; alle delen moeten tegelijk tot stand zijn gekomen om überhaupt enige functie te kunnen hebben. Behe legt uit:

Met ‘onherleidbaar complex’ bedoel ik één enkel systeem dat bestaat uit een aantal goed geordende, op elkaar inwerkende onderdelen, die bijdragen aan de basisfunctie, en waarbij de verwijdering van een der onderdelen er op doeltreffende wijze voor zorgt dat het systeem ophoudt te functioneren.

Een onherleidbaar complex systeem kan niet direct geproduceerd worden (dat wil zeggen, door de aanvankelijke functie, die aan de hand van hetzelfde mechanisme blijft werken, steeds verder te verbeteren) door kleine, opeenvolgende wijzigingen van een voorlopersysteem, omdat elke voorloper van een onherleidbaar complex systeem, waarin een onderdeel ontbreekt, per definitie niet functioneel is...

Aangezien natuurlijke selectie alleen systemen kan kiezen die al werkzaam zijn, zou een biologisch systeem dat niet geleidelijk geproduceerd kan worden als één geïntegreerd geheel, in één machtige beweging moeten ontstaan, zodat de natuurlijke selectie iets heeft om mee te werken.³⁷

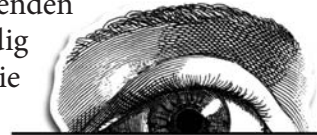
Hij noemt een eenvoudige muizenval als voorbeeld. Alle onderdelen moeten tegelijkertijd aanwezig zijn om de val te laten functioneren. Een stukje hout zal een muis niet vangen. Een stukje hout en een veer zullen de muis niet vangen. Een stukje hout, een veer en een scharnier zullen de muis niet vangen. Alle onderdelen moeten aanwezig zijn en op de juiste wijze zijn opgesteld, om de muizenval te laten functioneren. Hetzelfde geldt voor elk onherleidbaar complex stelsel.

Het kniegewricht bestaat bijvoorbeeld uit tenminste zestien essentiële eigenschappen, die elk duizenden stukjes informatie vereisen om gelijktijdig in de genetische code te bestaan. Om die reden kan de knie niet geleidelijk geëvolueerd zijn, maar moet hij eensklaps, als een totaal en volledig functionerend gewricht geschapen zijn.

Verbazingwekkend genoeg gaf Charles Darwin zelf toe dat zijn theorie ineen zou storten als een idee als ‘onherleidbare complexiteit’ kon worden bewezen. In *De oorsprong der soorten* schrijft hij:

Als het bewezen kan worden dat er een complex orgaan zou bestaan, dat zich onmogelijk kan hebben gevormd door talrijke, opeenvolgende, kleine modificaties, dan zou mijn theorie absoluut ineenstorten.³⁸

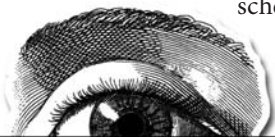
Darwin zei, zoals geciteerd aan het begin van dit hoofdstuk, dat hij erg veel moeite had met het menselijke oog. Hij gaf toe dat het “tot in de hoogst mogelijke graad absurd was” om te beweren dat het oog, met zijn verbazingwekkende complexiteit, zou zijn geëvolueerd.

Een stukje hout zal een muis niet vangen. Een stukje hout en een veer zullen de muis niet vangen. Een stukje hout, een veer en een scharnier zullen de muis niet vangen. Alle onderdelen moeten aanwezig zijn en op de juiste wijze zijn opgesteld, om de muizenval te laten functioneren.

Dr. Scott Huse zet uiteen waartoe het menselijke oog in staat is:

Voorzien van de mogelijkheden zich automatisch te richten, scherp te stellen en de lensopening automatisch af te stellen, kan het menselijke oog functioneren in omgevingen van bijna totale duisternis tot helder zonlicht, kan het een voorwerp met een diameter van een dun haartje onderscheiden, en maakt het op een gemiddelde dag ongeveer 100.000 afzonderlijke bewegingen, terwijl het ons trouw een voortdurende reeks gekleurde, driedimensionale beelden verschaft. Dit alles wordt gewoonlijk zonder klacht uitgevoerd en als wij dan slapen voert het zijn eigen onderhoudswerk uit.³⁹

De flagel is een kleine propeller met motoraandrijving op de rug van bepaalde bacteriën, die ze door hun wateromgeving voortdrijft. Hij roteert met 100.000 toeren per minuut en kan in een kwartslag van richting veranderen. Het ingewikkelde mechanisme in deze moleculaire motor - waaronder een rotor, een stator, O-ringen, lagerbussen en een drijfjas - vereist de harmonieuze samenwerking van ongeveer veertig complexe proteïnedeltjes.

Kijk vervolgens naar de flagel van bacteriën — een technisch wonder. In zijn hoorcolleges noemt Harvard-bioloog Howard Berg de flagel “de meest efficiënte machine van het universum”.

De flagel is een kleine propeller met motoraandrijving op de rug van bepaalde bacteriën, die ze door hun wateromgeving voortdrijft. Hij roteert met 100.000 toeren per minuut en kan in een kwartslag van richting veranderen. Het ingewikkelde mechanisme in deze moleculaire motor — waaronder een rotor, een stator, O-ringen, lagerbussen en een drijfjas — vereist de harmonieuze samenwerking van ongeveer veertig complexe proteïnedeltjes.

Als een van de onderdelen ontbreekt of niet in de juiste verhoudingen beschikbaar is, dan zal zich geen bruikbare flagel vormen. Hoe kan het dan geëvolueerd zijn?

Volgens Michael Behe kennen we slechts één bekwame oorzaak die doelmatig geïntegreerde, onherleidbaar complexe stelsels voort kan brengen: een intelligente Ontwerper.

De moleculaire biologie heeft ons laten zien dat een enkele cel onvoorstelbaar complex is. Bruce Alberts, vooraanstaand celbioloog en voorzitter van de ‘National Academy of Sciences’, schrijft:

We hebben cellen altijd onderschat... De hele cel kan beschouwd worden als een fabriek die een gedetailleerd netwerk van met elkaar verbonden montagebanden bevat, waarvan elk is opgebouwd uit een reeks grote proteïne-machines. Waarom noemen we cellen machines? Omdat deze proteïne-samenvoegingen, net als de machines die uitgevonden zijn door mensen om efficiënt met de macroscopische wereld om te gaan, zeer harmonieus samenwerkende, bewegende onderdelen bevatten.⁴⁰

En alle onderdelen moeten zich gelijktijdig op de juiste positie bevinden, want anders kan de cel niet functioneren.

Aangezien het leven is opgebouwd uit deze ‘machines’, is het een absurd idee dat natuurlijke processen in staat zijn geweest een levend stelsel te maken.

Behe erkent dit:

Stelsels met verschrikkelijke, onherleidbare complexiteit maken deel uit van de cel. Het daaruit voortvloeiende besef dat het leven door een rationeel wezen is ontworpen, is een schok voor mensen uit de twintigste eeuw, die gewend zijn geraakt aan het idee dat het leven het gevolg is van simpele natuurwetten.⁴¹

Hoewel de zeer ingewikkelde machines in cellen vaak lijken op die door mensen ontworpen, zijn ze in veel gevallen veel *geavanceerder* dan wat mensen voort hebben kunnen brengen!

Evolutionist Richard Dawkins zei over het DNA in cellen: “De machinecode van de genen lijkt op mysterieuze wijze op die van een computer.”⁴²

Bill Gates, medeoprichter van Microsoft, verklaarde: “DNA is als een computerprogramma, maar veel en veel geavanceerder dan de software die wij ooit hebben voortgebracht.”⁴³

Gates neemt programmeurs in dienst om zijn software te ontwerpen. Is het dan niet steekhoudend dat de ‘software’ in een cel — die veel geavanceerder is dan de software ooit door mensen vervaardigd — ook een ontwerper heeft gehad?

Sterker nog: onderzoekers geloven dat DNA de basis zou kunnen vormen voor een ontstellend krachtige nieuwe generatie compu-

ters. Toen de informaticus Leonard Adleman zich realiseerde dat menselijke cellen en computers op bijna dezelfde manier informatie verwerken en opslaan, begonnen onderzoekers over de hele wereld piepkleine op biologie gebaseerde computers te creëren, waarbij ze reageerbuisjes met water vol DNA gebruikten, om algoritmen te vermalen en gegevens uit te spuwen.

Onderzoekers hopen ook dat het genetische materiaal zichzelf kan voortplanten en zal uitgroeien tot processors die zo sterk zijn, dat ze de problemen kunnen aanpakken die te complex zijn om te kunnen worden opgelost door op silicium gebaseerde computers.

Het tijdschrift *Nature Biotechnology* vertelt over twee wetenschappers die een biologisch gebaseerde computer bouwden, die niet van een mens kan verliezen met boter-kaas-en-eieren en die geen hulp van bronnen van buitenaf nodig heeft om wedstrijden te kunnen spelen.

Vraag: Als de fundamentele bouwsteen van het leven slimmer is dan de mens, denkt u dan niet dat er iets nodig was dat slimmer is dan de mens om het te ontwerpen?

Volgens moleculair bioloog James Shapiro:

Er zijn geen gedetailleerde darwinistische uiteenzettingen over de evolutie van enig fundamenteel biochemisch of cellulair stelsel, maar slechts een verscheidenheid aan ijdele speculaties. Het is opmerkelijk dat het darwinisme geaccepteerd wordt als een bevredigende verklaring voor zo'n reusachtig thema — de evolutie — met zo weinig nauwgezet onderzoek naar de vraag hoe goed haar basisprincipes werken in verhelderende, specifieke gevallen van biologische aanpassing of diversiteit.⁴⁴

Zelfs Shapiro, een onwrikbaar evolutionist, stelt voor om het bewijs te onderzoeken — waarvan hij al toe heeft gegeven dat het er niet is.

Dieren die de evolutie tarten

Als er een levend wezen kan worden gevonden dat de regels van de evolutie op zo'n manier tart, dat het onmogelijk geëvolueerd kan zijn, dan moet het geschapen zijn.

En als er slechts één dier is dat God als Schepper nodig heeft gehad, waarom zou u dan niet ook geloven in God als Schepper van

al het overige? Als u de bewijzen oprecht bestudeert, dan is het simpelweg niet steekhoudend dat een ontwerp zich voor heeft kunnen doen zonder ontwerper. Hier volgen wat voorbeelden van wonderbaarlijk ontworpen levende wezens die de evolutie tarten.

De teek: Het eerste “wonderbaarlijk ontworpen’ levende wezen dat we gaan bekijken is de verachtelijke doodgewone teek.

Dr. Jose Ribeiro van de ‘National Institutes of Health’ is vol lof over een teek: “Tekenen weten alles wat wij weten en niet weten [scheikundig] over farmacologie.”⁴⁵

De uiterst kleine teek heeft een grote hoeveelheid minutieuze chemische wapens in zijn speeksel, die hij injecteert in de wond. Om een paar dagen ongemerkt op zijn gastheer te kunnen doorbrengen, bevat het speeksel van de teek een verdovende stof, zodat de gastheer niks voelt en hij de maaltijd van de teek niet zal verstoren.

Om het bloed van de gastheer te laten stromen, bevat het speeksel van de teek verbindingen die het stollingsmechanisme onklaar maken. Het misleidt ook het immuunsysteem van de gastheer door de witte bloedcellen weg te houden, zodat de teek zich te goed kan doen aan de rode bloedcellen die hij nodig heeft.

De entomoloog Stephen Wikel, die 10.000 teken heeft bestudeerd, verklaarde: “Er ligt waarschijnlijk een heel mensenleven aan werk voor ons om er achter te komen hoe dit ingewikkelde proces werkt.”

Dr. Ribeiro zei dat deze uiterst kleine diertjes “een zeer oude wijsheid hebben”.⁴⁶ Denkt u dat willekeurige natuurlijke processen met deze onvoorstelbare chemische cocktail op de proppen hebben kunnen komen — of kan dit alleen afkomstig zijn van een intelligente Schepper?

De gekko-hagedis: Laten we vervolgens kijken naar de verbazingwekkende gekko-hagedis, die ondersteboven over het plafond kan lopen zonder naar beneden te vallen. Op de kussentjes van zijn tenen zitten naar schatting 500 miljoen piepkleine vezels met minuscule zuignapjes aan de uiteinden. Bovendien krullen de toppen van de tenen van deze hagedis naar boven, zodat hij de zuignapjes bij elke stap geleidelijk los kan maken en niet vastgekleefd blijft zitten aan het oppervlak.

Dr. Robert Kofahl legt uit:

De buitengewone microscopische structuur van de kussentjes op de tenen van de gekko-hagedis wijst duidelijk op een intelligent, opzettelijk ontwerp. Tot nu toe hebben de theoretici van de evolutieleer niet de geringste aanneembelijke verklaring kunnen geven voor de oorsprong van de zuignapjes van de gekko door middel van willekeurige mutaties en natuurlijke selectie. En mocht een of andere wetenschapper met een intelligent voorstellingsvermogen er ooit in slagen om wel zo'n verklaring te bedenken, dan nog heeft hij niet het minste fossiele bewijs om aan te tonen dat het hypothetische proces van evolutie daadwerkelijk plaatsvond in het verleden.⁴⁸

Waarom zou het proces van willekeurige mutaties en blind toeval zuignapjes plaatsen op de poten van de gekko? Slechts een half zuignapje en de gekko verandert in lunch voor een ander dier! Teveel zuigkracht en de gekko kan geen kant meer op!

Hoe kon geesteloze evolutie weten dat ze eveneens tenen moest scheppen die omhoog krullen om de zuigkracht te kunnen beheersen? Alleen de hand van God kan het opzettelijke ontwerp van de gekko-hagedis hebben geschapen.

Waarom zou het proces van willekeurige mutaties en blind toeval zuignapjes plaatsen op de poten van de gekko?

De diepzeespons: Een ander dier dat het verstand te boven gaat is de ogenschijnlijk eenvoudige diepzeespons, waarvan wetenschappers ontdekt hebben dat hij zowaar optische vezels produceert die beter zijn dan onze meest geavanceerde productiemethoden ze kan maken.

De dunne glasachtige draden van de spons zijn beter in staat om licht over te brengen dan industriële glasvezelkabels die gebruikt worden in de telecommunicatie. Commerciële productiemethoden vereisen hoge temperaturen en produceren relatief broze kabels die kunnen breken als ze te ver gebogen worden. De sponsdraden, die groeien bij koude temperaturen, zijn veel flexibeler en kunnen zelfs in een knoop worden gelegd zonder te breken. Door vleugjes natrium toe te voegen aan de draden, neemt het vermogen van de spons om licht te geleiden toe — wat bij commerciële productiepro-

cessen onmogelijk is. Wetenschappers bij 'Bell Laboratories' hopen dat ze er uiteindelijk achter komen hoe ze het productieproces van deze nederige spons kunnen nabootsen.

Joanna Aizenburg, werkzaam bij 'Bell Labs' gaf toe: "De moderne technologie kan nog niet wedijveren met een aantal van de geavanceerde optische systemen waarover biologische organismen beschikken."⁴⁹ De meesten van ons zouden denken dat een diepzeespons een tamelijk rudimentaire levensvorm op de evolutieladder is, maar topwetenschappers proberen zijn 'geavanceerde optische systeem' te kopiëren!

Ziet u het bewijs van intelligent ontwerp en geeft u ere wie ere toekomt? Verrassend genoeg niet. De chemicus Geri Richmond zei over de spons:

Het is zo'n prachtig voorbeeld van hoe verfijnd de natuur is als ontwerper en bouwer van complexe systemen. Wij kunnen het op papier uittekenen en erover nadenken hoe we het moeten construeren, maar vergeleken met de natuur bevinden we ons in het stenen tijdperk [nadruk toegevoegd].⁵⁰

Volgens het tijdschrift *Nature* is er een nieuw en groeiend studiegebied genaamd biomimetica, waarin wetenschappers proberen te begrijpen hoe biologische systemen geconstrueerd zijn en de principes toepassen op de zich ontwikkelende technologie.

Komt het niet bij u op dat iets dat 'geconstrueerd' is, en geavanceerder dan wat wetenschappers kunnen creëren, niet zomaar ontstaan kan zijn door geesteloze, willekeurige processen van toeval? Dat is ook wat de statistische analyses, waar we al eerder naar keken, ons duidelijk maken.

Andere recente ontdekkingen zijn onder andere: een lichtgevend eiwit in de kwal waarmee chirurgen kankerweefsel kunnen laten oplichten wanneer ze het weefsel operatief verwijderen; en een zeester genaamd de slangster, bedekt met een laag bestaande uit piepkleine lensjes die dienst doen als gemeenschappelijk 'oog', en die door ingenieurs als model wordt gebruikt om sensoren en navigatiesystemen te creëren.

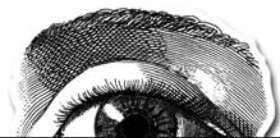
Randy Kochevar, een zeebioloog, omschreef de slangster als onvoorstelbaar:

We kijken naar deze dingen die niet bekend staan als visuele dieren en toch vinden we deze fascinerende optische eigenschappen die in hun lichaam zijn ingebouwd.⁵¹

In zijn boek *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature*, vraagt de Australische astrofysicus Paul Davies ons om na te denken over de volgende inzichtelijke vragen:

Als de natuur zo 'intelligent' is dat ze gebruik maakt van mechanismen die ons verbaasd doen staan vanwege hun vernuftigheid, is dat dan niet afdoende bewijs voor het bestaan van intelligent ontwerp achter het universum? Als 's werelds meest voortreffelijke denkers slechts met moeite de diepere werkingen van de natuur kunnen ontrafelen, hoe kan men dan veronderstellen dat deze werkingen niet meer zijn dan geesteloze willekeur, een resultaat van blind toeval?⁵²

De giraffe: Omdat ikzelf nogal lang ben (1,98 meter) zijn er niet veel wezens waar ik tegen op kijk — behalve in de dierentuin, waar ik verbaasd stond omdat ik omhoog moest kijken — heel hoog! — naar een groep giraffen! Ondanks hun hoogte — tot 5,5 meter — bleken ze (anders dan ik!) zeer elegant te kunnen rennen. Ik wilde meer over dit opmerkelijke dier te weten komen.

De meesten van ons zouden denken dat een diepzeespons een tamelijk rudimentaire levensvorm op de evolutieladder is, maar topwetenschappers proberen zijn 'geavanceerde optische systeem' te kopiëren!

Ik kwam er onder andere achter dat de giraffe een sterk hart nodig heeft om het bloed via de lange nek naar het brein te pompen.

Als we in evolutie willen geloven, laten we ons dan eens voorstellen dat de allereerste giraffe het voor elkaar krijgt om het hart van 60 cm te evolueren, dat hij nodig heeft om het bloed helemaal door de lange nek naar boven te pompen. Zijn hart is nu zo sterk, dat als de giraffe zijn kop buigt, de bloeddruk zo zeer toeneemt, dat de bloedvaten in zijn brein uit elkaar barsten.

Deze eerste giraffe moet dus intelligent genoeg zijn om te beseffen dat een verbetering noodzakelijk is en vat het plan op, om op de een

of andere manier een onvoorstelbaar complex organisch stelsel te laten groeien, waarmee het probleem verholpen wordt.

En hij moet dat doen in een kwestie van een paar dagen — voordat hij sterft van de dorst of door hersenletsel — want anders zal dit nieuwe soort spoedig uitgestorven zijn. (En hoe kan hij weten dat een verbetering noodzakelijk is als hij niet eerst een hersenbloeding heeft gehad? In dat geval weet hij helemaal niets meer; hij is dan dood.)

Door middel van evolutie, die naar men meent uit geesteloze, volkomen willekeurige en toevallige processen bestaat, die zich gedurende langere tijd voordoen, slaagt het dier erin om snel een verdedigingsmechanisme te ontwerpen, waarmee het kan voorkomen dat zijn brein uiteenspat zodra het zijn eerste slok water neemt.

Dr. Jobe Martin omschrijft de verbazingwekkend gedetailleerde oplossing:

Als de stier zijn kop helemaal naar beneden buigt... beginnen de klepjes in de bloedvaten in de nek zich te sluiten. Het bloed achter het laatste klepje blijft stromen in de richting van het brein. Maar in plaats dat het met hoge snelheid stroomt en zich in het brein perst, waardoor het brein beschadigd en vernietigd wordt, wordt die laatste pompbeweging onder het brein afgetakt in een reeks bloedvaten die lijken op een spons... Het brein blijft intact, omdat de krachtige golf bloed, voorzien van zuurstof, de 'spons' onder het brein kalm laat uitzetten.

Door dit mechanisme ontstaat er echter een ander probleem. Een leeuw komt aangesloten en bereid zich voor om zijn prooi te doden. De giraffe heft snel zijn kop op en bezwijkt, omdat hij niets heeft waarmee hij de verlaagde bloedstroom kan compenseren. Hij is te snel omhoog gekomen, waardoor een lage bloeddruk en een verminderd zuurstofgehalte in het brein ontstaat. De leeuw geniet van een stevige maaltijd en de giraffe, ware hij nog in leven, beseft dat hij beter een mechanisme had kunnen evolueren waarmee hij zijn van zuurstof beroofde brein opnieuw van zuurstof had kunnen voorzien! We weten allemaal dat dieren die door een leeuw zijn verslonden helemaal niets evolueren, ook al willen evolutionisten ons doen geloven dat levende wezens de levensnoodzakelijke verbeteringen evolueren, zodra deze nodig zijn om te overleven.

Maar de giraffe overleeft het wel!... Terwijl hij zijn kop opheft, openen zich de arteriële klepjes. De 'spons' knijpt het bloed dat van zuurstof is voorzien het brein in; de bloedvaten die langs de nek naar beneden lopen bevatten een

aantal klepjes die zich sluiten om de verschillen in bloeddruk weg te nemen. Zo kan de giraffe snel omhoog komen en wegrekken zonder van zijn stokje te gaan en lunch voor de leeuw te worden.⁵³

En hij doet dat alles automatisch. Ook de giraffe is een verbazingwekkend schepsel dat de evolutietheorie tart. Denkt u echt dat er een manier is geweest waarop de giraffe geleidelijk geëvolueerd is en dat zijn speciale eigenschappen zich na verloop van tijd toevallig ontwikkeld hebben, zoals de evolutietheorie dat eist?

Door middel van evolutie, die naar men meent uit geesteloze, volkomen willekeurige en toevallige processen bestaat, die zich gedurende langere tijd voordoen, slaagt het dier erin om snel een verdedigingsmechanisme te ontwerpen, waarmee het kan voorkomen dat zijn brein uiteenspat zodra het zijn eerste slok water neemt.

Vergeet het niet: als er slechts één schepsel is dat niet heeft kunnen evolueren, dan moet er een Schepper zijn.

Volg de bewijzen

Nu we deze bewijzen hebben bestudeerd — die slechts een klein onderdeel vormen van de totale hoeveelheid aan dergelijke bewijzen — zien we dat wetenschappers geen enkel bewijs hebben voor hun evolutietheorie.

En we hebben gezien dat de macro-evolutie niet verklaart hoe het leven tot bestaan heeft kunnen komen, of hoe het leven zich heeft kunnen ontwikkelen van eenvoudige tot complexe vormen.

Laten we nog een klein aantal citaten bekijken van mensen die de bewijzen — of het ontbreken daarvan — in overwe-

ging hebben genomen.

Over de oorsprong van het leven zei de beroemde evolutionist George Wald, Nobelprijswinnaar en hoogleraar aan Harvard:

We hoeven slechts na te denken over de omvang van deze taak, om toe te geven dat de spontane generatie van een levend organisme onmogelijk is. Toch geloof ik dat we hier zijn ten gevolge van spontane generatie.⁵⁴

Deze voortreffelijke wetenschapper *erkent* dat spontane generatie wetenschappelijk onmogelijk is en kiest er toch voor te geloven dat het leven op die manier begonnen is! Dit is iemand die intelligent genoeg is om een Nobelprijs te winnen, maar koppig genoeg om de onmiskenbare feiten te ontkennen.

Sir Ernest Chain, medebezitter van de Nobelprijs voor het ontwikkelen van penicilline, stelt het andere hoofdaspect van evolutie aan de orde:

Om als noodzakelijke voorwaarde voorop te stellen dat ontwikkeling en overleving van de sterkste volledig een gevolg is van toevallige mutaties, komt op mij over als een hypothese *die op geen enkel bewijs gebaseerd is en die onverenigbaar is met de feiten*. Deze klassieke evolutionaire theorieën vormen een uitgesproken oversimplificatie van een immens complexe en ingewikkelde hoeveelheid feiten, en het verbaast me dat ze zo kritiekloos, gemakkelijk en gedurende zo lange tijd zonder enig protest geslikt worden door zoveel wetenschappers. [*nadruk toegevoegd*].⁵⁵

Als u de waarheid wilt vinden, volg dan altijd de bewijzen, waar ze ook toe leiden.

Evolutie van de ene soort in de andere is een van de grootste leugens die ooit op de mensheid is losgelaten. Zoals Adolf Hitler zei: "Hoe groter de leugen, des te meer mensen erin zullen geloven."

Ik heb jarenlang geloofd in de leugen van de evolutie. Maar de bewijzen ervoor zijn er simpelweg niet; de feiten ondersteunen het niet. Ik slik de leugen dus niet meer en ik hoop dat dit ook voor u geldt.

Maar hoe komt het dat mensen zomaar in de theorie geloven zonder scherp naar de bewijzen te kijken en te zien waartoe dat leidt? Hoe komt het dat wetenschappers het zo kritiekloos aanvaarden?

Voor een verbazingwekkende uitspraak die doordringt tot de kern van de zaak, moet u de volgende oprechte bekentenis van de evolutionist Richard Lewontin, hoogleraar genetica aan Harvard, in overweging nemen:

Onze bereidheid om wetenschappelijke aanspraken te aanvaarden die ingaan tegen het gezonde verstand, is de sleutel tot het begrijpen van de werkelijke worsteling tussen de wetenschap en het bovennatuurlijke. We nemen stelling voor de wetenschap *ondanks* de uitgesproken absurditeit van sommige van haar constructies... ondanks het feit dat de wetenschappelijke gemeenschap

ONE HEARTBEAT AWAY

ongefundeerde waarom-daarom-verhaaltjes tolereert, omdat wij a priori toegewijd zijn aan het materialisme...

Bovendien is dat materialisme absoluut, want wij kunnen geen Goddelijke Voet tussen de deur toestaan. Onze toevlucht nemen tot een almachtige God, betekent toestaan dat de ordeningen der natuur op ieder moment verbroken kunnen worden, dat er wonderen kunnen gebeuren. [*nadruk in het origineel*].⁵⁶

En daar hebt u het. Het uur der waarheid. Dr. Lewontin geeft zowaar toe dat hij de bewijzen niet in overweging zal nemen, waar ze ook toe leiden. Als de bewijzen duidelijk op 'een Goddelijke Voet tussen de deur' wijzen, dan zal hij ze niet accepteren.

Waarom niet? Dezelfde reden geldt voor ons allemaal: Als we eenmaal weten dat er een God is, dan moeten we ons tegenover die God verantwoorden. En ondanks de bewijzen willen sommige mensen die kant gewoon niet op. Naar welke kant laat u zich door de bewijzen leiden?

Robert Jastrow, directeur van NASA's 'Goddard Institute for Space Studies', brengt de opties duidelijk naar voren:

Misschien is het verschijnsel van leven op aarde een wonder. Wetenschappers zijn onwillig om die zienswijze te aanvaarden, maar hun keuzemogelijkheden zijn beperkt; het leven op aarde werd of geschapen door de wil van een wezen dat zich bevindt buiten het bereik van het wetenschappelijk begrip, of het evolueerde spontaan op onze planeet door middel van chemische reacties, die zich in de niet-levende materie op het aardoppervlak voordeden.⁵⁷

Er zijn slechts twee opties: ons immens complexe universum kwam door toeval tot stand, of het werd geschapen door de hand van God. Welke zult u kiezen? Wees er zeker van dat uw keuze gebaseerd is op feiten en niet op blind geloof. Uw toekomst is ervan afhankelijk.

Hier volgt nog een waarheid ter overweging. Als u ervoor kiest om niet te geloven in een God die u schiep, maar in plaats daarvan denkt dat u niets anders bent dan een toevallig resultaat van willekeurige, toevallige processen, dan gelooft u in het volgende:

- Er is geen kwalitatief verschil tussen mensen en dieren.
- Uiteindelijk heeft het leven geen zin.
- Er is geen leven na de dood.

- De geschiedenis van de mens heeft geen doel.

Passen deze gedachten goed bij uw manier van redeneren? Of weet u intuïtief dat mensen bijzondere waarde hebben en dat er een doel schuilgaat achter uw leven?

Net als sommige andere mensen wilt u misschien niet erkennen dat er een God bestaat aan wie u rekenschap af moet leggen. Op een dag zullen we allemaal sterven. Uiteindelijk zullen we dat feit allemaal onder ogen moeten zien, zelfs als we het met elke adem in ons lichaam ontkennen.

Vergeet het ‘ultieme statistische gegeven’ niet: tien op de tien mensen sterven. En als we onze laatste adem uitblazen, zal God er nog altijd zijn. En wat dan?

Als u kijkt naar de verbazingwekkende bewijzen in dit hoofdstuk, dan ziet u het volgende: als het waar is dat een kikker in een prins verandert, dan is dat alleen maar een sprookje en het zal nooit een wetenschappelijk feit worden.

De bewijzen vertellen ons dat we gemaakt zijn door een Schepper. We zijn hier niet toevallig; we zijn met een doel geschapen.

Het mysterie van het leven wordt duidelijker naarmate onze zoektocht naar de eeuwige waarheid zich versmalt. Laten we zien waartoe de bewijzen ons nu leiden.

*“Hoe groter de leugen,
des te meer mensen
erin zullen geloven.”*

— Adolf Hitler

Zet een kleine omheining om de staat Texas,
vul het 60 cm diep met zilveren dollars,
verf één daarvan rood ...

Hoofdstuk 3

De rode zilveren dollar

Binnen een eeuw bestaat de Bijbel niet meer.

— VOLTAIRE (1694—1778)

Nu we weten dat het bewijs van een Schepper solide is *en* dat er geen greintje bewijs voor de evolutie bestaat, moeten we ons afvragen: Wie is deze Schepper? Hij wil ongetwijfeld dat de wezens die Hij geschapen heeft in staat zijn Hem te kennen.

Waarom zou Hij ons scheppen en ons vervolgen, aan onszelf overgeleverd, in de duisternis rond laten dolen? Het is niet anders dan logisch dat zo'n God mensen een manier zal geven Hem te vinden — een geschreven verslag waarin Hij ons vertelt over Zichzelf, Zijn karakter en Zijn plan met de mensheid.

Er zijn veel mogelijke antwoorden op de vraag wie deze God dan wel is. Boeddhisten geloven niet zozeer in een God, maar in voortdurende reïncarnatie die leidt tot iemands uiteindelijke heropneming in het universum. De god van de moslims is Allah, een strenge, liefdeloze rechter. Voor volgelingen van de new age is alles en iedereen een god — u en ik zijn goden. Veel hindoes zien God als Brahma, een universele geest waar iedereen deel van uitmaakt. Maar hoewel veel hindoes geen Opperwezen erkennen, aanbidden ze wel 330 miljoen mindere goden.

Voor Joden is God de Schepper — een persoonlijke, almachtige Geest die Zichzelf geopenbaard heeft aan Abraham en de profeten, aan wie Hij de belofte gaf op een dag als de Messias te verschijnen.

Voor christenen is God diezelfde Schepper. Zij geloven dat Hij is verschenen als Jezus, de Messias, om de barrière van zonde tussen mens en God door het offer van Zichzelf teniet te doen, en dat Hij terug zal komen om iedereen te oordelen.

Er zijn veel andere overtuigingen wie of wat God is.

Sommige mensen vinden het onverdraagzaam of arrogant als

iemand beweert dat slechts één geloofssysteem waar is en daarmee alle andere onwaar.

Maar zoals u ziet biedt elke godsdienst een concept van God aan, dat in tegenspraak is met dat van andere godsdiensten. Om die reden kunnen ze niet *allemaal* waar zijn. Het is mogelijk dat ze allemaal onjuist zijn, maar ze kunnen beslist niet allemaal juist zijn.

Als er al één is, hoe beslissen we dan welke juist is?

Om de geldigheid van elke optie te bepalen, moeten we allereerst de godsdienstige teksten van de verschillende geloofssystemen bestuderen. Vervolgens moeten we een of andere toets toepassen om er achter te komen welke waar is.

Wees er dus zeker van dat u zoekt naar de waarheid en niet slechts naar datgene waar u al in gelooft. Zorg ervoor dat u op grond van bewijzen een berekende sprong van geloof maakt.

Een aantal van dergelijke teksten zijn het *Egyptische Dodenboek*, het *Boek van Mormon*, de *Parel van Grote Waarde*, de *Koran*, de *Hadith*, de *Bijbel*, de *Bhagavad Gita*, de *Veda's*, de *Heilige Dhammapada* enzovoorts.

Welke basistoets kunnen we toepassen op een tekst om te bepalen of hij waar is?

Bij het selecteren van een geldigheids-toets moeten we het volgende niet vergeten: Het doet er niet toe wat we geloven; het gaat erom wat waar is. Ik geloof misschien dat de aarde plat is, maar dat is niet waar. Ik geloof misschien dat de lucht groen is, maar dat is niet waar. Ik geloof misschien dat ik miljonair ben, maar dat is niet waar. Waarheid is dat, wat de realiteit zegt dat het is.

Wees er dus zeker van dat u zoekt naar de waarheid en niet slechts naar hetgeen u al gelooft. Zorg ervoor dat u op grond van bewijzen een *berekende* sprong van geloof in de eeuwigheid maakt, en niet een *blinde* sprong.

U hebt uw antwoord op de vraag welk geloof waar is gevonden, zodra u een godsdienstige tekst hebt gevonden die waar is. Laten we dus over toetsen spreken.

Laten we zeggen dat u een meerkeuzetoets invult en dat u de volgende vraag tegenkomt:

$2 + 2 =$ a) 4; b) 5; c) 3; d) 6

Als u eenmaal weet dat a het juiste antwoord is, hoeveel tijd hebt u dan nodig om na te denken over de opties b, c en d? Helemaal geen tijd.

Waarom zouden we de andere opties niet bestuderen? Omdat alle waarheid per definitie smal is. Er is *slechts één* antwoord op de vraag hoeveel twee plus twee is. Eén juist antwoord en *miljoenen* verkeerde antwoorden.

Er is bijvoorbeeld slechts één persoon die momenteel president van de Verenigde Staten van Amerika is. Eén juist antwoord en zes miljard onjuiste.

Hetzelfde geldt voor elk ander type waarheid, zelfs voor eeuwige waarheid. Eeuwige waarheid zal eveneens smal zijn en u wilt er beslist zeker van zijn dat u het juiste antwoord vindt.

Op een van mijn vele vluchten maakte de man die naast mij zat aantekeningen bij een artikel genaamd *Spiritualiteit in de omgeving*. Over het hele artikel verspreid zag ik foto's van Boeddha-beelden en ik was nieuwsgierig waar het over ging.

Hij vertelde me dat hij predikant was van een unitarisch-universalistische kerk en dat Joden, christenen, boeddhisten, atheïsten enzovoorts deel uitmaakten van zijn gemeente. In zijn kerk had hij van alles een beetje.

Ik vroeg hem: "Als u sterft, wat is er volgens u dan in het hiernamaals?" Hij antwoordde: "Ik weet het echt niet." Hij zei dat hij hoopte op reïncarnatie, maar dat mensen konden geloven wat ze wilden. In zijn kerk draaide het om maatschappelijke gerechtigheid door goede daden voor anderen te doen, dus wat zich ook af zou spelen in het hiernamaals: met hen was het wel in orde.

Ik daagde hem uit met de volgende vraag: "Is het mogelijk dat iemand gelooft in wat hij aan de andere kant van de dood zal aan-

*Je kunt pas een
verkeerd antwoord
hebben als er ook
iets anders is.*

Wat?

treffen, om na zijn dood te ontdekken dat hetgeen hij dacht te zullen treffen er helemaal niet is?

“Natuurlijk”, antwoordde hij.

“U hebt gelijk,” zei ik. “Als iemand gelooft dat er niets is en na zijn dood blijkt er toch iets te zijn, dan heeft hij het voor honderd procent bij het verkeerde eind. Maar je kunt pas een verkeerd antwoord hebben als er ook iets anders is. En dat is?”

Hij keek me aan en slikte, en antwoordde: “Een juist antwoord.”

Ik heb me altijd afgevraagd: Wie of wat is in staat om de ontwikkeling bij te houden van elke daad van elk persoon die ooit heeft geleefd, om de karmische cirkel te laten functioneren?

“Precies. Er moet een juist antwoord zijn voor de eeuwigheid en dat hebt u zojuist gezegd. Dat betekent dat er eeuwige waarheid is. En omdat dit het geval is, hebben sommige mensen uit uw gemeente een verkeerd antwoord voor de eeuwigheid. Wat gaat u daaraan doen?”

Zijn logica dwong hem om toe te geven dat er juiste en verkeerde antwoorden zijn, maar hij geloofde niet in juist of onjuist. Toch is er ofwel *iets* ofwel *niets* als we sterven. We kunnen niet allemaal gelijk hebben als het gaat om onze meningen over de eeuwigheid.

En als er een onjuist antwoord kan zijn voor de eeuwigheid, dan moet er ook een juist antwoord zijn. Weet u wat het juiste antwoord is?

Aangezien reïncarnatie een van de populaire overtuigingen is (in onder andere het hindoeïsme, boeddhisme, de transcendentie meditatie en in diverse occulte en newage-kringen), wil ik er graag wat tijd voor uittrekken om na te denken hoe dat dan functioneert.

Het mechanisme van reïncarnatie is gebaseerd op de zogenaamde ‘wet van het karma’, waarbij goede daden en slechte daden bijgehouden worden en gebruikt worden als basis voor het vaststellen van iemands bestemming in het volgende leven.

Iemands goede karma brengt voor de persoon in kwestie misschien een betere maatschappelijke positie met zich mee of wat

voorspoed in het volgende leven, terwijl iemands slechte karma lijden in zijn leven brengt dat in overeenstemming is met het kwaad dat hij in het verleden heeft gedaan.

Kenmerkend voor reïncarnatie is dat zij pas eindigt als iemand zo vergevorderd is, dat hij *geen* goed karma en geen slecht karma meer heeft, maar volkomen neutraal is. Dan zal die persoon opgenomen worden in een onpersoonlijk ‘universeel bewustzijn,’ of ‘kosmisch bewustzijn,’ waarbij het individu zelf ophoudt te bestaan. Dat wil zeggen dat het eindresultaat de complete vernietiging van eindige ego is. Het individu wordt ‘één met het universum’.

Ik heb me altijd afgevraagd: Wie of wat is in staat om de ontwikkeling bij te houden van elke daad van elk persoon die ooit heeft geleefd, om de karmische cirkel te laten functioneren? Zo'n entiteit moet bepaalde eigenschappen hebben. Hij is:

- *alomtegenwoordig* (omnipresent) — in staat om alle mensen te allen tijde te zien en hun gedachten en motivaties te kennen;
- *alwetend* (omniscient) — in staat om een voortdurende stand bij te houden van al die miljarden individuen en hun handelingen; en in staat om te bepalen of iemand een kosmische goedkeuring of afkeuring verdient voor het volgende leven;
- *almachtig* (omnipotent) — in staat om beslissingen af te dwingen;
- *goed* — in het bezit van een zuiver besef van moraliteit, dat precies weet wat in iedere specifieke situatie ‘goed’ en ‘slecht’ is. Zo'n entiteit moet ook rechtvaardig genoeg zijn om een billijk oordeel

*Het zou het top-
punt van wreedheid
zijn als iemand een
leven lang goed zijn
best heeft gedaan om
7.258.206.418 goede
daden te vergaren,
om er vervolgens (in
zijn volgende leven als
kakerlak) achter te
komen dat hij slechts
één goede daad tekort
kwam op de noodzake-
lijke hoeveelheid voor
promotie!*

te vellen bij het bepalen hoe iemand dat toekomstige leven door zal brengen.

Nu hebben we gedefinieerd hoe 'het universum' zou moeten zijn om reïncarnatie te kunnen implementeren. Maar het lijkt erop dat deze vereisten niet zozeer de een of andere onpersoonlijke 'kosmische kracht' beschrijven, maar eerder een op zichzelf staand, persoonlijk, alwetend, alomtegenwoordig, almachtig, moreel, billijk, intelligent, rechtvaardig Wezen.

Een billijk, rechtvaardig, redelijk God zou ons ongetwijfeld heel duidelijk vertellen wie Hij is, hoe we Hem leren kennen en wat we van de eeuwigheid mogen verwachten. Hij zou ons eveneens duidelijke richtlijnen geven van wat goed en kwaad is en ons laten weten hoe we het ervan af brengen.

Om de handelingen van individuen op rechtvaardige wijze als goed of kwaad te kunnen beoordelen, geldt bovendien dat zij van tevoren moeten weten wat de definities zijn van goed en kwaad.

Ze zouden eveneens in staat moeten zijn om te zien waar ze zich precies op de karmische schaal bevinden. Zou een rechtvaardig God mensen per slot van rekening niet laten weten waar ze zich bevinden? Het zou het toppunt van wreedheid zijn als iemand een leven lang goed zijn best heeft gedaan om 7.258.206.418 goede daden te vergaren, om er vervolgens (in zijn volgende leven als kakkerlak) achter te komen dat hij slechts één goede daad tekort kwam op

de noodzakelijke hoeveelheid voor promotie!

Dat is niet alleen verschrikkelijk, maar het zou ook helemaal geen rechtvaardige God zijn. Een billijk, rechtvaardig, redelijk God zou ons ongetwijfeld heel duidelijk vertellen wie Hij is, hoe we Hem leren kennen en wat we van de eeuwigheid mogen verwachten. Hij zou ons eveneens duidelijke richtlijnen geven van wat goed en kwaad is en ons laten weten hoe we het ervan af brengen.

In tegenstelling tot andere godsdiensten is dat precies wat de Bijbel doet.

Wat is de Bijbel? Het is een verzameling van 66 boeken, geschreven door ruim 40 schrijvers gedurende een periode van 1600 jaar en het leest toch als één boek van één auteur. De eenheid, harmonie en nauwkeurigheid van de Bijbel is niet te vergelijken met die van welk ander boek ook. De Bijbel is, alleen al door zijn bestaan, het bewijs van een Goddelijke Hand die door middel van toegewijde mensen geschreven heeft.

Als u een ander favoriet heilig boek dan de Bijbel heeft, wilt u dat misschien betwisten. Ik zal u uitleggen waarom de Bijbel uniek is.

Een Bijbelgeleerde zette het als volgt uiteen:

Denk eens een moment lang na over het absolute wonder van de Bijbel. Hij werd geschreven door ruim 40 auteurs gedurende een tijdspanne van meer dan 60 generaties (ongeveer 1600 jaar)! De achtergrond van deze schrijvers loopt enorm uiteen, van koningen, herders, soldaten en vissers tot dichters, staatsmannen, geleerden, priesters en profeten.

De auteurs schreven op de werelddelen Azië, Afrika en Europa en in de talen Hebreeuws, Grieks en Aramees. En [de Bijbel] krijgt het toch voor elkaar om één verlossingsdrama te presenteren, dat zich geleidelijk ontvouwt. Hoe is het mogelijk dat de Bijbel geschreven is op de meest complexe en averechts effect sorterende wijze die we ons maar voor kunnen stellen, en het toch voor elkaar krijgt om zo'n nauwkeurige eenheid te vormen?⁵⁸

De Bijbel is het best verkochte boek aller tijden. Van sommige boeken zijn er duizenden verkocht, van andere miljoenen, en weer andere hebben zelfs de grens van tien miljoen overschreden. Ter vergelijking: per jaar worden er ongeveer 150 miljoen Bijbels verkocht met ongeveer vier miljard Bijbels in druk, in ruim twee duizend talen.⁵⁹

Geen enkel ander boek komt daar ook maar in de buurt. Er is iets met de Bijbel dat mensen over de hele wereld ertoe aanzet het te willen lezen.

Het feit dat er miljarden exemplaren in omloop zijn, betekent niet automatisch dat de Bijbel waar is, maar waarom zou u het niet bestuderen als het om het best verkochte boek uit de geschiedenis gaat? U wilt niet een van die mensen zijn die zich vrij voelen het te bekritisieren of te beweren dat ze de Bijbel 'kennen,' zonder het werkelijk te hebben gelezen.

De Bijbel verklaart door God te zijn geschreven. Alle andere godsdienstige teksten zijn geschreven door mensen die namens God beweerden te spreken. Mensen schreven de Bhagavad Gita; mensen die Mohammed kenden, of van hem afwisten, schreven de Koran lang na zijn dood; een man schreef het Boek van Mormon en beweerde dat een engel hem de vertaling van zeer oude gouden platen gaf; Mary Baker Eddy schreef het voornaamste boek van de Christian Science, *Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift*, voor het eerst uitgegeven door Eddy in 1879.

Alleen de Bijbel verklaart geschreven te zijn door God, die tot mensen sprak. Ruim drieduizend keer zegt de Bijbel: “Zo zegt de Here.” In welk ander boek dat ooit geschreven is kunt u zoiets zo vaak terugvinden? Op geen enkele wijze en in geen enkele vorm maakt dit boek aanspraak op menselijk auteurschap.

Toen ik dat feit ontdekte, luidde mijn vraag: “Bestaan er aanwijzingen om de bovennatuurlijke oorsprong van de Bijbel te bewijzen?” Ik ontdekte dat er een schat aan informatie bestaat — uit de geschiedenis, archeologie, wetenschap en profetie — die aantoont dat de Bijbel daadwerkelijk het Woord van God is.

Wacht met uw instemming tot u de volgende bewijzen hebt gelezen. Neem daarna een besluit voor uzelf, hetzij uw instemming, hetzij uw afkeuring.

Historische bewijzen ondersteunen de Bijbel. Om iets historisch te kunnen bewijzen, moet u naar verschillende zaken kijken. Zo moet u bijvoorbeeld letten op het origineel of de vroege manuscripten van dat document. Vervolgens moeten we ons afvragen: Hoe dicht ligt dat wat we nu hebben bij het origineel? In het geval van de Bijbel hebben we momenteel ruim 24.000 kopieën van gedeeltes van het Nieuwe Testament. Uit de hele oudheid komt de *Ilias* van Homerus, met 643 zeer oude kopieën, het dichtst in de buurt.

John Warwick Montgomery zei:

Als we sceptisch zijn over de resulterende tekst van de nieuwtestamentische boeken, dan glijdt alles uit de klassieke oudheid weg in de duisternis, want geen enkel document uit de oude periode is biografisch zo goed officieel bevestigd als het Nieuwe Testament.⁶⁰

Onder de oude geschriften bestaat er ook geen enkele andere tekst die manuscripten heeft, die qua tijd net zo dichtbij het oorspronkelijke geschrift komen als de Bijbel. We zullen nooit een oude tekst van de *Ilias of de Odyssee* verwerpen, dus moeten we ook de Bijbel, die veel betere documentatie ter ondersteuning heeft, niet verwerpen.

Bovendien moet het boek vrij zijn van erkende tegenstrijdigheden. Als een boek zichzelf tegenspreekt, is het niet betrouwbaar. Dr. Gleason Archer zei:

Doordat ik me heb beziggehouden met de ene schijnbare discrepantie na de andere en ik de zogenaamde tegenstrijdigheden heb bestudeerd tussen het bijbelse verslag en de bewijzen van de taalkunde, archeologie en wetenschap, werd mijn vertrouwen in de betrouwbaarheid van de Schrift herhaaldelijk geverifieerd en bekrachtigd.⁶¹

Veel mensen beweren dat er tegenstrijdigheden in de Bijbel staan, maar als je ze vraagt er één te noemen, kunnen ze het niet. Sommigen zeggen dat ze het van kaft tot kaft gelezen hebben — maar ze hebben dat slechts eenmaal gedaan, jaren geleden.

Dit maakt ons duidelijk dat sommige mensen hun eeuwige bestemming baseren op wat ze lazen toen ze twaalf waren. Wees er zeker van dat u niet zomaar gelooft in wat andere mensen zeggen, zonder eerst de feiten voor uzelf te onderzoeken.

De *externe* bewijzen voor de Bijbel zijn eveneens verbazingwekkend. Tacitus, een Romeins historicus, en Josephus, een Joods historicus, ondersteunen beiden de historische nauwkeurigheid van de Bijbel. Er waren bijvoorbeeld zeventien seculaire historici die schreven over de dood van Jezus door middel van kruisiging. Dit kan niet bekoststofd zijn door een groep mensen: externe historische verslagen getuigen van de waarheid van de Bijbel.

De Bijbel beschrijft nauwkeurig de geschiedenis tot in het allerkleinste detail, en de geschiedenis getuigt van de nauwkeurigheid van de Bijbel. De opkomst en val van grote rijken als Griekenland en Rome (*Daniël 2:39-40*) en de vernietiging van grote steden (zoals bijvoorbeeld Tyrus, Sidon; *Jesaja 23*) worden bijvoorbeeld in de Bijbel beschreven.

Het ter ziele gaan van Tyrus werd ook opgetekend door andere

historici. Ze vertellen hoe koning Nebukadnessar van Babel de kuststad dertien jaar lang tevergeefs probeerde te veroveren en dat Alexander de Grote Tyrus zeven maanden lang belegerde en de stad en zijn inwoners volkomen vernietigde.

Er zijn ruim 25.000 archeologische vondsten geweest die in bewijsstukken voorzien van de namen van mensen, hun titels en hun locaties die in de Bijbel vermeld staan. Interessant genoeg was niet een van deze vondsten in tegenspraak met de Bijbel.

Intensieve en langdurige studie heeft aangetoond dat de historische nauwkeurigheid van de Bijbel verheven is boven de geschreven verslagen van Egypte, Assyrië en van andere oude naties.

Archeologische bewijzen ondersteunen de Bijbel. Er zijn ruim 25.000 archeologische vondsten geweest die in bewijsstukken voorzien van de namen van mensen, hun titels en hun locaties die in de Bijbel vermeld staan. Interessant genoeg was niet een van deze vondsten in tegenspraak met de Bijbel. Sterker nog: deze ontdekkingen wijzen uit dat de Bijbel waar is. Nelson Glueck, de vermaarde Joodse archeoloog, schreef:

We kunnen categorisch vaststellen dat geen enkele archeologische ontdekking ooit een bijbelse verwijzing heeft aangevochten.⁶²

Dat is verbazingwekkend: de tekst is historisch betrouwbaar. Millar Burrows verklaart:

De Bijbel wordt steeds weer opnieuw ondersteund door archeologische bewijzen. In het geheel genomen staat het vast dat de resultaten van opgravingen het respect van geleerden voor de Bijbel, als een verzameling historische documenten, hebben doen toenemen.⁶³

Wetenschappelijke bewijzen ondersteunen de Bijbel. Een van de meest overtuigende bewijsstukken die de waarheid van de Bijbel ondersteunen, betreft de wetenschappelijke aard van dat boek. Ik werd er altijd toe geleid om te geloven dat wetenschap en de Bijbel niet samengaan en niet samen kunnen gaan — dat de twee elkaar in feite bestrijden.

Lees nu hoe erg ik me vergiste:

Ongeveer 2500 jaar geleden zei de wetenschap dat er naar schatting 1100 sterren aan de hemel stonden. Maar in ongeveer dezelfde periode zei de profeet Jeremia (33:22): "...het heer des hemels kan niet geteld worden en het zand der zee niet gemeten..." Jeremia zei dat ze niet te tellen waren. En als we nu kijken naar de ontzagwekkende beelden die door de Hubble-ruimtetelescoop worden teruggezonden naar de aarde, dan weten we dat de sterren aan de hemel voor de mens daadwerkelijk *niet te tellen* zijn.

(Natuurlijk zijn ze niet ontelbaar voor God, die "...het getal der sterren telt; Hij noemt ze allen *bij namen*" (Psalm 147:4, SV).

De wetenschap onderwees vroeger dat de wereld op de rug van een groot dier rustte. De reden dat wetenschappers dit onderwezen, was omdat ze niet konden geloven dat de platte aarde niet door iets ondersteund werd.

Onlangs las ik over een kleine jongen die geconfronteerd werd met het ontzagwekkende feit dat de aarde simpelweg in de ruimte hangt. In plaats daarvan besloot hij te geloven dat de aarde op de rug van een schildpad rustte. Toen hem gevraagd werd *waar* de schildpad dan op stond, zei hij: "Op een andere schildpad." En toen hem gevraagd werd waar die schildpad dan op stond, zei hij: "Tot de bodem toe zijn het gewoon allemaal schildpadden."

Job 26:7 zegt over God: "Hij spant het noorden uit over de baaierd, Hij hangt de aarde op aan het niet." Die uitspraak werd 3500 jaar geleden opgetekend. De Bijbel heeft altijd gezegd dat de aarde in de ruimte hangt. En met onze huidige wetenschap en ons ruimteonderzoek weten we natuurlijk dat dit een feit is.

*"Tot de bodem toe zijn
het gewoon allemaal
schildpadden."*

In de Hebreeënbrief kunnen we de volgende uitspraak lezen:

Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare (Hebreeën 11:3).

ONE HEARTBEAT AWAY

Deze uitspraak werd bijna 2000 jaar geleden opgeschreven. Hieruit zien we dat de Bijbel altijd heeft verklaard dat de dingen die we zien, gemaakt zijn van onzichtbare dingen. De meeste mensen vonden dat altijd maar onlogisch — totdat men natuurlijk ontdekte dat er in werkelijkheid onzichtbare elementen zijn, die ‘atomen’ worden genoemd.

In het boek Job, dat 3500 jaar geleden werd geschreven, lezen we: “Kunt gij de bliksemen uitzenden, zodat zij heengaan en tot u zeggen: Hier zijn wij?” (*Job 38:35*).

In een tijd dat de wetenschap geloofde dat de aarde plat was, was het de Schrift die Christoffel Columbus inspireerde om rond de wereld te zeilen.

— Ray Comfort

In wetenschappelijk opzicht doet de Bijbel hier een belachelijke uitspraak, namelijk dat licht kan worden uitgezonden, om zich vervolgens te openbaren in spraak. Maar wist u dat radiogolven zich bewegen met de snelheid van het licht? Om die reden kunt u onmiddellijke draadloze communicatie hebben met iemand aan de andere kant van de aarde. De wetenschap ontdekte dit pas in 1864, toen de Britse wetenschapper James Clerk Maxwell aanvoerde dat elektriciteit en lichtgolven twee vormen zijn van één en hetzelfde.⁶⁴

Opnieuw blijkt de Bijbel wetenschappelijk accuraat te zijn. 2800 jaar geleden deed ook Jesaja een interessante uitspraak. Hij zei:

Hij troont boven het rond der aarde, en haar bewoners zijn als sprinkhanen; Hij breidt de hemel uit als een doek en spant hem uit als een tent waarin men woont (*Jesaja 40:22*).

Ray Comfort zei in *Scientific Facts in the Bible*:

De Bijbel informeert ons hier (*Jesaja 40:22*) dat de aarde rond is. In een tijd dat de wetenschap geloofde dat de aarde plat was, was het de Schrift die Christoffel Columbus inspireerde om rond de wereld te zeilen. Hij schreef:

“Het was de Heer die dat in mijn gedachten legde. Ik kon zijn hand op mij voelen... het lijdt geen twijfel dat de inspiratie afkomstig was van de Heilige Geest, want Hij troostte mij met stralen van wonderbare verlichting vanuit de Heilige Schrift.”⁶⁵

De Schepper van het universum weet natuurlijk hoe zijn schep-

ping functioneert en Hij heeft ons door de hele Bijbel heen bewijzen gegeven van dat feit.

Op een dag liep ik een boekwinkeltje op een luchthaven binnen en zag ik Vanilla Ice staan, een populaire rapper van een paar jaar terug. Ik begon een gesprek met hem en op een gegeven moment zei ik: “Ik hoorde dat je geïnteresseerd was geraakt in het christendom.” Hij antwoordde: “Dat is alweer een tijdje terug.” Dat was een interessante uitspraak.

Toen we verder spraken zei hij dat iemand die zelfmoord pleegt volgens de Bijbel naar de hel gaat. Hij probeerde de Bijbel te citeren, maar wist niet wat die erover zei. Ik vertelde hem dat er zes zelfmoorden genoemd worden in de Bijbel en dat er niet eenmaal wordt gezegd dat dit een juiste handelwijze is. Maar er wordt ook niet gezegd dat het een automatisch kaartje naar de hel is.

Hij zei ook dat hij echt geïnteresseerd was in wetenschap, dus gaf ik hem wat wetenschappelijke bewijzen die in de Bijbel te vinden zijn. Hij had erg veel interesse voor deze bewijzen en hij gaf me zelfs zijn adres, zodat ik hem een boek kon sturen met meer informatie!

Onze logica en ons geweten vertellen ons dat we niet werkelijk de bewijzen kennen die ons tot het juiste antwoord voor dit leven — en het volgende — zullen leiden.

Is dat ook wat uw logica en geweten u vertellen?

Vervulde profetie ondersteunt de Bijbel. De wetenschappelijke bewijzen voor de Bijbel zijn absoluut verbluffend, maar ze kunnen in geen geval de vergelijking doorstaan met een feit, dat mij zonder schaduw van twijfel duidelijk maakte dat de Bijbel het Woord van God is.

Welk feit is dat? Welk feit kan bewijzen dat het onmogelijk is dat de Bijbel afkomstig is van mensen, maar van de hand van de

Wat is volgens u het enige boek ter wereld dat honderden zeer gedetailleerde profetieën bevat en verslagen van de vervulling van die profetieën? Het antwoord is de Bijbel.

almachtige God moet komen? Een nauwkeurigheid van honderd procent in het voorzeggen van de toekomst. Als we dat in een godsdienstige tekst kunnen vinden, dan hebben we het antwoord dat we zoeken.

Volgende vraag: wat is volgens u het enige boek ter wereld dat honderden zeer gedetailleerde profetieën bevat en verslagen van de vervulling van die profetieën? Het antwoord is de Bijbel. Het Boek van Mormon voor de heiligen der laatste dagen heeft dat niet; de Koran voor de moslims heeft dat niet; de Bhagavad Gita voor de hindoes heeft dat niet.

In alle geschriften van Boeddha, Confucius en Laozi zult u geen enkel voorbeeld van vervulde profetie aantreffen. In de Koran is er slechts één voorbeeld van een specifieke profetie te vinden, namelijk als Mohammed voorspelt dat hij zal terugkeren naar Mekka — een profetie die hijzelf erg makkelijk kon vervullen.

De Bijbel daarentegen bevat alleen al in het Oude Testament ruim 2000 gedetailleerde profetieën. In feite is vijftienvijftig procent van de Bijbel voorspellend van aard. En met uitzondering van de profetieën die vertellen over de wederkomst van Jezus in de eindtijd, werd letterlijk elke profetie — waaronder die over politieke, godsdienstige, intellectuele en geografische gebeurtenissen — tot in het kleinste detail vervuld.

Een van de interessante dingen met betrekking tot de Bijbel, is dat iemand die niet met honderd procent nauwkeurigheid voorspelt een valse profeet wordt genoemd. Het feit dat mensen iets ‘voorspellen’ in het tijdschrift *National Enquirer*, maakt nog geen ware profeten van hen.

Als iemand in oudtestamentische tijden beweerde namens God te spreken en zijn profetie kwam niet uit, dan was de straf daarop de dood door steniging. (God neemt het verkeerd vertegenwoordigen van Hem zeer serieus.) Als profeten dus spraken, zorgden ze ervoor dat ze Gods woorden, en niet hun eigen woorden, op de juiste manier vertegenwoordigden! Profetie is zo belangrijk, want het laat zien wie God is en dat Hij te vertrouwen is.

Denkt aan hetgeen vroeger, vanouds, gebeurde; Ik immers *ben* God, en *er is* geen ander, God, en niemand *is* Mij gelijk;

Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds *wat nog niet* geschied is; die zeg: Mijn raadsbesluit zal volbracht worden en Ik zal al mijn welbehagen doen;

...Ik heb gesproken, Ik doe *het* ook komen; Ik heb *het* ontworpen, Ik breng *het* ook tot uitvoering (*Jesaja 46:9-11*).

God zegt dat Hij het einde zal verkondigen vanaf het begin. Als Hij door zijn profeten zegt dat Hij iets gaat doen, dan doet Hij het ook. Laten we kijken of dat inderdaad zo is.

Het Oude Testament werd ruim 400 jaar voordat het Nieuwe Testament geschreven werd voltooid. Om een indruk te krijgen van Gods vermogen om dingen te voorzeggen, kijken we naar een klein gedeelte uit deze oudtestamentische profetieën, dat voorzegt wie de Messias, de verwachte Verlosser, zal zijn.

1. In het Oude Testament zegt Jesaja 7:14: “Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuel geven.”

Deze profetie werd vervuld door Jesjoea (de Hebreeuwse naam voor Jezus), zoals we kunnen lezen in het Nieuwe Testament:

De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit de heilige Geest. Daar nu Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, was hij van zins in stilte van haar te scheiden. Toen die overweging bij hem opkwam, zie, een engel des Heren verscheen hem in de droom en zeide: Jozef, zoon van David, schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de heilige Geest. Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Want Hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden. Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons. Toen Jozef uit zijn slaap ontwaakt was, deed hij, zoals de engel des Heren hem bevolen had en hij nam zijn vrouw tot zich. En hij had geen gemeenschap met haar, voordat zij een zoon gebarnd had. En hij gaf Hem de naam JEZUS (*Matteüs 1:18-25*).

God zei dat Hij een Zoon ter wereld zou brengen uit een maagd en Hij deed het ook.

- 2.** Het Oude Testament profeteert dat deze Messias, deze Zoon die “Immanuel, God met ons” zou zijn, daadwerkelijk de incarnatie is van de almachtige God:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst (*Jesaja 9:6*).

En het Nieuwe Testament zegt:

[Jezus zei:] Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde. En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen (*Handelingen 1:8-11*).

Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Eer Abraham was, ben ik (*Johannes 8:58*).

God zei dat de Messias de “Sterke God en Eeuwige Vader” in de gedaante van een mens zou zijn — en Hij was het ook.

- 3.** Het Oude Testament profeteert ook dat de Verlosser Messias de Zoon van God zou zijn, zelfs toen Hij in menselijke gedaante op deze wereld woonde.

Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij; Ik heb u heden verwekt (*Psalms 2:7*).

Deze profetie werd vervuld in Matteüs 3:17, waar staat:

En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.

Dit werd opnieuw bevestigd in Matteüs 17:5:

Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!

Lucas 22:66-71 zegt:

En toen het dag geworden was, kwam de Raad van de oudsten van het volk bijeen, overpriesters en schriftgeleerden, en zij leidden Hem voor hun Raad en zeiden:

Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons dan. Hij zeide tot hen: Al zeide Ik het u, gij zoudt het toch niet geloven; en al zou Ik u vragen, gij zoudt toch niet antwoorden. Van nu aan zal de Zoon des mensen zijn gezeten aan de rechterhand Gods. En zij zeiden allen: Zijt Gij dan de Zoon van God? Hij zeide tot hen: Gij zegt zelf, dat Ik het ben. En zij zeiden: Wat hebben wij verder voor getuigenis nodig? Zelf hebben wij het immers uit zijn mond gehoord.

We zien dat God zei dat Hij een Zoon zou hebben en Hij had het ook.

- 4.** Bovendien profeteert het Oude Testament dat de Messias, wie Hij ook mocht zijn, geboren zou worden in Betlehem. In de tijd van Jezus' geboorte had Betlehem slechts om en nabij duizend inwoners.

En gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid (Micha 5:2).

Matteüs 2:1 laat de vervulling zien:

Toen nu Jezus geboren was te Betlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem.

God zei dat zijn Zoon geboren zou worden in Betlehem en Hij werd dat ook.

- 5.** Micha vermeldt in bovengenoemde profetie ook de preëxistentie van de Messias: "wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid."

Toen Hij in Judea was, zei Jezus Zelf dat Hij deze profetie vervuld had. Hij vertelde de mensen die zich tegen Hem verzetten namelijk:

Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien en hij heeft die gezien en zich verblijd. De Joden dan zeiden tot Hem: Gij zijt nog geen vijftig jaar en hebt Gij Abraham gezien? Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Eer Abraham was, ben ik (*Johannes 8:56-58*).

Deze profetie wordt eveneens vervuld in Kolossenzen 1:17, waar staat:

En Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem.

God zei dat zijn Zoon bestond voor alle dingen en dat deed Hij ook.

6. Deuteronomium 18:18 zei dat de Messias een profeet zou zijn:

Een profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broederen, zoals gij zijt; Ik zal mijn woorden in zijn mond leggen, en hij zal alles tot hen zeggen, wat Ik hem gebied.

Deze profetie werd vervuld in Matteüs 21:11, toen:

...de scharen zeiden: Dit is de profeet, Jezus, van Nazaret in Galilea.

God zei dat zijn Zoon een profeet zou zijn en Hij was het ook.

7. De Messias zou een buitengewone openbaring hebben van de Heilige Geest. Jesaja 11:2 zegt hierover:

En op hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren.

Matteüs vertelt ons over de gebeurtenis die de vervulling van deze profetie bevestigde, onder andere in Matteüs 3:16-17, waar staat:

Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen.

En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.

God zei dat zijn Zoon een buitengewone openbaring zou hebben van de Heilige Geest en Hij had dat ook.

8. De Messias zou ook een bediening van wonderen hebben, zoals voorzegd in Jesaja 35:6:

Dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe.

Deze profetie werd voortdurend vervuld tijdens de bediening van Jezus. Matteüs 9:35 zegt bijvoorbeeld:

En Jezus ging alle steden en dorpen langs en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal.

En Matteüs 15:29-31 vertelt:

En Jezus vertrok vandaar, en Hij ging langs de zee van Galilea en ging

de berg op, en Hij zette Zich daar neder. En vele scharen kwamen bij Hem, die lammen, kreupelen, blinden, stommen en vele anderen bij zich hadden, en zij legden die aan zijn voeten neer. En Hij genas hen, zodat de schare zich verwonderde, want zij zagen stommen spreken, kreupelen gezond, lammen lopen en blinden zien. En zij verheerlijkten de God van Israël.

God zei dat zijn Zoon wonderen zou verrichten en Hij deed dat ook.

9. Het Oude Testament profeteerde dat de Messias zou opstaan uit de dood. Psalm 16:10 zegt:

Want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien.

In Handelingen 2:31 vertelt een apostel ons dat deze profetie vervuld werd door de opstanding van Jezus en hij verwees daarbij naar bovenstaand vers:

Hij heeft in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien.

Wat een wonderbaarlijke profetie! Honderden jaren voor de Zoon van God op de planeet aarde wandelde, werd er voorgezegd dat Hij uit de dood zou opstaan en Hij deed dat ook!

10. De Bijbel vertelt ons dat de Messias verraden zou worden door een vriend. Psalm 41:9 is een van de verzen die naar deze gebeurtenis verwijst. Er staat:

Zelfs mijn vriend, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft zijn hiel tegen mij opgeheven.

Matteüs 10:4 spreekt duidelijk over “Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft.” En Johannes 13:21-22, 25-26 vertelt meer specifiek hoe dit werd vervuld:

...Jezus werd ontroerd in de geest en Hij getuigde en zeide: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij verraden. De discipelen zagen elkaar aan, in het onzekere, van wie Hij sprak. Deze, aanstonds zich aan de borst van Jezus werpende, zeide tot Hem: Here, wie is het? Jezus dan antwoordde: Die is het, voor wie Ik het stuk brood indoop en wie Ik het geef. Hij doopte dan het stuk brood in en nam het en gaf het aan Judas, de zoon van Simon Iskariot.

God zei dat zijn Zoon verraden zou worden door een vriend die met Hem at en Hij werd het ook.

11. De profeten zeiden dat de Messias verraden zou worden voor dertig zilverstukken. Zacharia 11:12 zegt over de verrader:

En ik heb tot hen gezegd: Indien het goed is in uw ogen, geeft mijn loon, maar indien niet, laat het. Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken.

Matteüs 26:15 laat de vervulling zien:

En hij zeide: Wat wilt gij mij geven? Dan zal ik Hem u overleveren. En zij stelden hem dertig zilverlingen ter hand.

Jezus werd verraden door een vriend voor exact het bedrag dat honderden jaren eerder geprofeteerd was. God had gezegd dat het loon voor de verrader van zijn Zoon dertig zilverstukken zou zijn en het was dat ook.

12. Het Oude Testament profeteerde dat de Messias bespot zou worden.

Maar ik ben een worm en geen man, een smaad voor de mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij, zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd: Wentel het op de Here; laat die hem verlossen, hem redden, Hij heeft immers welgevallen aan hem! (*Psalm 22:6-8*).

In Matteüs 27:29 staat de vervulling beschreven:

Ook vlochten zij van doornen een kroon en zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een riet in zijn rechterhand. Toen vielen zij voor Hem op de knieën en spotten, zeggende: Wees gegroet, gij Koning der Joden!

Matteüs 26:67 zegt:

Toen spuwden zij Hem in het aangezicht en sloegen Hem met vuisten; anderen sloegen Hem in het gelaat.

God zei dat zijn Zoon bespot zou worden en Hij werd het ook.

13. Het boek Psalmen beschrijft hoe de Messias zou sterven. Psalm 22:14-20 beschrijft zijn dood gedetailleerd:

Als water ben ik uitgestort en al mijn beenderen zijn ontwricht; mijn hart is geworden als was, het is gesmolten in mijn binnenste; verdroogd als een scherf is mijn kracht, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; in het stof des doods legt Gij mij neer. Want honden hebben mij omringd, een bende

boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren. Al mijn beenderen kan ik tellen; zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad. Maar Gij, Here, wees niet verre; mijn sterkte, haast U mij ter hulpe. Red van het zwaard mijn ziel, mijn eenzame, van het geweld van de hond.

Deze verbazingwekkende beschrijving van de lichamelijke gevolgen van executie door kruisiging, werd honderden jaren voordat het door de Romeinen werd toegepast geschreven.

De kruisiging werd voor het eerst toegepast in ongeveer 200 v.C. en in een Joodse provincie in 63 v.C. Toch wordt het gedetailleerd voorzeggd in Psalm 22, geschreven door koning David, die ruim duizend jaar voor Jezus leefde. Ja, het was voorzeggd dat de Messias op die manier zou sterven en zo gebeurde het ook. Het feit dat zijn handen en voeten doorboord zouden worden en dat er gedobbeld zou worden om zijn kleren, zijn eveneens frappante details in Psalm 22. Let op hoe het vervuld werd. Lucas 23:33-34 beschrijft het tafereel van de kruisiging:

En toen zij aan de plaats gekomen waren, die Schedel genoemd wordt, kruisigden zij Hem daar en ook de misdadigers, de ene aan zijn rechterzijde en de andere aan zijn linkerzijde. En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En zij wierpen het lot om zijn klederen te verdelen.

In Matteüs 27:35 (SV) lezen we:

Toen zij nu Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn klederen, het lot werpende; opdat vervuld zou worden, hetgeen gezegd is door de profet: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en hebben het lot over Mijn kleding geworpen.

God zei dat zijn Zoon op een bepaalde manier zou sterven en Hij deed het ook.

14. Het Oude Testament profeteert dat er bij de dood van de Messias een luide uitroep zal zijn. Psalm 22:1 beschrijft dit:

Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?...

Matteüs 27:46 beschrijft de vervulling van deze profetie:

Omstreeks het negende uur riep Jezus met luider stem, zeggende: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

Godsdienstige Joden, zowel mannen als vrouwen, hebben altijd de Psalmen uit het hoofd geleerd en ze voortdurend gereciteerd — en doen dit nog steeds — vooral als ze geconfronteerd worden met moeilijke situaties en al helemaal als ze omringd worden door ongelovigen. Het feit dat Jezus het begin van Psalm 22 uitschreeuwde, wijst er volgens mij op dat Hij al die tijd de Psalmen voor Zichzelf gereciteerd had, zoals het de Joodse gewoonte was en nog altijd is.

En toen Hij bij Psalm 22 kwam, waarin het tafereel rondom Hem zo volledig en compleet beschreven werd, zei Hij de eerste woorden luid genoeg, zodat de omstanders — die de Psalm allemaal kenden en die ook wisten dat het om een Messiaanse profetie ging — het samen met Hem zouden reciteren.

Al reciterend zouden zij zich plotseling realiseren dat het voor hun ogen vervuld werd op een wijze die niet door Jezus geregeld kon zijn: Zijn lichaam werd op een bepaalde wijze te gronde gericht. Er werd gedobbeld om zijn kleren. Soldaten doorboorden zijn handen en voeten met enorme spijkers. Mensen smeten Hem beledigingen naar het hoofd, die in deze psalm en elders voorzegd waren (Jesaja 53).

Toen Hij bij Psalm 22 kwam, waarin het tafereel rondom Hem zo volledig en compleet beschreven werd, zei Hij de eerste woorden luid genoeg, zodat de omstanders - die de Psalm allemaal kenden... - het samen met Hem zouden reciteren.

De mensen zouden zich nu ook realiseren wat dit allemaal betekende, want de Messiaanse profetie van Jesaja zegt:

Nochtans, **onze** ziekten heeft hij op zich genomen, en **onze** smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om **onze** overtredingen werd hij doorboord, om **onze** ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is **ons** genezing geworden. **Wij** allen dwaalden als schapen, **wij** wendden ons ieder naar zijn

eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op **hem** doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als

een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open. Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, en wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden? Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest. En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood, omdat hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in zijn mond is geweest. Maar het behaagde de Here hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. **Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien** en een lang leven hebben en het voornemen des Heren zal door zijn hand voortgang hebben. Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en **hun** ongerechtigheden zal hij dragen (*Jesaja 53:4-11*)
[nadruk toegevoegd].

God zei dat zijn Zoon het zou uitroepen bij zijn dood en Hij deed het ook.

15. Het Oude Testament profeteert dat de Messias doorboord zou worden. We hebben in de profetieën al gelezen dat zijn handen en voeten doorboord zouden worden en hoe dat werd vervuld. Bijvoorbeeld:

Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene (*Zacharia 12:10*).

Maar daarmee hield het doorboren van zijn lichaam niet op. Johannes beschrijft hoe de zijde van Jezus doorstoken werd en waarom — waarmee hij aantoonde dat de profetieën vervuld werden:

Maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen, dat Hij reeds gestorven was, braken zij zijn benen niet, maar een van de soldaten stak met een speer in zijn zijde en terstond kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, heeft ervan getuigd en zijn getuigenis is waarachtig en hij weet, dat hij de waarheid spreekt, opdat ook gij gelooft. Want dit is geschied, opdat het schriftwoord zou vervuld worden: Geen been van Hem zal verbrijzeld worden. En weder zegt een ander schriftwoord: Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben (*Johannes 19:33-37*).

God zei dat zijn Zoon doorstoken zou worden en Hij werd het ook.

16. Duisternis zou de overhand hebben over het land. Amos zegt:

Te dien dage zal het geschieden, luidt het woord van de Here Here, dat Ik op de middag de zon zal doen schuilgaan en bij klaarlichte dag het land in het donker zal zetten (*Amos 8:9*).

De vervulling wordt beschreven door Matteüs:

En van het zesde uur af kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur (*Matteüs 27:45*).

Hoe laat is het op 'het zesde uur'? De Joodse klok begon om 06.00 uur, dus het zesde uur was letterlijk om twaalf uur 's middags.

God zei dat Hij de aarde zou verduisteren op de middag en Hij deed het ook — drie uur lang!

Denk hierover na: Dit is slechts een heel klein gedeelte van de vele honderden profetieën die met verbazingwekkende nauwkeurigheid vervuld zijn.

De reden dat al deze profetieën zo *belangrijk* zijn houdt verband met de zogenaamde gecombineerde kansberekening. Als we in aanmerking nemen dat een *groot aantal* eisen vervuld moeten worden in het leven van één en dezelfde persoon, dan neemt de waarschijnlijkheid dat we zo iemand vinden met iedere eis af. En hoe uitzonderlijker de eis, des te kleiner de kans is dat we zo iemand zullen aantreffen.

Denk nu hierover na: Jezus Christus vervulde ruim driehonderd profetieën in zijn leven. Hier volgt iets, waardoor u de kans dat zo iets gebeurt naar waarde kunt schatten: Als *slechts acht* van deze driehonderd profetieën in het leven van één persoon tot vervulling komen, dan is dat hiermee te vergelijken:

- Zet een kleine omheining om de staat Texas,
- vul het 60 cm diep met zilveren dollars,
- verf één daarvan rood,
- hussel ze goed door elkaar,
- en loop vanaf de grens van Louisiana geblinddoekt Texas in, zo ver u maar wilt,
- buig vervolgens voorover, nog steeds geblinddoekt,
- en pak de rode zilveren dollar.

Hoe groot denkt u dat de kans is dat u de *rode* oppakt? Zou u uw pensioen erom durven te verwedden dat u die rode zilveren dollar te pakken krijgt? Zou u uw eeuwige leven op het spel zetten bij dergelijke kansen? Dat zou niemand doen. En dan spreek ik slechts over de kans dat *acht* profetieën uitkomen in het leven van één enkel persoon. Maar in het leven van Jezus werden ruim driehonderd profetieën over Hem vervuld.

Rabbi's vroegen zich af of er soms twee Messiasen zouden komen, omdat er over Hem gesproken wordt als een lijdende knecht, die de barrière van zonde tussen mens en God wegneemt, en als een zegevierende koning, die komt om zijn volk te bevrijden van wereldse verdrukking. Maar ze lazen over twee bezoeken van dezelfde Messias. Eén gespeeld, nog één te gaan!

De rabbi's vroegen zich ook af of er niet drie Messiasen zouden komen, want er staat geschreven dat Hij in Betlehem geboren zal worden, dat God Hem uit Egypte zal roepen en dat Hij Nazareeër genoemd zal worden.

Ze konden zich niet voorstellen dat één man deze drie eisen zou vervullen. Maar Jezus werd geboren in Betlehem, werd door zijn ouders meegenomen naar Egypte, om aan de moordlust van Herodes te ontsnappen, en Hij woonde daar tot God Jozef vertelde dat hij weer naar Israël kon terugkeren. Ze gingen vervolgens in Nazaret wonen, waar Jezus opgroeide en werkte tot hij dertig jaar was.

Als het al moeilijk voor te stellen is dat deze drie eisen voor de Messias vervuld worden in het leven van één man, hoe moeilijk is het dan om je een voorstelling te maken van de kans dat de driehonderd profetieën allemaal vervuld worden in het leven van Jezus?!

Allereerst zou je terecht komen op het niveau van het neutron, proton en elektron van een atoom, om een steekproefomvang te krijgen die groot genoeg is. Er zijn simpelweg niet genoeg andere items in het universum waarmee we de onwaarschijnlijkheid kunnen omschrijven dat dit zal gebeuren. We weten dat het absoluut onmogelijk is dat mensen de toekomst met honderd procent nauwkeurigheid voorspellen. En al helemaal niet in deze omvang. Alleen God zou dat kunnen en Hij deed het ook!

Matteüs zegt:

Maar Hij antwoordde en zeide: Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat (Matteüs 4:4).

We hebben deze woorden die uit de mond van God uitgaan in de Bijbel. Wat zal hij ons vertellen over de eeuwigheid?

Johannes schreef:

Pilatus zeide tot Hem: Wat is waarheid? En na dit gezegd te hebben, kwam hij weder naar buiten tot de Joden en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in Hem (*Johannes 18:38*).

Net als Pilatus zijn we allemaal op zoek naar waarheid waarop we kunnen vertrouwen — niet een blind geloof, maar geloof dat gebaseerd is op goede, solide bewijzen.

Johannes zegt:

Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid (*Johannes 17:17*).

Alles bij elkaar opgeteld: Gods Woord over de Messias, opgetekend in de Bijbel, blijkt waar te zijn.

We hebben de feitelijke bevindingen van wetenschap, geschiedenis, archeologie en profetie onderzocht, die op basis van de bewijzen aantonen dat het niet steekhoudend is om te zeggen dat er geen God is, omdat alles in het universum op een intelligent ontwerp wijst en omdat niemand anders dan God bij machte is om ons zoveel complete, gedetailleerde profetieën te geven — soms wel duizend jaar van tevoren — om ze daarna simpelweg en op verfijnde wijze tot vervulling te brengen in het leven van één Man.

Tot nu toe hebben we gezien dat de wetenschap het uitroept om een Schepper, die zowel ons als al het andere gemaakt heeft. Daarna ontdekten we dat de Bijbel een betrouwbaar, waarachtig document is. Hoe past dit allemaal bij elkaar? Ondersteunt de Bijbel de standpunten van de wetenschap? Laten we daar eens naar kijken.

De Bijbel, de natuur, de wetenschap en de waarheid

Als u de eeuwige waarheid onderzoekt, vergeet dan niet dat de Heer zegt dat u uw verstand moet gebruiken. Gebruik uw logica. Het is geen intellectuele zelfmoord om in de *waarheid* te geloven.

Logica is er, om ons te helpen bij het vinden de waarheid. Wees verstandig en let goed op nu de waarheid zich blijft ontvouwen.

Komt toch en laat ons tezamen redeneren, zegt de Here...
(Jesaja 1:18, Engelse Bijbel).

Te zeggen dat de Bijbel geschreven is door mensen die geneigd zijn zich te vergissen, maakt de uitspraak, dat de woorden uit de Bijbel van God afkomstig zijn, nog niet ongeldig. De verbazingwekkende vervulling van profetie is daarvan een voornaam bewijs.

Bovendien vergissen mensen zich niet *altijd*. Niet voortdurend. We kunnen foutloos schrijven. We *doen* dat in feite regelmatig — op school, op ons werk, in onze chequeboekjes en bij andere financiële aangelegenheden.

Tweënnegentig keer zegt de Bijbel: “Er staat geschreven...” Dit betekent dat God een mens gebruikte om iets op te schrijven en dat het nu beschouwd moet worden als God die spreekt.

Als u een prachtig schilderij ziet, denkt u dan dat de schilder het heeft geschilderd? Of denkt u dat de kwast het heeft geschilderd? Natuurlijk weten we dat de schilder het heeft geschilderd, maar we weten ook dat de schilder de kwast heeft gebruikt. Op dezelfde wijze kunt u zien dat God het auteurschap van de Bijbel opeist, maar dat Hij de mensheid gebruikte om het op te tekenen op perkament en het door de eeuwen heen intact te houden.

Iemand zei eens: “God kan met een kromme stok een volmaakt recht lijn trekken.” Dat wil zeggen: Hij kan een onvolmaakt mens gebruiken om iets volmaakts te doen.

We weten dat God Zich niet kan vergissen. En nu we beseffen dat de Bijbel het Woord van God is, weten we ook dat de Bijbel zich niet kan vergissen. Ongetwijfeld heeft God zijn Woord intact gehouden en het vrij gehouden van fouten. We hoeven alleen maar naar de bewijzen te kijken om te zien dat dit waar is:

“God kan met een kromme stok een volmaakt recht lijn trekken.”

ONE HEARTBEAT AWAY

- De Bijbel zegt dat hetgeen gemaakt is heel duidelijk spreekt van Degene die het maakte:

De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht. Het is geen sprake en het zijn geen woorden, hun stem wordt niet vernomen: toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde en hun taal tot aan het einde der wereld. Hij heeft daarin een tent opgeslagen voor de zon, die is als een bruidegom die uit zijn bruidsvertrek treedt, jubelend als een held om het pad te lopen (*Psalm 19:1-6*).

In den beginne schiep God de hemel en de aarde (*Genesis 1:1*).

- Toen we naar de bewijzen in hoofdstuk 1 keken, concludeerden we dat iemand die niet gelooft dat het universum een Schepper heeft, onredelijk moet zijn. God kwam al veel eerder tot dezelfde conclusie en zei het volgende over mensen die zijn bestaan ontkennen:

Daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben (*Romeinen 1:19-20*).

De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij bedrijven gruwelijke en afschuwelijke misdaden, niemand is er, die goed doet (*Psalm 14:1*).

- God maakte ook het begin der dingen duidelijk, toen Hij zei dat Hij dit universum gemaakt had:

Hij maakt de aarde door zijn kracht, Hij bereidt de wereld toe door zijn wijsheid en breidt de hemel uit door zijn verstand. Als Hij zijn stem doet horen, is er een geruis van water aan de hemel en doet Hij dampen opstijgen van het einde der aarde; bliksemen maakt Hij bij de regen, en wind doet hij voortkomen uit zijn voorraadkamers. Verstomd staat ieder mens, zonder kennis; beschaamd staat iedere goudsmid om het beeld, want leugen is zijn gietsel en er is geen geest in hen (*Jeremia 10:12-14*).

Mijn hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft (*Psalm 121:2*).

Welzalig hij, die de God van Jakob tot zijn hulpe heeft, wiens verwachting is op de Here, zijn God, die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee en al wat daarin is, die trouwe houdt tot in eeuwigheid (*Psalm 146:5-6*).

Gij toch zijt alleen de Here, Gij hebt de hemel, de hemel der hemelen en al

zijn heer gemaakt, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is; ja, Gij geeft hun allen het leven, en het heer des hemels buigt zich voor U neder (*Nehemia 9:6*).

• God zei dat Hij het dierenleven heeft geschapen:

Maar vraag toch het gedierte, en het zal u onderrichten; het gevogelte des hemels, en het zal u inlichten. Of spreek tot de aarde, en zij zal u onderrichten, en laat de vissen der zee het u vertellen. Wie onder deze alle weet niet, dat de hand des Heren dit doet, in wiens hand de ziel is van al wat leeft en de geest van ieder sterfeling? (*Job 12:7-10*).

• God houdt de adem van elk levend wezen in Zijn hand en in Zijn hand alleen!

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht; eer de bergen geboren waren, en Gij aarde en wereld hadt voortgebracht, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God (*Psalms 90:1-2*).

Erkent, dat de Here God is; Hij heeft ons gemaakt, en Hem behoren wij toe, zijn volk, de schapen die Hij weidt (*Psalms 100:3*).

Zo zegt God, de Here, die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot; die aan de mensen die daarop wonen, de adem gaf en de geest aan hen die daarop wandelen... (*Jesaja 42:5*).

Ik ben het, die de aarde gemaakt en de mens daarop geschapen heb; mijn handen hebben de hemelen uitgespannen en aan al hun heer heb Ik mijn bevelen gegeven. Ik ben het, die hem verwekt heb in gerechtigheid, en al zijn wegen zal Ik effen maken; hij is het, die mijn stad herbouwen zal en mijn ballingen vrijlaten, zonder koop prijs en zonder geschenk, zegt de Here der heerscharen... Voorwaar, Gij zijt een God, die Zich verborgen houdt, de God van Israël, een Verlosser. Zij staan beschaamd en zijn ook te schande geworden, allen tezamen zijn zij smadelijk afgedropen, de makers van afgodsbeelden. Israël wordt door de Here verlost met een eeuwige verlossing; gij zult noch beschaamd staan noch te schande worden in alle eeuwigheid. Want zo zegt

Want zo zegt de Here, die de hemelen geschapen heeft (Hij is God) die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd: Ik ben de Here en er is geen ander.
(*Jesaja 45:18*)

ONE HEARTBEAT AWAY

de Here, die de hemelen geschapen heeft (Hij is God) die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaiert heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd: Ik ben de Here en er is geen ander (*Jesaja 45:12-13, 15-18*).

- God schiep zowel dier als de mens naar zijn aard. Dat wil zeggen, een soort brengt dezelfde soort voort en niet een andere soort:

Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op de aarde. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag. En God zeide: Dat de aarde voortbrengende levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was also. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt (*Genesis 1:21-26*).

- De Bijbel wordt zelfs nog specifiek en houdt vol dat er nooit sprake is geweest van macro-evolutie:

Alle vlees is niet hetzelfde, maar dat van mensen is anders dan dat van beesten, en het vlees van vogels weer anders dan dat van vissen (*1 Korintiërs 15:39*).

Zoals de wetenschappelijke bewijzen ons al lieten zien, is elk soort vlees verschillend en elk soort vlees kan uitsluitend zijn eigen soort vlees voortbrengen. De Bijbel zegt precies hetzelfde!

Conclusie: We hebben de waarheid gevonden. De Bijbel vertelt ons alles wat we moeten weten, om te kiezen waar we de eeuwigheid zullen doorbrengen. We kunnen in feite zeggen dat het woord BIBLE [Bijbel] een geweldig acroniem is voor: ‘Basic Information Before Leaving Earth’ [basisinformatie voor we de aarde verlaten].

Het doet er niet toe wie u bent — Michael Jordan, de president, uzelf of mij: we zullen de aarde op een dag allemaal verlaten. Als u over de juiste informatie omtrent de eeuwigheid beschikt en u doet daar uw voordeel mee, zult u op de juiste bestemming terechtkomen.

Maar als over de *onjuiste* informatie beschikt, of u doet niet uw

voordeel met de *juiste* informatie, zult u op de verkeerde bestemming terechtkomen.

Het ijs onder ons wordt nu veel dikker. Omdat we weten dat de Bijbel waar is, wordt de eeuwige waarheid steeds duidelijker.

We noteren het woord 'dood' niet
in onze agenda, maar op een dag
daagt hij gewoon op.

Hoofdstuk 4

“De vlammen! De vlammen!”

Tussen ons en de hemel of de hel staat alleen nog
maar het leven, het meest kwetsbare op aarde.

— BLAISE PASCAL

Nu het mysterie rond de vraag of de Bijbel waar is opgelost is, staat de weg open voor de volgende stap op onze reis: er achter komen wat de Bijbel zegt over onze eeuwige bestemming.

Herkent u de volgende woorden?

Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel zijn tijd;
er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven,
een tijd om te planten en een tijd om het geplante uit te rukken,
een tijd om te doden en een tijd om te helen,
een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen,
een tijd om te wenen en een tijd om te lachen,
een tijd om te rouwklagen en een tijd om te dansen...

Sommige mensen denken dat deze woorden tientallen jaren geleden werden geschreven voor een lied van The Byrds, maar in werkelijkheid werden deze tijdloze woorden duizenden jaren daarvoor geïnspireerd door God (*Prediker 3:1-4*).

Deze woorden treffen ons ten diepste omdat ze waar zijn: voor ieder van ons is er een tijd om te leven en een tijd om te sterven. De vraag luidt: wat zal er met ons gebeuren als onze tijd om te sterven is aangebroken? Wat zal er met ons gebeuren na onze laatste hartslag? Bent u voorbereid als het vandaag toevallig die dag is voor u?

God heeft in het hart van elke man en vrouw een eeuwigheidsbesef gelegd. Diep in ons hart weten we allemaal intuïtief dat er meer is dan alleen dit leven, dat er iets is aan de andere kant van het graf. De Bijbel zegt dat wij allemaal een lichaam, een ziel en een geest hebben (*1 Tessalonicenzen 5:23*). Bij het sterven laat u uw lichaam

achter, maar wat zal er gebeuren met uw ziel en uw geest? Waar zult u de eeuwigheid doorbrengen?

Als u kijkt naar de woorden die gegraveerd staan in een grafsteen, dan ziet u de naam van de overledene, de geboortedatum en de sterfdatum. Als er tussen iemands geboorte— en sterfdatum zeventig of tachtig jaar zit, dan zijn de meesten van ons van mening dat hij of zij een mooi, vol leven heeft gehad.

Uw eeuwigheid duurt oneindig veel langer dan tachtig jaar. Ik kan u garanderen dat u na uw lichamelijke dood op een andere plaats heel wat langer zult leven dan u op aarde zult leven.

We zullen nooit een aanhanger achter een lijkwagen zien, want we nemen niets mee als we sterven. Het enige dat telt op de dag dat u sterft, is de vraag of u de God die u geschapen heeft wel of niet kent.

U zult nooit een aanhanger achter een lijkwagen zien, want we nemen niets mee als we sterven.

Omdat dit een feit is, is het verstandig om zoveel mogelijk te weten te komen over het leven na de dood, in plaats dat we ons alleen maar richten op de dingen die tijdelijk zijn. Doet het er over honderdvijftig jaar iets toe of u al dan niet miljonair bent geworden, in een Mercedes met open dak hebt gereden, in het bezit bent geweest van een schitterend huis of gespeeld hebt in de halve finale? Nee. U

Het enige dat op de dag dat u sterft telt, is de vraag of u de God die u geschapen heeft wel of niet kent. Als u Hem *wel kent* zult u bij Hem zijn... voor eeuwig en altijd. En als u Hem *niet kent* zult u niet bij Hem zijn... voor eeuwig en altijd, omdat u zijn liefdevolle tegenwoordigheid hebt verworpen en de gevolgen, die met die verwerping gepaard gaan, hebt aanvaard.

Het zijn alleen de eeuwige dingen — niet de tijdelijke dingen — die er toe doen. Stel uzelf de volgende vraag: Ben ik meer geïnteresseerd in mijn relaties en mijn bezittingen in dit kortstondige leven dan in de vraag waar en hoe ik de eeuwigheid door zal brengen?

De Bijbel vertelt over een rijk man die erg tevreden was met alle

bezittingen die hij gedurende zijn leven verworven had. Hij overlegde bij zichzelf:

...Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al het koren en al mijn goederen bergen. En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel, gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God (*Lucas 12:18-21*).

De dood komt plotseling. De dood komt ongewenst. De dood staat vast. We noteren het woord ‘dood’ niet in onze agenda, maar op een dag daagt hij gewoon op.

Het is een reis waarvan we niet meer terug kunnen keren. Niemand van ons wil ooit een dwaas worden genoemd, noch in dit leven, noch in het volgende leven. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we één minuut *na* ons sterven niet tot de ontdekking hoeven te komen dat we dwaas zijn geweest?

Het leven stelt ons voor talloze keuzes, bij alles wat we overwegen: wat voor auto zullen we kopen, wat zullen we vanavond eten, waar zullen we naar school gaan, met wie zullen we trouwen, welke universitaire studie zullen we volgen, hoe zullen we onze tijd besteden enzovoorts. De eeuwigheid daarentegen laat ons slechts twee keuzes. De Bijbel vertelt ons dat ieder van ons na zijn dood terecht zal komen in één van de volgende twee uiteindelijke bestemmingen:

...hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen (*Daniël 12:2*).

We zullen allemaal volkomen wakker en bij bewustzijn zijn, ofwel gelukkig in de hemel, ofwel in schande en eeuwige verworpenheid in de hel.

Mark Twain maakte dit belachelijk en stelde voor dat we “naar de hemel gaan voor het klimaat en naar de hel voor het gezelschap.”

*We noteren het woord
“dood” niet in onze
agenda, maar op een
dag daagt hij
gewoon op.*

Maar het zal voor u of voor iemand anders helemaal geen grap zijn om in de hel terecht te komen.

“Stel je voor dat er geen hemel is”

In zijn lied *Imagine* nam John Lennon Gods Woord omtrent de eeuwigheid niet serieus. (*De volledige songtekst kunt u vinden op het internet.*) De wereld zoals Lennon het zich voorstelde had ‘geen hemel’, ‘niets om te doden of voor te sterven’, ‘geen godsdienst’ en ‘geen bezittingen’.

Lennons waanvoorstellingen over geluk in deze wereld waren compleet onjuist. Mensen willen geluk, maar het is bewezen dat het afschaffen van bezittingen, landen en van God niet de manier is om dat geluk te verkrijgen.

Is het echt een goed idee om afstand te doen van God en van alle dingen die Hij ons volgens de Bijbel wil geven — bezittingen, landen enzovoorts? Niet als God reëel is. En alle bewijzen die we tot nu toe hebben onderzocht, vertellen ons dat Hij dat is.

Wat nu de dingen betreft die we na de dood zullen aantreffen, moeten we er achter komen of de bestemmingen die Lennon ontkende daadwerkelijk bestaan. Aangezien God een veel beter zicht heeft op de eeuwigheid dan wij — en Hij wil dat wij de waarheid leren kennen, zodat we de eeuwigheid met Hem zullen doorbrengen — zullen we kijken wat de Bijbel zegt over de dingen die we in het hiernamaals mogen verwachten. U zult misschien verbaasd staan over de dingen die u zult ontdekken.

Volgens een onderzoek van de ‘Barna Group’ gelooft de meerderheid van de Amerikanen (76 procent) in het bestaan van de hemel. 46 procent van hen omschrijft het als ‘een toestand van eeuwig bestaan in Gods tegenwoordigheid’, terwijl 30 procent het beschouwt als ‘een letterlijke plaats van rust en beloning, waar zielen na de dood heengaan’. De overige 14 procent beschouwt de hemel als iets louter ‘symbolisch’.⁶⁶

Hoe ziet de hemel er volgens u uit?

Veel mensen stellen zich de hemel voor als de ultieme speelplaats, waar ze herenigd worden met al hun oude vrienden en familiele-

den om er eindeloos plezier en genoeg te beleven. Ze geloven dat het hele doel van de hemel bestaat uit persoonlijk genot en dat er aan al hun grillen tegemoet zal worden gekomen.

Maar als iedereen op zelfzuchtige wijze alleen maar aan zichzelf denkt, klinkt dat dan niet een beetje als het leven op aarde, waar mensen zich inspannen om te krijgen wat ze maar willen, zelfs als dat ten koste gaat van anderen? Sterker nog, volgens C.S. Lewis is “een meedogenloze, slapeloze, glimlachloze gerichtheid op het ego... het teken van de hel,” niet van de hemel.

“Een meedogenloze, slapeloze, glimlachloze gerichtheid op het ego... is het teken van de hel,” niet van de hemel.

—C.S. Lewis

Dat is niet zoals Gods Woord het Koninkrijk van de hemel omschrijft. De Bijbel beschrijft de hemel als volgt:

...een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid (*Hebreeën 11:16*).

Jezus zei dat er veel woningen zijn in de hemel en dat Hij zou heengaan om ons plaats te bereiden (*Johannes 14:2*).

In de hemel zal geen materieel bederf of verval zijn; we kunnen er volkomen zeker van zijn dat het een plaats is waar alles goed is:

Maar verzamelt u schatten in de hemel, waar noch mot noch roest ze ontonebaar maakt en waar geen dieven inbreken of stelen (*Matteüs 6:20*).

We zullen een nieuw ‘geestelijk’ lichaam krijgen dat materiele substantie heeft. We zullen heel en gezond zijn en vrij van alle lichamelijke gebreken waarmee we op aarde te maken hebben (*1 Korintiërs 15:44*). Tot in alle eeuwigheid zal er geen honger of dorst meer zijn, geen tranen van pijn (*Openbaring 7:16-17*). In de hemel, zo legt de Bijbel ons uit, zullen we beloningen ontvangen en in staat zijn om uit te rusten van onze inspanningen. De hemel is een plaats van vrede en comfort voor de vermoeiden en het is een beter land dan waar u nu woont. Het is de plaats waar God en zijn engelen zullen zijn. We moeten ons afvragen of het de plaats is waar ook *wij* zullen zijn.

Een van mijn vrienden, een christen, overleed onlangs. Hij was verbonden aan een dialysator, toen plotseling zijn hart stopte. De artsen renden erheen met defibrillatorpaddels en brachten zijn hart door middel van stroomstoten weer tot leven.

Hij keek naar zijn vader die naast hem zat en zei: "Pa, je zult niet geloven wat ik zojuist zag!" Het verbazingwekkende aan die uitspraak was het feit dat hij *twintig jaar lang niets had kunnen zien*; hij was jaren terug zijn gezichtsvermogen kwijtgeraakt ten gevolge van de suikerziekte die hem langzaam maar zeker fataal werd.

Hij legde uit dat zijn ziel opsteeg boven zijn lichaam en dat hij de vlakke lijn op de hartmonitor naast zijn bed kon zien. Daarna begon hij op te stijgen en een reis te maken. Hij zei dat er een wit, alledoordringend licht was met een glorieuze tegenwoordigheid van liefde die over hem kwam, en hij zag bloemen met de meest heldere, prachtige kleuren die hij ooit had gezien! Hij zei tegen zijn vader: "Pa, als dit de dood is, dan is sterven OKAY!" Vijf dagen later overleed hij.

Ik hoorde het verhaal van een jongen die omhoog keek naar de zomerhemel en zei: "Als de hemel aan de buitenkant al zo mooi is, hoe prachtig moet hij dan niet van binnen zijn!"

al zo mooi is, hoe prachtig moet hij dan niet van binnen zijn!" Niemand van ons heeft ook maar enig idee van de glorieuze natuur van wat God bereid heeft voor degenen die Hem volgen. De Bijbel zegt dat er straten van goud in de hemel zullen zijn en muren die gemaakt zijn van parels, smaragden en kostbare stenen.

Het lijkt me veelzeggend dat we in de hemel op dingen zullen

wandelen — eenvoudig, doodgewoon bestratingsmateriaal! — waaraan we op aarde grote waarde hechten. Wat zegt dat wel niet over de spectaculaire schoonheid van de hemel?

Woorden kunnen niet beschrijven hoe wonderbaarlijk het zal zijn. Geen pijn, geen lijden, geen ziekte, geen tranen, geen dood. Het mooiste aan de hemel echter — het enige waar we werkelijk om geven als we er uiteindelijk komen — is dat het de plaats is waar we van aangezicht tot aangezicht met onze ontzagwekkende Schepper kunnen spreken.

Wat zal uw bestemming tot in alle eeuwigheid zijn?

“Geen hel onder ons”

De andere keuze is een plaats genaamd hel. In zijn lied vraagt John Lennon ons, om ons voor te stellen dat er ‘geen hel onder ons’ is. De hel is tegenwoordig uit de mode, maar hij is niet failliet! Dat het idee van een hel ons niet bevalt, wil nog niet zeggen dat hij niet bestaat. Veel mensen zeggen dat ze niet in de hel geloven, dus kan de hel niet bestaan. Maar onthoud dit: het gaat er niet om wat we geloven; het gaat erom wat waar is. Ongeloof verandert de realiteit niet. We geloven misschien dat vergif ons niet zal doden, maar het doet dat wel. We geloven misschien dat de aarde plat is, maar hij is dat niet. Wees er zeker van dat u de waarheid zoekt en niet zomaar iets waarin u graag wilt geloven.

Veel mensen hebben me verteld dat ze er geen probleem mee hebben om naar de hel te gaan, omdat al hun vrienden daar zullen zijn. Maar de hel is geen plaats van rehabilitatie of plezier. Het is een plaats van straf. Slechts een derde van de volwassenen gelooft dat de hel een letterlijke plaats van foltering is, volgens het onderzoek van de ‘Barna Group,’ terwijl vier op de tien het simpelweg beschouwen als eeuwige afscheiding van Gods tegenwoordigheid.⁶⁷ Maar ongeacht hoe wij erover denken: hoe beschrijft Gods Woord de hel?

Volgens de Bijbel is de hel een zeer reële plaats. We weten van drieëndertig gevallen waarin Jezus over de hel sprak en waarin Hij de verschrikkingen ervan in levendige details beschreef. Het is een plaats van eeuwige, bewuste kwelling, waar vreselijk lijden

ONE HEARTBEAT AWAY

is en “onuitblusbaar vuur” (*Matteüs 3:12*). De Bijbel zegt dat diegenen die Gods wil niet gehoorzamen “zullen boeten met een eeuwig verderf” (2 Tessalonicenzen 1:9) en geworpen zullen worden “in de vurige oven; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars” (*Matteüs 13:41-42*). Het wordt “het hellevuur” genoemd (*Matteüs 5:22*), alwaar zijn inwoners “de eeuwige straf” onder ogen moeten zien (*Matteüs 25:46*) en waar “toorn en gramschap, verdrukking en benauwdheid over ieder levend mens, die het kwade bewerkt” zal komen (*Romeinen 2:8-9*).

Jezus waarschuwt ons om koste wat kost aan de hel te ontkomen:

En indien uw hand u tot zonde verleidt, houw haar af. Het is beter, dat gij verminkt ten leven ingaat, dan dat gij met uw twee handen ter helle vaart, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust. En indien uw voet u tot zonde zou verleiden, houw hem af. Het is beter, dat gij kreupel ten leven ingaat, dan dat gij met uw twee voeten in de hel geworpen wordt, waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust. En indien uw oog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit. Het is beter, dat gij met één oog het Koninkrijk Gods binnengaat, dan dat gij met twee ogen in de hel geworpen wordt, waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust (*Marcus 9:43-48*).

Ons wordt verteld dat God de engelen in de hemel, die tegen Hem rebelleerden, heeft gestraft “door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren” (2 *Petrus 2:4*). Probeer u zich eens voor te stellen hoe duister zo'n plaats zal zijn. Hebt u ooit een bezoek gebracht aan een grot? Doorgaans schakelt de tourgids alle lichten uit om mensen een besef te geven van de volslagen duisternis. Met de volkomen afwezigheid van licht is het zo volstrekt zwart, dat u uw vinger in uw oog kunt steken zonder hem zien aan te komen. De duisternis is zo benauwend, dat mensen soms al na een minuut in paniek beginnen te raken. Stelt u zich eens voor hoeveel minuten er in de oneindige eeuwigheid gaan. Alleen de duisternis zou al kwelling genoeg zijn.

De Bijbel spreekt over de hel als “het koninkrijk der duisternis” en verklaart dat “de kinderen van het Koninkrijk uitgeworpen zullen worden in de buitenste duisternis; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars” (*Matteüs 8:12*). De reden dat mensen God verwer-

pen, zegt de Bijbel, is dat ze meer liefde hebben voor de werken van de duisternis dan die van het licht. Omdat deze mensen duisternis willen, krijgen ze het tot in alle eeuwigheid. En er is geen ontsnapping mogelijk van deze plaats, omdat er alleen een ingang is — geen uitgang.

Waarom de hel?

Sommige mensen kiezen ervoor om niet in de God van de Bijbel te geloven, omdat de gedachte van een boze God, die mensen voor eeuwig straft in de hel, hen niet bevalt. Vroeger dacht ik net zo.

Voordat ik christen werd, wist ik niet dat God veel eigenschappen heeft. De meeste mensen zijn bekend met het Bijbelvers dat zegt: “God is liefde.” En dat is Hij ook. Maar Hij is eveneens billijk. Hij is heilig. Hij is rechtvaardig. En vanwege die andere eigenschappen heeft Hij eveneens een harde kant — en terecht.

God haat de zonde. Punt. Niemand van ons op aarde kan volledig beseffen hoe erg God zelfs de kleinste zonde haat. Ik had geen voorstelling van God met deze strenge kant. Op een dag realiseerde ik me echter dat ik niet zomaar een God kon creëren zoals ik Hem graag wilde zien. God is niet een oefening in voorstellingsvermogen, visualisatie of projectie van het verstand. Hij bestaat los van mijn gedachten over Hem. Maar dat probeerde ik te doen, terwijl ik negeerde wat de Bijbel over God te zeggen had. De *echte* God is Degene voor wie ik met zekerheid zal verschijnen als ik sterf, en niet mijn denkbeeldige ‘God’.

Omdat we weten dat de Bijbel waar is, weten we ook dat de God, voor Wie we zullen verschijnen, de God van de Bijbel is. We moeten dus ontdekken en werkelijk begrijpen waarom Hij deze toernige kant heeft. En we moeten weten wat we kunnen doen, om er zeker van te zijn dat we die kant van Hem *niet zullen zien* als we sterven. De Bijbel, Gods Woord, vertelt ons waarom we ons zijn toorn op de hals halen en hoe we dat kunnen vermijden:

Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid (*Kolossenzen 3:5-6, SV*).

ONE HEARTBEAT AWAY

We lezen ook in de Bijbel:

Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden (*Romeinen 1:18*).

Maar in uw weerbarstigheid en onboetvaardigheid van hart hoopt gij u toorn op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods, die een ieder vergelden zal naar zijn werken: hun, die, in het goeddoen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven; maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid ongehoorzaam en der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, wacht toorn en gramschap (*Romeinen 2:5-8*).

Als mensen Gods toorn dus onder ogen moeten zien en naar de hel gaan, dan is dat zo omdat ze ervoor gekozen hebben. De God die dit universum schiep heeft ons bewijzen van zijn bestaan gegeven en toch weigeren velen Hem te erkennen.

De Bijbel legt uit dat de “poel van vuur” oorspronkelijk bereid was “voor de duivel en zijn engelen,” maar mensen die deze boosaardige wezens gehoorzamen zullen samen met hen de poel van vuur ingaan.

Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is” (Matteüs 25:41).

Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid? (*Romeinen 6:16*).

Het is niet Gods verlangen dat mensen naar de hel gaan, maar Hij geeft ons de vrije wil om te kiezen.

Zoals we lezen in Psalm 139:8 (SV): “Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar.”

Er is een gezegde: “Wie zaait, zal oogsten.” ‘Zaaien’ is een voorbereiding op het oogsten. Dat wil zeggen: uw daden bepalen uw toekomst — of het u nu bevalt of niet.

Terwijl we onze tijd besteden *ter voorbereiding* op de hel, is God met ons. We kunnen ons op ieder moment tot Hem keren en zeggen: “God, het spijt me dat ik tegen U gezondigd heb. Haal me alstublieft uit deze rotzooi en zet me op het rechte spoor,” en Hij zal

ons helpen. Maar als we eenmaal gestorven zijn en in de hel, is het te laat om zijn hulp in te roepen.

In het gedeelte uit Matteüs hierboven lezen we dat de hel oorspronkelijk niet voor mensen bereid was. De hemel wel:

Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af (*Matteüs 25:34*).

De Bijbel is zeer expliciet over het feit dat God geen behagen schept in de dood van de goddelozen. Hij zegt:

...zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft... (*Ezechiël 33:11a*).

De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen (*2 Petrus 3:9*).

Het is geen blijde dag voor Hem als iemand sterft en naar de hel gaat. Zal het een slechte dag zijn voor God als u sterft?

Veel mensen geloven dat het onrechtvaardig is dat God mensen voor eeuwig naar de hel stuurt. God is volkomen rechtvaardig op basis van hun verwerping van Hem.

Als mensen op aarde niets met Hem te maken willen hebben, waarom denken we dan dat zij iets met Hem te maken willen hebben in het hiernamaals? Als ze de gedachte aan God in dit leven haten, dan zullen ze het ook haten om in het volgende leven bij Hem te zijn.

De auteur Frank Harber verklaarde:

Als God mensen tegen hun wil in zou dwingen om naar de hemel te gaan, dan zou het geen hemel meer zijn — het zou de hel zijn. De atheïstische auteur Jean-Paul Sarte merkte op dat de poorten van de hel van binnen afgesloten zijn door de vrije keuze van mannen en vrouwen.⁶⁸

C.S. Lewis schreef:

Er zijn twee soorten mensen: diegenen die tegen God zeggen: “Uw wil geschiede,” en diegenen tot wie God zegt: “Prima, doe het dan maar op jouw manier.”⁶⁹

God geeft ons de vrijheid om te kiezen tussen goed en kwaad,

tussen Gods wil en onze eigen wil. God respecteert eenvoudigweg onze keuzes — en staat het ons toe de gevolgen onder ogen te zien.

Een van de dingen die mij jaren terug werd verteld, is dat de hel simpelweg betekent dat we tot in alle eeuwigheid afgescheiden zijn van de tegenwoordigheid van God. Maar volgens Openbaring 14:10-11 is dat geen waarachtige uitspraak in de wijze waarop de meeste mensen het begrijpen.

Niemand van ons kan ten volle bevatten wat de afwezigheid van God in ons leven inhoudt. Los van de vraag of wij in zijn

bestaan geloven, geldt: “Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij” (*Handelingen 17:28*) en: “alle dingen hebben hun bestaan in Hem” (*Kolossenzen 1:17*). Bestaan zonder zijn ondersteunende tegenwoordigheid is verschrikkelijk. Maar we hoeven ons helemaal niets voor te stellen, want de Bijbel legt ons de realiteit voor:

Er zijn twee soorten mensen: diegenen die tegen God zeggen: “Uw wil geschiede,” en diegenen tot wie God zegt: “Prima, doe het dan maar op jouw manier.”

—C.S. Lewis

En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt (*Openbaring 14:11*).

God wordt door degenen in de hel op twee zeer verschrikkelijke manieren ervaren:

En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel **ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam** (*Openbaring 14:9-10*) [*nadruk toegevoegd*].

Ten tweede is Hij daar in het geheugen van de vervloekten. Een van de grootste kwellingen voor hen zal de herinnering zijn hoe God voortdurend, in de diepten van hun hart, tot hen sprak en hen vertelde: “Dit is de weg, wandelt daarop” (*Jesaja 30:21*). En ze zullen

zich herinneren dat ze weigerden naar Hem te luisteren. In de hel kunnen mensen niet ‘vluchten’ voor God. Ze verwierpen en ontken- den zijn liefdevolle tegenwoordigheid elke minuut en elke seconde van hun bestaan op aarde, en nu moeten ze elke seconde van de eeuwigheid, vervuld van spijt, voortbestaan.

Maar steeds weer opnieuw heeft God duidelijk gezegd dat mensen daarvoor kiezen. Bijvoorbeeld:

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroor- deeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God (*Johannes 3:18*).

Indien wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet onder het oordeel komen (*1 Korintiërs 11:31*).

God is de heerlijkheid van de hemel en de verschrikking van de hel. De toorn van God maakt de hel tot een hel. Als u terechtkomt in de hel, bent u ver weg van de heerlijkheid van de Heer — zijn goedheid — maar u zult nooit kunnen ontsnappen aan zijn toorn.

Sommigen mensen denken dat satan de leiding heeft over de hel, maar satan is een verslagen vijand en heeft helemaal nergens de lei- ding over. God heeft altijd de leiding! Hij is de soevereine heerser over hemel en aarde — en de hel. De hel is niet een koninkrijk waar satan kan heersen, of een plaats waar mensen feest kunnen vieren. Het is een plaats van eeuwige straf.

Het ergste aan de hel is niet de folte- ring, maar het feit dat die foltering nooit zal eindigen. Als u een van die mensen bent die de waarheid van God verwer- pen, dan zal het verschrikkelijk zijn om op een dag voor God te moeten verschij- nen. Stelt u zich het tafereel voor zoals beschreven werd door de profeet en apostel Johannes:

En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de

Sommigen mensen denken dat satan de leiding heeft over de hel, maar satan is een verslagen vijand en heeft helemaal nergens de leiding over.

ONE HEARTBEAT AWAY

troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk [de hel] gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs (*Openbaring 20:11-15*).

De eerste dood is als onze ziel gescheiden wordt van ons lichaam. Op dat moment — als we in God geloven en Hem liefhebben — gaat onze ziel heen om bij God te zijn. Toen Paulus nadacht over de onvermijdelijkheid van zijn eigen dood, schreef hij:

Wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen (*2 Korintiërs 5:8*).

De tweede dood vindt plaats bij het laatste oordeel, wanneer een ziel, die niet heenging om bij God te zijn, maar die tot die tijd in de hel is geweest, officieel veroordeeld wordt met de rest van de verdoemde mensheid tot afscheiding van de liefdevolle tegenwoordigheid van God en voor eeuwig de poel des vuurs ingaat.

We zullen stuk voor stuk de eerste dood meemaken, maar hoe kunnen u en ik ervoor zorgen dat we de tweede dood niet hoeven mee te maken? We zullen al heel snel zien wat het verschil bepaalt tussen eeuwig leven in de hemel en eeuwig lijden in de hel. U zult er absoluut zeker van willen zijn dat u nooit in de buurt komt van die plaats, zelfs niet tien seconden lang, laat staan voor meer dan tien miljoen jaar.

“Het is niet veilig om te sterven”

Op een dag sprak ik met een jongeman die vertelde dat hij verwond was geraakt en op de operatietafel van een eerstehulpafdeling terecht kwam. Hij zei dat zijn hart gestopt was en toen zijn ziel opsteeg boven zijn lichaam, kwam er onmiddellijk het besef van een boosaardige tegenwoordigheid over hem en hoorde hij een boosaardig sissend gelach. Hij vertelde me hoe blij hij was dat hij weer terug kon keren in zijn lichaam en weer levend was! Hij weet nu hoe reëel het kwaad is.

Een verpleegster die werkt met ademhalingsapparatuur op een eerstehulpafdeling, vertelde me over een patiënt die een hartstilstand kreeg en in levensgevaar verkeerde — de hartmonitor liet een vlakke lijn zien. Zij rende er samen met ander medisch personeel met de defibrillator heen, in een poging hem weer tot leven te brengen. Ze brachten de paddels aan en brachten zijn hartslag weer op gang. Ze zei dat hij begon te gillen en schreeuwen: “De hitte, de hitte!” Toen hield zijn hart weer op met kloppen. Ze brachten hem opnieuw tot leven. Hij schreeuwde: “De vlammen, de vlammen!” Zijn hart stopte opnieuw met kloppen. Viermaal liet de monitor een vlakke lijn zien en werd hij teruggebracht, en iedere keer schreeuwde hij over de hitte en de vlammen. Na de vierde keer stierf hij en konden ze hem niet meer tot leven brengen. Ze zei dat alle artsen en verpleegsters een paar minuten naar het lichaam bleven staren. Ze wisten allemaal dat de man op weg was naar de hel. Nog voor hij zijn lichaam voorgoed had verlaten, schreeuwde hij het uit tot hen.

Ik heb verschillende mensen ontmoet (*allemaal in een toestand die niet door drugs of alcohol was beïnvloed*) die een brandende hel ervoeren in plaats van een ontmoeting met Jezus, of het typische ‘tunnel-en-wit-licht-scenario’. Geloof dus maar niet dat alle bijna-dood-ervaringen waar mensen verslag van doen allemaal mooie verhalen zijn.

Dr. Maurice Rawlings, een cardioloog, is getuige geweest van talloze patiënten tijdens en na hun bijna-dood-ervaringen en heeft zijn bevindingen beschreven in het boek *Beyond Deaths Door*. Hij interviewde driehonderd patiënten onmiddellijk na hun reanimatie en volgens dr. Rawlings vertelde bijna de helft van hen dat ze een meer van vuur hadden gezien, duivelachtige figuren en andere schouwspelen die de realiteit van de hel weergaven. “Er is leven na de dood,” zei Rawlings, “en als ik niet weet waar ik naar toe ga, dan is het niet veilig om te sterven.”

Hij ontdekte ook dat de patiënten die hun ervaringen in de hel zo levendig hadden beschreven, het zich niet meer konden herinneren als hij ze een paar dagen later naar deze ervaringen vroeg. Dit verklaart misschien waarom veel onderzoekers alleen maar ‘goede

gevallen' tegenkomen. Hij gelooft dat sommige patiënten hun verhaal veranderen, omdat ze zich te erg schamen, zelfs tegenover hun familie, om toe te geven waar ze geweest zijn, terwijl de mensen die hemelse visioenen hebben gehad het zich wel herinneren en wel verslag doen van de details.⁷⁰

U moet dus niet een vals gevoel van zekerheid krijgen dat alles na de dood altijd aangenaam is. De hel is een zeer reële plaats — een plaats waar u *echt niet* heen wilt als u sterft.

Aan Voltaire, de beroemde Franse auteur, filosoof en atheïst, werd eens gevraagd of hij iets als troost wilde zeggen tegen een vriend die op sterven lag. Voltaire antwoordde: “Ik geloof niet dat ik dat kan doen. De gedachte dat er misschien echt een hel is, plaagt mij voortdurend.”

Er is een hel en een van de duidelijkste beelden daarvan in de Bijbel is het bekende verhaal van de rijke man en Lazarus:

En er was een rijk man, die gekleed ging in purper en fijn linnen en elke dag schitterend feest hield. En er was een bedelaar, Lazarus genaamd, vol zweren, nedergelegd bij zijn voorportaal, die verlangde zijn honger te stillen met wat van de tafel van de rijke afviel; zelfs kwamen de honden zijn zweren likken. Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot. Ook de rijke stierf en hij werd begraven. En toen hij in het dodenrijk [de hel] zijn ogen opsloeg onder de pijnigingen, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zeide: Vader Abraham, heb medelijden met mij en zend Lazarus opdat hij de top van zijn vinger in water doe en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam. Maar Abraham zeide: Kind, herinner u, hoe gij het goede tijdens uw leven hebt ontvangen en insgelijks Lazarus het kwade; nu wordt hij hier vertroost en gij lijdt pijn. En bij dit alles, er is tussen ons en u een onoverkomelijke kloof, opdat zij, die van hier tot u zouden willen gaan, dit niet zouden kunnen, en zij vandaar niet aan onze kant zouden kunnen komen. Doch hij zeide: Dan vraag ik u, vader, dat gij hem naar het huis van mijn vader zendt, want ik heb vijf broeders. Laat hij hen dan ernstig waarschuwen, dat ook zij niet in deze plaats der pijniging komen. Maar Abraham zeide: Zij hebben Mozes en de profeten, naar hen moeten zij luisteren. Doch hij zeide: Neen, vader Abraham, maar indien iemand van de doden tot hen komt, zullen zij zich bekeren. Doch hij zeide tot hem: Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezeggen (*Lucas 16:19-31*).

Merk op dat de vijf zintuigen van de rijke man prima functio-

neerden toen hij in de hel was. Hij werd zo vreselijk gekweld, dat hij zelfs om een druppel water smeekte. Iets wat me enorm raakt als ik dit lees, is het feit dat er geen mogelijkheid bestaat om over te steken. Het oordeel staat vast als u uw laatste adem hebt uitgeblazen. De rijke man had niemand om hem water te geven en Lazarus kon niet oversteken om hem te helpen, zelfs als hij dat gewild had.

Als u gestorven bent kunt u uw eeuwige bestemming niet veranderen. U hebt een enkele reis naar de eeuwigheid. *Voordat* u uw laatste adem uitblaast moet u goed weten aan welke zijde van de kloof u voorgoed zult zijn... voor eeuwig en altijd. De rijke man wilde zijn broers laten waarschuwen, zodat ze niet tot in alle eeuwigheid samen met hem in de hel terecht zouden komen. Ik hoop dat u dit boek zult beschouwen als uw persoonlijke waarschuwing. God wil niet dat u naar de hel gaat en ik evenmin.

Als de mensen, die meededen aan een recent onderzoek van de 'Barna Group,' nauwkeurig waren in hun mening, wat ik betwijfel, dan moet de hel een behoorlijk dun bevolkte plaats zijn. Slechts anderhalf procent van de Amerikanen verwacht na het sterven naar de hel te zullen gaan, terwijl tweederde (64 procent) denkt dat ze op weg is naar de hemel.⁷¹

Maar wat zei Jezus?

Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan (*Matteüs 7:13*).

Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen (*Matteüs 24:44*).

Waardoor wordt uw uiteindelijke bestemming bepaald? Welke criteria beslissen waar u heen zult gaan? Die cruciale vraag is het thema van ons volgende hoofdstuk, nu onze zoektocht naar eeuwige waarheid zich blijft versmallen.

Werkgevers, trainers, leraars en anderen
beoordelen ons op grond van het werk
dat we verrichten of niet verrichten.

Doet God niet hetzelfde?

Hoofdstuk 5

Het is de wet!

Ik wilde een volmaakt slot. Door schade en schande ben ik er achter gekomen dat sommige gedichten niet rijmen en sommige verhalen geen duidelijk begin, middenstuk en slot hebben. Het leven draait om het niet weten, het veranderen, het moment aangrijpen en er het beste van zien te maken, zonder te weten wat er daarna zal gebeuren. Heerlijke dubbelzinnigheid.

— GILDA RADNER

Gilda Radner, de beroemde comédienne, wist niet wat er daarna zou gebeuren — maar u weet dat wel. U weet dat er slechts twee bestemmingen zijn als u deze wereld verlaat, en dat u onmiddellijk na uw laatste hartslag afstevent op een van beide bestemmingen.

Dat voert ons tot een andere vraag — een vraag waarvan de meeste mensen zich diep bewust zijn.

Toen ik op een dag naar Cincinnati vloog, zat ik naast een man die voor ‘Proctor and Gamble’ werkte (leverancier van alledaagse producten). Ik vroeg hem wat hij na zijn dood dacht aan te treffen.

Hij zei: “Ik geloof dat er een hemel of een hel is als we sterven. Waar ik geen hoogte van kan krijgen, is het criterium dat bepaalt wie welke plaats krijgt toebedeeld?”

Dat is natuurlijk de hamvraag: Wat is de onderscheidende factor die ons tot in alle eeuwigheid naar de ene of naar de andere plaats brengt?

Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme (*Efeziërs 2:8-9*).

Niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming heeft Hij ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest (*Titus 3:5*).

Wat mij allereerst verbaasde, was het feit dat we niet met de eer kunnen strijken over voldoende goede werken, in de hoop dat we op die manier toegang verwerven tot de hemel. Dit gaat volledig in tegen vrijwel onze hele manier van denken. Werkgevers, trainers,

leraars en anderen beoordelen ons op grond van het werk dat we verrichten of niet verrichten. Doet God niet hetzelfde?

Ik herinner me dat ik op een dag als tiener in de kerk zat en dat zich een belangrijk moment in mijn leven voordeed: Ik begon erover na te denken hoe God mij zou beoordelen. Ik stelde me voor dat God een grote scorelijst in de hemel had en dat ik een streepje kreeg als ik aardig was geweest tegen mijn broeders en zusters, een streepje als ik een kwartje in de offerschaal had gelegd, een streepje als ik mijn huiswerk had gedaan, een streepje als ik naar de kerk was geweest enzovoorts.

Maar één grote vraag bleef onbeantwoord: Hoeveel streepjes had ik nodig om in de hemel te komen? Waren dat er 500 of 501? Wat was het antwoord? Waardoor komen we in de hemel?

En waardoor komen we in de hel? Alleen al bij de gedachte worden mensen behoorlijk kwaad! Hier volgt een voorbeeld uit de *Seattle Post-Intelligencer* van woensdag 4 februari 2004:

MEISJE DAT HET WOORD 'HEL' OP SCHOOL GEBRUIKT, GESCHORST

Dan Nephin, dagbladschrijver

Ik stelde me voor dat God een grote scorelijst in de hemel had en dat ik een streepje kreeg als ik aardig was geweest tegen mijn broeders en zusters, een streepje als ik mijn huiswerk had gedaan...

Pittsburgh, AP — ...Brandy McKenith, 7 jaar oud, werd geschorst omdat ze vloekte met het woord 'hel,' maar volgens haar familie zinspeelde ze op de bijbelse locatie van vuur en zwavel. Dinsdag onderging ze de schorsing. "De gedragscode voor leerlingen van openbare scholen in Pittsburgh verbiedt godslastering, maar geeft geen nadere definitie," aldus woordvoester Pat Crawford. De school wilde verder geen commentaar geven.

..."Het beleid van de school verbiedt 'godslastering', maar dat wordt niet nader gedefinieerd,"

aldus Walczak. "Hoe moet dit kleine meisje weten dat het woord 'hel' niet is toegestaan? Het is nog maar de vraag of het woord 'hel' als godslastering moet worden beschouwd, en in de wijze waarop zij het heeft gebruikt is het dat zeker niet."

McKenith, een voorstedelijk politierechercheur uit Pittsburgh, zei dat de familieleden geen 'godsdiensfanaten' zijn, maar dat ze een gezond respect hebben voor de Heer, dus accepteert hij de uitleg van zijn dochter.

"Ze is in de veronderstelling dat goede mensen naar de hemel gaan en... slechte mensen naar de hel," zo zei hij woensdag.

Waarom zou dit meisje uit groep 4 denken dat goede mensen naar de hemel gaan en slechte mensen naar de hel? En waarom denken wij bijna allemaal hetzelfde?

Op de dag dat Terri Schindler Schiavo (een Amerikaanse comapatiënte die overleed door het staken van kunstmatige voeding) overleed, luisterde ik naar het radioprogramma van Bill O'Reilly. Hij zei: "Ik hoop dat ze in het paradijs is. Wat is er mis mee om daarin te geloven? Hoopt u niet dat slechte mensen gestraft worden en goede mensen beloond?"

Ik weet niet waarom zoveel mensen het idee hebben dat goede mensen naar de hemel gaan en slechte mensen naar de hel, maar dat schijnt ons allemaal ingeprent te zijn.

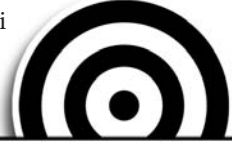
Terwijl ik mijn zoektocht voortzette, begon ik me te realiseren dat God er een andere maatstaf op nahoudt, wat de wereld me ook mocht vertellen over het 'goed genoeg' zijn om in de hemel te komen. En ik besepte dat ik moest weten om welke maatstaf het ging, zodat ik de juiste beslissingen kon nemen met betrekking tot de eeuwigheid. Onze eeuwige bestemming zal bepaald worden door die maatstaf.

Dus wat zegt Gods betrouwbare Woord over die maatstaf? En wat bepaalt of iemand wel of niet aan die maatstaf voldoet, waardoor hij 'goed' of 'slecht' wordt?

Romeinen 3:23 vertelt ons:

Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.

Wat betekent het als er staat dat wij allen "gezonderd" hebben?

Het woord "zonde" betekent "het doel missen," zinspelend op de roos van een dartbord. Gods Woord zegt dat u "zondigt" als u die roos mist en uw pijl ergens aan de zijkant belandt - u hebt "het doel gemist".

ONE HEARTBEAT AWAY

Het woord ‘zonde’ betekent ‘het doel missen,’ zinspelend op de roos van een schietschijf. We willen de schietschijf precies in het midden raken, maar hier zegt Gods Woord dat u ‘zondigt’ als u die roos mist en uw pijl ergens aan de zijkant belandt — u hebt ‘het doel gemist’.

De apostel Paulus vertelt ons:

Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here (*Romeinen 6:23*).

Mijn volgende vraag was dus erg simpel: Wat is het doel dat wij allemaal moeten raken om de dood te vermijden en het eeuwige leven te ontvangen?

Romeinen 3:19-20 zegt:

Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hen spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God, daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.

Het is nu duidelijk dat deze wet mij kennis van zonde zal geven. Wat is deze wet? Psalm 19:7 (SV) vertelt ons:

De wet des Heeren is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des Heeren is gewis, den slechten wijsheid gevende.

Kan deze wet mij terugbrengen tot God? Wat is deze wet?

1 Johannes 3:4 zegt duidelijk:

Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid.

Dus het is zonde als ik deze wet overtreed? Wat is deze wet?

Romans 7:7 vraagt:

Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.

En hier hebben we de enorme aanwijzing waar we naar op zoek waren! We kunnen zien dat de wet hier wordt geciteerd — “Gij zult niet begeren.” Dat is nummer tien van de tien geboden!

In de eerste vijf boeken van de Bijbel, geschreven door Mozes, geeft

God ons tweemaal de tien geboden (*Exodus 20:1-17; Deuteronomium 5:6-21*). Wat ik met zekerheid kan zeggen is dit: als mijn moeder mij als kind tweemaal iets zei, dan deed haar zoon er goed aan om het niet te vergeten! Aangezien God deze geboden binnen een kort tijdsbestek heeft herhaald, moet het belangrijk voor ons zijn om kennis te hebben van deze geboden en hoe we ze moeten volgen.

Ted Koppel, presentator van ABC's *Nightline*, zei aan het begin van een toespraak aan de Duke-universiteit:

In feite hebben we onszelf ervan overtuigd dat slogans ons zullen redden. "Spuit drugs als je per se moet, maar gebruik een schone naald." "Geniet van seks, waar en met wie je maar wilt; maar gebruik een condoom." Nee! Het antwoord luidt: Nee. Niet "nee" omdat het niet cool of verstandig is of omdat je in de gevangenis terecht kan komen of kan sterven op een afdeling — maar "nee" omdat het verkeerd is. Mozes daalde niet af van de berg Sinai met tien suggesties; het zijn tien geboden. "Zijn" en niet "waren". De pure briljantheid van de tien geboden is dat zij in een handjevol woorden aanvaardbaar menselijk gedrag codificeren. Niet alleen voor toen, maar voor altijd.⁷²

Zelfs Ted Koppel weet dat God ons niet tien suggesties gaf, maar de tien geboden, aan de hand waarvan we ons leven zouden moeten leiden.

En deze geboden zijn niet opgesteld om God gelukkig te maken, maar om ons heilig te maken, wat voldoening met zich meebrengt.

Een voorbeeld. Een van de plaatsen waar ik onlangs was uitgenodigd om te spreken, was de 'Officers' Christian Fellowship', de grootste club aan de militaire academie van de Verenigde Staten in West Point. Ik kan niet in woorden uitdrukken wat een zegen het was om daar te mogen zijn. Het was een verootmoedigende en emotionele ervaring, wetende hoeveel geweldige cadetten door die zalen hebben gelopen en na hun opleiding de cultuur van Amerika hebben beïnvloed.

God stond het mij toe om anderhalf uur lang te spreken ten over-

"De pure briljantheid van de tien geboden is dat zij in een handjevol woorden aanvaardbaar menselijk gedrag codificeren. Niet alleen voor toen, maar voor altijd."

—Ted Koppel

staan van een tiende deel van het cadettenkorps. Wat een zegen om deze jonge mannen en vrouwen te mogen ontmoeten! Het leger is in goede handen met de toekomstige officieren die ik ontmoette.

Toen ik klaar was met spreken, gaf een van de cadetten mij een boek met de titel *Absolutely American* van David Lipsky — een fenomenaal boek dat een groep cadetten volgt gedurende hun vier jaren in West Point. De auteur is gespecialiseerd in het schrijven over jonge studenten voor het tijdschrift *Rolling Stone*.

Een van de dingen die hij in dit boek schreef, verbaasde me. Hij had studenten opgezocht aan dertig verschillende universiteiten in Amerika en hij kwam tot de conclusie dat de studenten van West Point de gelukkigste studenten waren die hij waar dan ook had ontmoet.

Hij was geschokt door die conclusie. Hij dacht dat de cadetten daar ongelukkig zouden zijn met al die regels en voorschriften. Natuurlijk werd er een beetje gezucht en gesteund, maar ze waren zonder twijfel de gelukkigste van alle studenten die hij had leren kennen.

Ik begon me af te vragen hoe dat kwam. Maar het is makkelijk te begrijpen als u erover na gaat denken. Als we zouden leven in een wereld zonder regels, dan hebben we in feite geen vrijheid. We kunnen dan niet echt gelukkig zijn. Maar als er beperkingen en regels zijn, hebben we ‘alle vrijheid van de wereld’. We kunnen dan gelukkige mensen zijn. Klinkt dat vreemd?

Toen ik op een dag met iemand in gesprek raakte, gaf ik hem het volgende voorbeeld: Als u logeerde op de dertiende verdieping van een hotel, zou u dan het balkon op gaan als dat balkon bestond uit een plaat beton zonder reling? Zou u uw kinderen daar laten spelen?

Natuurlijk zou u dat niet doen. Het zou te gevaarlijk zijn. Maar als u eenmaal een goede, sterke reling om het balkon heeft gezet, zou u dan op dat balkon gaan staan? Zou u daar gaan spelen met uw kinderen?

Natuurlijk! Niet alleen zouden de meesten van ons het balkon op gaan, we zouden zelfs tegen de reling aanleunen! Waarom zouden we dat doen? Als er eenmaal een grens is, heeft u binnen die grens

alle vrijheid die u maar wilt. U kunt er gaan lunchen als u zou willen. Grenzen voorzien in vrijheid.

In Myrtle Beach sprak ik een keer met twee achttienjarigen. Ze vertelden me dat ze nooit christen zouden worden. Ik vroeg ze waarom. Ze zeiden dat ze dan al hun pleziertjes kwijt zouden raken.

Ik keek ze in de ogen en zei: “De kans dat ik vandaag iemand zwanger maak, is nul procent. De kans dat ik vandaag aids krijg, is nul procent. De kans dat ik vandaag onder invloed van alcohol rijd, is nul procent. Weet je, christen worden brengt een aantal geweldige voordelen met zich mee.”

De monden van beide jongemannen vielen open. Ze zeiden dat ze daar nooit eerder aan hadden gedacht. Ze *dachten* vrijheid te hebben, maar dat hadden ze niet. Ze dachten dat ze konden doen wat ze maar wilden, maar ze beseften niet dat ze slaven waren van de gevolgen van hun keuzes.

God geeft regels en wetten om naar te leven. Als we binnen deze grenzen blijven, zijn we de meest vrije mensen ter wereld

Als we deze grenzen overschrijden, dan is dat hetzelfde als over de reling klimmen en proberen weg te lopen van de rand van het balkon op de dertiende verdieping. Wat er dan gebeurt is geen straf; het is simpelweg het gevolg van onze rebellie en onze kortzichtigheid.

Een interessante studie van John Hagee zegt dat 97 procent van de Amerikanen in de tien geboden ‘geloofd’, maar dat in werkelijkheid slechts 5 procent er drie of meer kan noemen.

We lazten eerder dat de wet ons alles kan vertellen wat we moeten weten, om ons leven in de richting van de hemel te loodsen. En we hebben ontdekt dat de wet de tien geboden is.

Laten we daarom eens kijken naar deze geboden waar zoveel mensen in geloven, maar waarvan zo weinigen weet van hebben. Laten we de lijst met geboden in Exodus 20:1-17 gebruiken en zien

...97 procent van de Amerikanen “geloofd in” de tien geboden, maar in werkelijkheid kan slechts 5 procent er drie of meer noemen.

hoe we de vergelijking met Gods maatstaf voor menselijk gedrag kunnen doorstaan als we voor Hem verschijnen.

Het eerste gebod

Toen sprak God al deze woorden: Ik ben de Here, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben (*Exodus 20:1-3*).

Het eerste gebod betekent dat God het brandpunt van al onze affecties moet zijn. Uw relatie met Hem moet het allerbelangrijkste onderdeel van uw leven zijn.

Een perfect voorbeeld is de rijke jongeling over wie Matteüs in het Nieuwe Testament vertelt:

En zie, iemand kwam tot Hem en zeide: Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven? Hij zeide tot hem: Wat vraagt gij Mij naar het goede? Eén is de Goede. Maar indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden. Hij zeide tot Hem: Welke?

We zullen allemaal iets aanbidden. Of we nu atheïsten, agnosten of gelovigen in een of andere godsdienst zijn: we zijn allemaal aanbidders.

Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en uw moeder, en gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. De jongeling zeide tot Hem: Dat alles heb ik in acht genomen; waarin schiet ik nog te kort? Jezus zeide tot hem: Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij. Toen de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd heen, want hij bezat vele goederen. Jezus zeide tot zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Wederom zeg Ik u, het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat (*Matteüs 19:16-24*).

Het is interessant om te zien hoe Jezus met de rijke jongeling sprak en hoe Hij de tien geboden als uitgangspunt gebruikte bij de discussie over “wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?”. En met deze tien geboden was Hij in staat om deze man zijn zelfrechtvaardiging te laten zien. Dit is een verbazingwek-

kend verhaal. De rijke jongeling kwam niet eens verder dan het eerste gebod: Hij *had* wel degelijk een andere god boven de God van het universum, namelijk zijn geld.

We zullen allemaal iets aanbidden. Of we nu atheïsten, agnosten of gelovigen in een of andere godsdienst zijn: we zijn allemaal aanbidders.

Tot wie of wat wendt u uw verstand en uw hart om zin, voldoening, controle, bescherming en betekenis te verkrijgen? Waar gaat uw liefde naar uit? Waar mediteert u over? Waar denkt u aan als u 's avonds uw hoofd op uw kussen legt? Wie of wat is uw God?

Stel uzelf nu de volgende vraag: Heb ik het eerste van de tien geboden verbroken?

Het tweede gebod

Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vadersen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden (*Exodus 20:4-6*).

Het tweede gebod heeft te maken met het aanbidden van afgoden. We verbreken dit gebod als we een god scheppen, die past bij onze zonden. Als we bijvoorbeeld zeggen: "Mijn god wordt niet boos als ik lieg. Mijn god zal nooit mensen straffen door ze naar de hel te sturen. Mijn god laat goede mensen in de hemel komen," dan scheppen we een afgod naar ons eigen beeld.

Het probleem is dat we niet in staat zijn om onze eigen god te scheppen. We kunnen ons *inbeelden* dat we dat doen, maar de almachtige God blijft wie Hij is. We hebben niet de macht om God te maken zoals wij Hem graag willen zien. We kunnen alleen maar afgoden creëren of erin geloven, en doen alsof ze God zijn.

Of we ze nu verzonnen hebben of dat ze ons door onze cultuur zijn voorgedragen: afgoden hebben een bepaalde macht over ons. Bezittingen, geld, sport, het achternalopen van sportteams, eten,

drugs, vrienden, vriendinnen, televisie, films, een baan enzovoorts — al deze dingen kunnen afgoden worden in ons leven.

Denk aan het televisieprogramma ‘American Idol’. Deze mensen willen allemaal het idool [de afgod] zijn, dat door iedereen wordt bewonderd! We kunnen zelfs *onszelf* afschilderen als idool.

Ik sprak een keer op een christelijke middelbare school aan de westkust. Nadat ik tijdens het eerste lesuur met een aantal leerlingen gesproken had, ging de bel en liep ik naar buiten.

Ik keek toe hoe een leerling zijn prachtige Mustang schoonwreef — ik geloof dat het een model uit 1966 was — wit van kleur, met in het midden een blauwe race-streep. Het was een prachtige auto. Ik liep naar hem toe en vroeg wat hij aan het doen was. “Ik controleer of er geen boomsap of wat dan ook op mijn auto is gekomen.” Ik zei: “De school is pas 50 minuten aan de gang! Wat kan er nou in 50 minuten gebeuren met je auto?” Het was overduidelijk dat hij van zijn auto hield.

Ik vroeg me echter af *hoeveel* hij van zijn auto hield, dus vroeg ik: “Mag ik er eens in rijden?” Hij antwoordde: “Vergeet het maar. Alleen mijn vader en ik rijden in deze auto.” Ik vertelde hem dat als ik Charles Barkley opzocht, een vriend van mij uit mijn studententijd, hij me zo de sleutels van zijn Mercedes van 100.000 dollar toewierp om erin te rijden. Desondanks wilde hij mij nog steeds niet in zijn Mustang laten rijden. We bleven nog een minuutje kletsen en tenslotte zei hij: “Ik zal erover nadenken.”

Later die dag kwam hij naar me toe en zei: “Okay. Je mag in mijn auto rijden, maar dan wil ik er wel naast zitten.” Ik antwoordde: “Eigenlijk wil ik niet echt in je auto rijden. Ik wilde alleen maar weten of je me erin zou laten rijden. Ik probeerde er achter te komen of je auto je afgod is, en dat is hij.” De uitdrukking op zijn gezicht maakte duidelijk dat hij wist dat dit waar was. Is het niet verbazingwekkend dat we meer van een auto kunnen houden dan van de God van het universum?

Om er achter te komen wat we werkelijk aanbidden, hoeven we waarschijnlijk alleen maar naar de posters aan onze muren te kijken. Maar God wil niet dat u iets anders liefhebt en aanbidt, omdat Hij weet dat zulke dingen niet in staat zijn u voldoening te

geven. Alleen zijn liefde kan u voldoening geven. Hunkert u daarnaar? Of naar iets dat minder is?

Ik hoorde iemand eens over de tien geboden zeggen: “Welk deel van het “gij zult niet” begrijpt u niet?” Het is niet zo dat we niet *begrijpen* wat God zegt. Het punt is dat we niet willen *doen* wat God zegt.

Het feit dat God “nee” zegt tegen sommige dingen, lijkt toch behoorlijk rechtdoorzee te zijn, maar ergens diep binnenin ons is een weerspannige geest die het tegengestelde wil.

U kunt echter niet twee goden tegelijk dienen. De ene zal altijd voorrang hebben boven de andere. In de brief van Matteüs bijvoorbeeld, waarschuwt Jezus voor de liefde voor geld:

Niemand kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon (*Matteüs 6:24*).

Het is het instinct van de mens om iets te aanbidden. En wat u aanbidt zal u onder controle houden.

Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid? (*Romeinen 6:16*).

Wat aanbidt u in uw leven?

Stel uzelf deze vraag: Heb ik het tweede gebod verbroken door er afgoden in mijn leven op na te houden?

Het derde gebod

Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt (*Exodus 20:7*).

Wat betekent het woord ‘ijdel’? Het betekent ‘vruchteloos,’ of ‘nutteloos’. We kunnen bijvoorbeeld zeggen: “Mijn ijdele inspanningen om het doel te bereiken.”

Wat betekent het woord “ijdel”? Het betekent “vruchteloos,” of “nutteloos”. We kunnen bijvoorbeeld zeggen: “Mijn ijdele inspanningen om het doel te bereiken.”

De naam van God ijdel gebruiken betekent dat we hem oneerbiedig, zonder enkel nut uitspreken, omdat we ons niet werkelijk tot Hem richten.

Dit gebruik van zijn naam laat Hem zien dat we Hem minachten. Iets dat ernstig en machtig is, proberen we misschien zonder het te beseffen te verzwakken, te verlagen door de manier waarop we het gebruiken.

In het Oude Testament ontvingen mensen de doodstraf als ze Gods naam oneerbiedig gebruikten. Sommige Joden beschouwen de naam van God als zo heilig, dat ze hem maar helemaal niet gebruiken.

In het Oude Testament ontvingen mensen de doodstraf als ze Gods naam oneerbiedig gebruikten. Sommige Joden beschouwen de naam van God als zo heilig, dat ze weigeren hem *uit te spreken* of *op te schrijven* uit angst dat ze dit gebod onopzettelijk zullen verbreken.

Hoe kan iemand God vrezen *en* tegelijkertijd zijn naam ijdel gebruiken? Sommige mensen spreken kwaad van God of beschuldigen Hem van kwaad. Sommigen doen God beloften die ze niet nakomen. Sommigen zeggen: “Ik zweer tot God,” en hebben geen flauw idee wat ze zojuist gezegd hebben.

Als we ons beklagen over God of we belasteren zijn naam en karakter, dan gebruiken we zijn naam ijdel.

Hier volgt een droevig voorbeeld: Op een recente vlucht naar Newark zat er niemand naast me. Dat was nogal vreemd, want ik had gebeden dat er iemand naast me kwam zitten die ik over de Heer kon vertellen. Maar aan de andere kant van het gangpad zat er wel iemand naast me.

Gewoonlijk begin ik geen gesprek met iemand aan de andere kant van het gangpad, omdat er mensen heen en weer lopen, wat een vlotte conversatie hindert. Ik bad er echter voor en na een tijdje besloot ik na te gaan of hij een gesprek wilde beginnen. Dat wilde hij.

Zijn naam was Michael. Hij vertelde me dat hij op 11 september jarig was. Op zijn verjaardag in 2001, zo vertelde hij, wilde zijn

schoonzus, die in het Wereldhandelscentrum werkte, dat hij bij haar langs kwam om zijn cadeau in ontvangst te nemen.

Hij ging er dus heen. Om 08.45 uur kwam ze naar beneden. Drie minuten later doorboorde het eerste vliegtuig het gebouw. Hij zei dat ze moest vluchten. Ze werkte op een van de verdiepingen waar iedereen om het leven kwam, behalve zij. Hij vertelde me dat hij ter plaatse was op het moment dat het tweede vliegtuig het gebouw doorboorde.

Het was angstaanjagend, zei hij. Hij vertelde me dat hij daar stond en zag hoe een vrouw zich naar beneden stortte, tegen een verkeersbord sloeg en in tweeën werd gesplitst.

Omdat hij van zijn beroep masseur is, bleef hij daar om de brandweermannen te helpen. Al pratend vertelde hij me dat hij homo-seksueel was en wilde weten of hij daarvoor in de hel terecht zou komen. Tweemaal wees hij naar zijn tas en zei: "Als ik erheen ga, heb ik in ieder geval mijn zonnebrandolie bij me."

Tijdens ons gesprek bleef hij God en de dingen van God voortdurend bespotten. Het maakte dat ik God helemaal nooit wilde bespotten en dat ik zijn naam nooit meer ijdel wilde gebruiken. Ik ben zo dankbaar voor Gods transformerende tegenwoordigheid in zijn kinderen. Ik blijf bidden voor de redding van Michael. Hij leeft in een wereld die God veracht en die geen angst heeft om zijn dierbare naam als een vloek te gebruiken.

Hoe vaak hebt u, kijkend naar sportwedstrijden, op de lippen van spelers en trainers gelezen dat ze de heilige naam van God ijdel gebruikten? Zelfs als u Zijn naam op luchthartige of gekscheurende manier gebruikt, is dat niet correct bij God. JC of gvd zijn *geen* eerbiedige manieren om over de Schepper van het universum te spreken.

Filippenzen 2:9-11 zegt:

Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!

De meest rechtvaardige, heilige naam in het universum wordt verlaagd en algemeen gebruikt als een verachtelijk vloekwoord. Stel

uzelf de vraag: Heb ik het derde gebod verbroken door de naam van God ijdel te gebruiken?

Het vierde gebod

Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienst-knecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die (*Exodus 20:8-11*).

God heeft één dag van de week apart gezet als een dag waarop wij moeten rusten. Het is een geschenk dat God ons heeft gegeven. We worden op de sabbat niet geacht ons dagelijkse werk of enig ander werk te verrichten. God bekommert zich om ons hele wezen.

De mensen die in de tijd van Mozes op de sabbat werkten, werden gestenigd tot de dood. Tegenwoordig beweren mensen dat de doodstraf geen afschrikmiddel tegen de misdaad is, maar studies tonen aan dat het criminaliteitscijfer laag is, wanneer de doodstraf wordt uitgevoerd. Ik geloof dat dit de reden is waarom de Bijbel slechts eenmaal verslag doet van de steniging van iemand op grond van het overtreden van de sabbat (*Numeri 15:32-36*).

De meeste christenen beschouwen de eerste dag van de week (zondag) als de sabbat. Zetten we die dag apart om extra tijd door te brengen met God? Of is het de dag dat we het slaapgebrek van de afgelopen week inhalen?

Waarom worden er tegenwoordig zoveel voetbaltoernooien op zondagochtend gespeeld? Is het een dag dat we het tekort aan lichaamsbeweging van de afgelopen week inhalen? Hoe we het onderhouden van de sabbat ook mogen definiëren: niemand van ons heeft zich eraan gehouden zoals God het ontworpen heeft.

Het vijfde gebod

Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal (*Exodus 20:12*).

Dit is een volkomen onvoorwaardelijke uitspraak. We worden simpelweg verondersteld onze ouders te eren, omdat het onze ouders zijn. We kunnen onze ouders niet uitkiezen. We moeten ze eenvoudigweg gehoorzamen omdat God ze over ons gesteld heeft. We moeten het belang en de grote waarde van onze ouders erkennen.

In ruil daarvoor krijgen we een geweldige zegening: een lang leven. Dit wordt benadrukt in het Nieuwe Testament:

KINDEREN, weest uw ouders gehoorzaam in de Here, want dat is recht. Eer uw vader en uw moeder (dit is immers het eerste gebod, met een belofte) opdat het u welga en gij lang leeft op aarde (*Efeziërs 6:1-3*).

We onteren onze ouders, als we ze lichtvaardig of met gebrek aan respect behandelen. Onze houding tegenover onze ouders zal onze houding bepalen tegenover de gezagdragers met wie we in het leven te maken krijgen.

Dit gebod heeft niets te maken met onze mening over de waardigheid van onze ouders, maar spreekt over de gehoorzaamheid en het respect dat kinderen hun ouders moeten betonen, hoe waardig of onwaardig de ouders ook mogen lijken.

“Is dwaasheid,” zo zegt de Bijbel (*Spreuken 22:15*), “vastgehecht in het hart van een knaap, de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven.” We leren dus verstandig te worden door de correctie van onze ouders, die ons ervan weerhoudt om gehoor te geven aan dwaze kinderlijke impulsen. We houden er niet van om van dwaasheid te worden afgehouden, maar het helpt ons om te groeien in wijsheid. Als we tegen de zorg van onze ouders voor ons rebelleren, dan zijn we meer dan dwaas:

Want wederspanningheid is een zonde der toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst (*1 Samuel 15:23a, SV*).

God beschouwt rebellie als toverij. Waarom zou dat zo zijn? Omdat toverij betekent dat we ons tot een andere bron dan God

Hoe we het onderhouden van de sabbat ook mogen definiëren: niemand van ons heeft zich eraan gehouden zoals God het ontworpen heeft.

wenden, om resultaten te verkrijgen. En rebellie is het weigeren van advies; in plaats daarvan zijn we vastbesloten om onze eigen wil aan een persoon of een situatie op te leggen.

Koppigheid is als ongerechtigheid en afgoderij. Als we ons niet onderwerpen aan onze ouders, dan onderwerpen we ons evenmin aan God en we kunnen dat ook niet.

Toen ik jong was, was basketbal mijn sport. Op de middelbare school speelden we tegen de ‘Columbia High School’ om het sub-regionale kampioenschap. De eerste keer dat we tegen ze speelden, wonnen we met 69-66. Die avond scoorde ik 36 punten. Als u ooit meer dan de helft van de punten voor uw team scoort, dan speelt u een goede wedstrijd.

De keer erop dat we tegen ze speelden om het kampioenschap, scoorde ik negen punten en we verloren. Ik speelde verschrikkelijk. Laat in de wedstrijd vond ik dat de scheidsrechter een verkeerde beslissing had genomen; ik werd tegen de grond gelopen, maar hij floot niet voor een overtreding.

Ik sloeg tegen de grond en zei: “Houd uw hoofd bij het spel, scheids!” Hij kende mij een technische fout toe. Ik ging door het lint en vloekte zelfs tegen hem. Hij kende mij nog een technische fout toe. Ditmaal had ik het absoluut verdiend.

Terwijl dit zich afspeelde, hadden mijn ouders een perfect overzicht hoe hun geliefde, ongehoorzame zoon zichzelf belachelijk maakte. Toen ik die avond na de wedstrijd thuiskwam, zeiden mijn ouders geen woord.

Ze hoefden ook niks te zeggen. Ik wist dat ik de grens van slecht gedrag ruim had overschreden. In feite had ik de Carl-Lewis-sprong over de streep van slecht gedrag gemaakt. Op dat punt in mijn leven geloofde ik niet in God, maar zelfs toen wist ik dat ik mijn ouders niet zo te schande had moeten maken.

Op een avond, nadat ik op een evenement gesproken had, kwam een achttienjarige jongeman naar voren om met mij te spreken. Aanvankelijk kon hij niet spreken. Hij zat daar maar en hilde. Tenslotte vertelde hij me het volgende: toen ik had gesproken over dit gebod van God om onze ouders te eren, bracht God alle dingen

bij hem naar boven die hij gedaan had in ongehoorzaamheid aan zijn ouders sinds hij vijf jaar oud was.

Hebt u uw ouders geëerd vanaf uw geboorte tot nu toe? Net als ieder van ons hebt u dit gebod verbroken.

Het zesde gebod

Gij zult niet doodslaan (*Exodus 20:13*).

Van oudsher wordt dit gebod gepresenteerd als “Gij zult niet doden,” maar de Hebreeuwse woorden voor “doden” en “vermoorden” zijn verschillend. In dit gebod wordt het woord “vermoorden” gebruikt.

Waarom is dat onderscheid belangrijk? Omdat de Bijbel zegt dat we het recht hebben om ons leven, onze familie, ons huis en onze natie te verdedigen — zelfs als dat betekent we de mensen die ons aanvallen moeten doden.

Het is geen moord als we iemand doden die ons probeert te vermoorden. In werkelijkheid *voorkomt* u een moord door de moordeenaar tegen te houden.

De eerste opgetekende moord uit de geschiedenis vond plaats, toen een van de zonen van Adam, Kaïn, zijn broeder Abel doodde.

Dat was de eerste moord, maar het was zeker niet de laatste. Er worden in Amerika gemiddeld vierenveertig moorden per dag gepleegd. Elke dag worden er in Amerika tot wel 4000 ongeboren baby's verscheurd (geaborteerd). Columbine High School. Hitler. Saddam Hoessein. Het is verbazingwekkend hoeveel moorden we om ons heen zien.

Tijdens ons leven zien we tienduizenden onrechtvaardige gevallen van doodslag uitgebeeld op televisie, in speelfilms en op videospelletjes. We zien zoveel 'nagespeelde' moorden in de media, dat het nog maar weinig invloed op ons schijnt te hebben. We zijn er ongevoelig voor geworden.

Het gedeelte in welke stad dan ook waar de bars zijn te vinden, trekt altijd interessante mensen aan.

Op een avond hield ik me een keer op in zo'n gedeelte in Denver

om er met mensen over God te spreken en ik liep naar drie jongeren toe om een gesprek met ze te beginnen. Een van de jongens wilde dat ik een slijterij binnenging om wat alcohol voor de groep te kopen. Dat kon hij wel vergeten, dus gingen hij en het meisje iemand anders zoeken om ze te helpen. Maar één jongen bleef achter, omdat hij met mij wilde praten. Tijdens dat gesprek vroeg ik hem of hij ooit gezondigd had. “Ja,” zei hij, maar toen vroeg hij: “Wat bedoel je met ‘zonde’?”

Ik zei: “Nou, zoals de tien geboden.”

“O, ik heb die allemaal verbroken.”

“Heb je ooit iemand gedood?” vroeg ik.

Heel nonchalant antwoordde hij: “Ja.”

“Tien mensen?”

Hij antwoordde: “Ik weet niet hoeveel.”

Hij vertelde me dat hij was opgegroeid met een gangsterbende in Long Beach, Californië, en hij wist werkelijk niet hoeveel mensen hij gedood had.

Toen hij veertien jaar oud was, was hij op vuilnisbakken op zijn oprijlaan aan het schieten, toen een paar bendeleden voorbijreden, die zijn vriendin neerschoten. Ze bloedde dood in zijn armen. “Ik wist dat zij het meisje was met wie ik zou trouwen,” zei hij. “Zij was degene met wie ik kinderen zou krijgen en ze stierf in mijn armen.”

Kunt u zich voorstellen dat u met veertien jaar zoiets moet mee-maken? Kunt u zich voorstellen dat u niet meer kunt bepalen hoeveel mensen u precies gedood hebt? Maar daar hoeft u zich geen zorgen om te maken, nietwaar? Nou, dat valt nog te bezien.

Jezus zei:

Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan; en: Wie doodslag pleegt, zal vervallen aan het gerecht. Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, zal vervallen aan het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd, zal vervallen aan de Hoge Raad, en wie zegt: Dwaas, zal vervallen aan het hellevuur (*Matteüs 5:21-22*).

En Johannes schrijft hierover:

Een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoorder en gij weet, dat geen mensenmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft (*1 Johannes 3:15*).

Als u daarom kwaad of haatdragend bent geweest tegenover

iemand, is dat in de ogen van de almachtige God hetzelfde als moord. Waarom is dat zo?

God onderzoekt ons zowel van binnen als van buiten. Hij ziet zowel onze gedachten als onze handelingen. Daarom zitten we volgens zijn maatstaf allemaal in de problemen.

Stel uzelf deze vraag: Heb ik dit gebod volgens Gods maatstaven verbroken door kwaad of haatdragend tegenover iemand te zijn geweest, ook al was dat slechts eenmaal in mijn leven?

Het zevende gebod

Gij zult niet echtbreken (*Exodus 20:14*).

De meesten van ons denken waarschijnlijk dat we dit niet gedaan hebben. Maar opnieuw maken de woorden van Jezus dit gebod wat interessanter:

Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken. Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd (*Matteüs 5:27-28*).

Als u naar iemand gekeken hebt met lust, al was het maar één keer, dan hebt u dit gebod verbroken, niet naar de letter maar naar de geest. En Jezus zegt dat we geoordeeld zullen worden naar de geest, niet naar de letter. God vindt het dus niet goed dat u overspelige gedachten koestert. Wie zal er ooit achter komen? Mensen kunnen geen gedachten lezen, maar God kan en doet dat wel.

Bovendien hebt u dit gebod sowieso verbroken als u naar pornografie hebt gekeken. Veel verschillende soorten media, waaronder muziek, kunnen tot lust aanzetten. En we kunnen zo verdoofd en ongevoelig worden voor boze gedachten, dat ze ons uiteindelijk aan kunnen zetten tot handelingen. Men zegt dat de eerste blik geen lust is, maar de tweede wel. Het is niet de vluchtige blik die u parten speelt, maar het staren.

Men zegt dat de eerste blik geen lust is, maar de tweede wel. Het is niet de vluchtige blik die u parten speelt, maar het staren.

Hoe vaak hebt u een tweede blik op iemand geslagen? Dat maakt u naar de maatstaf die God heeft ingesteld al schuldig.

In Amerika wordt er om de achtenveertig seconden iemand verkracht. Seksueel overdraagbare aandoeningen tieren welig vanwege tomeloze lust in onze cultuur. Lust scheidt u af van God en voert u naar plaatsen waar u eigenlijk helemaal niet heen wilt. Stel uzelf deze vraag: Breng ik mijzelf in gevaar bij God door de dingen waar ik aan denk en naar kijk?

Het achtste gebod

Gij zult niet stelen (*Exodus 20:15*).

Soms beseffen we niet dat we echt “stelen” als de waarde van het artikel klein is, maar diefstal is diefstal, ongeacht de waarde. Of u nu één dollar of twintig dollar stal uit de portemonnee van uw moeder toen u klein was, het blijft stelen. Als u afkeek tijdens een toets op school, dan stal u het antwoord van de toets van een ander. U steelt van de regering als u gegevens achterhoudt op uw belastingformulier. Tijd stelen van een werkgever is eveneens diefstal. De Bijbel omschrijft satan als een dief, maar wij hebben allemaal hetzelfde gedaan. Misdadigers stelen. Als ik gestolen heb, maakt mij dat tot een misdadiger — een dief.

Tijdens een vakantie, in de tijd dat ik studeerde, was ik met een paar vrienden op weg naar Florida en ik stopte om te tanken. Toen ik terug was bij de auto riep een van de football-spelers me luid toe om er snel vandoor te gaan.

Ik deed het, maar al rijdend vroeg ik hem waarom. Toen ik aan het afrekenen was, zo vertelde hij, was hij de opslagplaats naast de winkel binnengelopen, had een krat bier gestolen en die in de auto gezet.

Mijn hart begon zeer snel te kloppen en ik scheurde weg. Waarom keerde ik niet om? Waarom klopte mijn hart zo snel? Alles binnenin mij vertelde me dat het fout was wat wij deden, maar ik bleef toch doorrijden.

De Bijbel zegt:

Wanneer toch heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet

gebiedt, dan zijn dezen, ofschoon zonder wet, zichzelf tot wet; immers, zij tonen, dat het werk der wet in hun harten geschreven is, terwijl hun geweten medegetuigt en hun gedachten elkander onderling aanklagen of ook verontschuldigen... (Romeinen 2:14-15).

Hier verklaart God duidelijk dat Hij Zijn wet in de harten van mensen heeft geschreven, en ons geweten (con-sciëntie “ met kennis) zal daar, samen met de kennis van goed en kwaad, van getuigen.

Ook al geven we het niet graag toe, toch hebben we kennis van onze zonde. We weten wanneer we iets fout doen.

Ik zag eens een video van een zendeling die in Papoea-Nieuw-Guinea werkte. De zendeling legde uit dat de mensen in dat gebied niet over een geschreven taal beschikken; alles werd bij monde overgebracht of in woorden doorgegeven. Interessant genoeg hadden ze echter een mondelinge gedragscode, aan de hand waarvan ze leefden.

Een van hun regels was dat ze de vrouw van hun naasten niet mochten aanraken. Dit klinkt als het zevende gebod dat zegt dat we niet mogen echtbreken.

Een andere regel was dat ze niet anderen spullen in bezit mochten nemen. Dat is wat het achtste gebod ons vertelt, namelijk dat we niet mogen stelen. Andere regels waren dat ze geen mensen mochten vermoorden of leugens over hen mochten vertellen. Ook al beschikten de dorpsbewoners niet over geschreven communicatie, toch was de wet van God in hun *harten* geschreven en kenden ze het verschil tussen goed en kwaad.

Toen ik met een jongeman in een winkelcentrum sprak, vroeg ik hem of hij ooit iets had gestolen. Hij vertelde me over een voorval toen hij een keer zijn zus ophaalde, die werkte in een cadeauwinkel. Toen hij het winkelcentrum binnenliep, viel het hem op dat de bewaker zich aan de andere kant van het winkelcentrum bevond en hij wist dat er geen beveiligingscamera's in die winkel waren.

Terwijl hij op zijn zus wachtte, viel zijn oog op een sleutelhanger voor de Camaro, die aan een rek met andere sleutelhangers hing.

Soms beseffen we niet dat we echt “stelen” als de waarde van het artikel klein is, maar diefstal is diefstal, ongeacht de waarde.

Zijn moeder reed in een Camaro en hij wilde haar die sleutelhanger geven. De waarde van dit artikel was ongeveer twee dollar. Toch stopte hij de sleutelhanger in zijn zak en begon weg te lopen van het rek met sleutelhangers. Hij gaf toe dat zijn hart plotseling sneller begon te kloppen en dat er kleine druppels zweet op zijn voorhoofd verschenen.

Ik vroeg: “Wat deed je toen?” Hij zei dat hij zich snel had omgedraaid, weer terug was gelopen naar het rek en het had teruggehangen aan de haak. Op dat moment begon zijn hartslag weer af te nemen en het transpireren hield op. Niemand hoefde deze jongeman te vertellen dat stelen verkeerd was. Alles binnenin hem schreeuwde alarm — wat precies de manier is waarop God ons, naar eigen zeggen, heeft ontworpen: Hij heeft de wet in onze harten geschreven!

Stel uzelf deze vraag: Heb ik ooit iets gestolen in mijn leven, iets kleins of iets groots? Dat maakt mij tot een dief in de ogen van een heilig, rechtvaardig God.

Het negende gebod

Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste (*Exodus 20:16*).

In een krantenkop van de *Chicago Sun-Times* stond: “De Waarheid Is: Iedereen Liegt!” Is dat waar?

Sommige mensen beweren dat ze alleen ‘witte leugens’ hebben verteld. Maar ik geloof echt niet dat God onder de indruk is van de kleur van onze leugens.

Ons hele rechtssysteem is gebaseerd op de vooronderstelling dat getuigen “de waarheid spreken — de hele waarheid en niets anders dan de waarheid.” Meined, oftewel liegen voor het gerecht, is om een goede reden een ernstig misdrijf: Hoe kan er recht worden gesproken als de waarheid niet aan het licht komt?

Uit onderzoek bleek dat 91 procent van alle Amerikanen toegeeft regelmatig te liegen. Sommigen houden misschien vol dat ze nooit hebben gelogen, maar dat ze de waarheid slechts wat ruimer geïnterpreteerd hebben. Maar hoe ruim kunnen we de waarheid interpreteren voordat het een leugen wordt? Een deel van de waarheid

weglaten, tot voordeel van onszelf, is eveneens liegen. We liegen ook als we weten dat er onwaarheid wordt gesproken en wij daar niet tegen protesteren. Zelfs één leugentje maakt van ons al leugenaars. Bij een onderzoek uit het jaar 2000 onder tieners gaven zeven van de tien leerlingen toe dat ze de afgelopen maand hadden afgekeken tijdens een toets. In essentie logen ze, omdat ze het deden voorkomen dat ze kennis hadden van de informatie die ze tijdens de toets opschreven.

Soms liegen we omdat we denken dat dit makkelijker is dan het vertellen van de waarheid. Dat denken *wij*. Maar hoe denkt *God* over liegen?

Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars, **en alle leugenaars**; hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood (*Openbaring 21:8*) [*nadruk toegevoegd*].

Een van de dingen die ik me realiseerde toen ik de tien geboden bestudeerde, was dat God zonde veel ernstiger opneemt dan ik.

Jezus zei:

Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels, want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden (*Matteüs 12:36-37*).

Elk ijdel woord dat we spreken zal tegen ons gebruikt worden op de dag van het oordeel. Als *ijdele* woorden veroordeeld worden, hoe zit het dan met *wrede* woorden? *Profane* woorden? *Godslasterlijke* woorden?

De Bijbel draagt ons op om onze taal simpel en duidelijk en eerlijk te houden:

Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit den boze (*Matteüs 5:37*).

In de Bijbel kon iemand niet schuldig bevonden worden aan een misdrijf op grond van één ooggetuige. De getuige zou kunnen liegen of zich kunnen vergissen. Om iemand schuldig te kunnen verklaren, waren er daarom twee of drie getuigen nodig.

En hier volgt iets dat zelfs nog interessanter is: Als iemand de

doodstraf kreeg — gewoonlijk de dood door steniging — weet u wie dan de eerste stenen moest werpen? De ooggetuigen! Waarom? Om de getuigen ervan te weerhouden te liegen. Toen Hij de wet gaf, wist God dat mensen, die misschien wel bereid zouden zijn om over anderen te liegen — uit jaloezheid of wraak of vanwege geld — *niet* bereid zouden zijn om oog in oog met ze te staan en ze stenen naar het hoofd te werpen in een poging ze te doden. En als ze de stenen

Alles ligt open en bloot voor de ogen van de almachtige God.

halfhartig zouden werpen of als ze zich leken te schamen wanneer ze tegenover de aangeklaagde zouden staan, dan zou hun getuigenis tegen de veroordeelde in twijfel worden getrokken en de valse aanklager zou weleens zelf met executie geconfronteerd kunnen worden op grond van poging tot moord.

God wilde oprechte rechtspraak en geen valse. Hoe zullen uw woorden zich opstapelen op de dag van het oordeel?

God waarschuwt ons:

...zie, dan zondigt gij tegen de Here, en gij zult gewaar worden, dat uw zonde u vinden zal (*Numeri 32:23*).

We denken vaak dat we onze zonden kunnen verbergen, maar onze zonden zullen ons zonder meer vinden. Alles ligt open en bloot voor de ogen van de almachtige God:

En geen schepsel is voor Hem verborgen, want alle dingen liggen open en ontbloot voor de ogen van Hem, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen (*Hebreeën 4:13*).

George O'Leary, voormalig voetbaltrainer aan de technische universiteit van Georgia, kreeg zijn droombaan aangeboden: hoofdtrainer aan de universiteit van Notre Dame. Alleen al aan de uitdrukking op zijn gezicht tijdens zijn persconferentie kon je zien hoe enthousiast hij was. Iemand uit zijn geboorteplaats wilde een positief artikel over hem schrijven in de plaatselijke krant. De verslaggever kreeg zijn curriculum vitae, begon dingen na te gaan en vond een aantal afwijkingen in de informatie over zijn opleiding.

Het bleek dat O'Leary vroeg in zijn carrière met zijn curriculum

vitae had geknoeid om een baan als trainer te kunnen krijgen en dat hij dat nooit veranderd had. Slechts zes dagen later, toen de storm zijn hoogtepunt bereikte, nam hij ontslag — op grond van iets in een curriculum vitae van dertig jaar ervoor.

De tijd vergeeft geen zonde. We geloven graag dat dit wel het geval is, maar het is niet zo. Als George de leugens had gecorrigeerd, zou er geen enkel probleem zijn geweest.

Is er een manier voor ons om onze zonden tegenover God te corrigeren? Aangezien we zojuist Openbaring 21:8 hebben gelezen, waar staat dat “het deel van alle leugenaars in de poel is, die brandt van vuur en zwavel,” moeten we weten of er een manier is om onze leugens bijtijds te corrigeren.

Charles Spurgeon, de grote prediker uit de negentiende eeuw die al op 21-jarige leeftijd de populairste prediker in Londen was, en die elke zondag tot duizenden mensen sprak gedurende ruim 40 jaar⁷³, zei:

Zelfs de allerkleinste overtreding tegen God is onduldbaar. Als het hellevuur gedooft zou zijn, dan kan die ene zonde het opnieuw laten ontvlammen.⁷⁴

God vat liegen zeer serieus op. Doet u dat ook? Stel uzelf deze vraag: Heb ik ooit een leugen verteld in mijn leven? Als het antwoord “ja” luidt, dan maakt dat een leugenaar van mij in de ogen van de almachtige God.

Het tiende gebod

Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is (*Exodus 20:17*).

Begeren — naar iets verlangen dat u niet rechtmatig toebehoort — opent de sluizen voor zoveel zonden in ons leven. We begeren voordat we stelen. We begeren voordat we overspel plegen. We begeren iets en worden verleid om onze ouders, de wet of het land ongehoorzaam te zijn, om het te kunnen krijgen.

Begeren gaat gepaard met hunkeren, om de bezittingen of de omstandigheden van het leven — succes, huwelijk, roem — op een verkeerde manier te verwerven.

Adverteerders appelleren aan de hoop en de verlangens van mensen, zodat ze een bepaald product willen kopen. Als die hoop of dat verlangen is opgewekt, is het mogelijk dat ze beginnen te begeeren — en worden ze afgunstig of jaloers op wat anderen hebben. Nemen wat u wilt, in plaats van het verdienen of ervan af zien, is de volgende verkeerde stap. We slaan God in het gezicht en geven blijk van ontevredenheid over de dingen die Hij ons heeft gegeven. God kijkt naar uw hart.

Heeft u dit gebod ooit in uw leven verbroken?

God vertelt ons:

Wij zijn allen geworden als een onreine, al onze gerechtigheden als een bezoedeld kleed; wij vielen allen af als het loof en onze ongerechtigheden voerden ons weg als de wind (*Jesaja 64:6*).

“Een heleboel mensen moedigen mij aan om naar de hemel te gaan. Waarom? Om deze reden: als ik ga, gaat iedereen!”

—Jerry Springer

Onze zonde is een stank geworden voor God. We zijn allemaal onrein. We kunnen een miljoen goede daden verrichten, maar ze hebben niet de macht om één zonde in ons leven uit te wissen.

Jerry Springer zei eens: “Een heleboel mensen moedigen mij aan om naar de hemel te gaan. Waarom? Om deze reden: als ik ga, gaat iedereen!” Springer maakt er misschien een grapje over, maar het is geen grap. Door dit te zeggen, laat hij zien dat hij in ieder geval weet wat de meeste mensen denken, namelijk dat je goed moet zijn om te voldoen aan Gods maatstaf om in de hemel te komen — maar hij neemt die maatstaf niet serieus.

En nu kent *u* die maatstaf en de vraag die u zichzelf moet stellen luidt: Voldoe ik daaraan?

Mark Twain zei dat het niet het deel van de Bijbel was dat hij niet begreep, maar juist het deel dat hij wel begreep, dat hem het meest verontrustte!

Wat een uitspraak! Niemand van ons weet alles van Gods Woord. Maar als ieder van ons naar de tien geboden kijkt, Gods wet, dan

verontrust het ons zeer dat als we één gebod hebben verbroken, het net is alsof wij ze allemaal hebben verbroken.

Wat? Is dat waar?

Hier volgt wat God daarover heeft gezegd:

Want wie de gehele wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden (*Jakobus 2:10*).

Een ander punt dat u misschien verbaast is dit: religieus zijn, goede werken doen, actief lid zijn van een gemeente of denominatie, bijdragen leveren aan goede doelen — al deze dingen oefenen geen enkele invloed uit op de vraag of we al dan niet naar de hemel gaan.

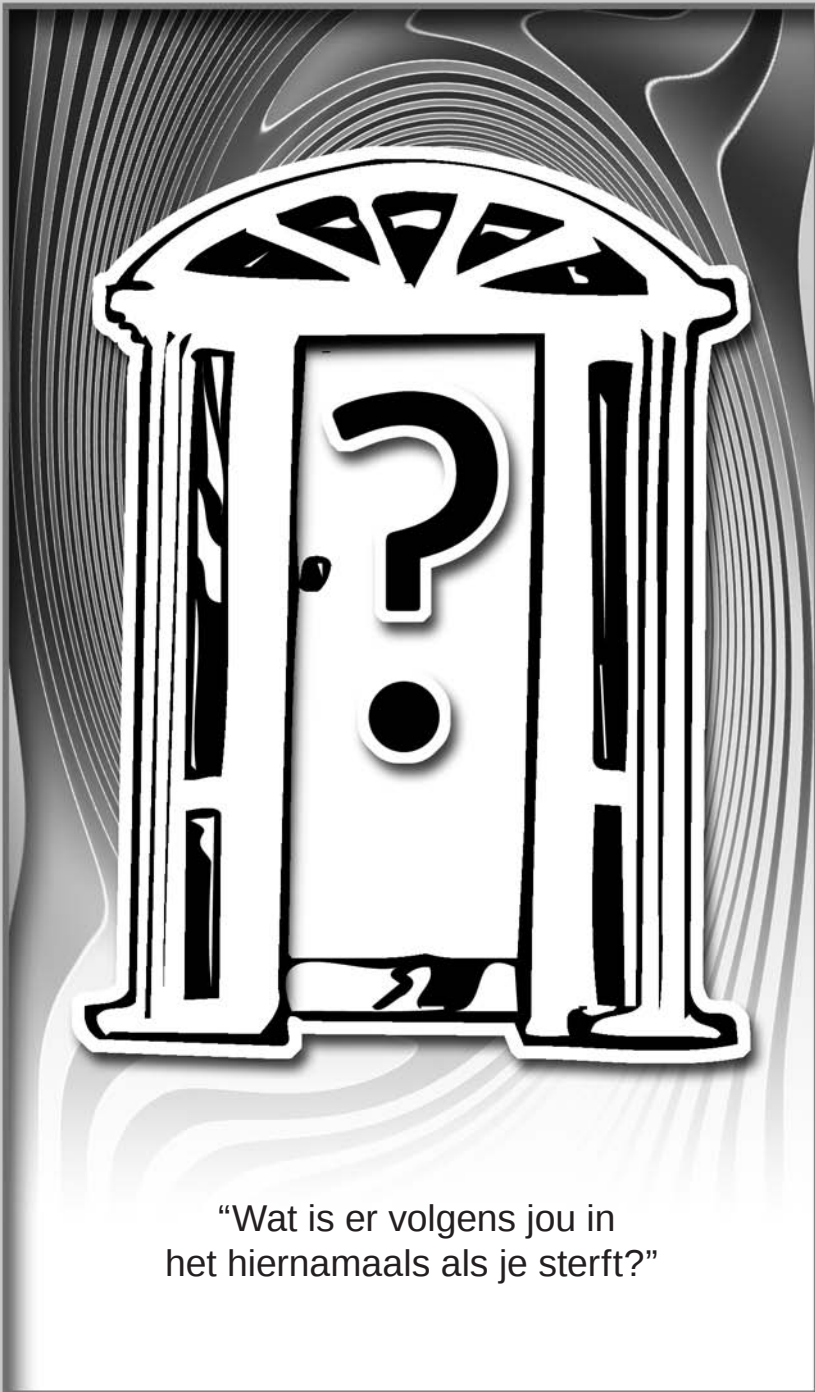
Hier volgt wat Jezus daarover heeft gezegd:

Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid (*Matteüs 7:21-23*).

Als religieus zijn ons niet kan helpen, wat dan wel? Dit gedeelte uit de Bijbel laat ons weten dat de hel veel mensen zal overvallen. Zult u een van die mensen zijn?

In onze zoektocht naar eeuwige waarheid komen we steeds dichterbij het juiste antwoord.

“Wat is er volgens jou in
het hiernamaals als je sterft?”

Hoofdstuk 6

Het slechte nieuws

Een hoogstaand mens moet meer om de waarheid
geven dan om wat de mensen denken.

— ARISTOTELES, FILOSOF, 384 - 322 v.C.

Stelt u zich een man in een rechtszaal voor die een leugenaar, een dief, een moordenaar en een verkrachter is. Maar sommige mensen staan op en getuigen dat hij een goede buur was: Hij hield zijn erf netjes, hij zocht andere mensen in de buurt op en hij ging altijd op tijd naar zijn werk.

Zou de rechter hem vrijspreken op grond van deze goede werken? U en ik weten allebei dat een goede rechter hem in geen geval vrij zal spreken.

Een goede rechter moet rechtvaardige beslissingen nemen. De man heeft de wet verbroken en er zijn consequenties die hij onder ogen zal moeten zien. Hij wist van de wet toen hij die verbrak, dus zal het geen verrassing voor hem zijn. Hij hoopte alleen maar dat hij niet gepakt zou worden.

We weten dat rechters rechtvaardige beslissingen moeten nemen. En we weten diep van binnen dat we ook *willen* dat die rechter een rechtvaardige beslissing neemt — vooral als de aangeklaagde ons iets heeft aangedaan.

Betekent dit dan niet dat de rechtvaardige God van dit universum ook rechtvaardige beslissingen moet nemen wanneer *wij* voor *Hem* staan?

We willen allemaal dat het recht zegeviert in deze wereld. Ieder van ons zal echter voor een rechtvaardige Rechter moeten verschijnen aan het eind van dit leven — en willen we *dan* ook dat het recht zegeviert?

Na de tien geboden te hebben bestudeerd, zijn we misschien van mening dat we nog niet zo slecht zijn, omdat we er slechts een paar hebben verbroken. Misschien hebben we de roos gemist, zo

denken we, maar vanaf nu kunnen we proberen het er beter vanaf te brengen.

Zoals ik echter al eerder citeerde:

Want wie de gehele wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden (*Jakobus 2:10*).

Als ik dus slechts een van de tien geboden verbroken heb, is het alsof ik ze allemaal verbroken heb. Dat is een behoorlijk zware maatstaf om na te leven.

Die norm geldt voor Adolf Hitler, Moeder Teresa, Jozef Stalin, Billy Graham, Timothy McVeigh, Osama bin Laden, voor u en voor mij: we zullen allemaal schuldig bevonden worden. Ik stond verbaasd toen ik ontdekte dat alle zes miljard mensen op deze aarde schuldig zijn. Dat komt omdat niemand van ons voldoet aan de maatstaf die God voor ons in de wet heeft vastgelegd.

We zijn allemaal schuldig. Ik heb God kwaad gedaan met mijn zonden. U hebt God kwaad gedaan met uw zonden. We zitten allemaal in hetzelfde schuitje. En de ernst van onze zonde wordt niet alleen bepaald door de daad, maar ook door degene tegen wie de zonde is begaan: de almachtige God.

Is dat waar? Hebben we gezondigd tegen God, niet slechts tegen andere mensen? Ja, de Bijbel maakt dat duidelijk.

Koning David bijvoorbeeld nam de vrouw van een man, toen deze van huis was en tegen de vijand vocht. Toen werd ze zwanger. David riep haar man dus terug van de gevechtlijn, ervan uitgaand dat hij bij zijn vrouw zou liggen, zodat hij zou denken dat het kind waarvan ze in verwachting was van hem was.

Maar het was een goede en eerbare man, dus toen hij terugkwam om David te zien, sloep hij bij de ingang van het paleis en weigerde naar zijn vrouw te gaan.

Maar Uriah sprak tot David: De ark en Israël en Juda vertoeven in tenten en mijn heer Joab en de knechten van mijn heer zijn in het veld gelegerd; zou ik dan naar mijn huis gaan om te eten en te drinken en bij mijn vrouw te liggen? Zo waar gij leeft en zo waar uw ziel leeft, dat zal ik niet doen! (*2 Samuel 11:11*).

Uiteindelijk liet David Uriah vermoorden om zijn zonde te verdoezelen. God zond een profeet om David tegemoet te treden en hem

het kwaad dat hij gedaan had bekend te maken. Tot dan toe dacht hij dat hij als koning kon doen wat hij maar wilde. Maar toen de zonde hem vanuit Gods oogpunt bekend werd gemaakt, werd hij zich bewust van de realiteit van wat hij gedaan had. Zijn reactie staat beschreven in 2 Samuel 11 en in het gebedslied waarin David met God over het voorval sprak:

Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan wat kwaad is in uw ogen, opdat Gij rechtvaardig blijkt in uw uitspraak, zuiver in uw gericht
(*Psalm 51:4*).

Het probleem is dat de meesten van ons niet zo denken.

Ik sprak tijdens een basketbalbanket tot kinderen uit de tweede klas en hoger. Ik spreek niet vaak tot tweedeklassers, dus ik wist niet goed wat ik met ze aan moest.

Toen ik begon te spreken, verzamelden alle tweedeklassers zich rond het podium om naar mij te luisteren. Ik doorliep elk van de tien geboden. Daarna begon ik namen te roepen en vroeg ze hoe elk van deze mensen het er volgens de maatstaf van de tien geboden vanaf brachten, in het besef dat iemand al schuldig is als hij of zij slechts één gebod verbreekt.

Ik riep de namen van Timothy McVeigh, Hitler, Osama bin Laden, en natuurlijk riep iedereen luid: "Schuldig." Toen noemde ik Moeder Teresa en vroeg de menigte of ze volgens die maatstaf schuldig of onschuldig zou zijn op de dag van het oordeel.

Het is altijd interessant als ik dat doe, want sommige mensen zullen "schuldig" roepen en anderen "onschuldig". In onze gedachten houden we er indrukken van bepaalde mensen op na, die moeilijk te veranderen zijn. Bij deze gelegenheid gaven de kinderen beide antwoorden. Opeens stond een van de tweedeklassers op en zei: "Wacht eens even, meneer. Denkt u niet dat ze in ieder geval één keer in haar leven gelogen heeft?" Nee maar! Deze tweedeklasser kende de waarheid, maar veel van de volwassenen kenden die niet.

Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods
(*Romeinen 3:23*).

Gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één
(*Romeinen 3:10*).

Volgens de norm van de tien geboden kan niemand van ons zeggen: “Onschuldig.”

Tijdens een vlucht zat ik eens naast een wetenschapper van de luchtmacht. Hij was erg geboeid en wilde informatie over de bewijzen van het bestaan van God en van de betrouwbaarheid van de Bijbel.

Toen hij de bewijzen eenmaal gehoord had, wilde hij weten wat er nodig was om in de hemel te komen. Ik doorliep dus de tien geboden met hem. Ik vroeg: “Hebt u ooit een leugen verteld?” Hij antwoordde: “Ja.” Ik zei: “Wat bent u dan als u een leugen hebt verteld?” Hij zei: “Menselijk.” Een heel goed antwoord en eveneens absoluut waar!

Ik zei: “Als iemand moordt, is hij een moordenaar. Als iemand verkracht, is hij een verkrachter. Wat bent u als u een leugen vertelt?” Hij zei: “Een leugenaar.” Ik vroeg: “Hebt u ooit iets gestolen?” “Ja,” zei hij. Ik vroeg: “Wat bent u dan?” Hij zei: “Een dief.”

Ik vroeg: “Hebt u ooit in uw hart begeerd?” Hij zei: “Ja.” Ik vertelde hem dat Jezus zei dat in ons hart begeren hetzelfde is als overspel plegen.

“Hebt u de naam van de Heer ooit ijdel gebruikt?” Hij zei dat hij dat gedaan had. Ik vertelde hem dat dit godslastering is in de ogen van God.

“Bent u ooit kwaad geweest op iemand?” Hij zei dat dit zo was. Ik vertelde hem dat boosheid in Gods ogen hetzelfde is als moord. Het is iemand vermoorden in je hart.

Daarna keek ik hem aan en zei: “U hebt me zojuist verteld dat u volgens de maatstaf van Gods wet een leugenaar bent, een echtbreker, een godslasteraar en een moordenaar. Zou u naar die maatstaf schuldig of onschuldig worden bevonden op de dag van het oordeel?” Hij antwoordde: “Schuldig.”

Ik vroeg: “Zou dat de hemel of de hel betekenen?” Hij zei: “De hel.” Ik vroeg hem toen: “Zit het u dwars dat u naar de hel zou gaan?” Hij zei: “Ja.”

Toen vroeg hij mij wat er nodig was om er zeker van te zijn dat hij *niet* voor eeuwig naar de hel zou gaan. En ik werd blij.

Ziet u, de wet van God voert ons tot het besef dat we schuldig

zullen zijn op de dag van het oordeel, opdat we ernstig naar een manier zoeken om van “schuldig” naar “onschuldig” te gaan, wanneer we uiteindelijk voor God als onze Rechter staan.

De Bijbel vertelt ons:

De wet is dus een schoolmeester voor ons geweest tot Christus, *opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden* (Galaten 3:24).

Als u de wet van God onder ogen ziet, spreekt het tot uw geweten, net zoals het dat deed bij de wetenschapper van de luchtmacht. Ons geweten laat ons weten dat we de geboden van de almachtige God verbroken hebben, wiens wet, zo zagen we, in onze harten geschreven is, en ons geweten vertelt ons daar voortdurend over:

...zij tonen, dat het werk der wet in hun harten geschreven is, terwijl hun geweten medegetuigt en hun gedachten elkander onderling aanklagen of ook verontschuldigen... (*Romeinen 2:15*).

Hoe brengt u het er naar Gods maatstaf op dit moment vanaf?

Tiger Woods en de tien geboden

Als Tiger Woods op dit moment naar Gods maatstaf geoordeeld zou worden, hoe zou *hij* het er volgens u dan van af brengen? Het volgende verslag laat zijn antwoord zien.

Toen ik in Florida was, hoorde ik dat mijn vriend Charles Barkley ongeveer een half uur rijden van mij vandaan was en dat hij een nieuw reclamefilmpje voor Nike aan het maken was met Tiger Woods. Ik had het telefoonnummer van Charles niet bij me, dus besloot ik onaangekondigd naar de plek te gaan waar de opnamen plaatsvonden.

Maar er was een klein probleem. Ik wist dat er veel beveiligings-beambten op die plek zouden zijn en ik vroeg me af hoe ik daar ooit langs kon komen om me aan te sluiten bij Charles. Toen ik er heenreed begon ik dus te bidden. (Als u het nog niet wist: gebed verandert dingen echt!) Ik stopte bij het ‘Grand Cypress Resort’ en begon met een beveiligingsbeambte te praten. Hij vertelde me dat de opnamen niet gemaakt werden bij het hotel maar bij de golfclub.

Een vrouw liep weg om te telefoneren. Ik nam aan dat ze bij iemand informeerde welke namen er op de lijst stonden van mensen

die naar binnen mochten. Ik wist dat ik niet op die lijst stond, dus riep ik haar vanuit de auto. Ik begon met haar te praten en vroeg: “Als u vannacht zou sterven, weet u dan honderd procent zeker dat u naar de hemel gaat?”

Toen werd het leuk. Ze vertelde me dat ze van de Heer hield, bijbelstudies gaf enzovoorts. Ik vertelde haar dat ik een boek had geschreven, mijn eerste, en ze zei dat ze een exemplaar wilde.

Ik nam er eentje uit een doos op de achterbank en signeerde het. Toen wilde de eerste beveiligingsbeambte, die *geen* gelovige was, ook een exemplaar van het boek! Geweldig.

Vervolgens zei de vrouwelijke beambte dat ze me naar de plek zou brengen waar het reclamefilmpje geschoten werd! Ze stapte dus in haar auto en ik volgde haar. Ze loodste me moeiteloos door de beveiliging heen!

Toen ik op de locatie arriveerde, zat Charles Barkley in zijn caravan op het begin van de opnames te wachten. Ik sloot me bij hem, zijn impresario en een aantal anderen aan. Opeens ging de deur open en een oudere man kwam binnen. Charles stelde hem aan ons voor. De man ging zitten en hij bleek de regisseur van het reclamefilmpje te zijn. Terwijl ik naar hem zat te luisteren, drong het tot me door wie hij was: deze man was waarschijnlijk de bekendste regisseur van reclamefilms ter wereld.

Hij had vier of vijf reclamefilmpjes geregisseerd tijdens een van de finales van de belangrijkste competitie van het American football. Ik had zelfs een tv-special over hem gezien in een van de actualiteitenprogramma's. Maar ondanks zijn succes was hij geen gelukkig mens. Hij was een van de meest arrogante, boze, ongelukkige mensen die ik ooit in mijn leven had ontmoet. Hij zei dat hij net in een echtscheiding was verwickeld en dat dit echt zwaar voor hem was. Maar ik voelde dat dit niet de oorzaak was van zijn boosheid. Ik voelde dat zijn boosheid in werkelijkheid tegen God was gericht. Ik zou de nauwkeurigheid van die intuïtie al snel ontdekken.

Terwijl we in de caravan zaten vroeg hij aan ieder van ons wat we deden. Toen ik aan de beurt was, vertelde ik hem dat ik hier was om te spreken voor het 'Broederschap van Christelijke Atleten'. Hij keek me aan en zei: “Je bent er toch niet *zo eentje*, hè!” De komende tien

of vijftien minuten deed deze man zijn uiterste best om christenen belachelijk te maken. Hij begon soms over andere onderwerpen te spreken, maar kwam er dan weer op terug en stelde me vijandige vragen.

Tenslotte keek hij me aan en zei dat hij een partijtje met me wilde basketballen, één tegen één! Ik zei tegen hem: “Een van mijn knieën is toegetakeld.” Hij zei: “Ik heb geen kraakbeen in mijn knieën. Laten we gaan!”

De mensen rond Tiger hadden ons al laten weten dat hij een beetje ongeduldig begon te worden en nu weleens wilde filmen. Maar de regisseur wilde basketballen!

Er werd een korf neergezet en we begonnen te spelen. Ik vroeg me af waarom deze oudere man één tegen één

met me wilde basketballen. Misschien wilde hij weleens een christen afdrogen. We speelden dus. Tijdens het partijtje besloot ik tegen hem te getuigen. Ik stelde hem gewoon wat vragen om hem aan het denken te zetten. Dat leek prima te werken. Tenslotte verlostte ik hem uit zijn lijden en versloeg hem, zodat hij met de opnamen van de reclame kon beginnen!

Toen we bij het begin van de golfbaan arriveerden stelde Charles ons aan elkaar voor. Hij stelde mij voor aan Tiger, die glimlachte en weer verder liep. Vervolgens gingen ze aan de slag met de opnamen voor het reclamefilmje.

Als u mij kende, dan zou u weten dat ik op zoek was naar iemand om mee te praten. Ik liep naar de groep en raakte in gesprek met een zekere Richard, die de stand-in van Tiger Woods bleek te zijn.

Ik vroeg: “Wat doe je precies? Zijn stunts?” Ik kon maar niet bedenken waarvoor Tiger een stand-in nodig zou hebben.

Hij vertelde me dat als je in een reclamefilmje een opname van de hand of van een slag van Tiger van veraf ziet, dat hij het in wer-

De wet van God voert ons tot het besef dat we schuldig zullen zijn op de dag van het oordeel, opdat we ernstig naar een manier zoeken om van “schuldig” naar “onschuldig” te gaan, wanneer we uiteindelijk voor God als onze Rechter staan.

kelijkheid was! Richard groeide op in Mississippi en omdat hij afgedreven was van wat hetgeen hem als kind was geleerd, had hij echt een uitdaging nodig om op te komen voor zijn overtuigingen.

Daarna raakte ik in gesprek met Vince Coleman, die vroeger professioneel honkbal op het hoogste niveau speelde. Hij was een geweldige speler en speelde jarenlang voor de 'New York Mets' en de 'St. Louis Cardinals'. Ik had hem in feite al eens ontmoet in het huis van Charles in Phoenix.

Terwijl we spraken vertelde hij me dat hij elke zondag naar een kerk in Phoenix ging. Toen liet ik hem mijn eerste boek zien. Hij keek ernaar en zei tweemaal: "Ik wil dat boek nu hebben!" Hij vertelde me dat hij er nog dezelfde avond aan zou beginnen in zijn hotel.

Hij was nog maar kort geleden in Orlando gearriveerd om er met de spelers van 'Atlanta Braves' te werken aan hun opwarming tijdens hun trainingsstage.

Ik vertelde hem dat ik vandaag eigenlijk gekomen was om te getuigen tegenover Tiger, maar dat dit misschien wel de werkelijke reden was waarom ik hier was, namelijk om hem uit te dagen om tegenover zijn vrienden vrijmoedig op te komen voor Jezus.

Ondertussen, om de tien tot vijftien minuten tijdens de opnamen, vuurde de regisseur van het reclamefilmpje van een afstand van vijf meter een vijandige vraag op me af waar iedereen bij stond. Hij dacht dat hij mij tegen zich in het harnas zou jagen met zijn vragen. Maar het was satan die me probeerde af te leiden, omdat ik bezig was met het werk van de Heer.

Op een gegeven moment vuurde de regisseur de volgende uitspraak af: "Jezus kan de Zoon van God niet zijn, want dan Hij zou vegetariër zijn geweest." Ik begon te glimlachen. Hij zei dat Jezus vis at, dus kon Hij de Zoon van God niet zijn. Ik begon te lachen. Hij keek me tweemaal aan en zei beide keren: "Lach niet!" Hij vertelde me dat de Zoon van God nooit een ander schepsel zou doden. Hij had al eerder gesproken over bepaalde oosterse overtuigingen, dus ik wist vrij zeker dat deze man de schepping aanbad en niet de Schepper.

Ik keek hem aan en zei: "Jezus schiep de vissen. Als Hij wil kan

Hij ze eten!” Alle aanwezigen, behalve de regisseur, zagen eruit alsof ze een glimlach probeerden te onderdrukken. Het interessante was dat deze man mij duidelijk probeerde te irriteren ten overstaan van iedereen. Maar toen ik op zeer liefdevolle wijze voet bij stuk probeerde te houden, was het duidelijk merkbaar dat dit een averechtse uitwerking had.

Ik zag hoe wreed hij omging met zijn medewerkers en hoe hij ze verbaal de grond in boorde. Het moest bepaald geen pretje zijn om voor deze man te werken. De mensen op de set waardeerden het dus dat ik mijn standpunt innam.

Een paar uur later was Charles klaar met zijn aandeel in de opnamen en begon afscheid te nemen. De mensen liepen naar Tiger en Charles voor handtekeningen. Ik liep naar Tiger die daar handtekeningen stond uit te delen. Toen ik dichterbij kwam, was het alsof God de Rode Zee splitste; iedereen liep weg; en alleen ik en Tiger bleven over.

Ik nam mijn boek uit mijn zak en vertelde hem dat ik zojuist mijn eerste boek had geschreven en hem graag een gesigneerd exemplaar wilde geven. Ik vroeg waar zijn assistente was, zodat ik het aan haar kon geven. Hij wees naar de vrouw aan wie ik het boek kon geven en begon terug te lopen naar het begin van de golfbaan.

Ik wist dat ik meer moest doen dan hem mijn boek geven. Maar ik werd nerveus en klapte dicht. Ik stelde mijzelf de vraag: “Laat ik de vrees voor mensen in deze situatie winnen? Of mijn liefde voor God?”

Ik had de afgelopen twee maanden gebeden voor een gelegenheid om Tiger Woods over God te vertellen, en nu had God in die kans voorzien. Ik wilde niet zo slap zijn.

Terwijl we naar het begin van de golfbaan liepen, ervoer ik dat de Heer zei: “Hier heb je voor gebeden. Ga ervoor.”

Terwijl we dus liepen zei ik: “Tiger, ik heb je altijd een vraag willen stellen.” Hij zei: “Ga ervoor.” Hetzelfde antwoord dat God me zojuist had gegeven!

Ik zei: “Wat is er volgens jou in het hiernamaals als je sterft? Wat denk je te zullen aantreffen als je de aarde verlaat?”

Tiger bleef plotseling stilstaan, keek me aan en zei: “Ik weet het

niet.” Ik antwoordde: “Of het nu gaat om Payne Stewart die overlijdt [Payne was een bekende golfer die een paar jaar geleden was overleden en ik wist dat Tiger zijn begrafenis had bezocht], om John Ritter of om Johnny Cash: we denken allemaal na over deze dingen.” Hij knikte alleen maar.

Ik keek hem aan en zei: “Heb je gehoord wat er gebeurd is met de broer van Charles?” “Nee,” zei hij, en het was duidelijk dat hij geboeid was.

De broer van Charles, Darryl, had een keer een hartaanval, vervolgens een hartstilstand, waarna hij stierf. De artsen gingen aan de slag met defibrillatorpaddels en hij keerde terug in zijn lichaam. Toen zijn hart stilstond en hij stierf, zo vertelde hij me, steeg zijn ziel op uit zijn lichaam. Hij zei dat hij naar de wachtkamer ging en precies kon zeggen wie er in de wachtkamer zaten, wat er gezegd werd en wat voor kleren de mensen droegen, toen hij klinisch dood was.

Geconfronteerd worden met onze zonden brengt ieder van ons in een ongemakkelijke situatie.

Het is onmogelijk dat dit zich alleen maar in zijn hoofd had afgespeeld. Er waren zulke duidelijke uiterlijke bewijzen (van de wachtkamer), die aantoonde dat hij zich buiten zijn lichaam bevond, toen zijn lichaam dood was.

Hij vertelde me dat hij vervolgens een reis begon te maken en dat hij brandende bomen kon zien, de smeulende grond rond de bomen en een meer van vuur voor hem.

Ik vroeg: “Wat zag je, Darryl?”

Hij zei: “Ik zag de hel.”

En wat hij zag, zo zei hij, was veel reëler dan het boek dat u op dit moment in uw handen houdt.

Hij zei dat zijn zintuigen verbazingwekkend scherp waren en dat hij letterlijk de hitte kon voelen die uitging van dat meer van vuur.

Tiger heeft van nature grote ogen, maar zijn ogen waren op dat moment ongeveer dubbel zo groot. Het verbaasde hem dat iemand

zoiets had gezien. En dat het nog wel de broer was van de man met wie hij zojuist een reclamefilmje voor Nike had opgenomen!

Ik keek hem aan en vertelde hem: “Er is een manier om te weten te komen waar je de eeuwigheid zult doorbrengen. Heb je ooit van de tien geboden gehoord?”

“Ja,” zei hij.

Ik vroeg: “Heb je ooit een leugen verteld?”

“Ja,” zei hij.

Ik antwoordde: “Wat ben je dan?”

Hij aarzelde geen moment: “Een leugenaar.”

Ik vroeg vervolgens: “Heb je ooit iets gestolen?”

“Ja,” zei hij.

Hij raakte geïrriteerd toen ik door bleef gaan met mijn vragen. (*De wet van God is geschreven in ons hart en ons geweten. Geconfronteerd worden met onze zonden brengt ieder van ons in een ongemakkelijke situatie.*) Ik hoefde geen details te weten, dus ging ik snel verder en zei: “We hebben dat allemaal in zekere mate gedaan. Dat maakt dieven van ons allemaal. Heb je ooit iemand begeerd?”

“Ja,” zei hij.

Ik antwoordde: “Jezus zei dat dit hetzelfde is als overspel plegen. Hij controleert zowel de binnen- als de buitenkant. Ben je ooit boos geweest op iemand?”

“Ja,” zei hij.

Ik antwoordde: “Jezus zei dat als je kwaad bent op iemand, dit hetzelfde is als het plegen van moord. Hij controleert zowel onze gedachten als onze handelingen.”

Daarna zei ik: “Tiger, je hebt me zojuist verteld dat je volgens de maatstaf van Gods wet een leugenaar bent, een dief, een echtbreker en een moordenaar. Zul je schuldig of onschuldig zijn op de dag van het oordeel?”

Hij keek me aan en zei: “Schuldig.”

*Aangezien we volgens
Gods maatstaf alle-
maal schuldig zijn, is
de hel de bestemming
waar we allemaal naar
op weg zijn - tenzij
God heeft voorzien in
een uitweg en wij die
weg ook gaan.*

Ik zei: “Betekent dat de hemel of de hel?”

Hij antwoordde: “Waarschijnlijk de hel.”

Op dat moment liep iemand naar Tiger voor een handtekening en vertelde hem dat ze naar de volgende locatie moesten om het reclamefilmpje te voltooien. Tiger liep weg van het begin van de golfbaan en dat was ongeveer het einde van mijn gesprek met hem.

Ik vertelde hem daarom dat ik het boek zou geven aan de vrouw die hij had aangewezen en zei: “Een geweldige dag nog.” Ik voelde me vreemd na dit onderbroken gesprek, maar besloot alles aan de Heer toe te vertrouwen. Hij zou de rest van het verhaal wel aan Tiger Woods vertellen als de tijd daar rijp voor was. Het siert Tiger dat hij een hart heeft dat zeer open staat voor de waarheden van God en dat hij mijn moeilijke vragen beantwoordde met een openheid en eerlijkheid die ik zeer waardeer.

Vergeet Tiger nu even. Zult u net zo eerlijk zijn? Hoe zit het met uw hart? Hoe open is uw hart? Of het nu om mij of om u gaat: ieder van ons moet toegeven dat hij of zij naar de maatstaf van God een leugenaar is, een dief, een echtbreker en een moordenaar. Volgens die norm zullen we schuld moeten bekennen op de dag van het oordeel. Dat is een ontvullende gedachte. Dank God dat Hij voor ieder van ons heeft voorzien in een oplossing voor dit probleem. Is uw hart klaar om het met God in orde te maken?

Toen de filmploeg op weg ging naar de volgende hole, liep ik naar mijn auto om wat boeken te halen voor de mensen die erom gevraagd hadden. Toen ik terugkwam en ze aan sommige mensen gaf, keek de regisseur toe en vertelde de mensen: “Lees die rotzooi niet!”

Ik zei tegen hem dat ik ervan genoten had met hem te praten. Hij wilde mij de hand niet schudden — maar viel me tenslotte om de nek! Misschien vond die verandering plaats omdat ik in reactie op zijn vijandigheid de waarheid in liefde tot hem gesproken had.

“Want allen hebben gezondigd...”

Aangezien we volgens Gods maatstaf allemaal schuldig zijn, is de hel de bestemming waar we allemaal naar op weg zijn — tenzij

God heeft voorzien in een uitweg en wij die weg ook gaan.

Charles Spurgeon zei:

“U hangt aan een zijden draad boven de schacht van de hel en die draad kan elk moment knappen. Slechts een ademtocht, slechts een hartstilstand voor één moment, en u komt terecht in een eeuwige wereld — zonder God, zonder hoop, zonder vergeving. O, kunt u dat onder ogen zien?”⁷⁵

Jezus sprak tot een zieke man en stelde hem een zeer interessante vraag:

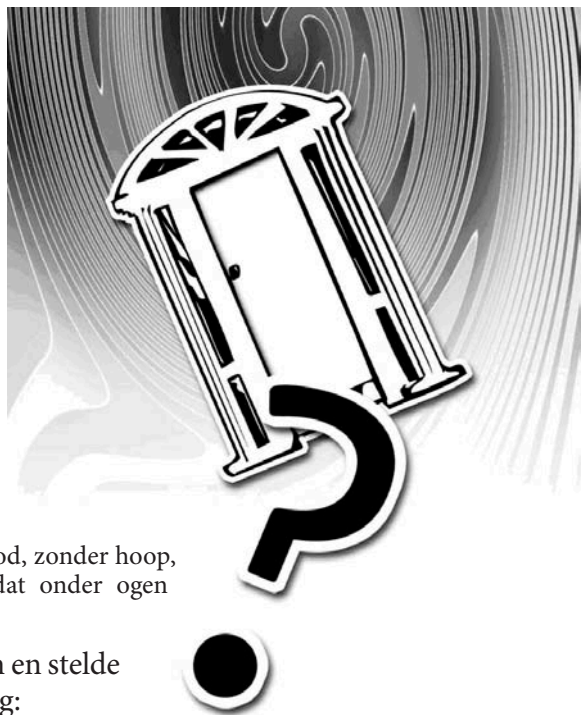
Hem zag Jezus liggen en daar Hij wist, dat hij daar reeds lange tijd was, zeide Hij tot hem: Wilt gij gezond worden? (*Johannes 5:6*).

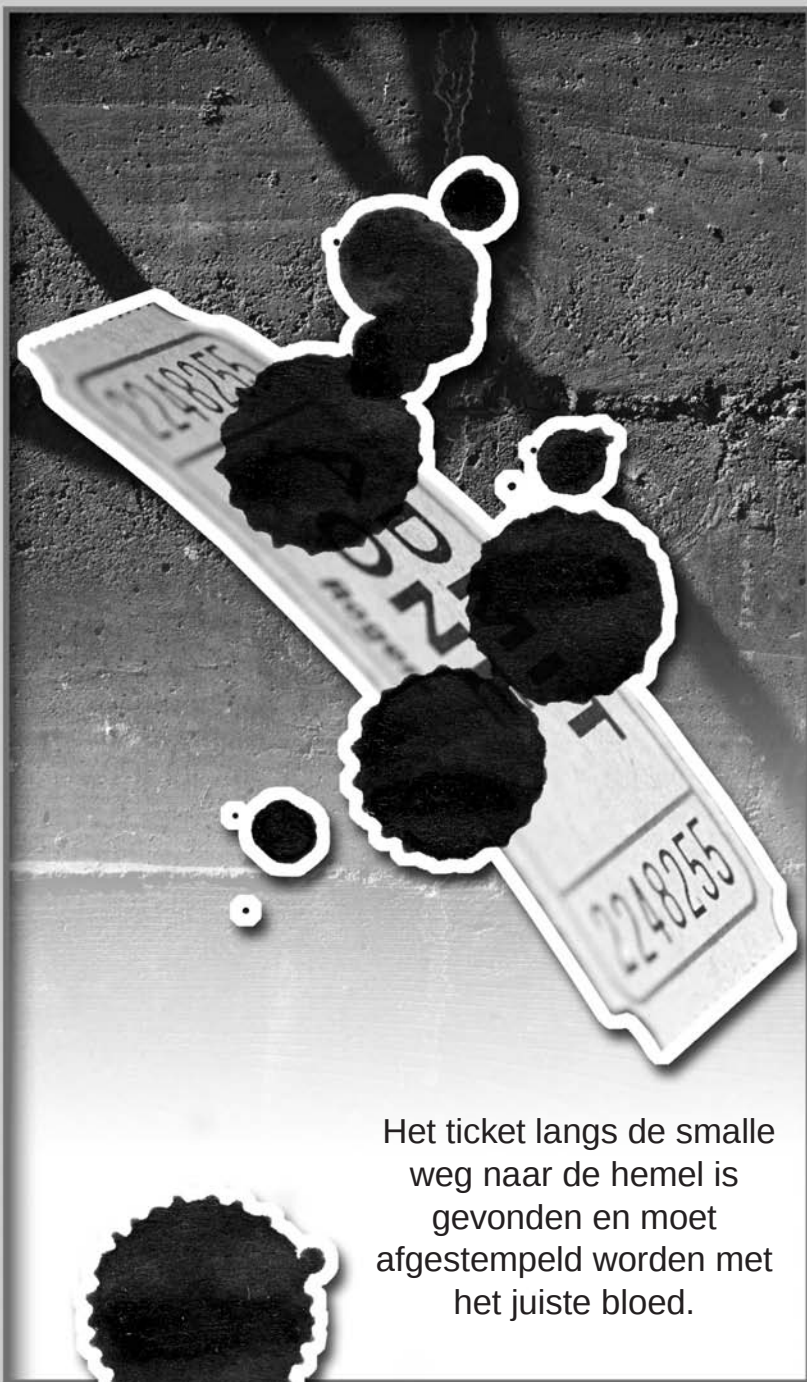
Zonde is erg duur. Het kost ons heel wat in dit leven... en in het volgende. Een vraag voor u: “Wilt u gezond worden?” Is het uw wens om beter te worden? Hoe luidt uw antwoord?

Het is verbazingwekkend om te beseffen dat ieder van ons schuldig is volgens de norm die God heeft ingesteld. Zelfs als ik mijn zonde probeer te negeren, betekent dat nog niet dat God dat ook doet.

Zes miljard van ons zijn schuldig volgens die maatstaf. Dat betekent dat zes miljard van ons naar de hel gaan als we sterven, tenzij we Gods oplossing van dit enorme probleem aangrijpen.

Het pad dat leidt tot eeuwige waarheid blijft zich versmallen en de remedie voor ons zondeprobleem is slechts een pagina verwijderd.

Het ticket langs de smalle
weg naar de hemel is
gevonden en moet
afgestempeld worden met
het juiste bloed.

Hoofdstuk 7

Het goede nieuws

Eureka! [Ik heb het gevonden!]
—ARCHIMEDES, 287 — 212 V.C.

“Eureka!” zou Archimedes, de grote Griekse ingenieur, luid hebben uitgeroepen toen hij een zeer ingewikkeld probleem had opgelost met betrekking tot de dichtheid van de kroon van de koning: De koning wilde weten of de kroon van puur goud was of vermengd met zilver.

Archimedes nam plaats in zijn badkuip om na te denken over het probleem, merkte dat het water over de rand stroomde en beseftte dat de hoeveelheid water die uit de kuip werd geduwd gelijk was aan het volume van zijn lichaam.

Dat wil zeggen dat als een voorwerp ondergedompeld wordt in water, het peil van het water stijgt, omdat het voorwerp een deel van het water wegduwt om plaats te maken voor zichzelf. “Eureka!” Hij had een manier gevonden om het volume van de kroon te bepalen: Aangezien hij het gewicht van goud kende, kon hij de vraag van de koning beantwoorden door het gewicht van dat volume van goud te berekenen.

Op dezelfde wijze lopen wij allemaal rond met een zeer belangrijke vraag, die voor ons moeilijk valt te beantwoorden: Hoe kunnen we aan de goede zijde van God komen en de hel vermijden? Misschien roept u het wel luid uit: “Eureka!” als u het antwoord in dit hoofdstuk leest.

Vlak voordat de acteur W. C. Fields stierf, bezocht een vriend hem in het ziekenhuis en trof hem tot zijn verbazing al bladerend in een Bijbel aan. Toen hij vroeg wat hij met een Bijbel deed, antwoordde Fields: “Ik ben op zoek naar uitwegen.”

Nu we weten dat de Bijbel waar is — en dat er geen uitwegen bestaan — beginnen er een aantal interessante dingen te gebeuren.

ONE HEARTBEAT AWAY

God zegt:

Wendt u tot Mij en laat u verlossen, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer (*Jesaja 45:22*).

God zegt dat Hij de enige God is die er bestaat. Er is geen ander. Maar hoe kan ik het in orde maken met Hem? Wat is de weg? God zegt dat er één Verlosser is:

En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden (*Handelingen 4:12*).

Wat is de naam van die ene persoon die ons allemaal kan redden?
God zegt:

Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus (*1 Timoteüs 2:5*).

Een ieder, die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader (*1 Johannes 2:23*).

En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon (*1 Johannes 5:11*).

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet (*1 Johannes 5:11-12*).

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God (*Johannes 3:18*).

...indien gij niet gelooft, dat Ik het ben, zult gij in uw zonden sterven (*Johannes 8:24b*).

Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij (*Johannes 14:6*).

En er zijn veel andere verzen die zeggen dat Jezus de enige weg is om vrede en vriendschap te sluiten met God.

Als Jezus deze “ene middelaar” is, wat maakt Hem dan zo speciaal? Waarom is Hij het enige juiste antwoord?

Er moet een juist antwoord zijn om ons te bemoedigen als wij de aarde verlaten en de eeuwigheid binnengaan. Er moet een juist antwoord zijn dat ons behoedt voor de hel. Hier is het dan: U moet het juiste offer brengen. Offer? Lees verder.

Wat interessant is als we het Oude Testament lezen, is dat God

vanaf het allereerste begin dierenoffers gebruikte voor de vergeving van zonden. Later bracht het Joodse volk offers in de tempel tot verzoening van hun zonden.

Wanneer het onschuldige bloed van het dier werd vergoten, werd dit opgevat als een plaatsvervangend offer voor hun eigen bloed. Vanwege hun zonde verdienden ze het om te sterven. Maar omdat het plaatsvervangende bloed van het dier ten behoeve van hen vergoten werd, werd hun zonde weggenomen.

Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel (*Leviticus 17:11*).

Elke familie van de tot slaaf gemaakte kinderen van Israël nam het bloed van een vlekkeloos lam en bracht het aan op de deurposten van hun woning, zodat de doodsengel hen voorbij zou gaan.

Een paar jaar geleden kreeg ik een telefoontje van 'ESPN Classic'. Ze deden een speciale uitzending over Charles Barkley en kwamen naar Atlanta om mensen voor dat programma te interviewen.

Op de een of andere manier vonden ze mijn naam via een zoekmachine en ze spoorden me op. Een jongeman die net van de universiteit kwam stelde me vragen voor de camera.

Na het interview raakten hij en ik in gesprek. Hij vertelde me dat hij als kind half luthers, half Joods was opgevoed. Ik vroeg hem of hij nog steeds naar de synagoge ging. Hij zei dat hij die op de Joodse feest- en gedenkdagen bezocht.

Dit interview was twee dagen voor de Grote Verzoendag (Jom Kipoer in het Hebreeuws), dus spraken we over die heilige feestdag. Het is de dag waarop heel Israël wordt verondersteld zijn zonden te belijden, plaatsvervangend dieren te offeren en vergeving te ontvangen.

Toen we over zonde spraken, vroeg ik hem wat Joden die dag

Elke familie van de tot slaaf gemaakte kinderen van Israël nam het bloed van een vlekkeloos lam en bracht het aan op de deurposten van hun woning, zodat de doodsengel hen voorbij zou gaan.

deden om zich te ontdoen van zonde. Hij wist dat ze vroeger dieren offerden voor het zondoffer, maar dat ze dat niet meer deden, omdat het offer gebracht moest worden in de tempel van Jeruzalem, die in 70 n.C. verwoest werd.

Ik zei dat we de manier waarop God de zonde verwijdert niet zomaar kunnen veranderen. Als Hij een bloedoffer eist, dan zullen we dat ook moeten brengen.

De jongeman was nieuwsgierig wat voor bloedoffer dat dan moest zijn, aangezien de tempel van Jeruzalem bijna 2000 jaar geleden verwoest werd. Ik vertelde hem daarom wat ik ook u ga vertellen.

We kunnen Gods maatstaf nooit veranderen. Jezus wordt eveneens het volmaakte offer genoemd, dat eens voor altijd de straf voor alle zonde op Zich nam. We moeten niet vergeten dat God een volmaakt offer eist.

Aan het eind van het gesprek vroeg hij: “Hoe weet je zoveel over jouw geloof?” Hij hield ervan om de waarheid te horen die u tot dusver in dit boek gelezen hebt, maar waar hij nog het meest in geïnteresseerd was, was de *reden* voor dat bloedoffer — en waarom het niet langer mogelijk en noodzakelijk is om het te brengen.

Twee van de discipelen van Jezus zeiden over Hem:

De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt (*Johannes 1:29*).

Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die u van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam (*1 Petrus 1:18-19*).

En hier beginnen we te begrijpen hoe alles in elkaar past. God, die een bloedoffer eist voor zonde, zegt:

En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving (*Hebreeën 9:22*).

Die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart dwalende als schapen, maar thans hebt gij u bekeerd tot de herder en hoeder van uw zielen (*1 Petrus 2:24-25*).

We kunnen Gods maatstaf nooit veranderen. Jezus wordt eveneens het volmaakte offer genoemd, dat eens voor altijd de straf voor alle zonde op Zich nam. We moeten niet vergeten dat God een volmaakt offer eist. Als Jezus een zondaar was zoals wij, louter en alleen mens, dan zou dat offer onvoldoende zijn. Veel mensen zijn gestorven aan een kruis, maar Jezus moest anders zijn. En dat was en is Hij ook:

Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar één, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen (*Hebreeën 4:15*).

Die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden; die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt (*1 Petrus 2:22-23*).

Dat is het verschil. Jezus zondigde nooit. Niet eenmaal. Nooit. Net als wij werd Hij verzocht, maar Hij viel nooit in zonde. Omdat Hij in zijn hart wist wat juist was en Hij altijd voor het juiste koos, kan Hij en Hij alleen dat volmaakte eens-voor-altijd-offer voor alle zonden van alle zondaars zijn. Op die manier werd Hij het vlekkeloze Lam. Hij is de volmaakte verzoening voor al onze zonden bij de almachtige God van dit universum.

Ik was in Kansas City en stapte in het vliegtuig. Ik legde mijn tas op de stoel die voor mij gereserveerd was. De vrouw naast mij was helemaal in het zwart gekleed, met zilverkleurig haar en gouden sieraden. Het was echt een mooi contrast; ze bleek 60 jaar oud te zijn.

“Hallo,” zei ik, en ze reageerde vriendelijk. Maar het viel me op dat ze de *New York Times* las, een zeer vrijzinnige (God-bestaat-niet) krant.

Ik weet nog dat ik dacht dat dit een zeer kort gesprek zou worden. (*Tussen twee haakjes: pas op met wat u denkt; u zou zich weleens compleet kunnen vergissen.*) Toen alles op zijn plaats was, stelden we ons aan elkaar voor; haar naam was Sheila. Toen vroeg ik haar wat ze in Kansas City had gedaan. Ze vertelde me dat ze naar een begrafenis was geweest. Mijn hoop op een goed gesprek nam toe, omdat ik wist dat ze nadacht over de dood.

Ik vroeg haar wie er overleden was en ze vertelde me dat het om haar neef ging. Ik vroeg haar hoe hij gestorven was. Ze keek me

aan en zei: “Ik ken u nog maar net. Ik weet niet of ik u dit moet vertellen.”

Ik keek haar aan en zij dat ze het me gerust kon vertellen als ze zich daarbij op haar gemak voelde. Toen vertelde ze me dat haar neef zelfmoord had gepleegd. Ik vertelde haar dat een van mijn studenten dat een paar jaar geleden ook had gedaan. Nu begon het gesprek pas echt op gang te komen.

Toen we ongeveer twintig minuten hadden gesproken, gebeurde er iets wonderbaarlijks. Op een bepaald moment had ik het woord “God” nogal algemeen gebruikt. Op een ander moment had zij het woord ‘geestelijk’ gebruikt. Maar tot nu toe waren we nog niet diep op geestelijke zaken ingegaan.

Ik vroeg aan Sheila of ze Joods was en ze vertelde me dat ze dat was.

Plotseling keek ze me aan en zei zonder enige aanleiding: “Waarom moet iemand als ik Jezus aannemen voor de vergeving van mijn zonden? Waarom kan ik niet gewoon een goed Joods mens zijn die de tien geboden onderhoudt om recht te staan tegenover God? Het zou voor mij veel makkelijker zijn om christen te worden en over te stappen van de minderheid naar de meerderheid. Waarom zou ik dat moeten doen?”

Mijn mond viel helemaal open. Ik kon nauwelijks geloven dat deze vrouw me dit vroeg. Het is verbazingwekkend dat ik vaak denk dat mensen niet met me willen praten als het aankomt op kwesties rond de eeuwigheid. En dan zet God iemand naast me die zich in de ‘zoek-modus’ bevindt en hoef ik alleen maar gehoorzaam te zijn in de dingen die ik tegen ze zeg. God is al aan het werk in hun hart en ze zijn er klaar voor. Het enige wat nodig is, is om het zaad van de waarheid te zaaien of het zaad dat er al is water te geven.

Toen Sheila me die immense vraag, of reeks vragen, gesteld had, stond ik op en nam de Bijbel uit mijn tas in het vak boven mij en we spraken gedurende de rest van de vlucht over de vermelding van Jeshoea in het Oude Testament. (De oorspronkelijke Hebreeuwse naam voor Jezus is Jeshoea, wat ‘verlossing’ betekent.)

Ik luisterde eens naar een tape van een man die zich een compleet gemaakte Jood noemde — dat wil zeggen: hij had Jezus aan-

genomen als de Joodse Messias. Hij zei dat hij dit was gaan geloven, nadat een Joods persoon die in Jezus geloofde hem had aangeraden om vier dingen te lezen in het Oude Testament en zich vervolgens af te vragen: “Op wie slaat dit?”

Hij vond dat niet meer dan redelijk, dus hij deed het.

1. Jesaja 53 spreekt over de lijdende knecht. Zijn antwoord was dat dit hoofdstuk over Jezus sprak.

2. Psalm 22 spreekt over de kruisiging van de Messias. Hij wist dat dit de dood van Jezus beschreef.

3. Jeremia 31:31-34 spreekt ervan dat er een oud verbond is en dat er op een dag een nieuw verbond zal zijn. Hij wist niet dat er een nieuw verbond bestond. Nu wist hij het wel.

4. Daniël 9:24-27 spreekt erover dat de Messias gedood zal worden en dat de stad daarna verwoest zal worden. Als het Oude Testament spreekt over “de stad,” dan slaat dat altijd op Jeruzalem. En we weten vanuit de geschiedenis dat Jeruzalem werd verwoest in het jaar 70 n.C. De Messias moet dus voor die tijd gekomen zijn!

Op dat punt zei deze man dat hij wist dat het Jezus was, en Jezus alleen, die deze profetie vervuld kon hebben.

Ik houd ook van een vijfde vers:

5. Spreuken 30:4 vertelt ons dat er een God is en stelt vervolgens de vraag: “En hoe is de naam van zijn zoon?”

Op deze en op veel andere plaatsen verkondigt de Joodse Schrift dus dat de Zoon van God op een bepaald moment en op een bepaalde wijze komt.

Sheila begon echt na te denken toen we over dit alles spraken. We spraken over haar zonde door de tien geboden door te nemen, die zij genoemd had als een manier om recht tegenover God te staan. Het was een verbazingwekkend gesprek.

Aan het eind van ons gesprek nam ik een exemplaar van mijn eerste boek, signeerde het en gaf het haar. Ze keek me aan en zei: “Ik verlangde al heel, heel lang naar zo'n gesprek.”

Ik vertelde haar dat ik op weg naar de luchthaven had gebeden, dat de persoon die naast mij in het vliegtuig kwam te zitten een geopend hart zou hebben voor een gesprek over Jezus. Ik keek Sheila aan en vertelde haar: “Jij was de verhoring van dat gebed.”

De uitdrukking op haar gezicht was onbetaalbaar. Sheila keek me aan en zei: “Ik zal me dit gesprek nog heel, heel lang herinneren.” Ik bid dat Sheila Jeshoea/Jezus als haar Verlosser aanneemt, als ze dat al niet gedaan heeft, zodat ze niet door de wet veroordeeld zal worden.

In Winter Park, Colorado, deed ik overdag altijd veel aan skiën. Ik hou ervan om met mensen in skiliften over eeuwige kwesties te spreken. Ik bedoel, ze kunnen moeilijk wegvluchten en naar beneden springen. Ze blijven altijd netjes naast je zitten tot ze de top hebben bereikt!

Op een dag sprak ik in de skilift met een leraar van een Joodse synagoge en zijn zoon. We spraken over de vergeving van zonde. Over een paar dagen was het Grote Verzoendag en hij vertelde me over het vasten en bidden dat op die dag zou worden verricht.

Terwijl we spraken merkte ik dat hij wist dat de Joodse Schrift over het offeren van dieren spreekt en dat hun bloed als een bedekking voor de zonde wordt beschouwd. Hij wist ook dat Joden al bijna 2000 jaar lang niet in staat waren om dierenoffers te brengen, omdat de tempel, waar de offers gebracht moeten worden, zo'n 2000 jaar geleden werd verwoest door de Romeinen.

Ik legde hem uit dat Jezus het volmaakte offer was voor alle zonde, waardoor het offeren in de tempel overbodig was geworden. Om die reden was de tempel verdwenen.

We hadden een geweldig gesprek in de lift. Vlak voordat we de top bereikten - waar je je ski's scheef omhoog houdt, zodat ze niet tegen de grond slaan en van je voeten glijpen — keek hij me aan en zei: “Ik heb nooit eerder nagedacht over de mogelijkheid van een menselijk offer voor de zonde.”

Twee plus twee begon in zijn verstand vier te worden. Hij kende de Joodse wet die vervuld moest worden om een zondoffer doeltreffend te maken, en nu, voor het eerst in zijn leven, beseftte hij waarom Jezus werkelijk op aarde gekomen was: Om dat volmaakte eens—voor-altijd-offer voor onze zonde te worden.

God zegt over Jezus:

Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden

tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge (*Hebreeën 1:3*).

Vergeet niet dat de zoektocht in dit boek van begin af aan naar waarheid is geweest. De waarheid kennen en ernaar leven zal u altijd vrijmaken.

Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij; en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken (*Johannes 8:31-32*).

Boeddha zei aan het eind van zijn leven: “Ik weet niet eens of er wel een God is. Ik zoek nog steeds naar de waarheid.”

De koran, vele jaren na de dood van Mohammed geschreven, citeert Mohammed die zei: “Ik heb vergeving nodig.”

Maar luister naar wat Jezus zegt:

...Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij (*Johannes 14:6*).

Op dit punt, als Jezus zegt dat Hij de enige weg naar de hemel is, hebben we een dilemma. We moeten uitmaken wie en wat Jezus werkelijk is: een krankzinnige, een leugenaar, of de Heer. Laten we daar eens over nadenken.

Als Hij loog en *niet wist* dat Hij loog, zou Hij krankzinnig zijn geweest. Hij was dan buiten zinnen. Het komt bepaald niet vaak voor dat iemand God en de enige weg naar de hemel zegt te zijn. Als je zo'n uitspraak doet, moet je wel in staat zijn om dat met bewijzen te staven.

Gedroeg deze man, die zo'n invloed heeft uitgeoefend op 2000 jaar geschiedenis, zich als iemand die gek was? Kan deze man, die de geschiedenis met zijn geboorte in v.C. en n.C. splitste, werkelijk gek zijn geweest?

Maar als Hij loog en Hij *wist* dat Hij loog, dan zou Hij de groot-

Als Jezus zegt dat Hij de enige weg naar de hemel is, hebben we een dilemma. We moeten uitmaken wie en wat Jezus werkelijk is: een krankzinnige, een leugenaar, of de Heer.

ste bedrieger zijn geweest die de wereld ooit heeft gezien — mensen wijsmakend dat Hij de weg naar de hemel is, terwijl Hij dat niet is.

De uitspraken van Jezus blijven de maatschappij tot op de dag van vandaag doordringen en de meeste mensen vinden zijn uitspraken oprecht klinken. Zijn vijanden konden geen enkele zonde in Hem vinden. Hij had een onberispelijk karakter.

Kan een man, wiens woorden de grootste morele leerstellingen vormen die de wereld ooit gekend heeft en wiens woorden en daden de grootste impact hebben gehad op deze wereld, tegelijkertijd een leugenaar zijn geweest over Zichzelf, over God en over de eeuwige bestemming van de mensheid?

We zien dat het niet steekhoudend is om te denken dat Jezus krankzinnig was, en het snijdt evenmin hout om te menen dat Hij een leugenaar was. Er blijft slechts één mogelijkheid over: Hij sprak de waarheid en Hij *wist* dat Hij de waarheid sprak. Dat maakt Hem tot God geopenbaard in een menselijk lichaam, zoals geprofeteerd in de Bijbel.

De geleerde C. S. Lewis schreef:

Deze man was en is ofwel de Zoon van God, ofwel een gek of nog erger. Je kunt Hem de mond snoeren en Hem een dwaas noemen, je kunt op Hem spuwen en Hem als een demon doden; of je kunt neervallen aan zijn voeten en Hem Heer en God noemen. Maar laten we niet aankomen met neerbuijgende nonsens dat Hij een geweldige menselijke leraar was. Hij heeft die optie niet voor ons opengelaten. Dat was niet zijn bedoeling.⁷⁶

De aanspraken van Christus zijn uniek vergeleken met de aanspraken van de stichters van alle andere godsdiensten. Josh McDowell zegt:

Mohammed heeft nooit beweerd dat hij God was; Boeddha bleef zwijgen over de kwestie God; Confucius weigerde te discussieren over het idee van een God; Mozes beweerde slechts een profeet van God te zijn. Alleen Jezus maakte er aanspraak op dat Hij de incarnatie van God was [God in het vlees]. Mensen hebben Hem omschreven als een 'wijze leraar', een 'geweldige meester', maar het waren niet alleen zijn woorden, maar ook zijn wonderen die beschouwd werden als onvervalst en authentiek. En samen met de oude geschriften (het Oude Testament), spreken allen van Hem als de Godheid in het vlees.⁷⁷

Jezus, wiens naam zelfs 'verlossing' betekent, vertelde de waar-

heid: Hij is de enige weg naar de hemel. De weg die we gezocht hebben om in de hemel te komen is gevonden. Het mysterie is opgelost. Hij en Hij alleen kan uw zonde vergeven. Hij is de enige weg om bij de Vader te komen en recht te staan tegenover God:

Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden (*Matteüs 7:13-14*).

De zoektocht naar waarheid is altijd smal, omdat de waarheid slechts is wat zij is en elke andere weg en elk ander antwoord uitsluit.

Het ticket langs de smalle weg naar de hemel is gevonden en moet afgestempeld worden met het bloed van Jezus. Net zoals er veel verkeerde antwoorden zijn, is er ook een juist antwoord wanneer u op de dag van het oordeel tegenover God staat: "Jezus heeft het allemaal betaald!"

...maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde (*1 Johannes 1:7*).

Zijn bloed kan ons reinigen van *alle* zonde. En dat betekent alle zonde. De enige manier waarop een heilig God ons toe kan laten in de hemel, is als we gereinigd zijn van alle zonden die we in ons leven hebben begaan. Om die reden zullen onze 'goede werken' nooit voldoende zijn om ons toegang tot de tegenwoordigheid van een meest heilig God te verschaffen.

Denk hier eens over na: Als u een verbrande cake neemt en er wit glaceersel op doet, hoe ziet hij er dan uit? Zeker, aan de buitenkant ziet hij er goed uit, maar hoe smaakt hij als u er een hap van neemt? De meesten van ons hebben waarschijnlijk wel eens een hap genomen van een verbrand koekje of stuk cake en we waren blij... totdat we bij het verbrande gedeelte kwamen. Het smaakt afschuwelijk.

Hetzelfde geldt voor goede werken: Als we erop vertrouwen dat onze goede daden ons toegang tot de hemel verschaffen, proberen we er aan de buitenkant goed uit te zien. Van binnen zijn we echter nog steeds smerig en afschuwelijk, omdat we nog altijd dag aan dag de tien geboden verbreken.

ONE HEARTBEAT AWAY

Om in de hemel te komen, waar niets onreins wordt toegelaten, kunnen we niet slechts onze zonden bedekken met goede daden; we moeten voor eens en altijd ons ervan ontdoen. Het bloed van Jezus, en het bloed van Jezus alleen, kan uw zonden zo zuiver en wit maken als een prachtige, frisse sneeuwval en ze eens voor altijd verwijderen:

Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol (*Jesaja 1:18*).

Er is slechts één ding dat al onze zonden eens voor altijd kan verwijderen: het zuivere, reinigende bloed van Jezus de Messias (Christus, in het Grieks).

Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus (*Efeziërs 2:13*).

Dan kunnen we voor God staan, bekleed met de gerechtigheid van Jezus, en ons pleidooi zal niet 'schuldig' of 'onschuldig' luiden, maar: "Het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (*1 Johannes 1:7*).

Charles Spurgeon zei:

Het hart van Christus werd als een stuwmeer tussen de bergen. Alle bijrivieren van ongerechtigheid en alle druppels van de zonden van alle mensen stroomden naar beneden en verzamelden zich in één onmetelijk meer, zo diep als de hel en oeverloos als de eeuwigheid. Zij kwamen als het ware allemaal samen in het hart van Christus en Hij onderging het allemaal.⁷⁸

Hij was de enige die de zonden van de gehele mensheid teniet kon doen en Hij deed het speciaal voor ons.

Spurgeon zei het volgende over deze onzelfzuchtige daad van Gods Zoon:

Het wonder van hemel en aarde, van tijd en eeuwigheid, is de verzoenende dood van Jezus Christus. Dit is het mysterie dat God meer verheerlijkt dan de hele schepping.⁷⁹

Er was niets dat wij konden doen om onszelf te redden. Elke voorbijgaande goede daad zou slechts juist zijn voor het moment zelf en zou niet kunnen betalen voor iets uit het verleden. We zijn geestelijk bankroet; alleen iemand zonder zonde kon onze schuld betalen:

...zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven. Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven; maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven. God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft (*Romeinen 5:6-10*).

Op een dag sprak ik met een jongen in een winkelcentrum en ik probeerde hem uit te leggen wat het bloed van Jezus voor hem had gedaan. Terwijl we in gesprek waren, liep iemand een winkel uit en het alarm ging af, omdat de winkelbediende vergeten was de beveiligings-tag van het artikel te halen.

Ik vroeg hem: "Als iemand de beveiligings-tag op je spijkerbroek laat zitten en je loopt het warenhuis uit, wat gebeurt er dan?" Hij antwoordde dat het alarm af zou gaan. Ik zei: "Ik heb een woord-schildering voor je. Stel dat de poorten van de hemel sensoren hebben, aan beide kanten één, en dat slechts één ding het alarm af kan laten gaan als je door die poorten loopt. Wat zou dat dan zijn?"

Zijn antwoord luidde: "Mijn zonde."

"Precies," zei ik. Maar als al je zonden je vergeven zijn en ze zijn weggewassen, kun je die poorten dan binnengaan als je deze planeet voorgoed hebt verlaten?"

Zijn ogen lichtten plotseling op en hij zei: "Ja!" Zoals niemand van ons wil dat het alarm afgaat als we een winkel uitlopen, zo willen we al helemaal niet dat het alarm af zal gaan als we de hemel binnen proberen te komen.

Als u vertrouwt op het bloed van Jezus, dan zal dat bloed al uw zonden tenietdoen. Punt uit. Er zal geen alarm afgaan als u tot de troon van God nadert.

Charles Spurgeon zei:

Mijn hart lag braak en was bedekt met onkruid, maar op een dag kwam de grote

Zoals niemand van ons wil dat het alarm afgaat als we een winkel uitlopen, zo willen we al helemaal niet dat het alarm af zal gaan als we de hemel binnen proberen te komen.

ONE HEARTBEAT AWAY

Landbouwer en Hij begon mijn ziel te ploegen. Tien zwarte paarden hielpen hem en hij gebruikte een scherpe ploegschaar en de ploegers maakten diepe sporen. De zwarte paarden waren de tien geboden en de gerechtigheid van God scheurde mijn geest open als een ploegschaar. Ik was verdoemd, geruineerd, vernietigd, verloren, hulpeloos, hopeloos. Ik dacht dat de hel mijn deel was. Maar na het ploegen volgde het zaaien. God, die het hart in genade had geploegd, maakte mij ervan bewust dat ik het evangelie nodig had en het zaad van het evangelie werd vol vreugde ontvangen.⁸⁰

Het doel van de wet is om de mens te laten zien dat hij een Redder nodig heeft. Niemand kan de wet onderhouden en als we dat proberen, zijn we zonder hoop. Als we ons van onze hopeloze toestand bewust zijn, zouden we zeer blij moeten worden als we horen wat Jezus voor ons gedaan heeft.

Bent u er klaar voor om vol blijdschap te ontvangen wat Jezus voor u gedaan heeft, net zoals de man in onderstaand verslag?

En toen zij aan de plaats gekomen waren, die Schedel genoemd wordt, kruisigden zij Hem daar en ook de misdadigers, de ene aan zijn rechterzijde en de andere aan zijn linkerzijde. En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En zij wierpen het lot om zijn klederen te verdelen. En het volk stond erbij en zag toe. Ook de oversten hoorden en zeiden: Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu Zichzelf redden, indien Hij de Christus Gods is, de uitverkorene! Ook de soldaten kwamen naderbij om Hem te bespotten en brachten Hem zure wijn, en zeiden: Indien Gij de Koning der Joden zijt, red dan Uzelf! Er was ook een opschrift boven Hem: DIT IS DE KONING DER JODEN. Een der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zeide, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt. En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn. En het was reeds ongeveer het zesde uur en er kwam duisternis over het gehele land tot het negende uur, want de zon werd verduisterd. En het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. En Jezus riep met luider stem: Vader, in uw handen bevel Ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest. Toen de hoofdman zag, wat er geschiedde, verheerlijkte hij God, zeggende: Inderdaad, deze mens was rechtvaardig! En al de scharen, die voor dit schouwspel samengekomen waren, keerden terug toen zij aanschouwd hadden, wat er geschied was, en sloegen zich op de borst. Al zijn bekenden nu stonden van verre, ook vrouwen, die Hem van Galilea gevolgd waren en dit aanzagen (*Lucas 23:33-49*).

De waarheid is dat we allemaal lijken op een van beide dieven die naast Jezus gekruisigd werden: De ene bespotte Hem en de andere erkende dat Hij God was en wendde zich tot Hem voor de vergeving van zijn zonden.

Het gedeelte hierboven maakt ook duidelijk dat we niet naar de hemel gaan door goed te zijn, maar door ons te bekeren van onze zonden en door ons geloof en vertrouwen te plaatsen in wat Jezus *voor* ons heeft gedaan.

Als alles afhangt van geloof, wat is geloof dan precies? Wat geloof in ieder geval NIET is, is een gevoel. U kunt groot geloof uitoefenen zonder enige emotie of lichamelijke sensatie. U gelooft dat het meubelstuk waar u nu op zit, u zal dragen. U gelooft het met volmaakt geloof en toch voelt u er niks bij.

Aan de andere kant *is* twijfel een gevoel. U kunt zich zonder meer emotioneel en lichamelijk verontrust voelen als u gelooft dat het meubelstuk waar u nu op zit ieder moment uiteen kan vallen. Twijfel is dus een gevoel en helemaal geen geestelijk element. Maar geloof is geen gevoel. Het is een onwrikbare keuze die u bereikt via een beslissing van uw wil. “Volgens mij is er niks mis met die stoel.” En u neemt plaats zonder er verder bij stil te staan. U vertrouwt simpelweg op uw keuze van wat u ziet.

Hetzelfde geldt voor uw geloof in de liefde die Jezus voor u heeft en in de maatregelen die Hij getroffen heeft om u te redden. Als u eenmaal de keuze hebt gemaakt, gaat dat niet noodzakelijkerwijs met een gevoel of emotie gepaard. U weet gewoon dat Jezus uw Verlosser is en u rust in zijn beloften zonder twijfels te koesteren.

Beide dieven konden kiezen hoe ze Jezus zouden behandelen. Het gevolg was dat de ene naar de hel ging en de andere naar de hemel. Ook u hebt een keuze. De beslissing wat u met Jezus zult doen zal bepalen waar u de eeuwigheid door zult brengen. Denk erover na waarom Hij kwam en wat dat voor u persoonlijk betekent:

Dit is een getrouw woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem. Maar hiertoe is mij ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen ten eeuwigen leven (1 Timoteüs 1:15-16).

ONE HEARTBEAT AWAY

Door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen (*Kolossenzen 2:14*).

“Uitwissen” betekent ‘schrappen’, ‘volledig voldaan’ schrijven op uw schuldlijst aan God. Toen Jezus zei: “Het is volbracht,” bedoelde Hij dat elke profetie over het werk van de Messias op aarde, om de zondesschuld van de mensheid volledig te betalen, vervuld was.

En denk hier eens over na: Uw schuld werd 2000 jaar geleden betaald! Er is voorzien in gerechtigheid, uw schuld is betaald en God beschouwt u niet langer als een zondaar die op weg is naar de hel, maar als een geliefd kind dat zich opmaakt om huiswaarts te keren tot Hem.

In deze situatie bestaat er slechts één ‘als’: Dit alles behoort u toe ALS — en alleen ALS — u het besluit neemt het te aanvaarden.

God zal u niet dwingen Hem lief te hebben. Dat is het werkelijke doel van het leven in deze wereld: We zijn hier om onze houding aan te passen. God heeft ons met een vrije wil geschapen en we zijn hier om die te gebruiken. De grote vraag die we moeten beantwoorden luidt: Zal ik mijn leven zelf leiden of vraag ik God mijn leven te leiden?

Als ik mezelf als god over mijn leven aanstel, zal Hij dat bedroefd toestaan. Maar Hij zal ook door blijven gaan om mij tot Zichzelf te trekken. Als ik Hem echter vertel dat ik spijt heb van het kwaad dat ik gedaan heb, met name tegen Hem, en ik vraag Hem om op aarde in gemeenschap met Hem te leven en om bij Hem te mogen zijn als ik sterf, dan zal zijn antwoord zonder meer “ja!” luiden.

Dat komt omdat Jezus het allemaal betaald heeft. Ik ben dus vrij om tot God te gaan en Hem onbevreesd tegemoet te treden. Daar draait het allemaal om bij het evangelie, het goede nieuws: God verlangt ernaar om mij genade te bewijzen en biedt mij het meest liefdevolle geschenk aller tijden aan: totale en complete vergeving door Jezus Christus. Als ik Gods gave van vergeving ontvang, zal ik niet in de hel zijn als ik sterf, maar bij Hem.

Dit aanbod geldt ook voor u, als u zich met Zijn hulp bekeert van uw zondige wegen en vastbesloten bent om een godvruchtig leven te leiden in Christus Jezus.

Ja, u bent vrij van de schuld van uw overtredingen als u aanvaardt wat Hij voor u gedaan heeft en uw leven leidt in waardering voor dat offer.

Niet alleen stierf Jezus aan het kruis voor onze zonden. Hij deed nog iets wonderbaarlijks, zodat we er zeker van kunnen zijn wie Hij werkelijk is:

Hij stond op uit de dood:

Maar op de eerste dag der week gingen zij reeds vroeg in de morgenstond met de specerijen, die zij gereedgemaakt hadden, naar het graf. Zij vonden de steen van het graf afgewenteld, en toen zij er ingegaan waren, vonden zij het lichaam van de Here Jezus niet. En het geschiedde, terwijl zij daarvoor in verlegenheid waren, dat, zie, twee mannen in een blinkend gewaad bij haar stonden. En toen zij zeer verschrikt werden en haar aangezicht ter aarde neigden, zeiden dezen tot haar: Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinnert u, hoe Hij, toen Hij nog in Galilea was, tot u gesproken heeft, zeggend, dat de Zoon des mensen moest overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en ten derden dage opstaan. En zij herinnerden zich zijn woorden, en teruggekeerd van het graf, boodschapten zij dit alles aan de elven en aan al de anderen. Dit waren dan Maria van Magdala, en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus. En de anderen, die met haar waren, zeiden dit aan de apostelen. En deze woorden schenen hun zotteklap en zij geloofden haar niet. Doch Petrus stond op en liep snel naar het graf. En toen hij zich bukte, zag hij alleen de windsels. En hij ging weg, bij zichzelf verbaasd over wat er mocht gebeurd zijn (*Lucas 24:1-12*).

...en liet zijn graf leeg achter:

God evenwel heeft Hem opgewekt, want Hij verbrak de weeën van de dood, naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden (*Handelingen 2:24*).

Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zo vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn. Want voor alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalfen. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborenene. Want ik ben de geringste der apostelen, niet waard een apostel te heten,

ONE HEARTBEAT AWAY

omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is. Daarom dan, ik of zij, zo prediken wij, en zo zijt gij tot het geloof gekomen. Indien nu van Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden is? Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, want dan hebben wij tegen God in getuigd, dat Hij de Christus opgewekt heeft, die Hij toch niet heeft opgewekt, indien er geen doden opgewekt worden. Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen (*1 Korintiërs 15:1-19*).

Weet u nog wat ik eerder over ooggetuigen heb gezegd? Ik liet zien dat één ooggetuige als onvoldoende werd beschouwd om voor een Joods gerechtshof iets te kunnen bewijzen. Er waren tenminste twee ooggetuigen nodig om de waarheid van iets vast te stellen.

Toen Jezus opstond uit de dood werd hij gedurende een periode van veertig dagen, op dertien verschillende plaatsen, gezien door op zijn minst 552 mensen. De opstanding van Jezus, en zijn actieve aanwezigheid in de wereld gedurende veertig dagen *na* de opstanding, vonden niet plaats achter gesloten deuren; ze vonden juist plaats in wijdgeopende ruimtes, zodat iedereen het wonderbare werk van God in de opstanding van zijn Zoon kon zien.

Voor degenen die Hem zagen was dat zonder schaduw van twijfel het bewijs dat Hij God in het vlees was: de Messias. Denk daar eens over na. Hij moest ervoor zorgen dat de mensen door alle eeuwen heen, waaronder de mensen van vandaag, genoeg bewijzen hadden om de juiste eeuwige beslissing te kunnen nemen.

En Paulus ging zelfs verder. Hij zei dat ons geloof zonder vrucht is als Jezus niet uit de dood zou zijn opgestaan. Het zou dan niets anders dan een groot bedrog zijn. En toch waren alle volgelingen van Jezus bereid om voor hun geloof te sterven, *omdat ze stuk voor stuk de opgestane Verlosser hadden gezien!*

Mijn eerste boek [het evangelie van Lucas] heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de heilige Geest zijn bevelen had gegeven; aan wie Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft (*Handelingen 1:1-3*).

Op een dag sprak ik tijdens een theaterfestival met twee dames. Ze vertelden me dat ze gewoon niet konden geloven dat Jezus de enige weg naar de hemel was. Ik sprak een tijdje met ze over het leven van Jezus, de dood van Jezus en de opstanding van Jezus.

Toen ik gesproken had over de opstanding, keek een van de vrouwen mij aan en zei: “Als die man inderdaad uit de dood is opgestaan, heeft hij het recht om te zeggen dat hij de enige weg is om in de hemel te komen.”

Hoewel ze niet in Jezus geloofde, wist zelfs zij dat iemand die zijn eigen dood voorzegt, zijn eigen opstanding uit de dood voorzegt, en het vervolgens ook echt doet, betrouwbaar is in al het andere dat hij heeft gesproken.

Er kan veel over Jezus gezegd worden, maar één ding is zeker: Zijn opstanding uit de dood plaatst hem in een categorie, die verschilt van ieder ander die ooit op de planeet aarde gewandeld heeft.

Hij voorspelde zijn dood en dat Hij uit de dood zou opstaan en deed het ook. Mohammed was daar niet toe in staat. Boeddha was daar niet toe in staat. Confucius was daar niet toe in staat. Niet alleen *kon* Jezus het doen, Hij *deed* het ook.

De gok van Pascal

Blaise Pascal, de grote wiskundige en filosoof, voerde het volgende aan: te leven alsof er wel een God bestaat is een betere gok dan te leven alsof er geen God bestaat. Die uitspraak is bekend komen te staan als ‘de gok van Pascal’.

Hier volgt de uitgeschreven gok: Als u leeft alsof God niet bestaat en u hebt *gelijk*, dan sterft u gewoon en gaat naar uw graf. Maar als u leeft alsof God niet bestaat en u *vergist* zich, dan gaat u een eeuwige ellende in de hel tegemoet. Omgekeerd geldt: als u leeft alsof God wel bestaat en u vergist zich, dan sterft u gewoon en u gaat naar

uw graf. Maar als u leeft alsof God wel bestaat en u hebt *gelijk*, dan hebt u de jackpot gewonnen en brengt u de eeuwigheid in de hemel door.

Wat Pascal bedoelde was: Waarom zou u niet de gok wagen dat er wel een God is? Als u zich vergist, verliest u niets en u hebt een goed leven op aarde gehad. Maar als u gelijk krijgt en God is realiteit, dan heeft u de eeuwigheid om dankbaar te zijn dat u een verstandige keus hebt gemaakt. Iedere keer dat we in een auto of een vliegtuig stappen, een stuk gereedschap gebruiken of in een restaurant eten, wagen we een gok. Dus waarom zouden we op dit punt geen gok wagen waarbij we alles te winnen en niets te verliezen hebben?

Toen ik dit argument op een dag bestudeerde, dacht ik dat Pascal iets over het hoofd had gezien, omdat hij Jezus niet noemde. U kunt geloven dat God bestaat, maar als u niet de juiste God kiest, Jezus Christus de Verlosser, dan begaat u een eeuwige vergissing.

Iets kan niet tegelijkertijd waar en niet waar zijn. Jezus is de Zoon van God, de weg, de waarheid en het leven, die opstond uit de dood — of Hij is en deed dat niet.

Bij nader onderzoek kwam ik er achter dat Pascal niet alleen zei dat je moest geloven in een God, maar in de God zoals die wordt vertegenwoordigd door het christendom.

Hij zei ook dat als je iets gelooft, je ernaar zult handelen. In werkelijkheid prees hij dus Jezus aan, maar omdat hij tot atheïsten sprak, deed hij dat indirect door met God te beginnen.

Waar staat u in deze kwestie?

Er waren tenminste twee ooggetuigen nodig om de waarheid van iets vast te stellen.

De kans dat u zult sterven bedraagt honderd procent. Heeft u het juiste ticket om op een dag in de hemel te komen? Dat ticket *moet* — en ik bedoel moet — afgestempeld worden met het bloed van Jezus. U zult als Gods kind in de hemel arriveren of u zult er helemaal niet arriveren. Er is geen middenweg. Er zal een keuze gemaakt moeten worden.

Josh McDowell sprak als volgt over het geloof in Jezus:

Het christendom is de grootste godsdienst ter wereld, maar het onderscheidt zich op een zeer speciale manier. In één opzicht gaat het om een godsdienst, maar het draait allemaal om één persoon. Zonder Joseph Smith zou het mormonisme er nog steeds zijn. Zonder Boeddha zou het boeddhisme er nog steeds zijn, want zo velen hebben gezegd dat ze Boeddha waren. Maar zonder Jezus zou er geen christendom zijn. De godsdienst zou niet meer bestaan. Zonder Jezus, die wandelde en sprak op aarde, gekruisigd werd en opstond uit de dood, zou er geen christendom zijn. Het draait allemaal om de Zoon van God, Jezus. De vraag nu luidt: Wat gaat u met Hem doen?⁸¹

Ik hoorde een man eens zeggen:

Stel u voor dat we ons in een diepe put van zonde bevinden. Op geen enkele manier kunnen we uit deze put klimmen. Iemand laat een ladder naar beneden zakken. De ladder heeft tien treden. U probeert naar boven te klimmen, maar elk van de treden is een van de tien geboden en de regel is dat u uw voet niet kunt plaatsen op een trede van een van de geboden die u verboden heeft. Er is geen manier om uit de put te komen. U zit vast. Plotseling springt Jezus in de put en als u het wilt, zet Hij u op zijn rug. En met zijn voeten op elke trede klimt Hij de put uit als de volmaakte, zonde-loze Verlosser, die u uit de put draagt.

Wilt u dat Jezus u uit de put van zonde en dood draagt?

Het mysterie rond de eeuwige waarheid is opgelost. Nu is het aan u om te beslissen wat u ermee doet.

U zit schrijlings op uw kameel, bakkend in de zengende hitte, omringd door heet woestijnzand. De rest van de karavaan ligt uitgestrekt achter u, zich afvragend waarom u bent gestopt...

Hoofdstuk 8

De volgende stap

Zonde en hel zijn met elkaar getrouwd tenzij
beking de echtscheiding afkondigt.

— CHARLES SPURGEON

Laten we eens kijken hoe ver we gekomen zijn: De bewijzen zijn overweldigend. We hebben allemaal de geboden van de almachtige God verbroken. Ik zal schuldig worden bevonden op de dag van het oordeel. U zult schuldig worden bevonden op de dag van het oordeel.

Wat is dan de volgende stap die u en ik moeten nemen om het in orde te maken met God?

Er is een woord dat we in het moderne Nederlands niet veel meer gebruiken en dat is het woord ‘beking’. Het vertegenwoordigt een essentieel concept in het leven van de mens en de Bijbel gebruikt het ruim honderd maal.

Wat betekent het Engelse ‘repent’ [beking]? In het Engels, en in het Latijn waaruit veel van deze taal afkomstig is, betekent ‘re’

‘opnieuw’ en betekent ‘pent’ ‘denken’. ‘Re-pent’ betekent dus ‘opnieuw overdenken’, oftewel iets ‘heroverwegen’. In het Hebreeuws van het Oude Testament betekent het woord dat vertaald is met ‘beking’ ‘terugkeren’, met de implicatie van ‘terugkeren tot God’. In het Grieks van het Nieuwe Testament betekenen de woorden die vertaald zijn met ‘beking’, ‘berouwen’ en ‘heroverwegen’.

Als we ons dus bekingen, keren we ons af van onze zonden in de richting van God en gaan we opnieuw nadenken, heroverwegen, over hetgeen we gedacht en gedaan hebben in het licht van hetgeen Hij wil dat we denken en doen. We hebben spijt dat we Hem kwaad hebben gedaan en we hebben het voornemen om onze wegen met zijn hulp te veranderen. Op hetzelfde moment dat we ons bekingen, hebben we een drang om alles in ons leven weg te werpen dat ons ertoe aanzet om de dingen te doen waar we ons van bekingen, en we zijn met Gods hulp vastbesloten om niet meer tot die rotzooi terug

ONE HEARTBEAT AWAY

te keren. God vergelijkt de terugkeer tot zonde na onze bekering en na het ontvangen van Gods reinigende vergeving met de terugkeer naar uitbraaksel of een modderpoel:

Hun is overkomen, wat een waar spreekwoord zegt: Een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel, of: een gewassen zeug naar de modderpoel (*2 Petrus 2:22*).

Tegelijkertijd plaatsen we ons geloof en vertrouwen op Jezus als onze Verlosser. Met andere woorden, bekering en geloof gaan hand in hand.

En op deze manier worden we gered van het oordeel 'schuldig': Als we ons bekeren en we geloven, worden we als nieuwe schepingen in Gods familie geboren en staan we niet langer onder de veroordeling van de wet.

Laten we eens kijken wat de Bijbel hierover te zeggen heeft:

Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen (*Lucas 13:3*).

Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben (*Lucas 15:7*).

Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering (*Lucas 5:32*).

En Ik heb haar tijd gegeven om zich te bekeren, maar zij wil zich niet bekeren van haar hoererij.

Zie, Ik werp haar op het ziekbed en hen, die met haar overspel bedrijven, breng ik in grote verdrukking, indien zij zich niet van haar werken bekeren (*Openbaring 2:21-22*).

En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet meer te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen of gaan;

en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen (*Openbaring 9:20-21*).

Van toen aan begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen (*Matteüs 4:17*).

Jezus had een eeuwigheid de tijd om na te denken over de eerste woorden, die Hij zou spreken als Hij zijn bediening zou beginnen. U weet hoe belangrijk het is om vanaf het allereerste begin de juiste woorden te spreken. Om die reden waren de eerste woorden in de openbare bediening van Jezus de volgende: “Bekeert u en geloof het evangelie” (*Marcus 1:15*).

Waarom koos Hij het woord ‘bekeren’?

De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen (*2 Petrus 3:9*).

Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren (*Handelingen 3:19*).

Maar ik heb eerst hun, die te Damascus waren, en te Jeruzalem en in het gehele Joodse land en de heidenen verkondigd, dat zij met berouw zich zouden bekeren tot God en werken doen, met hun berouw in overeenstemming (*Handelingen 26:20*).

*Spijt hebben dat u op
iets betrapt bent, is
geen bekering.*

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden der onwetendheid, heden aan de mensen, dat zij allen overal tot bekering moeten komen (*Handelingen 17:30*).

Met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren (*2 Timoteüs 2:25*).

Thans verblijdt het mij, niet, dat gij bedroefd zijt geworden, maar dat de droefheid u tot inkeer heeft gebracht; want gij zijt bedroefd geworden naar Gods wil, zodat gij generlei nadeel van ons hebt geleden. Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood (*2 Korintiërs 7:9-10*).

Spijt hebben dat u op iets betrapt bent, is geen bekering. ‘Bekering’ in het Grieks, de taal waarin het Nieuwe Testament geschreven werd, draagt een sterke aanwijzing van verandering in zich. Een verandering van hart en verstand. Een verandering in hetgeen u wilt doen.

Redding is niet: Bier drinken, drugs gebruiken, ongeoorloofde seks hebben, afkijken tijdens toetsen, uw ouders ongehoorzaam zijn, uw leven aan Jezus Christus toewijden. Vervolgens bier drinken, drugs gebruiken, ongeoorloofde seks hebben, afkijken tijdens toetsen, uw ouders ongehoorzaam zijn. Als u zich bekeert, is er sprake van een zichtbare verandering in uw leven. Uw heroverwegen en berouw hebben resulteren in een verandering in de wijze waarop u denkt en zich gedraagt, want als Jezus een leven binnenkomt, verandert dat leven.

Als u eenmaal gered bent worstelt u misschien nog steeds met verleidingen, maar nu Jezus er is om u te helpen, zult u de verleidingen overwinnen. Er zullen dus veranderingen plaatsvinden in uw leven. U zult de dingen die u vroeger gescheiden hielden van God vermijden. U zult een ander leven willen.

Als mijn vrienden van de middelbare school nu naar mijn leven kijken, vinden ze me zo erg veranderd, dat ze me nauwelijks herkennen. Ze zien veranderingen aan de *buitenkant*, op grond van de verandering *binnenin* mij — mijn hart en verstand! Ik veranderde mijn gedachten over God en Hij heeft mij veranderd in de persoon die Hij wil dat ik ben.

Bekering onderscheidt zich in twee fasen. Ik zal het als volgt illustreren: U zit schrijlings op uw kameel, bakkend in de zengende hitte, omringd door heet woestijnzand. De rest van de karavaan ligt uitgestrekt achter u, zich afvragend waarom u bent gestopt. Terwijl u uw ogen over de horizon laat gaan, komt u tot de onontkoombare conclusie dat dit niet de koers is die u moet volgen. Dat is de eerste fase. In de tweede fase laat u uw rijdier zich omdraaien en vervolgt u uw weg terug door de mopperende menigte... Bekering is pas compleet en van kracht als u uw kameel zich laat omkeren.

Charles Spurgeon zei:

Een man haat zonde misschien net zozeer als een moordenaar de galg haat, maar dat is geen bewijs van bekering. Als ik zonde haat vanwege de straf, heb ik me niet bekeerd van zonde. Ik betreur het alleen maar dat God rechtvaardig is. Pas als ik zonde kan zien als een overtreding tegen Jezus Christus en ik mezelf verafschuw omdat ik Hem pijn heb gedaan, heb ik daadwerkelijk een verbroken hart.⁸²

De gevolgen alleen kunnen niet aan ware bekering ten grondslag liggen. Het kwaad doen tegen God zou moeten leiden tot drastische veranderingen in mijn leven. We zouden dat zondige leven achter ons moeten willen laten. Is dat bij u ook zo? Wilt u een veranderd leven dat God verheerlijkt? Wilt u dat al uw zonden u vergeven worden? Wilt u dat God u klaar begint te maken voor een eeuwig leven in de hemel?

Charles Spurgeon zei:

De zonde haten omdat het de oorzaak was dat de schedel van Christus omgord werd met de doornenkroon, dat het gelaat van Christus onteerd werd met speeksel, dat de handen van Christus doorboord werden met spijkers — dat is bekering — niet omdat ik bang ben voor de hel, niet omdat de zonde pijn en straf met zich meebrengt, maar omdat het ervoor zorgde dat Jezus Christus zulke onuitsprekelijke kwellingen voor mij moest doorstaan.⁸³

Reizen en spreken is altijd een avontuur. Ik heb diverse malen gesproken aan de universiteit van Florida. Doorgaans zijn er bij die toespraken 600 tot 700 studenten aanwezig, wat altijd garant staat voor een goede tijd.

Op een bepaalde ochtend na mijn toespraak verliet ik Florida en ging op weg naar Los Angeles. Ik moest daar op tijd arriveren, omdat ik te gast was in een televisieprogramma dat rechtstreeks werd uitgezonden. Toen ik aankwam op de luchthaven in Florida leek alles voorspoedig te verlopen. Ik kwam er echter al snel achter dat de mist ook een woordje te zeggen had in deze situatie!

Het vliegtuig dat voor mij bestemd was kon niet landen omdat het te mistig was. Door dit oponthoud arriveerde ik laat in Atlanta,

Een man haat zonde misschien net zozeer als een moordenaar de galg haat, maar dat is geen bewijs van bekering. Als ik zonde haat vanwege de straf, heb ik me niet bekeerd van zonde. Ik betreur het alleen maar dat God rechtvaardig is. Pas als ik zonde kan zien als een overtreding tegen Jezus Christus en ik mezelf verafschuw omdat ik Hem pijn heb gedaan, heb ik daadwerkelijk een verbroken hart.

—Charles Spurgeon

waar ik moest overstappen voor de vlucht naar Los Angeles. U raadt het al: Ik arriveerde bij het vertrekpunt op het moment dat mijn vliegtuig begon op te stijgen! Ik was niet blij!

Nadat ik gesproken had met de tussenpersonen, kwam ik erachter dat ik nog altijd op tijd in Los Angeles aan kon komen, maar ik zou dan op een andere luchthaven moeten landen. Dit zal u waarschijnlijk weinig zeggen als u niet op de hoogte bent van de locaties van de luchthavens in Los Angeles en het verkeer aldaar. Nadat ik geland was, zou ik me een weg dwars door Los Angeles moeten

banen *tijdens het spitsuur*, om op tijd te zijn voor het tv-programma. Ik belde daarom de producenten van het programma met de vraag of ik de vlucht niet beter kon annuleren. Ze zeiden dat ik het toch maar moest probe-

Denk daar eens over na: Wat is een ziel waard?

ren en dat ze me zouden indelen voor het eind van het programma. Toen we in Los Angeles geland waren, werd ik opgehaald door een chauffeur van de studio, die me naar de locatie zou brengen waar de opnamen gemaakt werden. Zijn naam was Anakhandu. Hij kwam uit de Bahama's. Ik begon met hem te praten. Terwijl we reden vroeg ik hem: "Wie was de meest onbeschofte persoon die je ooit in je auto hebt gehad?" Hij zei dat hij dat niet wist. Maar uiteindelijk wist hij het wel en het bleek om een zeer grote beroemdheid te gaan.

Een van de dingen die hij me vertelde was dat het in zijn beroep niet was toegestaan om als eerste met de klant te praten. De klant moest de eerste uitspraak doen. Hij zei dat veel mensen geen woord tegen hem zeiden. Ik vind dat een droevige verklaring over de manier waarop we ons leven leiden met betrekking tot de mensen om ons heen, want het geeft aan dat we de waarde niet beseffen van elk mens met wie we in aanraking komen.

Denk daar eens over na: Wat is een ziel waard? Gods antwoord aan Jeremia luidde:

Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld (*Jeremia 1:5*).

Dat was Gods antwoord aan Jeremia en ook zijn antwoord aan u, als het gaat om de waarde van uw ziel. Uw ziel is net zo beminnelijk en net zo belangrijk.

Voordat God u vormde in de schoot van uw moeder, kende Hij u! Op die manier wist Hij hoe Hij uw lichaam moest maken als een passende weerspiegeling van uw ziel en een passend middel voor zijn plan met uw leven.

In Zijn ogen bent u zo onvoorstelbaar waardevol.

God zei dat Hij de mensheid schiep naar zijn eigen beeld en gelijkenis:

En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt (*Genesis 1:26*).

Geschapen zijn naar het beeld van God is niet iets dat u licht op moet vatten. Iedere ziel is voor God van oneindige waarde:

Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn uw werken; mijn ziel weet dat zeer wel. Mijn gebeente was voor U niet verholten, toen ik in het verborgene gemaakt werd, gewrocht in de diepten van het aardrijk; uw ogen zagen mijn vormeloos begin; in uw boek waren zij alle opgeschreven, de dagen, die geformeerd zouden worden, toen nog geen daarvan bestond (*Psalms 139:13-16*).

Wat iemand anders ook denkt of zegt: U bent ontzagwekkend en wonderbaarlijk gemaakt in de ogen van de almachtige God.

Tijdens mijn gesprek met Anakhandia, mijn chauffeur, stelde ik hem een vraag: "Als je sterft en de aarde verlaat, wat denk je dan aan te zullen treffen?"

Dat was het begin van een geweldig gesprek. Hij groeide op als half-christen, half-moslim. Terwijl we over de hoofdwegen van Los Angeles reden, voerden we dus dit geweldige gesprek. Toen ik de kwestie bekering aanroerde, vertelde hij me dat hij genoeg had van

Wat iemand anders ook denkt of zegt: U bent ontzagwekkend en wonderbaarlijk gemaakt in de ogen van de almachtige God.

zijn oude leven en wilde veranderen en hij wist dat de tijd daarvoor rijp was.

Later tijdens ons gesprek riep hij het uit tot God, bekeerde zich van zijn zonden en beleed zijn geloof in Jezus als zijn Verlosser. Nadat we gebeden hadden, kon je de transformatie letterlijk op zijn gezicht zien. "Alzo is er, zeg Ik u, blijdschap bij de engelen Gods over een zondaar, die zich bekeert" (*Lucas 15:10*).

Hij vertelde me dat hij wist dat God mij die dag gestuurd had om met hem te praten. Stelt u zich eens voor. Om deze man te ontmoeten, moest ik een vlucht missen, naar een andere luchthaven uitwijken en van alle chauffeurs precies met de juiste in aanraking komen. Dat is wat je noemt een

Uw afspraak met God zal op een dag realiteit worden. Wil u er zeker van zijn dat u het met Hem in orde hebt gemaakt voordat u Hem ontmoet?

goddelijke beschikking. Het was geen toeval; we moesten elkaar ontmoeten, omdat de God van dit universum deze ontmoeting had vastgesteld.

Ja, God doet dat vele malen. Is het feit dat u dit boek op dit moment leest ook een goddelijke beschikking? De waarheid is u gepresenteerd. Bent u er klaar voor zich te bekeren en uw leven toe te

wijden aan Jezus?

Uw afspraak met God zal op een dag realiteit worden. Wil u er zeker van zijn dat u het met Hem in orde hebt gemaakt *voordat* u Hem ontmoet? Voordat u dit boek hebt uitgelezen, zult u die kans krijgen. Bent u er klaar voor om uw leven in Gods handen te leggen en erop te vertrouwen dat Hij u een beter leven geeft dan u zichzelf ooit zou kunnen geven? Bent u er klaar voor om u af te keren van zonde en tot Hem te gaan? Als dat het geval is, dan staat u geweldig nieuws te wachten.

Het mysterie van eeuwige waarheid komt in een brandpunt samen en zal in het volgende hoofdstuk volledig opgelost worden.

Er zijn een heleboel **bijna's** in dit
leven — maar **geen bijna's**
in het volgende.

Het een of het ander. Uw keus.

Yes No

Hoofdstuk 9

Beslissingen, beslissingen

Het christendom is niet beproefd en onvoldoende bevonden.
Het is moeilijk bevonden en onbepoefd gebleven.

— G. K. CHESTERTON

Vlak voordat hij stierf zei Timothy McVeigh iets heel interessants. Zijn laatste woorden waren: “Ik ben de meester van mijn lot. Ik ben de kapitein van mijn ziel.” Het was een citaat uit het gedicht *Invictus*. Hij had gelijk in de zin dat hij degene was, die de beslissing moest nemen waar hij de eeuwigheid door zou brengen. Maar hij vergiste zich volkomen bij de gedachte dat hij tot in alle eeuwigheid zijn eigen baas was. De God van de Bijbel is de baas. Niettemin staat Hij het u toe om te beslissen wie of wat u zult aanbidden. Tussen twee haakjes, welke beslissing gaat u nemen?

Een van Frank Sinatra’s bekendste liedjes heeft de titel *I Did It My Way*. Maar uw weg, mijn weg — niemands weg dan Gods weg alleen kan u redden op de dag van het oordeel. Bent u er klaar voor om het op Gods manier te doen? We lopen allemaal naar de rand van het doodsravijn. We stappen allemaal van de rand af. De enige vraag is: Bent u in het bezit van de juiste parachute? Hebt u de parachute die u een zachte landing in de hemel zal geven? Of zal uw parachute niet opengaan en zult u met een plof in de hel landen?

Sommige mensen denken dat ze dit leven kunnen leiden zoals zij het willen, en als ze dan oud zijn, maken ze het in orde met God. Maar hier is iets om over na te denken: Oud zijn of jong zijn wordt niet bepaald door leeftijd, maar door het moment waarop u sterft. Als u 18 bent en u sterft als u 80 bent, dan hebt u nog een heel leven voor u. Relatief gesproken ben u dus nog erg jong. Maar als u 18 bent en u sterft over een week, dan bent u in verhouding tot uw levensduur al erg oud. We denken dat ‘oude’ mensen loophekken of rolstoelen hebben, maar dat is niet per definitie het geval. Het hangt af van het tijdstip waarop u sterft. Dat betekent dat u niet weet of u oud of jong bent, wat uw leeftijd ook mag zijn. Ik heb een simpele

vraag voor u: Hebt u de garantie dat u morgenochtend wakker zult worden?

Natuurlijk weet u dat u die garantie niet hebt.

De Bijbel zegt:

Immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht (1 Tessalonicenzen 5:2).

Aangezien u misschien geen morgen meer hebt, is het goed om deze dag tot uw dag van redding te maken.

...zie, nu is het de tijd des welbehagens zie, nu is het de dag des heils (2 Korintiërs 6:2).

U zou uw hoofd vanavond pas op uw kussen moeten leggen, als u zeker weet dat de hemel uw eeuwige bestemming is wanneer u uw laatste adem hebt uitgeblazen.

*De keuze is aan u.
Hoe dan ook, iedereen
moet een keuze maken.
Geen partij kiezen
door "op de omheining
te blijven zitten" is in
werkelijkheid geen
optie, want satan bezit
de omheining.*

Toen ik eens sprak met een negentienjarige bouwvakker, vroeg ik hem wat hij leuk vond om te doen. Hij zei dat hij graag van gebouw naar gebouw sprong, dus vroeg ik wat hij bedoelde. "Je weet wel, zoals je het soms op tv ziet, als mensen vanaf het dak van een gebouw naar het volgende gebouw springen," antwoordde hij. "Dat geeft een enorme kick."

Dat geloof ik graag! Omdat ik mensen graag vragen stel, vroeg ik hem: "Heb je het weleens niet gehaald?"

"Eenmaal," zei hij. Hij legde uit dat hij een keer na een sprong alleen zijn vingers om de richel van het gebouw kon krijgen en dat zijn lichaam hard tegen de muur sloeg. Hij hing daar een tijdje en had nog maar net genoeg energie om zichzelf op het dak van het gebouw te hijsen en zichzelf in veiligheid te brengen.

Op een bepaald punt in ons leven bereikt ieder van ons de rand van de dood. We hangen daar aan onze vingertoppen, één adem verwijderd van de eeuwigheid. Het probleem is dat we in onszelf

niet voldoende kracht zullen hebben om onszelf “op het dak te hijsen”. Alleen de doorboorde hand van God kan zich tot ons uitstrekken, ons ophijsen en ons in veiligheid brengen. Bent u er klaar voor om die hand nu te grijpen, zodat u zeker weet dat u veilig bent tot in alle eeuwigheid?

Om tot in eeuwigheid naar de hel te kunnen gaan, hoeft u niets te doen. U bent geboren met een natuurlijke aanleg om Gods geboden te verwerpen. Als u niks onderneemt om af te rekenen met dat feit, is de hel per definitie uw bestemming. Maar Jezus heeft maatregelen getroffen voor u om naar de hemel te gaan. Hij heeft voor uw zonden betaald en heeft de weg gebaad. Als u dus naar de hel wilt, hoeft u niets te doen.

Als u naar de hemel wilt, keer u dan tot Jezus en “bekeer u, belijdt Hem en ruim alle rommel uit de weg,” zoals de oude prediker het vroeger zei. De keuze is aan u. Hoe dan ook, iedereen moet een keuze maken. Geen partij kiezen door “op de omheining te blijven zitten” is in werkelijkheid geen optie, want satan bezit de omheining. Niet kiezen is per definitie de hel kiezen.

Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God (*Johannes 3:17-18*).

Jezus zegt dat niet geloven een beslissing is om Hem te verwerpen. Zo'n beslissing snijdt geen hout na al de bewijzen die u in dit boek zijn aangereikt. In feite is het echt moeilijk om naar de hel te gaan als u de bewijzen eenmaal gezien heeft, uw zonde erkent en zich realiseert dat u wordt uitgenodigd om in de hemel te komen. Aan de andere kant hebt u geen uitnodiging om naar de hel te gaan, dus waarom zou u er geen gebruik van maken en niet profiteren van de uitnodiging om naar de hemel te gaan?

Maar er is nog iets dat u moet weten voordat u die beslissing neemt. God belooft niet dat alles makkelijk wordt in uw leven en dat er geen problemen meer zullen zijn als u uw leven eenmaal aan Jezus hebt overgegeven. Ja, de Bijbel belooft keer op keer dat God u uw zonden zal vergeven en “in al uw behoeften naar zijn rijkdom

heerlijk zal voorzien” (*Filippenzen 4:19*). Het volgen van Jezus draait echter niet om materiële rijkdom. Maar waarom geeft Hij ons dan beloften als deze:

Jezus zeide: Voorwaar, Ik zeg u, er is niemand, die huis of broeders of zusters of moeder of vader of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om Mij en om het evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig terug: nu, in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven (*Marcus 10:29-30*).

Dit lijkt een belofte van materiële overvloed, maar wat wordt er werkelijk gezegd? Het reikt ons een belangrijke hoeveelheid informatie aan, die ons zou moeten helpen om opgewassen te zijn tegen deze wereld, zolang we daarin leven:

Ten eerste wordt ons verteld dat we niet kunnen verliezen als we onze wereldse bezittingen prijsgeven omwille van Jezus. Dat wil zeggen: als het een keuze is tussen dichtbij Jezus blijven of dichtbij onze familieleden, vrienden en bezittingen blijven, en we kiezen voor Jezus, dan zal Hij alles wat we zijn kwijtgeraakt aan ons teruggeven — en meer. Velen hebben dit gezien en ervaren. En Hij zal dat ‘nu, in deze tijd’ doen. We haten onze familieleden en vrienden niet en we willen onze spullen niet kwijtraken, maar als we moeten kiezen tussen hen en Jezus — en het is vreemd dat de wereld gelovigen dikwijls confronteert met dergelijke keuzes — dan mogen we weten dat Jezus erop zal toezien dat we gezegend worden met veel meer dan we zijn kwijtgeraakt: “huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers.”

Een manier waarop dit vervuld wordt, is als u geboren wordt in het Lichaam van Christus. Iedereen in dat lichaam wordt uw broeder, zuster, moeder, vader enzovoorts. En in zekere zin worden hun huizen uw huizen. Lees de Bijbel en kijk hoe vaak er gezegd wordt dat godvruchtige mensen eten of op bezoek gaan bij mensen die niet hun natuurlijke familieleden zijn. Het leven in Jezus is een leven van overvloedige voorziening. Niet geld op de bank, zodat we kunnen zeggen: “Hé, kijk eens wat ik heb!” maar een vaste voorziening in alles wat we nodig hebben.

Waar komen de problemen dan vandaan? Lees het gedeelte opnieuw en let op de kleine zinsnede “met vervolgingen”. Wat bete-

kent dat? Het betekent dat mensen die de brede weg volgen die naar de ondergang leidt — waar Jezus over spreekt — op zullen staan en zich tegen ons zullen keren.

Vervolgingen en lijden, zoals mij getroffen hebben te Antiochië, te Ikonium en te Lystra. Al die vervolgingen heb ik doorstaan en de Here heeft mij uit alle gered. Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden (*2 Timoteüs 3:11-12*).

Niet iedereen en te allen tijde. Maar het gebeurt van tijd tot tijd. En hoe meer we ons leven leiden als aan de Heer, des te meer ons leven een getuigenis wordt van de goedheid van God en van de goddeloosheid van mensen die God haten. Hoewel we mogen verwachten dat mensen ons zullen verwerpen op grond van ons geloof in Jezus, mogen we eveneens verwachten dat God ons zal beschermen en redden. Jezus zei:

Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar de andere; want voorwaar, Ik zeg u, gij zult niet alle steden van Israël zijn rondgekomen, voordat de Zoon des mensen komt. Een discipel staat niet boven zijn meester, of een slaaf boven zijn heer. Het is genoeg voor de discipel te worden als zijn meester, en voor de slaaf als zijn heer. Indien men aan de heer des huizes de naam Beëlzebul heeft gegeven, hoeveel te meer aan zijn huisgenoten! Vreest hen dan niet, want er is niets bedekt, of het zal geopenbaard worden en verborgen, of het zal bekend worden (*Matteüs 10:23-26*).

Vervolging en verdrukking volgen degenen die hun leven daadwerkelijk in dienst stellen van Jezus. Het is een belofte. Waarom? Deze wereld heeft het verheerlijken van God niet op de agenda staan en wil daarin ook niet veranderen. Ook satan zal alles proberen om u weg te trekken van uw geloof. Ik denk dat hij van mening is dat u Jezus Christus op zult geven en de Zoon van God niet meer zult volgen, als hij uw geloof op de proef stelt. Maar in werkelijkheid bereikt hij daarmee juist het tegenovergestelde. De beproeving versterkt uw geloof.

Onthoud dat u Jezus nooit moet aannemen om een beter leven te krijgen in deze wereld. Het draait niet om het verzamelen van dingen in dit leven, maar om het recht staan tegenover de God met wie we op de dag van het oordeel geconfronteerd zullen worden. En gedurende onze tijd op aarde geeft God ons alles wat we nodig hebben.

Een deel van de vervolging zal zelfs afkomstig zijn van goddeloze mensen die jaloers zijn op uw blijdschap en op uw gezegende toestand in de dingen van zowel de Geest als de dingen van deze wereld — de huizen, akkers, vrienden en familieleden die God u geeft ter vervanging van alles dat is weggefallen toen u tot Jezus kwam.

Met andere woorden, uw leven in Jezus wekt mogelijk afgunst op bij sommige mensen die beweren in Jezus te geloven, maar het niet doen. De verleiding om u te kwetsen, met roddel of met wat ze ook kunnen bedenken, zal voor hen teveel zijn om te weerstaan.

Gemeenschap is een relatie die een gelovige alleen met een andere gelovige kan hebben. Het gaat misschien gepaard met bediening van de een tot de ander, maar het kan eveneens gepaard gaan met het delen van diepgaande gedachten en vragen, met verzoeken om gebed of met advies.

Er zijn slechts twee relaties mogelijk tussen een gelovige en andere mensen: bediening en gemeenschap.

We kunnen een bediening hebben met iedereen, gelovigen en ongelovigen. Bediening betekent dat we vriendelijk zijn en geïnteresseerd zijn in iemands eeuwige bestemming en dat we naar gunstige gelegenheden zoeken om met hen over Jezus te spreken. Mijn ervaring met de chauffeur uit Los Angeles was er een van bediening.

Gemeenschap is een relatie die een gelovige alleen met een andere gelovige kan hebben. Het gaat misschien gepaard met bediening van de een tot de ander, maar het kan eveneens gepaard gaan met het delen van diepgaande gedachten en vragen, met verzoeken om gebed of met advies. Een gelovige kan deze dingen niet doen met een ongelovige, omdat het advies van een ongelovige gebaseerd zal zijn op wereldse overwegingen en niet op de tegenwoordigheid van God, die spreekt van de ene gelovige tot de andere. Om die reden waarschuwt Jezus ons om niet te intiem te worden met diegenen die nu nog zijn vijanden zijn:

Geeft het heilige niet aan de honden en werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij die niet vertrappen met hun poten en, zich omkerende, u verscheuren (*Matteüs 7:6*).

Het is niet zo dat het werpen van parels voor de ondankbaren een verspilling van parels is. God heeft een overvloed aan parels. Het punt is dat deze zwijnen slagtanen hebben waarmee ze degenen die te dichtbij komen zullen openrijten. Als we dus in de verleiding komen om ongelovigen te behandelen alsof ze gelovigen zijn, dan is dat echt een slecht idee. Het zal ze uitdagen om ons aan te vallen — in ons gezicht of achter onze rug om.

Vervolging die wij niet provoceren, behalve dan door ons bestaan als een vriend van Jezus, brengt zegen met zich mee!

Zalig de vervolgd en om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij de profeten voor u vervolgd (*Matteüs 5:10-12*).

James Emery White schreef:

Christelijke spiritualiteit gaat niet om het zitten aan de voeten van een of andere goeroe tijdens een cursus of retraite. Het gaat niet om het hebben van een fijne, comfortabele, veilige dosis spiritualiteit in uw leven, die u een goed gevoel geeft als u diep nadenkt over ultieme vragen en eeuwige bestemmingen. Jezus riep mensen op om Hem te volgen — en er was slechts één plaats waar Hij heenging: een kruis. De ware natuur van geestelijk leven is er een van opoffering, plicht en toewijding.⁸⁴

Vervolging gaat hand in hand met het volgen van Christus, maar Hij is het zonder twijfel waard. Ja, sommige mensen noemen u misschien een ‘Jezusfreak’ of een ‘heilig boontje,’ maar dat is een kleine prijs vergeleken met de prijs die Hij voor u betaald heeft aan het kruis.

Sommige mensen worden letterlijk verstoten door hun familie als ze Christus vertrouwen voor de vergeving van hun zonden. Sommige moslim— of Joodse families willen niets meer te maken hebben met hun zoon of dochter als ze die beslissing hebben genomen. Dat is een grote prijs om te betalen. Maar de eeuwigheid met de Zoon van God is die prijs waard. Jezus vertelt ons wat we op zulke

ONE HEARTBEAT AWAY

momenten moeten doen: “Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen” (*Matteüs 5:44*). Als u begint te bidden voor de mensen die u vervolgen, dan verandert dat de wijze waarop u naar hen kijkt. En vaak verandert het ook de manier waarop ze naar u kijken!

Ik had vrienden die vroeger erg goed met mij omgingen, maar die mijn telefoontjes nu niet meer beantwoorden. Dat maakt niet uit. Ik zorg ervoor dat ik voor ze blijf bidden, zodat ze vrienden van Jezus worden. Vriendschap met Jezus is meer waard dan alles wat de wereld te bieden heeft. En het is Gods grootste geschenk aan ons:

Al moest gij lijden om de gerechtigheid, toch zijt gij zalig. Doch vreest niet voor hun dreiging, en laat u niet verschrikken. Maar heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreeze, en met een goed geweten, opdat bij al het kwaad, dat men van u spreekt, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd gemaakt worden
(*1 Petrus 3:14-16*).

Veel mensen zeggen dat ze vrienden van Jezus zijn, maar hun gedrag laat zien hoe de vork echt in de steel zit:

En toen zij op weg waren, zeide iemand tot Hem: Ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat. En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen. En Hij zeide tot een ander: Volg Mij. Maar deze zeide: Sta mij toe eerst heen te gaan en mijn vader te begraven. Maar Hij zeide tot hem: Laat de doden hun doden begraven; maar ga gij heen en verkondig het Koninkrijk Gods. En weer een ander zeide: Ik zal U volgen, Here, maar laat mij eerst afscheid nemen van mijn huisgenoten. Maar Jezus zeide tot hem: Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods (*Lucas 9:57-62*).

Jezus zei ook dat we op problemen afkoersen wanneer goddeloze mensen ons prijzen:

Wee u, wanneer alle mensen wel van u spreken; immers, op dezelfde wijze hebben hun vaders met de valse profeten gehandeld (*Lucas 6:26*).

Wat betekent ‘wee’? Volgens het ‘Merriam-Webster Online Dictionary’ (www.m-w.com) betekent het:

- 1: een toestand van diepgaand lijden als gevolg van tegen spoed, onheil of smart

2 : rampzalige tegenslag: CALAMITEIT, TEGENSPOED
<economische weën

In bovenstaand vers zegt Jezus dus dat u afkoerst op lijden en vernietiging wanneer de menigte van de duivel u aardig vindt. Als ze u mogen, dan is dat een onfeilbaar teken dat u het verkeerde spoor volgt.

Natuurlijk is het tegenovergestelde ook waar: De menigte van de duivel zal ons nooit mogen als we trouw zijn aan Jezus. We moeten accepteren dat niet iedereen ons aardig zal vinden. Sterker nog, we moeten ons realiseren dat als de menigte van de duivel ons vijandig gezind is, dit een teken is dat we op het juiste spoor zitten! De meningen van andere mensen over ons doen er niet echt toe. Het is alleen Gods mening die ertoe doet. Het enige dat telt, is Hem volgen. U zult niet willen dat het volgende vers een omschrijving is van u.

Want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van God (*Johannes 12:43*).

Hoe de mensen u ook behandelen, vergeet nooit dat Gods weg niet alleen de beste weg is, maar de *enige* weg die naar het eeuwige leven in de hemel leidt. En terwijl de mensen slecht van u spreken, prijst God u en is Hij erg trots op u!

Een van mijn vrienden is solo-entertainer. Ik bezocht een van zijn shows.

Een vast onderdeel van zijn show bestaat uit het bespotten van Jezus Christus. Dit onderdeel neemt ongeveer twintig minuten in beslag. Na de show vroeg hij me wat ik de laatste tijd zoal gedaan had. Ik vertelde hem dat ik christen was geworden en legde hem vervolgens uit wat ik deed. Hij vroeg me wat ik vond van het vaste onderdeel van zijn show van twintig minuten. Ik vertelde hem gewoon dat ik het niet erg positief vond om de Zoon van God te bespotten. We bleven doorpraten en hadden samen een leuke avond.

Een paar jaar later was ik in een andere stad en bracht een paar vrienden mee naar zijn show. Toen hij bij dit onderdeel was aange-

Veel mensen zullen uw beslissing waarderen en positief reageren als u besluit om stelling te nemen voor uw geloof.

komen, maakte hij zijn eerste grap over Jezus. Terwijl hij dat deed keek hij mij recht in de ogen om te zien hoe ik zou reageren. Ik zat daar gewoon en lachte niet. Het was niet grappig. Hij kon van mijn gezicht aflezen dat ik het totaal niet grappig vond.

Plotseling sloeg hij het hele onderdeel over en ging verder met een ander onderdeel van zijn show. Hij geloofde nog niet in Jezus — hoewel ik erop vertrouw dat God zijn aandacht zal winnen — maar hij respecteerde mijn geloof.

Veel mensen zullen uw beslissing waarderen en positief reageren als u besluit om stelling te nemen voor uw geloof. Ze zijn niet ver van het Koninkrijk van God.

Uw leven kan alleen gevonden worden in Jezus. Bent u bereid om uw leven te verliezen omwille van Hem?

Gedenkt het woord, dat Ik tot u gesproken heb: Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren (*Johannes 15:20*).

En Hij riep de schare, met zijn discipelen, tot Zich en zeide tot hen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil en om des evangelies wil, die zal het behouden (*Marcus 8:34-35*).

Uw leven kan alleen gevonden worden in Jezus. Bent u bereid om uw leven te verliezen omwille van Hem? Paulus was bereid. Hier volgt wat hij schreef:

Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus. Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons: in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verlorren; te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare. Want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare (*2 Korintiërs 4:6-11*).

Onlangs sprak ik in een kerk in Florida. Een van de gemeenteleden werkte bij de post. Met kerst gaf hij elke klant een kerstkaart

met een mooie, algemene, liefdevolle christelijke boodschap. Toen hij mij had horen spreken, wist hij dat hij specifiek moest zijn met de boodschap die hij zijn klanten stuurde. Hij bad ervoor en de Heer leidde hem om op elke kaart de volgende vraag te schrijven: “Als u vanavond zou sterven, bent u er dan honderd procent zeker van dat u naar de hemel zult gaan?”

Dat is een geweldige vraag en hij kreeg een aantal positieve reacties van zijn klanten. Maar één man vond het maar niks en belde de baas van de postbode. De klant was niet tevreden met dat gesprek en ging een stap hoger in de bestuurshierarchie.

Ze wilden hem ontslaan om wat hij gedaan had, tot ze er achter kwamen dat ze hem alleen maar konden straffen voor het feit dat hij geen postzegels op de kaarten had geplakt. In plaats dat ze hem ontsloegen, schorsten ze hem voor een week. Met doorbetaling van zijn salaris!

De postbode wist zonder twijfel dat de hand van God hem gedurende dit hele proces beschermde. Hij was zo blij, dat hij stelling besloot te nemen voor de Heer. Hij verklaarde dat deze situatie niet alleen zijn eigen leven, maar het leven van veel anderen had aangeraakt. Hij begon veel mensen te vertellen wat er gebeurd was en begon zijn geloof met veel klanten te delen. De vervolging was het waard, zo zei hij, want hij wist dat hij stelling nam voor de waarheid en dat God zowel hem als vele anderen door deze situatie heen geholpen had!

Paulus schrijft over het lijden en de triomfen van de oudtestamentische heiligen. Hier volgt de samenvatting van Paulus:

En wat moet ik nog verder aanvoeren? Immers, de tijd zou mij ontbreken, als ik ging verhalen van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David en Samuel en de profeten, die door het geloof koninkrijken onderworpen, gerechtigheid geoefend, de vervulling der belofte verkregen hebben, muilen van leeuwen dichtgesnoerd, de kracht van het vuur gedooft hebben. Zij zijn aan scherpe zwaarden ontkomen, in zwakheid hebben zij kracht ontvangen, zij zijn in de oorlog sterk geworden en hebben vijandige legers doen afdeinen. Vrouwen hebben haar doden uit de opstanding terugontvangen, anderen hebben zich laten folteren en van geen bevrijding willen weten, opdat zij aan een betere opstanding deel mochten hebben. Anderen weder hebben hoon en geselslagen verduurd, daarenboven nog boeien en gevangenschap. Zij zijn gestenigd, op zware proef gesteld, doormidden gezaagd, met het zwaard vermoord;

ONE HEARTBEAT AWAY

zij hebben rondgezworven in schapenvachten en geitenvellen, onder ontbering, verdrukking en mishandeling (de wereld was hunner niet waardig) zij hebben rondgedoeld door woestijnen, en gebergten, in spelonken en de holen der aarde. Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen (*Hebreeënen 11:32-40*).

Deze trouwe heiligen overwonnen uiteindelijk door het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan, binnengeleid door Jezus Zelf — wat een geweldige dag was dat voor hen!

Teveel christenen leiden hun leven in een poging zich aan te passen aan deze wereld. Ik wil een leven leiden dat waardig is in de ogen van God, niet in de ogen van de wereld. Ik zoek in geen geval problemen. Maar als het aankomt op het nemen van stelling, wil ik altijd stelling nemen voor Jezus. Ik wil dat Hij trots op mij is:

Groot is mijn vrijmoedigheid tegenover u, en groot ook mijn roemen over u; ik ben vervuld van die troost, overstelpt van die blijdschap bij al onze druk (*2 Korintiërs 7:4*).

Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen (*Filippenzen 3:8*).

Hier volgt een brief die ik kreeg van een vriendin, waarin ze vertelt hoe ze een jonge vrouw over Jezus durfde te vertellen:

Mijn vriend Brandon en ik liepen om 10.00 uur vanaf een koffiewinkel naar huis. We liepen langs een meisje en we groetten haar. We hadden nog geen tien stappen gezet, toen ik ervoer dat ik mij om moest draaien, dus ik deed dat. Ik vroeg of alles goed met haar ging en ze zei: “Nee, ik moet gewoon Jezus Christus vinden!” Onnodig te zeggen dat we een beetje verrast waren door dat antwoord! We vroegen haar daarom om met ons naar het park te gaan om er te praten. We gingen zitten en luisterden naar haar verhaal. Ze heette Heidi en had in de gevangenis gezeten, gebruikte drugs en worstelde met homoseksualiteit. In die situatie had ze altijd geloofd in God, maar deze ochtend ervoer ze alsof ze Jezus zou gaan ontmoeten. Ze was daarom op goed geluk naar huizen en kerken gelopen en had aan mensen gevraagd hoe ze Jezus kon vinden! We vertelden haar dingen vanuit de Bijbel en... ze gaf haar leven ter plekke over aan Christus in dat park! Ik kan zeggen dat de engelen feest begonnen te vieren, samen met Brandon en mij. Daarna ging ze met mij mee naar huis en spoelde haar drugs door het toilet, brak haar pijp en bracht

de komende vierentwintig uur met ons door, terwijl we met haar spraken, naar haar luisterden en voor haar baden. Het was ONVOORSTELBAAR!!!

Zou u moedig genoeg zijn geweest om te doen wat deze jonge mensen deden? U kunt nooit weten wanneer er iemand dicht in uw buurt is, die ernaar hunkert om meer over Jezus te weten te komen. Maar als u bang bent voor de verwerping of meningen van mensen, zult u het gevoel dat u iemand over Jezus moet vertellen van u afschudden en hem of haar voorbijlopen. U laat ze rustig naar de hel gaan omdat u bang was of zich schaamde om ze over Jezus te vertellen. Laat dat alstublieft niet gebeuren.

“Nee, ik moet gewoon Jezus Christus vinden!”

In een publicatie van ‘Stem van de Martelaren’ — een bediening die mensen informeert over de miljoenen christenen die gestorven zijn voor hun geloof, of die vervolgd worden om hun geloof — lezen we het verhaal van Soon Ok Lee:

“Ik wist pas wat deze gevangenen zongen, toen ik zelf christen werd.”

Soon Ok Lee was van 1987 tot 1992 gevangene in Noord-Korea. Ze werd echter pas christen toen ze naar Zuid-Korea ontsnapte. Toen ze Christus aannam, werd ze overweldigd door haar herinneringen aan wat ze gezien en gehoord had in de gevangenis. Het waren simpele dingen, zoals christenen die zongen terwijl ze om het leven werden gebracht. Op dat moment begreep ze het niet en dacht ze dat ze gek waren. Het was niet toegestaan om te praten, dus had ze nooit de kans gekregen om met een christen te praten. Ze herinnerde zich wel dat ze het woord ‘amen’ had gehoord. “In de tijd dat ik daar was, heb ik nooit een christen zijn geloof zien verloochenen. Niet één. Toen deze christenen bleven zwijgen, werden de functionarissen woedend en begonnen ze te schoppen. Op dat moment kon ik niet begrijpen waarom ze hun leven riskeerden, terwijl ze konden zeggen: “Ik geloof niet,” en konden doen wat de functionarissen wilden.” “Ik zag zelfs veel christenen die liederen zongen wanneer het slaan en schoppen heviger werd. De functionarissen zeiden dat ze gek waren en namen ze mee naar de kamer waar ze elektrische schokken kregen. Ik heb er nooit één levend vandaan zien komen.” Het was het zingen dat haar vooral was bijgebleven. Misschien was het zingen van deze dierbare heiligen, dat een zaad in haar geest had geplant en haar uiteindelijk tot Christus leidde. Mensen die nieuwsgierig zijn naar het christelijke geloof stellen als spionnen hun vizier scherp op gelovigen, zodat ze de waarheid voor zichzelf kunnen beoordelen. Ze observeren. Ze kijken toe. Ze maken mentale notities. Als christenen door beproevingen heengaan, hopen

ONE HEARTBEAT AWAY

deze stille toeschouwers vaak dat de gelovigen zullen vallen, zodat ze zichzelf ervan kunnen overtuigen dat christenen uiteindelijk toch net zo zijn als alle anderen. Als christenen dwars door hun problemen heen echter blijven glimlachen, staan ze perplex. Als gelovigen klappen in plaats van huilen, zijn ze verbaasd. Als de volgelingen van Christus zingen temidden van smart, worden ze aangetrokken door wat ze niet kunnen verklaren.⁸⁵

God is met zijn kinderen:

Onophoudelijk gedachtig aan het werk uws geloofs, de inspanning uwer liefde en de volharding uwer hoop op onze Here Jezus Christus voor het oog van onze God en Vader (*1 Tessalonicenzen 1:3*).

Hier volgt nog een onvoorstelbaar geloofsgetuigenis. Slechts weinig gelovigen worden zo erg beproefd, maar degenen die het wel worden, waaronder kinderen en vrouwen, leven over het algemeen in overeenstemming met deze norm. We moeten weten dat God aan het werk is en dat Hij hun beulen laat zien dat Jezus werkelijkheid is:

“Breek hem moreel of vernietig hem lichamelijk!”

De bureaucraten van Turkmenistan hadden geen geduld meer met deze straatprediker. Shageldy Atakov kreeg de vrijheid aangeboden onder president Saparmurat Niyazovs generaal pardon van 23 december 2000, op voorwaarde dat hij de eed van trouw zou zweren aan de president en het moslimcredo zou declameren. Shageldy weigerde het generaal pardon — opnieuw. Shageldy was al eerder bedreigd door regeringsfunctionarissen in een poging hem te laten ophouden met preken. Hij werd gearresteerd in december 1998 en werd veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, maar een openbare aanklager tekende tegen die beslissing beroep aan, omdat hij de straf ‘te mild’ vond. Vervolgens werd hij veroordeeld tot twee jaar extra gevangenisstraf. Shageldy had zoveel pijn van de wrede afstraffingen, dat hij zijn kinderen vroeg om hem niet aan te raken.

In februari 2000 werden zijn vrouw en vijf kinderen met geweld uit hun huis gesleept en verbannen naar het verafgelegen Kaakhka, waar ze onder ‘dorpsarrest’ verbleven. Toen zijn gezin hem begin februari 2001 opzoekt, nam Shageldy voorgoed afscheid van ze. Zijn vrouw merkte op dat “hij tijdens het bezoek vol blauwe plekken zat en helemaal toegetakeld was, dat zijn nieren en lever pijn deden en dat hij leed aan geelzucht. Hij kon nauwelijks lopen en viel regelmatig flauw.” Hij verwachtte niet dat hij het veel langer zou overleven.

Desondanks was Shageldy nog steeds niet gebroken. Hij wilde zich niet gewonnen geven, en hoewel zijn vrijheid binnen handbereik lag, wilde hij

het niet aannemen als dat betekende dat hij zijn trouw aan Christus moest opgeven. Mensen kunnen wekenlang zonder eten, maar we kunnen niet lang overleven zonder water. Op dezelfde wijze heeft onze geest ook geestelijk voedsel nodig. We kunnen dagen, maanden en zelfs jaren zonder gezelschap — ondanks de eenzaamheid kan onze geest het overleven. We kunnen het stellen zonder vrede en kunnen voortdurende ziekte en slepende ziekte doorstaan — en, ofschoon ontmoedigd, zal onze geest het overleven. Als we het echter lang proberen vol te houden zonder de hoop van Jezus Christus, wordt onze ziel zwak. We kunnen niet leven zonder hoop, Gods kostbare gave aan zijn kinderen. Als u het gevoel hebt dat u niet meer verder kunt, vraag dan aan God of Hij u wil bemoedigen en motiveren. U kunt alle dingen verdragen als u een sterke hoop op Jezus Christus heeft.⁸⁶

Hoe vreemd het misschien ook klinkt, de dood van zijn kinderen is kostbaar voor God:

Kostbaar is in de ogen des Heren de dood van zijn gunstgenoten
(*Psalm 116:15*).

En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood (*Openbaring 12:10-11*).

De meesten van ons zullen niet in die mate hoeven te lijden, hoewel er in deze tijd velen, op veel plaatsen in de wereld, op die manier lijden. Het is niet meer dan logisch om u op de hoogte te stellen welke gevolgen het met zich mee kan brengen voordat u besluit om Jezus te volgen. Maar kiezen voor Jezus is de tijdelijke, aardse vervolging absoluut waard, vooral als u het vergelijkt met wat Hij in petto heeft voor degenen die geloven en die de aarde verlaten.

Maar de beloningen zijn niet slechts in de hemel. Als u iemand die u vervolgd heeft tot de reddende kennis van Jezus Christus ziet komen, dan is dat alle vervolging in dit leven meer dan waard! In

*Mensen kunnen
wekenlang zonder eten,
maar we kunnen niet
lang overleven zonder
water. Op dezelfde
wijze heeft onze geest
ook geestelijk
voedsel nodig.*

Handelingen hoofdstuk 17 zien we Paulus preken op de heuvel van Mars in Athene. Terwijl hij preekt over de opstanding van Jezus, zien we een interessante reactie van de menigte. Sommigen uit de menigte bespotten hem, sommigen aarzelen en weer anderen geloven.

Dat is precies wat er vandaag gebeurt. Als we de keuze maken om stelling te nemen voor Jezus, zullen sommigen ons bespotten, zullen sommigen aarzelen en zullen anderen geloven. Wij moeten die keuze maken.

En vergeet niet dat *niet* kiezen ook kiezen *is*. Mensen denken misschien dat ze geen partij kiezen voor God of voor satan door simpelweg ‘op de omheining te blijven zitten’. Maar zoals ik al eerder zei: *satan bezit de omheining*. U kiest ervoor om Jezus Christus lief te hebben, of u kiest ervoor Hem te verwerpen — het een of het ander.

Veel mensen hebben gekeken naar de tv-programma’s van ‘Crime Scene Investigation’. De CSI-programma’s hebben vanaf het begin een hoge kijkdichtheid gehad. In dat programma doen ze iets heel interessants. Gedurende de eerste vijf

U kiest ervoor om Jezus Christus lief te hebben, of u kiest ervoor Hem te verwerpen — het een of het ander.

minuten vertellen ze u niet wie volgens hen de dader is. Ze bekijken ongeveer vijfenvijftig minuten lang de bewijzen om te zien tot wie ze leiden en dan, aan het eind van het programma, laten ze u de persoon zien tot wie de bewijzen hen gevoerd hebben.

Nu u de bewijzen hebt gezien die in dit boek beschreven staan: bent u er klaar voor zich toe te wijden aan degene tot wie de bewijzen u geleid hebben: Jezus?

De Bijbel vermeldt (*Handelingen 25 en 26*) dat Paulus koning Agrippa probeerde te overtuigen van de waarheid van Jezus Christus. Koning Agrippa vertelde Paulus dat deze hem er bijna toe had overgehaald om christen te worden. Die avond werd koning Agrippa bijna christen.

U hebt *bijna* een 9 gehaald. U hebt *bijna* het beslissende punt gescoord in die basketbalwedstrijd. U kreeg *bijna* die baan. U won

bijna de loterij. Er zijn een heleboel ‘bijna’s’ in dit leven — maar geen ‘bijna’s’ in het volgende. U kunt de hemel niet *bijna* halen. U kunt uw leven niet bijna toewijden aan Jezus Christus. U maakt die beslissing of u maakt haar niet. Het een of het ander. Uw keus.

Over het thema ‘bijna’ zei Charles Spurgeon:

Er was een man die bijna gered werd in een brand, maar hij kwam om het leven. Er was iemand anders die bijna genezen was van een ziekte, maar hij stierf. Er was er één die bijna gratie kreeg, maar hij werd opgehangen. En er zijn er velen in de hel die bijna gered waren.⁸⁷

In 1 Koningen 18:21 lezen we:

Toen naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets.

Wie zult *u* volgen — Jezus of satan? Jezus wil dat u alles achter u laat en Hem volgt. Doe niet wat de mensen deden toen Elia hen uitdaagde om neer te dalen naar de ene zijde of de andere: “Ze antwoordden hem niets”; ze zeiden niets.

Besluiteloosheid is echter een antwoord. Het betekent dat u de Heer niet zult volgen. Wees omwille van uw eeuwige bestemming alstublieft een volgeling van Jezus.

Spurgeon zei ook:

We gaan opzettelijk en gewillig verloren; eigenzinnig en volkomen verloren; maar nog altijd verloren uit eigen beweging, wat de ergste vorm is van verloren gaan. We zijn verloren voor God, die de liefde, het vertrouwen en de gehoorzaamheid van ons hart is kwijtgeraakt; verloren voor de kerk, die wij niet kunnen dienen; verloren voor de waarheid, die wij niet zullen zien; verloren voor het recht, dat wij niet hoog hielden; verloren voor de hemel, op wiens heilige grondgebied wij nooit zullen komen; verloren, zo erg verloren dat, tenzij de almachtige genade ingrijpt, wij geworpen zullen worden in de bodemloze afgrond, waarin wij voor eeuwig weg zullen zinken. Verloren! Verloren! Verloren! Beter een hele wereld in brand dan één ziel verloren! Beter iedere ster uitgedoofd en de hemelen vernietigd, dan één enkele ziel die verloren gaat.⁸⁸

Lees de volgende twee gebeden en kies welke het beste bij u past. Ook al bidt u geen van beide gebeden bewust, toch bidt u het eerste gebed per definitie — want als u dit boek hebt uitgelezen, zult u iemand dienen. De enige vraag luidt: Wie zult u precies dienen?

Beste satan,

De Bijbel vertelt me dat jij de god van deze wereld bent en de vader van de leugen. Je misleidt de volken en verblindt het verstand van hen die niet geloven.

God waarschuwt me dat ik zijn Koninkrijk niet kan binnengaan omdat ik gezondigd heb. Ik heb gelogen en gestolen; mijn ogen in wellust gebruikt en daarmee overspel gepleegd in mijn hart. Ik heb haat gekoesterd, wat de Bijbel gelijkstelt aan moord. Ik heb godslasterlijk gesproken, geweigerd God op de eerste plaats te zetten en ik ben schuldig aan de zonde van afgoderij — ik heb een god geschapen naar mijn eigen beeld.

Dit alles heb ik gedaan ondanks de aanwezigheid van mijn geweten. Ik weet dat het God was die mij het leven heeft gegeven. Ik heb zonsopgangen gezien. Ik heb de geluiden van de natuur gehoord. Ik heb een onvoorstelbare reeks genoegens mogen smaken, allemaal afkomstig van Zijn vrijgevige hand. Ik besef dat ik nooit meer zulke genoegens zal smaken, als ik sterf in mijn zonden.

Ik weet dat Jezus Christus Zijn levensbloed heeft vergoten voor mijn zonden en opstond uit de dood om de macht van de dood te vernietigen, maar op dit moment weiger ik mijn zonden te belijden en los te laten.

Op de dag van het oordeel, als ik geworpen word in de poel van vuur, kan ik niemand de schuld geven, behalve mezelf. Het is niet Gods wil dat ik verloren ga. Hij liet zijn liefde voor mij zien in de dood van zijn Zoon, die gekomen is om mij leven te geven. Jij was het, satan, die kwam om te roven, te doden en te vernietigen. Jij bent mijn geestelijke vader. Ik kies ervoor om je te blijven dienen en jouw wil te doen. Dit komt omdat ik de duisternis liefheb en het licht haat.

Als ik niet tot bezinning kom, zal ik je voor eeuwig toebehoren.

Amen.

Lieve God,

Ik heb tegen U gezondigd door Uw geboden te verbreken. Ondanks het geweten dat U mij gegeven heeft, heb ik mijn ogen in wellust gebruikt en om die reden overspel gepleegd in mijn hart. Ik heb gelogen, gestolen, gefaald om U lief te hebben, gefaald om mijn naaste lief te hebben als mijzelf en gefaald om de sabbat te heiligen.

Ik ben hebzuchtig geweest en ik heb haat gekoesterd in mijn hart, wat mij in Uw ogen schuldig maakt aan moord. Ik heb uw heilige naam ijdel gebruikt, heb een god geschapen naar mijn eigen beeld en op grond van mijn zondige natuur heb ik mijn ouders onteerd.

Als ik voor U zou staan in Uw vurige heiligheid op de dag van het oordeel, en iedere geheime zonde die ik begaan heb en elk ijdel woord dat ik gesproken heb naar buiten kwam als een bewijs van mijn misdaden tegen U, dan zou ik volkomen schuldig zijn en op rechtmatige gronden de hel verdienen.

Ik ben onuitsprekelijk dankbaar dat Jezus mijn plaats innam door te lijden en te sterven aan het kruis. Hij werd verbrijzeld om mijn ongerechtigheden. Hij betaalde mijn straf, zodat ik het gerechtshof kon verlaten. Hij heeft mij geopenbaard hoeveel U van mij houdt. Ik geloof dat Hij vervolgens uit de dood is opgestaan naar de Schrift.

Ik belijd nu mijn zonde en laat die los en geef mijzelf over aan Jezus als mijn Heer en Verlosser. Ik zal niet langer voor mijzelf leven. Ik bied U mijn lichaam, ziel en geest aan als een levend offer, om U te dienen ter bevordering van uw Koninkrijk. Ik zal uw Woord dagelijks lezen en gehoorzaam zijn aan wat ik lees. Het is uitsluitend op grond van het kruis van Golgota dat ik voor eeuwig zal leven.

Ik behoor U voor eeuwig toe.

Ik bid dit in de naam van Jezus.

Amen.

ONE HEARTBEAT AWAY

Jezus vertelt ons:

Niemand kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon (*Matteüs 6:24*).

Niemand van ons kan twee heren dienen. Wie kiest u om de rest van uw leven en tot in alle eeuwigheid te dienen? Als u antwoordt: 'Mijzelf', dan beantwoordt u die vraag net zoals satan dat heeft gedaan. U zult zich dan werkelijk bij hem voegen, in dit leven en in het volgende.

Maar indien het kwaad is in uw ogen, de Here te dienen, kiest dan heden, wie gij dienen zult: of de goden die uw vaders aan de overzijde der Rivier gediend hebben, of de goden der Amorieten, in wier land gij woont. Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen! (*Jozua 24:15*).

Wie zult u dienen? In werkelijkheid dient u nu al iemand. Het ijs is erg dik en nu moet u een beslissing nemen. U zit op die skimotor met de sneeuwheiling voor u. Bent u er klaar voor om de motor te starten, de rit te wagen en een sprong te maken tot eeuwige redding? Als u dat bent, bid dan op dit moment vanuit het diepst van uw ziel een van beide voorafgaande gebeden, afhankelijk van welke toewijding u wilt maken.

In werkelijkheid dient u nu al iemand. Het ijs is erg dik en nu moet u een beslissing nemen. U zit op die skimotor met de sneeuwheiling voor u. Bent u er klaar voor om de motor te starten, de rit te wagen en een sprong te maken tot eeuwige redding?

Charles Spurgeon zei:

Wilt u mij een plezier doen?... Wilt u vanavond wat tijd voor uzelf nemen en een van de volgende twee woorden opschrijven, nadat u uw eigen toestand voor de Heer hebt afgewogen? Als u ervaart dat u geen gelovige bent, schrijf dan het woord 'schuldig' op. En als u een gelovige in Jezus bent en u uw vertrouwen alleen in Hem stelt, schrijf dan het woord 'vergeven' op.

Doe het, zelfs als u het woord 'schuldig' op moet schrijven. In een kerk samenkomst ontvingen wij een jongeman die zei: "Meneer, ik had het woord 'schuldig' opgeschreven en ik keek ernaar. Daar stond het. Ik had het zelf opgeschreven: 'Schuldig'. Terwijl hij ernaar keek begonnen de tranen te stro-

men en het hart te breken. En al snel rende hij naar Christus, verbrandde het papiertje en schreef 'vergeven' op.

Deze jongeman was ongeveer de zesde die op deze manier tot de Heer werd gebracht. Ik vraag u dus om het te proberen. Onthoud dat u ofwel schuldig ofwel vergeven bent. Ga niet tussen de twee in staan, maar neem een beslissing. En onthoud: ook al bent u vandaag schuldig, toch bent u nog niet in de hel. Er is nog steeds hoop.⁸⁹

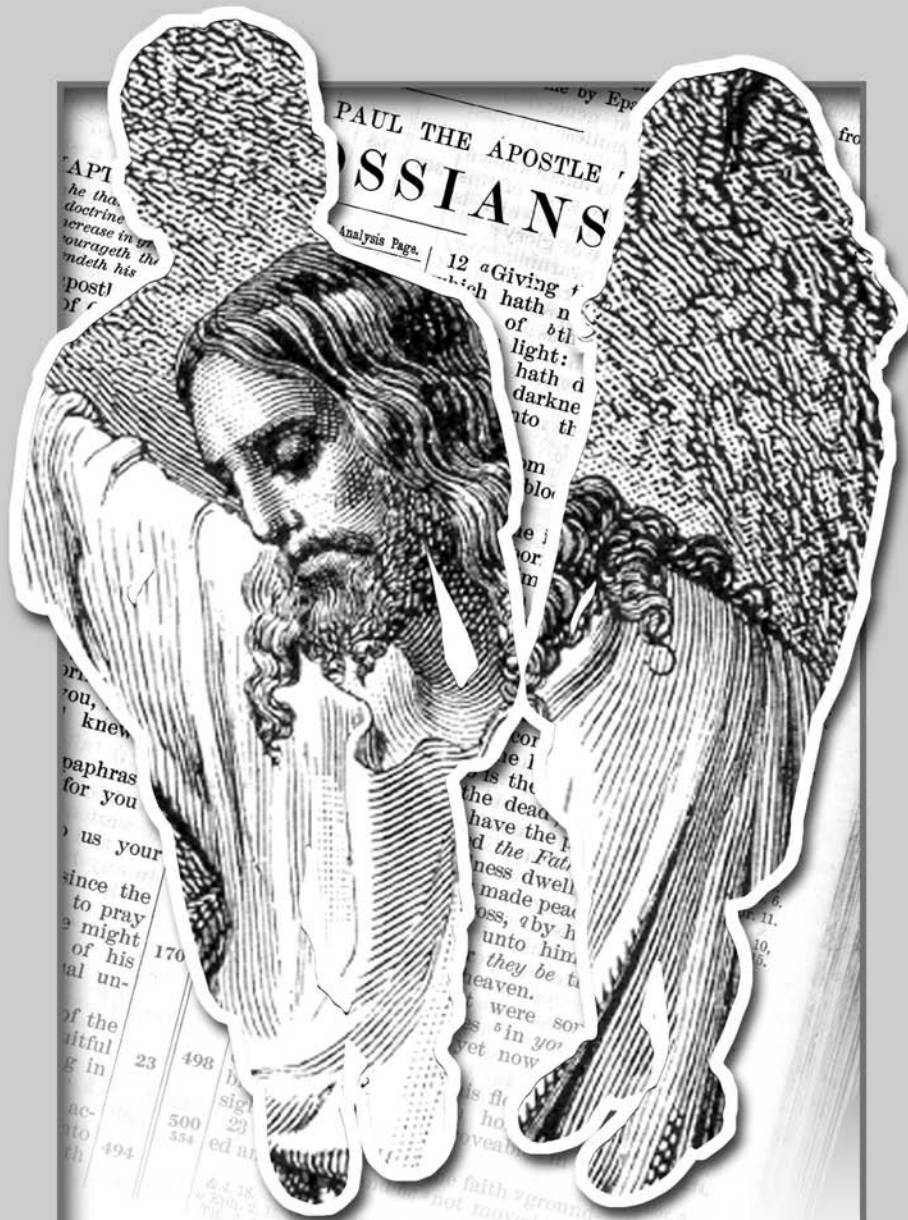

Laat mij alstublieft weten welke beslissing u genomen hebt.

U kunt mij e-mailen naar: Mydecision@markcahill.org

Mijn hoop en gebed is dat u ervoor kiest om de God van dit universum te dienen met elke vezel van uw wezen.

Op een dag hoop ik u oprecht in de hemel te zullen zien!

Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.
— Kolossenzen 1:27

Hoofdstuk 10

Wie ben ik?

Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping;
het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.

—DE APOSTEL PAULUS (2 Korintiërs 5:17)

Er gebeurt iets verbazingwekkends als u christen wordt. De dingen waar u vroeger van hield, haat u nu en de dingen die u vroeger haatte, hebt u nu lief. Denk daar eens over na nu de reis om de Koning te dienen verder gaat.

Als u *niet* die beslissing hebt genomen om Jezus te volgen, lees dan verder en ontdek wat u zult ervaren als u uw leven uiteindelijk wel aan Hem overgeeft.

Als u *wel* een beslissing hebt genomen voor Jezus Christus, zult u verbaasd staan over hetgeen u nu gaat lezen. U bent nu officieel een compleet ander mens in Gods ogen — een nieuwe schepping in de ogen van God! U bent gerechtvaardigd. De losprijs is volledig betaald. Er is geen resterende schuld meer die voor uw zonde betaald moet worden. Alles is u vergeven! U bent een ander mens!

Iemand stelde het als volgt:

Als u rugby zou spelen, dan bent u zo goed als uw talent en uw inspanningen dat toelaten. Maar kijk eens wat er allemaal verandert als Michael Vick op een dag binnenin u kwam wonen: U zou in 4,2 seconden 40 yard kunnen afleggen, u zou bliksemsnelle bewegingen kunnen maken en u zou een arm hebben die met een enkele beweging van de pols een rugbybal naar de andere kant van het veld kan werpen. U bent nu een totaal andere speler. Waarom? Omdat er van binnen iets veranderd is.

Eén ding gaat niet op: Als Michael Vick in u woont, hebt u nog niet het lichaam van Michael Vick. Het *verlangen* om groot te zijn is misschien aanwezig, maar zou u wel *in staat* zijn om groot te zijn?

Maar als de Zoon van God binnenin u woont, en uw leven heeft veranderd door wat Hij voor u deed, dan is het leven daadwerkelijk de moeite waard! Hoewel de inwoning van Michael Vick uw leven *misschien* verandert, kunt u er zeker van zijn dat de Zoon van God

ONE HEARTBEAT AWAY

uw leven ECHT zal veranderen op onvoorstelbare manieren, nu u in Hem gelooft!

God vertelt ons dat:

Het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar thans geopenbaard aan zijn heiligen. Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid (*Kolossenzen 1:26-27*).

U hebt nu de Zoon van God binnenin u wonen. U zult steeds nederiger worden door de veranderingen die plaats zullen vinden in uw leven! Kijk wat u wordt als u een volgeling van Jezus Christus bent:

Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven (*Galaten 2:20*).

Jezus leeft nu in u en door u heen. Zoals Spurgeon het zei:

Hoe meer u opnieuw bevestigt wie u bent in Christus, des te meer uw gedrag uw ware identiteit gaat weerspiegelen!⁹⁰

Kijk nu eens naar wat u geworden bent! (uit: *Victory Over the Darkness*, Dr. Neil Anderson.)

WIE BEN IK?

Ik ben aanvaard...

- Ik ben Gods kind: *Johannes 1:12*
- Ik ben Christus' vriend: *Johannes 15:15*
- Ik ben gerechtvaardigd: *Romeinen 5:1*
- Ik ben verenigd met de Heer en ik ben één geest met Hem: *1 Korintiërs 6:17*
 - Ik ben betaald met een prijs. Ik behoor God toe: *1 Korintiërs 6:19-20*
 - Ik ben een lid van Christus' lichaam: *1 Korintiërs 12:27*
 - Ik ben een heilige: *Efeziërs 1:1*
 - Ik ben aangenomen als Gods kind: *Efeziërs 1:5*

WIE BEN IK?

- Ik heb directe toegang tot God door de Heilige Geest: *Efeziërs 2:18*
- Ik ben verlost en vergeven van al mijn zonden: *Kolossenzen 1:14*
 - Ik ben compleet in Christus: *Kolossenzen 2:10*

Ik ben veilig...

- Ik ben voorgoed vrij van veroordeling: *Romeinen 8:1-2*
- Ik weet zeker dat alles meewerkt ten goede: *Romeinen 8:28*
- Ik ben vrij van de beschuldigingen die mij veroordelen: *Romeinen 8:31-34*
- Ik kan niet gescheiden worden van de liefde van God: *Romeinen 8:35-39*
 - Ik ben bevestigd, gezalfd en verzegeld door God: *2 Korintiërs 1:21-22*
 - Ik ben met Christus verborgen in God: *Kolossenzen 3:3*
 - Ik ben overtuigd dat het goede werk van God in mij voortgezet wordt: *Filippenzen 1:6*
 - Ik ben een hemelburger: *Filippenzen 3:20*
 - Ik heb geen geest van angst ontvangen, maar van kracht, liefde en bezonnenheid: *2 Timoteüs 1:7*
- Ik kan genade en barmhartigheid vinden in tijd van nood: *Hebreeënen 4:16*
- Ik ben geboren uit God en de boze kan mij niet raken: *1 Johannes 5:18*

Ik ben van betekenis...

- Ik ben het zout en het licht van de wereld: *Matteüs 5:13-14*
 - Ik ben een rank van de ware wijnstok, een kanaal van zijn leven: *Johannes 15:1,5*
- Ik ben uitgekozen en aangesteld om vrucht te dragen: *Johannes 15:16*
- Ik ben een persoonlijke getuige van Christus: *Handelingen 1:8*
 - Ik ben een tempel van God: *1 Korintiërs 3:16*
- Ik ben een dienaar van de verzoening voor God: *2 Korintiërs 5:17-21*
 - Ik ben Gods medearbeider: *2 Korintiërs 6:1*
 - Ik ben gezeten met Christus in de hemelse gewesten: *Efeziërs 2:6*
 - Ik ben Gods maaksel: *Efeziërs 2:10*
- Ik kan in vrijheid en vol vertrouwen tot God naderen: *Efeziërs 3:12*
- Ik vermag alles in Christus die mij kracht geeft: *Filippenzen 4:13⁹¹*

Dit alles is letterlijk het resultaat van de transformatie die binnenin een gelovige in Jezus plaatsvindt. De transformerende kracht van God is opzienbarend.

Als u eenmaal beseft wie u als een van zijn volgelingen bent in de ogen van God, luidt de volgende vraag: Wat wil Hij door mij heen doen? U zult steeds nederiger worden door de glorieuze plannen die God voor u heeft in dit leven. **Lees verder!**

De pottenbakker wil ons leven vormen omdat Hij grote dingen in en door ons heen wil doen

Hoofdstuk 11

Weerspiegel het licht van de Zoon

Hoewel niemand terug kan keren om een gloednieuwe start te maken,
kan iedereen vanaf vandaag aan een gloednieuwe finish beginnen.

—ANONIEM

Nu u gerechtvaardigd bent, wordt het tijd dat u geheiligd wordt. De betekenis daarvan is dat God bezig is om u te kneden en te vormen tot de man of de vrouw zoals Hij u wil hebben. De analogie in de Bijbel is er een van een pottenbakker en klei:

Doch nu, Heere! Gij zijt onze Vader; wij zijn leem, en Gij zijt onze pottenbakker, en wij allen zijn Uwer handen werk (*Jesaja 64:8, SV*).

Net zoals een pottenbakker voor een pottenbakkersschijf zit en de klei kneed in de vorm die hij verkiest, zo wil God ons leven kneden en geweldige dingen in en door ons heen doen zolang wij nog op aarde zijn.

Als de vorm die de klei aanneemt de pottenbakker niet bevalt, dan gooit hij de klei niet zomaar weg; hij drukt het neer en begint het te kneden in de vorm zoals *hij* dat verkiest. Hetzelfde geldt voor God. Hij werpt zijn kinderen niet zomaar weg als we iets fout doen. In plaats daarvan legt Hij het verlangen in ons hart om onszelf te verootmoedigen — om onszelf neer te drukken en ons te bekeren tot Hem. Dan begint Hij ons opnieuw te vormen.

En hier begint het volgen van God leuk te worden. Terwijl Hij doorgaat met dit vormingsproces, worden we steeds meer bevestigd in onze individualiteit. En tegelijkertijd gaan we steeds meer op Hem lijken. Dan maken we een reis die ons zo gehoorzaam maakt aan Hem, dat Hij ons kan gebruiken op manieren die we ons op dit moment in ons leven niet eens voor kunnen stellen!

Charles Spurgeon zei:

Het is opmerkelijk dat de Heilige Geest ons maar heel weinig sterfbedtaferelen heeft gegeven in het boek van God. We hebben er erg weinig in het Oude Testament en zelfs nog minder in het Nieuwe. En ik neem aan dat dit de reden daarvoor kan zijn, namelijk dat de Heilige Geest wil dat we meer aan-

ONE HEARTBEAT AWAY

dacht schenken aan de manier waarop we leven dan hoe we sterven, want het leven is de hoofdzaak. Hij die dagelijks leert te sterven terwijl hij leeft, zal er geen moeite mee hebben om zijn ziel uiteindelijk uit te ademen en te leggen in de handen van zijn trouwe Schepper.⁹²

Paulus zei, sprekend over zijn ervaring op weg naar Damascus, toen hij de verheerlijkte Jezus ontmoette, dat hij niet kon ophouden om de mensen over Jezus te vertellen:

Maar ik heb eerst hun, die te Damascus waren, en te Jeruzalem en in het gehele Joodse land en de heidenen verkondigd, dat zij met berouw zich zouden bekeren tot God en werken doen, met hun berouw in overeenstemming (*Handelingen 26:20*).

Nu u gered bent wil God, net als bij Paulus, door u heen werken, om uw leven tot een ware weerspiegeling van bekering en geloof te maken. Als u zich eenmaal bekeert en Jezus aanneemt, is de Geest van God in u en uw dankbaarheid voor wat Hij voor u gedaan heeft en voor u zal doen, zal u vol maken van het verlangen om grote daden voor Hem te doen.

Datgene wat u werkelijk gelooft, is wat u tot actie aanzet. Nu is het tijd om in actie te komen:

Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en niet deugen voor enig goed werk (*Titus 1:16*).

Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat een voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt. Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees. Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer. Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen (*2 Korintiërs 5:14-17*).

Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen (*Efeziërs 2:10*).

God heeft zijn kinderen geschapen om een leven te leiden dat vervuld is van goede werken. Hij wil dat u een leven leidt dat Hem verheerlijkt. In voor- of tegenspoed: uw werk zal getuigen wat en wie u liefhebt. Een van mijn vrienden zegt altijd: "Misschien doet u

niet wat u zegt, maar u *zult* doen wat u gelooft.” Onze handelingen worden bepaald door onze overtuigingen.

Als ik geloof dat stelen verkeerd is, zal ik het niet doen. Als ik geloof dat moorden verkeerd is, zal ik het niet doen. Als ik geloof dat het helpen van de armen juist is, zal ik dat doen. En nu u een kind van God bent, zullen uw werken de liefde laten zien die u voor Hem heeft.

Charles Spurgeon zei:

Al mijn gebeden komen nu samen in één gebed, en dat ene gebed is dat ik mag sterven aan mijzelf en volledig mag leven voor Hem.⁹³

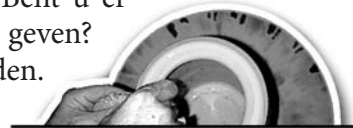
U hoeft het doen niet te doen. U hoeft alleen maar gewillig te zijn dat Hij het doen door u heen doet. Bent u er klaar voor om alles wat u hebt aan Hem te geven?

Het is de enige manier om dit leven te leiden.

Tijdens het schandaal rond het seksuele gedrag van president Clinton gaf Alan Keyes commentaar op de situatie in een televisieprogramma en hij deed een zeer interessante observatie. Hij zei dat de president beweerde dat deze dingen deel uitmaakten van zijn persoonlijke leven en geen invloed hadden op zijn werk als president.

Dhr. Keyes zei dat de president van de Verenigde Staten de leider is van de vrije wereld. Als je die taak eenmaal aanvaard hebt, dan ben je vierentwintig uur per dag en zeven dagen per week president. Sterker nog, er is geen moment dat je niet de president van de Verenigde Staten bent.

Op dezelfde wijze geldt, dat nu u ervoor gekozen hebt om een gelovige in Jezus Christus te zijn, u vierentwintig uur per dag en zeven dagen per week een gelovige in Jezus Christus bent. U bent altijd een gelovige en de mensen zullen u altijd in de gaten houden — omdat ze hopen dat u faalt of omdat ze hopen dat u slaagt.

Onze handelingen worden bepaald door onze overtuigingen. Als ik geloof dat stelen verkeerd is, zal ik het niet doen. Als ik geloof dat moorden verkeerd is, zal ik het niet doen.

Als ik geloof dat het helpen van de armen juist is, zal ik dat doen.

ONE HEARTBEAT AWAY

Maar wat u betreft, geliefden, ook al spreken wij zo, wij zijn overtuigd van iets beters, waaraan uw heil hangt. Want God is niet onrechtvaardig, dat Hij uw werk zou vergeten en de liefde, die gij voor zijn naam getoond hebt door de diensten, welke gij de heiligen bewezen hebt en nog bewijst. Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe, opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven (Hebreeën 6:9-12).

Als Jezus IN u woont, hoeft u zich op geen enkel moment af te vragen wat Zijn wil is. U kunt het *Hem gewoon vragen*.

Lees uw Bijbel en vraag of Hij u Zijn waarheid wil leren. Als Hij u vertelt om zich op een bepaalde

manier te gedragen, vraag Hem dan of Hij u wil helpen met dat gedrag. En praat voortdurend met Hem over alles. Dat wordt 'gebed' genoemd. Ga naar een gemeenschap of samenkomst van gelovigen die in de Bijbel geloven. Aanbid God als u alleen bent en wanneer u samen bent met andere gelovigen.

Als Jezus IN u woont, hoeft u zich op geen enkel moment af te vragen wat Zijn wil is. U kunt het Hem gewoon vragen.

Help anderen zonder iets van hen terug te verwachten. U kunt zich aanmelden als vrijwilliger bij de honderden organisaties die de armen, de daklozen, de zieken, de misbruikten of de afgewezenen helpen. Er is genoeg van het werk van Jezus te doen in crisiscentra voor zwangere vrouwen, tehuizen voor daklozen en andere instituten. Meld u als vrijwilliger aan om de blinden voor te lezen, of ga op bezoek bij baby's die in het ziekenhuis zijn opgenomen en die niemand hebben om hen te bezoeken. Leer volwassenen lezen en schrijven. Als u Jezus liefhebt, zult u van mensen houden, want het is Hij binnenin u die hen liefheeft. En u zult de belangen van anderen zoeken voordat u uw eigen belangen zoekt, want het is Jezus in u die hun belangen zoekt.

De Bijbel noemt ons *medearbeiders* van Jezus Christus en geen *medetoeschouwers* van Hem. We moeten werkend bezig zijn om zijn Koninkrijk te bevorderen, namelijk door Hem te demonstreren aan anderen om ons heen — of we ze nu kennen of niet. Onthoud dat God ze kent en wil dat ze tot Hem komen.

In de Bijbel staat dat satan steeds weer opnieuw zegt: “Ik zal...” Maar van Jezus staat geschreven dat Hij zei: “Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.” We moeten een leven leiden waarbij het niet gaat om de vervulling van “mijn wil,” maar van “zijn wil”. Als we dichtbij Jezus leven, zullen we God willen verheerlijken met elke vezel van ons wezen. We willen dan doen wat Hij wil dat we zullen doen. Jezus zei in de Bijbel: “Volg Mij.” Uit ervaring weet ik dat als we “okay” zeggen en Hem beginnen te volgen, alles in deze wereld zoveel zinvoller wordt. Oude en hardnekkige problemen beginnen te verdwijnen en worden opgelost.

Om het hoogste kwaliteitsleven dat wij kunnen ervaren te leiden, een leven waarmee God verheerlijkt wordt, moeten we Hem gehoorzamen en volgen. Gehoorzaamheid is een keuze en wat een geweldige keuze is het!

En haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen
(*Openbaring 19:8*).

Eenmaal gered bent u een heilige van God. U werd geschapen om God te verheerlijken met uw rechtvaardige daden. God wil dat u alles achter u laat en Hem gaat verheerlijken. Ga ervoor!

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad (*2 Korintiërs 5:10*).

Dit is een oordeel waar alle gelovigen doorheen gaan als ze eenmaal lichamelijk gestorven zijn. Het is niet een oordeel of u naar de hemel of de hel zult gaan. Per slot van rekening bent u al in de hemel. Het is een oordeel in hoeverre u Jezus uw leven hebt laten leiden op aarde.

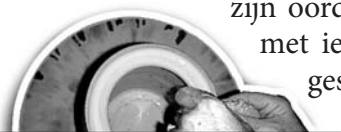
Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout, hooi, of stro, ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken. Indien het werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen, maar indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden, doch hij zelf zal gered worden, maar als door vuur heen (*1 Korintiërs 3:12-15*).

Uw hele leven zal geoordeeld worden nadat u uw leven aan Jezus

hebt toegewijd. Iedere daad. En wat u voor God hebt gedaan zal beloond worden in de hemel.

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijn engelen, en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden (Matteüs 16:27).

Er zijn niet twee mensen die dezelfde beloningen ontvangen in de hemel, want niet twee mensen zijn identiek geschapen; en daarom zijn niet twee levens hetzelfde. Jezus zal u belonen om wat u gedaan hebt met uw leven, *nadat* u uw leven aan Hem hebt toegewijd. En zijn oordeel zal niet op grond van een vergelijking met iemand anders zijn, die Hij immers anders geschapen heeft dan u, maar zal op grond zijn

Als een vrouw een baby heeft gekregen, vertelt ze het aan iedereen. Waarom? Omdat ze goed nieuws heeft. Ze moet het aan iemand kwijt.

van de wijze waarop Hij u geschapen en bedoeld heeft. Het zijn de dingen die u Hem door u heen laat doen, die beloond zullen worden; de dingen die u zelf doet — dingen die alleen tijdelijke waarde en geen eeuwigheidswaarde hebben — zullen als een bosbrand in rook opgaan.

Dit verlangen om mensen over Jezus te vertellen, of je tegenover hen te gedragen zoals Jezus, is niets nieuws. We lezen dat

hetzelfde plaatsvond met mensen uit de Bijbel, wanneer ze een ontmoeting hadden met Jezus. Ze wilden andere mensen vertellen wat Jezus voor hen had gedaan. Andreas, Petrus, de vrouw bij de put, Paulus, Johannes — ze hadden stuk voor stuk een ontmoeting met de Zoon van God en ze moesten het gewoon aan iemand vertellen.

Het verheerlijkt Jezus wanneer we anderen over Hem vertellen. God kan u gebruiken op een manier, die ervoor kan zorgen dat ze zich bekeren en hun geloof in Jezus stellen. Dat is één voorname reden waarom God ons hier op aarde laat, nadat we gered zijn: om de verlorenen te bereiken voor ze sterven en naar de hel gaan.

Als een vrouw een baby heeft gekregen, vertelt ze het aan iedereen. Waarom? Omdat ze goed nieuws heeft. Ze moet het aan iemand kwijt. Ze heeft deze baby negen maanden in zich gedragen, de baby

is geboren en de moeder is enthousiast. Ze moet het aan iemand vertellen.

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. De waarheid is dat het *geweldig* nieuws is: God is niet boos op mij. Ik weet hoe ik vergeving van mijn overtredingen kan ontvangen tegenover de Almachtige God. Jezus stierf voor mijn zonden en stond toen op uit de dood! Als mensen het goede nieuws over een pasgeboren baby met anderen willen delen, waarom zouden ze dan dit geweldige nieuws niet willen delen met iedereen die ze tegenkomen?

Nu u een volgeling bent van Jezus Christus, is het tijd om te vissen naar mensen:

En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken (*Matteüs 4:19*).

Iemand vertelde me eens dat je Jezus niet volgt als je niet vist. Ik ga dat herhalen: Als u niet vist naar de zielen van mensen, dan volgt u Jezus niet op de manier waarop Hij u gebiedt Hem te volgen. Het wordt tijd dat we ons uit gaan strekken tot de verlorenen. Het wordt tijd dat we ervoor gaan zorgen dat niemand sterft en voor eeuwig naar de hel gaat. Het wordt tijd om uw licht naar een zeer donkere wereld te brengen en het zeer helder te laten schijnen.

Jezus zei dat wij het zout van de wereld zijn. Zout maakt erg dorstig. Mensen zouden ons leven moeten zien en onze stemmen moeten horen en dorstig moeten worden naar Jezus en Jezus alleen.

Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden (*Lucas 19:10*).

Jezus zei dat we het verlorene moeten zoeken en redden. Als het belangrijk is voor Jezus om de verlorenen te bereiken, dan moet het belangrijk zijn voor ons om hetzelfde te doen. Een eenvoudiger gebod is niet mogelijk. We zijn hier om het evangelie te prediken aan ieder mens tot wie God ons leidt. We zijn hier om discipelen te maken. We zijn hier om zaad te planten in harten die door God zijn

*Jezus zei dat wij het
zout van de wereld
zijn. Zout maakt erg
dorstig.*

voorbereid, zodat Hij het zaad kan laten groeien. We zijn hier om de hel te plunderen en de hemel te bevolken.

Charles Spurgeon zei:

Als een mens eenmaal liefde heeft ontvangen voor ten onder gaande zondaars en zijn gezegende Meester, dan zal het redden van zielen een alles-absorberende passie voor hem worden. Het zal hem zozeer meeslepen, dat hij in het redden van anderen bijna zichzelf zal vergeten. Hij zal lijken op een dappere brandweerman die niets geeft om de brand of de hitte, als hij het arme schepsel maar kan redden waarop hij in waarachtige menselijkheid zijn hart heeft gezet.⁹⁴

Toen ik op een dag naar het huis van mijn ouders reed, stopte ik voor een rood stoplicht en een vrouw liep voor mijn auto langs. Er kwam een bus vanuit een zijstraat aangereden en een andere vrouw riep dat ze op moest schieten omdat ze anders de bus zou missen. Ze begon voor mijn auto de straat over te rennen en stak plotseling over naar de andere straat om de bus te halen. Het volgende moment botste een terreinwagen tegen de rennende vrouw. Ze vloog door de lucht, sloeg tegen de voorruit en rolde naar de kant van de weg.

Zo snel ik kon reed ik erheen en liep naar de plaats waar ze lag. Er waren al mensen ter plaatse die voor haar zorgden. Ze belden 911 en ik begon te bidden.

Uit de woorden die haar vriendin met haar sprak kon ik opmaken dat ze waarschijnlijk een Oost-Europeaan was. Toen drong er iets tot mij door: Toen deze vrouw geraakt werd, rende *iedereen* naar haar toe. Mannen, vrouwen, blanken, zwarten, mensen van Spaanse afkomst — *iedereen* rende naar haar toe.

Er waren geen raciale barrières. Geen maatschappelijke barrières. Ze zagen iemand in nood en wilden helpen. Niets kon ze tegen houden.

Ik weet niet wat er gebeurd is met die vrouw, maar ik weet dat ik er was om voor haar te bidden. Denk nu eens aan al die mensen die in geestelijke nood verkeren en neerdalen in de hel terwijl u dit leest. Er zijn zoveel mensen die niet recht staan tegenover God en die niet klaar zijn voor de eeuwigheid. Ze zijn voor eeuwig veroemd.

Hoe kan ik wel naar mensen toe rennen die *lichamelijk* en tijdelijk gewond zijn, maar niet naar mensen toe rennen die *geestelijk*

en voor eeuwig gewond zijn? Als ik langs een zwembad loop terwijl er iemand aan het verdrinken is, kan ik niet zomaar door blijven lopen. Ik *moet* iets doen.

Iemand vertelde me dat hij meteen zou 'reageren' en de drenkeling zou redden. Als u in Jezus gelooft voor de vergeving van uw zonden, zou u ook meteen moeten 'reageren' en doen wat u kunt om ervoor te zorgen dat niemand in uw omgeving tot in eeuwigheid ook maar in de buurt van de hel terecht zal komen.

Spurgeon zei:

U kunt het niet tegenhouden dat ze sterven, maar, o, dat God u mag bijstaan om ze niet langer verdoemd te laten zijn! U kunt het niet tegenhouden dat de adem hun lichaam verlaat, maar, o, dat het evangelie hun zielen zal tegenhouden om voorgoed ten onder te gaan.⁹⁵

Er is één ding dat u niet kunt doen als u eenmaal in de hemel bent en dat is uw geloof delen met verloren mensen. Ze zullen er niet zijn, dus uw tijd om ze te bereiken is hier en *nu!* Er is slechts één plaats waar u ze kunt bereiken en dat is *hier* op aarde.

Mijn eerste boek heeft de titel *Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen* (Engels - *One Thing You Can't Do In Heaven*). Veel mensen hebben me verteld dat dit boek een passie in ze heeft opgewekt om zich vrijmoedig uit te strekken tot de verlorenen. U kunt een exemplaar bestellen in een boekwinkel of via www.markcahill.org (Engelstalig).

Voortleven in deze wereld is een zegen, want dan kunnen we de verlorenen bereiken. Om die reden was Paulus vastbesloten om zolang mogelijk op aarde te leven, ook al hunkerde hij naar de hemel:

Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt. Daardoor toch is aan het gehele hof en aan al de overigen duidelijk geworden, dat ik in gevangenschap ben om Christus' wil, en het merendeel der broeders in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed

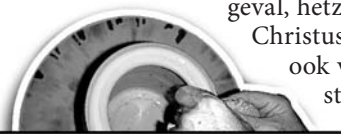

Er is één ding dat u niet kunt doen als u eenmaal in de hemel bent en dat is uw geloof delen met verloren mensen.

onbevreesd het woord Gods te spreken. Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist, maar anderen doen het met goede bedoeling. Dezen verkondigen de Christus uit liefde, daar zij weten, dat ik tot verdediging van het evangelie gesteld ben, maar genen uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling, mij de gevangenschap zwaar te maken. Wat doet het ertoe? In elk

geval, hetzij met een bijoomerk, hetzij in oprechtheid, wordt Christus verkondigd; en daarin verblijd ik mij, en zal ik mij

ook verblijden. Want ik weet, dat dit mij tot behoud zal strekken door uw gebed en de bijstand des Geestes van Jezus Christus, naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nu Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood.

Als je in het leger ongehoorzaam bent aan het bevel van een bevelhebber, wordt dat “insubordinatie” genoemd. Als je het gezag wegneemt van de kapitein van een schip, wordt dat “muiterie” genoemd. Hoe wordt het genoemd als je de Bevelhebber, Kapitein en Verlosser van de hele schepping ongehoorzaam bent?

Want het leven is mij Christus en het sterven gewin. Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil. En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het geloof verblijden. Dan zult gij ruimschoots reden hebben om over mij te roemen in Christus Jezus, wanneer ik weder bij u kom (*Filippenzen 1:12-26*).

Onthoud dat Jezus ons niet gevraagd heeft om ons uit te strekken tot de verlorenen. Hij heeft het niet tot een keuze gesteld. Hij heeft ons *bevolen* om ons uit te strekken tot de verlorenen. Denk daaraan als u zijn woorden over dat onderwerp leest:

En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden (*Marcus 16:15-16*).

Er zijn twee dingen die wij hier moeten opmerken. Ten eerste wordt het gelovigen opgedragen om heen te gaan en het evangelie te verkondigen “aan de ganse schepping”. Ten tweede zal iedereen die gelooft wat hen over het goede nieuws verteld wordt naar de hemel

gaan, terwijl degenen die verwerpen wat hen verteld wordt naar de hel zullen gaan.

Als je in het leger ongehoorzaam bent aan het bevel van een bevelhebber, wordt dat ‘insubordinatie’ genoemd. Als je het gezag wegneemt van de kapitein van een schip, wordt dat ‘muitelij’ genoemd. Hoe wordt het genoemd als je de Bevelhebber, Kapitein en Verlosser van de hele schepping ongehoorzaam bent? Het zou niet eens in ons op moeten komen. Gehoorzaam Hem gewoon en strek u uit naar de verlorenen.

Een vriend van mij ontving een brief van een atheïst. U zult niet geloven wat hij schreef. Lees verder met een geopend hart:

U bent er echt van overtuigd dat u alle antwoorden bezit. U hebt uzelf werkelijk misleid als u gelooft dat u het voor honderd procent bij het rechte eind hebt. Nou, laat ik u dan één ding vertellen. Vindt u echt dat u met andere mensen begaan bent? Als u gelijk hebt over God, zoals u zelf zegt, en u gelooft dat, hoe kunt u 's nachts dan slapen?

Als u met mij spreekt, spreekt u met iemand van wie u gelooft dat hij rechtstreeks de eeuwige verdoemenis tegemoet gaat, op weg naar een eindeloze aanval van afgrijselijke pijn, geschapen door uw liefdevolle God, en toch kijkt u toe en doet niets.

Als u ook maar een greintje geloof zou hebben dat duizenden mensen dagelijks terechtkomen in hun eeuwige en onveranderlijke noodlot, dan zou u de hele dag op straat lopen en woedend zijn over hun blindheid. Dat is net zoiets als op een straathoek staan en toekijken hoe ieder mens die u voorbijgaat blindelings een busbaan oversteekt, terwijl er net een bus komt aangestormd, en sterft, en toch staat u passief toe te kijken en doet niets. U draait maar een beetje met uw duimen, gelukkig in de wetenschap dat het licht op een dag op groen zal springen, zodat u ongedeerd over kunt steken.

Stelt u zich eens voor. Stelt u zich de gruwelen eens voor die de hel in petto heeft als de Bijbel gelijk heeft. Staat u zomaar toe dat dit gaat gebeuren en doet u geen enkele moeite om iemand te redden, behalve uzelf? Als u gelijk hebt, dan bent u een gevoelloze, puur zelfzuchtige [krachtterm], die het recht niet heeft om te praten over onderwerpen als liefde en zorgzaamheid.

Het is verbazingwekkend dat een atheïst weet dat christenen hun geloof zouden moeten delen met iedereen die ze tegenkomen, maar sommige christenen hebben het nog niet begrepen. Zijn punt is dat christenen die hun geloof niet met anderen delen, de meest

zelfzuchtige van alle mensen zijn. Wees niet zo'n soort christen. Alstublieft niet. Elke ziel is belangrijk voor God. Hij stierf voor hen. Laat ze weten wat Hij voor hen gedaan heeft.

Ik zag een t-shirt met een uitspraak van generaal Douglas MacArthur:

De vijand is voor ons, de vijand is achter ons, de vijand is rechts, de vijand is links. Ditmaal kunnen ze niet ontsnappen.

Wat een uitspraak! Ik hoef niet weg te rennen voor satan en de verlorenen. Ik moet *naar ze toe* rennen, in het besef dat God achter mij staat. God heeft een uitnodiging voor iedereen om naar de hemel te gaan. Het is nu onze taak om die uitnodigingen uit te delen aan iedereen die we tegenkomen.

Wat ik u eerder in het verhaal van Vanilla Ice niet vertelde, is echt iets dat vermeld moet worden. Tijdens ons gesprek vroeg ik hem of hij zich bezighield met het christendom. Hij zei: "Dat is alweer een tijdje terug." Ik vroeg me af hoe iemand zich "alweer een tijdje terug" kon bezighouden met de Zoon van God. Hij liet me toen het kruis zien dat hij getatoeëerd had op zijn onderarm en hij vertelde me dat hij het 'heilig hart van Jezus' (een katholiek symbool) op zijn borst had laten tatoeëren.

Ik vroeg hem waar hij zich nu mee bezighield. Hij vertelde me dat hij nu in de scientology zat. Ik vroeg: "Hoe ben je daarin terechtgekomen?" Tot de dag dat ik sterf zal ik zijn antwoord niet vergeten. Hij zei: "John Travolta had een gesprek met mij."

Ik stond verbaasd. Wat deed John Travolta? Hij stond op voor zijn geloof. John Travolta staat vrijmoedig op voor de onwaarheid, omdat hij erin gelooft, en hier zijn wij met de waarheid, maar we aarzelen om op te staan en gehoord te worden? Ik dacht het niet! Ik kan en zal John Travolta *geen betere* getuige laten zijn dan ik ben. Laat John Travolta ook nooit een betere getuige zijn dan u bent!

Iets anders dat u niet moet vergeten is dit: als u uw geloof deelt, zal God het zaad dat u gezaaid hebt water geven. En misschien komt u er pas achter als u in de hemel bent en ziet wie daar allemaal zijn.

Toen ik getuigde tegenover Tiger Woods en hij wegliep nog voor ik hem kon vertellen hoe hij 'niet schuldig' verklaard kon worden,

was ik teleurgesteld, omdat ik hem meer te vertellen had. Maar later liet God mij zien dat ik het zaad van de waarheid gezaaid had en dat Hij dat zaad water had gegeven. Hier volgt de rest van het verhaal.

Omdat ik ervoer dat het werk met Tiger onvoltooid was, vroeg ik sommige mensen om voor hem te bidden, om te bidden dat God het zaad dat ik gezaaid had zou laten groeien. Binnen een week kreeg een vriend van mij de kans om met Tiger over eeuwige aangelegenheden te praten *en* een van Tigers vrienden kreeg de kans om tijdens een diner tot hem te getuigen. God zette het werk voort en ik wist het niet eens! Ik had moeten weten dat Hij ervoor zou zorgen, want dat is wat HIJ wil doen:

Daarom, noch wie plant, noch wie begiet, betekent iets, maar God, die de wasdom geeft (1 Korintiërs 3:7).

Als u met God gesproken hebt, vraag Hem dan alstublieft nu om zowel Tiger Woods als de regisseur te redden. Leg het boek even opzij en doe het op dit moment. En doe het eveneens voor uw familieleden en vrienden. God is *meer* dan getrouw. De vraag luidt: Zijn u en ik getrouw? Kan Hij op ons rekenen als het gaat om het bevorderen van zijn Koninkrijk?

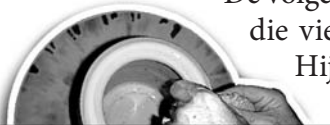
Mijn bovenbuurman Jay heeft een kleine dochter. Ze maakten zich op voor een vakantie naar Minnesota. Hij houdt ervan om te rijden in plaats van te vliegen, dus dacht ik dat hij met de auto zou gaan. Ik gaf hem een envelop met wat geld om tegemoet te komen in zijn uitgaven. Hij verbaasde me toen hij zei dat hij met het vliegtuig ging en ik vroeg hem om iets te kopen voor zijn dochter voor de vakantie.

Ongeveer een half uur later klopte Jay bij mij aan en zei dat hij het geld niet aan kon nemen — het was teveel. Ik zei dat ik het niet terug kon nemen omdat het een geschenk was — dat God een heleboel mensen mijn eerste boek had laten kopen, zodat ik extra geld op zak had en dat ik ervan hield om anderen ermee te zegenen. Ik vertelde hem ook dat ik uiteindelijk geleerd had dat “het zaliger is te geven dan te ontvangen.” Ik zei: “Waarom nodig je het basketbalteam dat je traint na de vakantie niet uit voor een etentje?” En zo vertrok hij naar Minnesota.

Toen hij terugkwam van zijn reis zei Jay dat hij de hele vakantie lang had moeten denken aan mij en aan het geld dat ik hem gegeven had. Als je hem in de ogen keek kon je zien dat het geschenk hem echt gezegend had. Toen gaf hij mij een souvenir dat hij voor mij in Minnesota gekocht had en hij verklaarde dat hij van plan was geweest om mijn boek in de vakantie te lezen, maar dat hij het gewoon te druk had gehad.

De volgende dag ging Jay naar het huis van een vrouw die vier kinderen had en ze worstelde met lupus.

Hij besloot haar te zegenen met de helft van het geld dat ik hem gegeven had! Daarna vertrok hij weer.

God is meer dan getrouw. De vraag luidt: Zijn u en ik getrouw? Kan Hij op ons rekenen?

De dag erna werd er opnieuw aan de deur geklopt! Jay had een bepaalde blik in zijn ogen. Hij was zo enthousiast. Toen hij het geld aan deze vrouw gaf, had ze gehuild. Ze worstelde om rond te komen en dit geld was een enorme zegen

voor haar. Je kon zien dat het een geweldige impact had op Jay. Een dag later deed ik de voordeur open en zag dat er een brief op geplakt was. Jay had me een brief van twee kantjes geschreven, waarin hij me bedankte voor het geld. In de brief zei hij dat hij nog 29 dollar en wat kleingeld over had en dat hij voor zijn dochter van drie, die bij haar moeder woonde, een Bijbel zou kopen, haar allereerste.

Stelt u zich eens voor. Hij gaat niet naar de kerk, maar nu wilde hij een Bijbel kopen voor zijn dochter. In het huis van mijn ouders lag een kinderbijbel, dus gaf ik die aan Jay om aan zijn dochter te geven. Hij was zo dankbaar. Ik vroeg hem of hij een Bijbel had; die had hij niet. “Wil je er één hebben?” Dat wilde hij wel. Ik gaf hem een Bijbel en hij vroeg me om hulp, zodat hij wist waar hij precies moest beginnen.

Strek u uit naar anderen zoals God zich heeft uitgestrekt naar u. Het gebeurt op duizend verschillende manieren. Maar u moet luisteren naar de ‘zachte, stille stem’ van Jezus in uw hart en hem gehoorzamen.

Spurgeon zei:

Als we jaar in jaar uit tot duizenden zouden hebben gepreekt en in die tijd slechts één ziel hebben gered, dan zou die ene ziel al de volle beloning voor al ons werk zijn, want een ziel is van onschatbare waarde.⁹⁶

Ik sprak een keer voor een groep Koreaanse volwassenen en tieners van diverse jeugdgroepen uit de Verenigde Staten. De conferentie vindt plaats in het North Central College in een voorstad van Chicago.

Toen ik bij het universiteitsgebouw arriveerde, zag ik wat meisjes van in de twintig aan tafel zitten naast de kamer die voor mij bestemd was. Ik knoopte een gesprek met ze aan. Ze werkten met een groep die ‘Premier’ werd genoemd. Het doel van deze groep was om alle studenten die tot een minderheidsgroepering behoorden ongeveer zes weken voor de lessen begonnen naar de campus te halen, zodat ze een ‘band’ met elkaar konden krijgen voordat de overige studenten zouden opdagen.

Dat klonk interessant, maar het was mij te doen om hun levens te beïnvloeden voor de eeuwigheid. De kracht van God in de naam van Jezus zal alle raciale hindernissen afbreken. Ik begon tot ze te getuigen, maar ze wilden zich met zo'n gesprek niet inlaten. Ik vertelde ze daarom dat ik een boek had geschreven en dat ik ze allemaal een gesigneerd exemplaar wilde geven.

Terwijl ik bezig was met het zetten van mijn handtekening in de boeken, kwam er een jonge vrouw naar mij toe, die me vroeg wat ik aan het doen was. Ze heette Tamara en stond aan het hoofd van een multiculturele afdeling die het evenement steunde. Aan de klank van haar stem en haar lichaamstaal kon ik merken dat ze helemaal niet blij was met mijn aanwezigheid. Ik vertelde haar daarom wat ik aan het doen was. Ze zei dat het prima was om met deze stafleden te praten, maar ze vroeg ook of ik alsjeblieft niet met de studenten van minderheidsgroeperingen wilde praten wanneer ze op de campus arriveerden! Dat had helemaal niets weg van een vrije, open samenleving waarin we gebruik kunnen maken van ons recht van vrije meningsuiting.

Ik begon daarom tegen haar te getuigen, maar ze wilde er niks van weten. Ik haalde daarom een boek voor haar en signeerde het.

Later keek ik in de nabijgelegen prullenbak en zag er niet een van de boeken in! Ik had verwacht dat ik er tenminste één in zou aantreffen.

De volgende dag sprak ik met een aantal mensen van mijn groep en Tamara benaderde mij. Ze zei dat ik niet met de studenten op de campus mocht spreken. Ik informeerde haar dat ik daar het recht toe had. Ze zei dat ze de bewaking van de campus al op de hoogte had gesteld. Ze sloeg haar ogen op en zei: “Daar is hij al.”

Om de hoek kwam een bewaker aangelopen van begin twintig met een zonnebril op. Hij keek me aan en zei: “U mag op deze campus niet met de studenten praten en lectuur uitdelen. Als u de campus niet onmiddellijk verlaat, zult u gearresteerd worden.” Het was een doodnormale dag uit het leven van Mark Cahill! Ik keek hem aan en zei: “Ik hoor bij de Koreaanse groep en ik geloof dat ik het recht heb om met deze mensen te spreken.”

Hij nam een defensieve houding aan. Waarschijnlijk was hij ervan uitgegaan dat ik zomaar een vreemdeling was die zich in het studentenhuis ophield. Hij zei dat ik met de mensen van mijn groep mocht praten, maar niet met de mensen van de andere groepen! Ik keek hem aan en vroeg: “Ben ik mijn recht van vrije meningsuiting soms kwijtgeraakt toen ik deze campus binnenkwam?” Ik stelde hem die vraag driemaal en hij wilde me niet antwoorden. Hij zei dat we het maar moesten bespreken met de persoon die de leiding voerde over de kampen en die het contract had ondertekend dat ons het recht gaf om hier te zijn.

Ik vroeg hem vervolgens: “Wat is de aard van de klacht die tegen mij is ingediend?” Hij zei dat hij me dat niet kon vertellen. Ik keek hem aan en vroeg: “Ik heb een vraag voor u. Als u vanavond zou sterven, weet u dan honderd procent zeker dat u naar de hemel zult gaan?” Het interessante was dat hij me op dat moment had moeten arresteren als ik me met illegale dingen bezighield. Maar natuurlijk deed hij dat niet.

Hij zei: “Ik onttrek me op dit moment aan het beantwoorden van die vraag.” We mogen niet vergeten dat mensen de beslissing kunnen nemen om die vraag op dit moment niet te beantwoorden, maar op een dag zullen we die vraag *allemaal* moeten beantwoorden. Ik liep weg om te lunchen. Ik kwam terecht aan een tafel met

een aantal rugbyspelers van de universiteit, die de leiding hadden over een rugbykamp voor een aantal jongemannen. Ik stak onmiddellijk van wal. Sommigen waren gelovigen, anderen niet. Een katholieke student vertelde me dat hij de Bijbel twee dagen ervoor voor het eerst in zijn leven geopend had! Hij zei dat hij wat vragen had, dus gaf ik hem wat antwoorden! Deze jongens wilden allemaal een exemplaar van mijn boek en ik signeerde ze voor hen. Terwijl ik daarmee bezig was, keek ik even opzij en daar was Tamara, die me aan stond te staren! Dit verliep niet volgens haar plan.

De volgende dag kwam ik erachter dat de katholieke student in één dag ruim tachtig bladzijden van mijn boek had gelezen! En later hoorde ik dat een van de rugbyspelers een bijbelstudiegroep was begonnen op de campus. Het laatste nieuws was dat ruim twintig studenten daaraan deelnamen.

Pastor David, de leider van onze groep, sprak met de leider van de kampen over wat mij was overkomen. Dat was op een maandag.

De dag ervoor, op zondag, hadden de Koreaanse jongeren zich in groepen verdeeld en hadden de verschillende zondagsdiensten van de kerken in de omgeving bezocht. De leider van de kampen vertelde pastor David dat een groep Koreaanse jongeren op zondag zijn kerk had bezocht! Hij zei dat het een ware zegen was om ze daar te hebben en vertelde pastor David dat het prima was wat ik deed, dat de bewaker zijn boekje te buiten ging en dat hij hem erop aan zou spreken.

Pastor David vertelde hem — nadat ik die avond tot de tieners gesproken had — dat ongeveer negentig Koreanen precies hetzelfde zouden gaan doen! De leider van de kampen zei tegen pastor David dat ook dat prima was. Nee maar!

En de Here zeide in de nacht door een gezicht tot Paulus: Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet; want Ik ben met u en niemand zal het op u toelagen om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad (*Handelingen 18:9-10*).

Houd u niet stil. De Heer wil dat we op radicale wijze stelling nemen voor Hem. Hij is met ons.

Spreek en zwijg niet. De Heer wil dat we op radicale wijze stelling nemen voor Hem. Hij is met ons. Overal heeft Hij mensen op precies de juiste plaatsen — zoals de leider van de kampen — zoals wij het ons niet eens voor kunnen stellen. Het is onze taak om simpelweg voet bij stuk te houden en stelling te nemen voor de waarheid van Jezus Christus.

Die week hadden sommige Koreaanse tieners geweldige gesprekken met de studenten van de universiteit. Bid alstublieft voor de redding van Tamara en de bewaker.

Spurgeon zei:

Als een man mij zou vertellen dat hij de Niagarawatervallen met één woord had laten stoppen, dan zou ik niet jaloers zijn op zijn kracht als God het mij slechts toestond om de dwaze waterval van zonde te laten stoppen in het leven van een zondaar. Als een schepsel zijn vinger op de vulkaan Vesuvius kon leggen en zijn vlammen kon doven, dan zou ik het helemaal niet betreuren dat ik die kracht niet bezat als God mij slechts zou gebruiken om een godslasteraar te leren hoe hij moet bidden. Deze geestelijke kracht is de grootste kracht die we ons voor kunnen stellen en waar we naar kunnen verlangen.⁹⁷

Juni is een geweldige maand. Voor veel steden en staten is het de 'Pride Maand' geworden, zoals velen het noemen. Dat wil zeggen dat het de maand is om de homoseksuele leefstijl te vieren. Het is de tijd van het jaar dat deze beweging viert wat er in hun gemeenschap gaande is, maar hun hoofddoel is om andere mensen ervan te overtuigen dat hun leefstijl echt in orde is.

Ik heb het woord 'pride' altijd een verbazingwekkende naam voor hun evenementen gevonden. 'Trots' heeft altijd een slechte bijklank gehad:

Trots gaat vooraf aan het verderf, en hoogmoed komt voor de val
(*Spreuken 16:18*).

Alle mensen moeten beseffen dat trots vooraf gaat aan eeuwig verderf; en voor iedereen die trots en hooghartig is, zal die val op een dag zeker komen.

Juni 2003 had speciale betekenis voor de homogemeenschap vanwege de beslissing van het hooggerechtshof dat homoseksuele seks die in de privé-sfeer wordt bedreven legaal is. Vergeet dit nooit: wat

mensen ook mogen zeggen, zelfs al gaat het om de mensen van het hoogerechtshof, het woord van God staat daarboven.

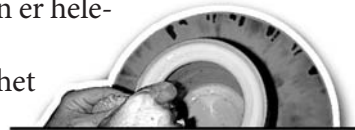
In die dagen was er geen koning in Israël; ieder deed wat goed was in zijn ogen (*Richteren 21:25*).

Als mensen Koning Jezus niet volgen, zijn ze geneigd om de kudde te volgen of al het andere te doen waar ze maar zin in hebben. Er zullen altijd negatieve gevolgen zijn in ons leven als we volharden in dingen die juist zijn in onze eigen ogen, maar niet juist zijn in de ogen van God.

Het laatste weekend van juni is de tijd waarop de grote steden wereldwijd als gastheer voor de feesten optreden. Tijdens deze festivals wordt de gehoopte overwinning van de homobeweging gevierd. In Atlanta wordt het evenement het 'Pride Festival' genoemd. In dat bewuste jaar vond het feest een paar dagen voor de uitspraak van het hoogerechtshof plaats. U kunt zich dus voorstellen dat de leden van deze beweging erg enthousiast waren en er helemaal klaar voor waren om feest te vieren.

De afgelopen zes of zeven jaar heb ik het festival bezocht. Atlanta heeft het op één na grootste festival van de Verenigde Staten met 200.000 tot 300.000 bezoekers. Natuurlijk is de reden dat ik er heen ga om met sommige mensen te praten en de eeuwige waarheid met ze te delen. We waren dat weekend met z'n tienden, om tijdens het festival te getuigen. We kunnen absoluut wel wat hulp gebruiken tijdens deze festivals. Er zijn daar veel mensen die verloren dreigen te gaan en er zijn maar een paar christenen die genoeg van ze houden, om te proberen ze te bereiken. Waarom rennen we weg van zondaars in plaats dat we naar ze toe rennen met de waarheid waar ze werkelijk naar op zoek zijn?

Op zaterdag zag ik een groepje van ongeveer zes mensen bij elkaar zitten. Ik begon te bidden en liep naar ze toe. Eén meisje was apart

Er zijn daar veel mensen die verloren dreigen te gaan en er zijn maar een paar christenen die genoeg van ze houden, om te proberen ze te bereiken.

gaan staan van de groep om met haar mobiele telefoon te bellen. Ik begon een gesprek met de rest van hen en stelde ze allemaal deze vraag: “Wat denken jullie na de dood te zullen aantreffen?”

Plotseling keek een van de jongens naar het meisje met de mobiele telefoon en zei: “Michelle, kom eens snel hier.” Ik begreep niet wat er aan de hand was. Toen ze kwam, vroeg hij mij om de vraag te herhalen. Ik deed het en plotseling sperde ze haar ogen. “Wat is er aan de hand?” vroeg ik. Ze zei: “Een week geleden spraken we vier uur lang over precies dezelfde vraag!” Ze vertelde me dat ze letterlijk een notitieboekje hadden, waarin ze opschreven waarover ze discussieerden! We spraken ruim een uur over de dingen die we tegen zullen komen als we sterven.

Tijdens dit gesprek vroeg ik bijvoorbeeld aan een bepaalde jongen hoe de relatie met zijn vader was. Hij zei: “Ik haat mijn vader!” Hij zei dat zijn vader hem zo hard sloeg, dat hij hem een keer letterlijk door het raam had geslagen. Hij vertelde me dat zijn vader sigaretten op hem had uitgedrukt toen hij nog een kind was. Ik vroeg hem vervolgens of er seksueel misbruik was geweest in zijn leven. Hij vertelde me dat de vader van een ander hem tijdens een padvindingskamp had lastiggevallen toen hij vijftien jaar oud was. Hij verklaarde dat zijn homoseksuele gevoelens rond die tijd begonnen waren. Toen hij me dit vertelde schoten zijn ogen vol tranen.

Later die dag sprak ik met een zeventienjarige die Alex heette. Hij vertelde me dat hij een vreselijke relatie had met zijn vader. Hij zei ook dat zijn oom hem drie jaar lang, van zijn zesde tot zijn achtste levensjaar, seksueel had lastiggevallen.

Vaak denken we dat we het probleem zien, maar in werkelijkheid zien we alleen het symptoom. De meeste mensen denken bijvoorbeeld dat homoseksualiteit het probleem is. In werkelijkheid is het een symptoom. Onderzoekers komen er achter dat maatschappelijke factoren er de oorzaken van zijn dat mensen de weg van de homoseksualiteit volgen.

Hierbij spelen twee factoren een hoofdrol. De ene is een breuk in de relatie van het kind met de ouder van hetzelfde geslacht. Er is dan bijvoorbeeld een breuk tussen een zoon en zijn vader, of tussen

een dochter en haar moeder. Vaak is er sprake van een echtscheiding of één van de ouders is altijd aan het werk.

De tweede hoofdfactor dat een kind op de weg naar homoseksualiteit plaatst, is misbruik, gewoonlijk van seksuele aard. We hebben hier dus te maken met mensen die een enorme hoeveelheid pijn in hun leven hebben en wij beschikken daadwerkelijk over de oplossing voor hun pijn. Het is de kracht, de vergeving en de bevrijding van Jezus Christus. Maar hoe vaak veroordelen we homoseksuelen niet in plaats dat we ze de Waarheid brengen die geneest?

Hulp om bevrijd te worden van de homoseksuele leefstijl kan gevonden worden bij 'Exodus Global Alliance' (www.exodusglobalalliance.org) en bij 'Stephen Bennett Ministries' (www.sbministries.org). Beide bedieningen kunnen u aan een grote hoeveelheid geweldige informatie helpen, die u kunt gebruiken om bevrijd te worden of die u kan helpen om uw geloof te delen met homoseksuelen.

Terugkomend op het gesprek met Michelle tijdens het festival: Aan het eind van ons gesprek keek ze me aan en zei: "Ik hunkerde naar iemand die vol passie is in wat hij gelooft en het mij zou vertellen. Ik kijk naar je ogen en naar de uitdrukking op je gezicht en ik weet zeker dat je weet dat dit allemaal waar is."

Denk daar eens even over na. Wij denken altijd dat ze het nodig hebben om onze woorden te horen. Het gaat echter niet alleen om woorden, maar ook om de manier waarop we die woorden vertellen: dat kan mensen met pijn werkelijk winnen voor Jezus. U kunt niet doen alsof u passie heeft. U hebt de Heer lief of u hebt Hem niet lief. Als u echt van Hem houdt, kunnen de mensen om u heen dat overduidelijk zien en horen. Michelle en een vriendin van haar hebben me sindsdien in een e-mail om een exemplaar van mijn eerste boek gevraagd. Mensen met geestelijke honger zijn op zoek naar iets dat ze voldoening kan schenken voor de eeuwigheid. Als u Jezus hebt, deelt u Hem dan uit onder deze hongerige mensen?

Charles Spurgeon — het zal u inmiddels opgevallen zijn dat ik echt van deze man houd — zei:

Als er slechts één man of vrouw zou bestaan die de Verlosser niet liefhad, en als die persoon in de vrije natuur van Siberië zou leven, en als het noodzakelijk zou zijn dat elk van de miljoenen gelovigen op aarde daarheen reisde en

elk van hen er bij hem op aan moest dringen om tot Jezus te komen voordat hij tot bekering kon komen, dan zou dat alle ijver, al het werk en alle kosten meer dan waard zijn... Eén ziel zou de volle beloning zijn van het werk van vurige christenen, want een ziel is van onschatbare waarde.⁹⁸

Tijdens een recente vlucht naar Dallas zat ik naast een man die in San Francisco woonde en die een geweldig Frans accent had. Hij was geboren in Frankrijk, maar de afgelopen vijftien jaar had hij in de Verenigde Staten gewoond.

We hadden een geweldig gesprek over het leven en de dingen van God. Hij was nog geen gelovige, maar hij stond er erg open voor en stelde veel vragen. Na een tijdje zei hij dat hij wat werk af moest maken, maar dat hij me straks een verhaal wilde vertellen.

Een tijdje voor we zouden landen legde hij zijn werk opzij en vertelde me dat zijn vader zes maanden geleden was overleden. Zijn vader woonde in Frankrijk en door het tijdsverschil hoorde hij na ongeveer twaalf uur pas dat zijn vader gestorven was.

Op de ochtend van de dood van zijn vader werd hij wakker en viel weer in slaap. Het was een soort tusentoestand — niet echt wakker, niet echt in slaap — en hij had een visioen van een man die tot hem sprak. De man had wit haar en zag eruit als een tv-dominee, zei hij, maar was zoveel meer dan dat. Hij wist dat de man hem over God probeerde te vertellen, maar hij kon hem niet horen. Ik vroeg waarom dat niet kon en hij vertelde me: “Omdat ik niet wilde luisteren.” Dat is zo'n waarheid! Sommige mensen willen gewoon niet luisteren als God hun aandacht probeert te winnen.

11 september was een weksignaal voor Amerika. Veel mensen begonnen na te denken over de dingen van God. Maar de meesten

van hen dreven alweer snel van God af en keerden terug naar de bedrijvigheid van het dagelijkse leven.

Luister nu wat er vervolgens gebeurde met deze man naast me in het vliegtuig. Het droomdecor veranderde. Plotseling bevond hij zich in een groot theater of auditorium. Dezelfde mysterieuze man stond op het podium met een heleboel mensen voor hem. Een voor een liepen de mensen naar hem toe.

De man uit San Francisco zag dit alles gebeuren vanaf de achterkant van het podium. Hij zei dat de man die sprak dezelfde was als daarvoor, maar nu kon hij hem alleen van achter zien. De man had lang, wit, golvend haar en hij droeg een lang, wit, golvend gewaad.

Mijn medepassagier wist dat dit tafereel belangrijk was, maar hij wist niet wat hij ervan moest maken. Ik haalde mijn Bijbel te voorschijn en liet hem Handelingen 2:17 zien, waar de oudtestamentische profeet Joel wordt geciteerd, die zei:

Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten (*Joel 2:28-29*).

En God doet dat in deze tijd! Ik heb wonderbaarlijke verhalen gehoord over dromen die mensen hadden. Ik geloof dat God deze ongelovige probeerde te bereiken met deze droom. Ik liet hem Openbaring 1:14 zien, waar Jezus als volgt wordt omschreven: “En zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw...” Ook in Marcus 9:3 wordt gezegd dat de kleren van Jezus buitengewoon wit werden, toen Jezus verheerlijkt werd op de berg.

Ik liet deze man weten dat ik geloofde dat hij een visioen van de Heer had gezien, voor Wie hij op een dag zou moeten verschijnen. Ik vroeg hem daarom: “Bent u er klaar voor om daar te staan? Uw vader heeft daar gestaan. Ik zal daar staan en u zult daar staan.”

Het oordeel komt voor iedereen. De vraag luidt: Ben u klaar voor de dag van het oordeel? Als dat zo is, helpt u anderen dan om zich voor te bereiden op die dag? Om die reden zijn wij hier. Mijn motto luidt: Als ze ademen, hebben ze Jezus nodig.

De vrucht des rechtvaardigen is een boom des levens; en wie zielen vangt, is wijs (Spreekwoorden 11:30, SV).

U wilt uw leven altijd leiden als iemand die wijs is. In de ogen van God is iemand die zielen wint wijs. Wees wijs.

Charles Spurgeon zei:

Wilt u argumenten om zielen te winnen? Kijk omhoog naar de hemel en vraag uzelf af hoe zondaars ooit die harpen van goud kunnen bereiken en dat eeuwige lied kunnen leren, als ze niet iemand hebben die ze over Jezus vertelt, die “macht heeft om te redden”. Maar het beste argument van allemaal wordt gevonden in de wonden van Jezus. U wilt Hem eren, u verlangt kronen op Zijn hoofd te zetten, en dit kunt u het beste doen door zielen voor Hem te winnen. Dit zijn de opbrengsten van Zijn overwinning die Hij begeert, dit zijn de trofeeën waarvoor Hij heeft gevochten, dit zijn de juwelen die Zijn beste versieringen zullen vormen.⁹⁹

Op een dag begon mijn flat onder water te lopen! Er was ergens een waterleiding geknapt, maar het onderhoudspersoneel kon niet bepalen waar het vandaan kwam — hoewel ze zeker wisten dat het niet uit mijn flat kwam.

Uiteindelijk vonden ze het probleem in de woning naast mij. Ze zeiden dat mijn flat dertien centimeter onder water zou zijn gelopen tegen de tijd dat ik thuiskwam, als ik ze niet bijtijds gewaarschuwd had. Ik zou een ark nodig hebben gehad om mij te kunnen voortbewegen!

Ik begon te bidden. Ik vroeg God of Hij ervoor wilde zorgen dat ik hier op een christelijke manier mee om zou gaan, ook al was ik boos dat ik zoveel schade had aan mijn vloerbedekking. Ik vroeg God of Hij mij een gunstige gelegenheid wilde geven om te getuigen voor de mensen die Hij door deze gebeurtenis op mijn pad zou brengen.

De naam van de onderhoudsman was Ramadan. Wat een geweldige moslimnaam! Toen ik tot hem begon te getuigen, kwam ik er achter dat hij een sterke christen was. Hij vertelde me dat hij zijn naam niet wilde veranderen, omdat het zoveel deuren voor hem opende om Jezus bekend te maken aan anderen! Ik gaf hem mijn eerste boek en hij nam het vol enthousiasme aan.

Wat later kwam er een man langs die mijn tapijt in stukken sneed en het uit mijn flat haalde. Hij heette Laurence. Toen ik met hem begon te praten, stelde hij zich helemaal open. Hij was geen gelovige, maar we spraken ruim twintig minuten lang over hoe hij gered kon

worden van de hel. Hij wilde er een boek over, dus gaf ik hem er één. Om de twee weken bezoekt hij zijn moeder die aan lupus lijdt en op sterven ligt. Hij helpt haar om de rekeningen van het ziekenhuis te betalen. Ik had zojuist een financiële zegen ontvangen van mensen uit Alabama, dus besloot ik hem ermee te zegenen om tegemoet te komen aan de uitgaven van zijn moeder.

Ik kreeg de gelegenheid om voor hem te bidden voordat hij wegging en hij was erg ontroerd. Ik kon het in zijn ogen zien, en hij vertelde mij ook hoeveel het voor hem betekende dat ik er tijd voor had uitgetrokken om met hem te praten.

Mensen zijn dorstig naar de waarheid. Geef ze het levende water van God om de dorst in hun ziel te lessen. Stap uit uw oude, dode zone van comfort. De enige plek waar u echt kunt leven is buiten deze zone. Ik sprak op een jeugdconferentie in Tennessee, en hier volgt een ingekorte versie van een brief van een van de jeugdvoorgangers die daar aanwezig was:

Oudejaarsavond kwam eraan. Op de terugweg [van het kamp] stopten we bij een wegrestaurant om er te lunchen. Toen we daar arriveerden kregen we een leuke band, dus namen we contact op met een monteur. Terwijl we op hem stonden te wachten, ontdekte Desi dat er een deel van de rem was afgebroken en tegen de band was geslagen, waardoor die lek was gegaan.

Stelt u zich eens voor: Desi probeerde op oudejaarsavond een onderdeel voor een oude schoolbus te vinden! En ik zat vast bij een wegrestaurant met negentien tieners — bijna vier uur lang!

Op dat moment begonnen er wonderen te gebeuren. Een voor een kwamen de kinderen de bus in en namen hun exemplaar van *One Thing You Can't Do in Heaven* (Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen - Nederlands) die ze van u gekregen hadden. De meeste kinderen krijgen zulke boeken en kijken ze dan waarschijnlijk nooit in. Maar deze kinderen zaten vast, dus zaten ze er allemaal in te lezen. Daarna begonnen ze een voor een te getuigen — bij het wegrestaurant en bij het benzinstation ernaast.

Ik was verrast toen een andere bus ons op kwam halen. Ik vroeg de chauffeur hoe dit zo kon gebeuren, want er waren inmiddels vier uur voorbijgegaan

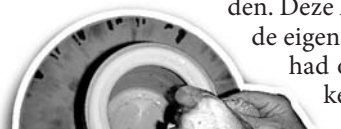

Mensen zijn dorstig naar de waarheid. Geef ze het levende water van God om de dorst in hun ziel te lessen.

ONE HEARTBEAT AWAY

sinds mijn man vertrokken was en ik had nog steeds niets van hem gehoord. Ze zei dat ze toevallig in Knoxville mijn man over ons probleem had horen praten, en aangezien ze een hele verzameling bussen bezat, besloot ze ons op te halen en terug te brengen naar ons motel.

De kinderen begonnen allemaal hun steentje bij te dragen en gaven ons het geld dat ze nog over hadden, zodat we nog een nacht in het hotel konden blijven — nadat de hoteleigenaar ons vriendelijk genoeg korting had aangeboden. Deze kinderen stonden zo in vuur en vlam voor Jezus, dat de eigenaar ons erop aan moest spreken, omdat hij klachten had ontvangen over te veel mensen die over Jezus spraken! (Het bleek maar om één man te gaan, toen we naar de details vroegen.)

De maan moet in precies de juiste hoek ten opzichte van de zon en de aarde staan, zodat mensen het licht van de zon kunnen zien dat door de maan wordt weerspiegeld. Toen drong het tot me door: Geld niet hetzelfde voor gelovigen in Jezus Christus? Worden wij niet verondersteld om het licht van de Zoon te weerspiegelen?

God ervoer was verdwenen en ik begreep maar niet waarom. (Interessant hoe satan zelfs christenen weet te verblinden.)

Toen drong het met verbijsterende helderheid tot me door: Ik was vrijwel gestopt met het persoonlijke één-op-één winnen van zielen. Ja, kinderen komen tot de Heer door de bediening. Maar ik hield me niet meer bezig met het persoonlijke één-op-één bereiken van mensen buiten de bediening! Het was alsof ik zo 'druk' was met 'het werk van God', dat ik vergeten was hoe het was om ECHT bezig te zijn met Gods werk: de ontzagwekkende eenheid

Die avond werd de meest gezegende van allemaal. De kinderen zeiden dat dit boek hun leven had veranderd! Ze vertelden dat ze aanvankelijk doodsbang waren geweest om te getuigen, maar dat het steeds makkelijker voor ze was geworden. Ze kregen een ware last voor de mensen thuis, in Indiana.

Ze besloten lijsten te maken van elke klas en stelden zich ten doel om met elk kind over Jezus te praten.

Mark, het was zo ontzagwekkend hoe God dit allemaal had uitgewerkt. Wat een zegen!

Nu iets persoonlijks: toen ik je boodschap hoorde, was het alsof de schellen ook MIJ van de ogen vielen! Ik las meer dan ooit het Woord en was meer dan ooit 'bezig' in de bediening... maar de intimiteit die ik vroeger tussen mij en

met God die je ervaart als je zielen wint; het ervaren van een last voor zielen, voortkomend uit het persoonlijk winnen van zielen; zien hoe Hij alles regelt en ordent — jij weet wat ik bedoel!

Je boodschap is echt doorgedrongen. God heeft jou werkelijk gebruikt om onze jeugdgroep EN zijn leiders te bereiken!

Hoe komt het dat tieners de waarheid over het bereiken van zielen horen en er gewoon voor gaan, terwijl sommigen van ons volwassenen er teveel over nadenken en vervolgens niets doen?

Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn (*Galaten 1:10*).

Want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van God (*Johannes 12:43*).

Het doet er niet toe wat uw baas of uw vrienden over u zeggen. Het enige wat belangrijk is, is wat Jezus over u zegt. Probeer dus niet om mensen te behagen, maar behaag God! Het is de enige manier om te leven!

Charles Spurgeon zei:

Als u nooit slapeloze nachten hebt, als u nooit rode ogen hebt van het huilen, als uw hart nooit opzwellt alsof het kan barsten, dan hoeft u niet te verwachten dat men u vurig noemt. U heeft nog geen flauw idee wat vurigheid is, want het fundament van christelijke vurigheid ligt in het hart. Het hart moet zwaar zijn van verdriet en moet toch snel kloppen van heilige bezieling. Het hart moet vurig zijn van verlangen, voortdurend smachtend naar Gods heerlijkheid, want anders zullen we nooit iets verwerven dat ook maar iets weg heeft van de vurigheid die God ons wil laten kennen.¹⁰⁰

Een geweldige schrijver van gebedsliederen schreef:

Als de maan zal hij voor altoos vaststaan, en de getuige aan de hemel is getrouw. sela (*Psalms 89:37*).

Ik dacht op een dag na over dit vers. De maan is een trouwe getuige in de hemel. Uit het eerste hoofdstuk van dit boek (over de schepping) weten we dat de maan God verheerlijkt, gewoon door aan de hemel te staan.

We kijken naar de maan en vragen ons af hoe hij daar zomaar kan hangen. We verwonderen ons over de buitengewone afstem-

ming van dit universum, zodat wetenschappers ons de precieze dag kunnen vertellen waarop zich een vollemaan of een verduistering zal voordoen. We weten dat de maan een belangrijke rol speelt bij de getijden en zelfs bij de omwenteling van de aarde. Maar voor ons gewone mensen, die niet zo wetenschappelijk georiënteerd zijn, doet de maan één belangrijk ding: Hij weerspiegelt het licht van de zon. Het kan een wassende maan zijn, een halvemaan of een vollemaan. Maar hier volgt de sleutel: De maan moet in precies de juiste hoek ten opzichte van de zon en de aarde staan, zodat mensen het licht van de zon kunnen zien dat door de maan wordt weerspiegeld.

Toen drong het tot me door: Geldt niet hetzelfde voor gelovigen in Jezus Christus? Worden wij niet verondersteld om het licht van de Zoon te weerspiegelen? We zouden het licht van de Zoon van God moeten weerspiegelen. Maar wat is de sleutel? We moeten in precies de juiste hoek ten opzichte van de Zoon staan.

Als we het Woord van God lezen, als we gehoorzamen wat wij lezen, als we bidden, aanbidden en leven naar wat wij weten, dan kunnen we het licht van Jezus Christus, de Zoon van God, weerspiegelen in het leven van andere mensen. Mensen zijn hongerig naar de waarheid en wij willen dat ‘weerspiegelen,’ zodat zij het kunnen zien.

Charles Spurgeon zei:

Hier ben ik zeker van: Het is onmogelijk om de waarde van verlossing te kennen zonder het verlangen te hebben om anderen tot redding te brengen. De vermaarde prediker Whitefield zei: “Direct nadat ik bekeerd was, wilde ik het middel tot bekering zijn van iedereen die ik ooit gekend had. Er waren een aantal jongemannen met wie ik gekaart had, gezondigd had, overtredingen had begaan. Het eerste wat ik deed was naar hun huizen gaan om te zien wat ik kon doen voor hun redding. Evenmin kon ik rusten voordat ik het genoeg had, om velen van hen tot de Verlosser te zien komen.”¹⁰¹

Onlangs sprak in tijdens een bijbelstudie in Atlanta. Een van de deelnemers was Ernie Johnson, die het televisieprogramma ‘Inside the NBA’ presenteert voor het omroepnetwerk TNT. Hij is een zeer bescheiden man van God en naderhand hadden we een fijn gesprek. Hij nodigde me uit om langs te komen tijdens een van de opnames in de hoofdstudio van TNT. Woensdagavond ging ik erheen.

Toen ik mijn auto wilde parkeren op het parkeerterrein, raakte ik in gesprek met de bewaker. Hij was een trouw kerkganger, maar hij was er niet voor honderd procent zeker van dat hij na zijn dood naar de hemel zou gaan. Ik gaf hem een gesigneerd exemplaar van mijn boek en parkeerde mijn auto.

Ernie haalde me beneden op en begeleidde me naar zijn kantoor. We hadden een goed gesprek, maar al snel moest hij gaan om zich voor te bereiden op zijn programma. Hij zei tegen een van de dames die daar werkte dat ze moest komen om mij gezelschap te houden. Zij en ik hadden een geweldig gesprek. Op dat punt in haar leven bevond ze zich in de 'zoekmodus'. Ze was grootgebracht in een katholiek gezin, maar ze verlangde ernaar om de waarheid voor zichzelf te vinden. Ik gaf haar een gesigneerd exemplaar van mijn boek toen Ernie de kamer weer binnenliep.

Tussen twee haakjes, waar u ook gaat in het leven: overal moet u naar gunstige gelegenheden zoeken om de verlorenen te bereiken. Op elke hoek zult u zo'n gunstige gelegenheid tegenkomen.

Ernie en ik liepen naar de studio en hij gaf me een rondleiding. Het interesseerde me hoe zo'n programma gemaakt werd en in feite liet hij me de fijne kneepjes van het vak zien.

Voordat het programma van start gaat, werken Magic Johnson, Charles Barkley en Kenny Smith, de mede-presentator van het programma, in een grote controleruimte. Ze bekijken de wedstrijd en praten met elkaar. Er moet enorm veel geknipt en geplakt worden, dus veel tijd om de wedstrijd te bekijken is er niet!

In de pauze, halverwege het programma, kreeg ik de gelegenheid om ongeveer twintig minuten lang met Magic Johnson over de dingen van de Heer te praten. Het was een geweldig gesprek. Gedurende die twintig minuten sloeg Magic slechts eenmaal zijn blik van mij af.

Magic is een trouw kerkganger in Los Angeles en hij werd grootgebracht met de kerk. Op een gegeven moment keek ik naar Charles die verderop in de controleruimte zat en ik vroeg aan Magic: "Wil je Charles op een dag tegenkomen in de hemel?" Hij antwoordde dat hij dat wilde. Ik keek hem aan en zei: "Wat ga je daaraan doen?" De situatie werd op dat moment een beetje gespannen, maar mensen

moeten uitgedaagd worden om met hun leven stelling te nemen voor Jezus. Misschien willen we iemand wel terugzien in de hemel, maar de vraag luidt: Wat gaan we daaraan doen? Ik signeerde een exemplaar van mijn boek over getuigen en gaf het aan Magic. Ernie Johnson vertelde me later dat Magic tegen hem gezegd had: “Ik mag die vriend die je vanavond hebt meegebracht echt.”

Na het programma gingen Charles en een aantal van de stafleden naar een club in het stadsdeel van Atlanta waar de cafés zijn. Ik besloot met ze mee te gaan. In de eerste club die we bezochten vertelde een man me aan het eind van een gesprek dat ik met hem had: “Het gesprek met jou heeft me in geestelijke zin een zeer voldane avond gegeven.”

Een bepaald meisje vertelde me dat ze de Heer liefhad met haar hele hart, maar dat ze er gewoon van hield om uit te gaan en te drinken en dansen. Ik vroeg haar of ze dacht dat er iemand in deze club na zijn of haar dood naar de hel zou gaan. “Ja,” antwoordde ze.

Vervolgens vroeg ik haar wat ze daaraan zou doen. Ze begon zomaar te huilen. Als we zeggen dat we geloven, maar we doen niets aan het feit dat mensen sterven en naar de hel gaan, dan luidt de vraag: Geloven we echt wel? Charles Spurgeon zei: “Hebt u niet het verlangen om anderen gered te zien worden? Dan bent uzelf ook niet gered, dat kan ik u verzekeren.” De meeste mensen die christen beweren te zijn, hebben het verlangen om anderen gered te zien worden. Ze weten alleen niet hoe ze hun geloof met anderen moeten delen.

Ik wil u opnieuw aanmoedigen om een exemplaar te kopen van mijn eerste boek, *Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen* (*Engels - One Thing You Can't Do in Heaven*), zodat u kunt leren hoe u doeltreffend en op bijbelse wijze uw geloof kunt delen met anderen (www.markcahill.org).

Wat later gingen we naar een andere club in de omgeving. Terrell Owens, de ‘wide receiver’ (speler die een worp van de quarterback moet vangen) bij de ‘San Francisco 49ers’ en de ‘Philadelphia Eagles,’ was ook in deze club. Ik kreeg de gelegenheid om een tijdje met hem te praten. Ik keek hem recht in de ogen en stelde hem de vraag: “Als

je vanavond zou sterven, weet je dan honderd procent zeker dat je in de hemel terecht zult komen?”

Toen ik de club uitliep gaf ik de barkeepers, uitsmijters en omstanders wat traktaatjes. Een van hem sprak een paar minuten met mij. Ik vertelde hem dat ik een boek had geschreven en gaf hem mijn visitekaartje, zodat hij mij zijn adres kon e-mailen. Ik vertelde hem dat ik hem mijn boek toe zou sturen. Ik draaide me om en liep naar buiten, omdat het al half vier 's nachts was. Maar een paar dagen later stuurde deze man mij een e-mail en ik stuurde hem mijn boek. Overall wachten mensen erop om het goede nieuws te horen. En omdat u weet dat het waar is, moet u het ze ook gaan vertellen!

Charles Spurgeon zei:

Volgens de huidige gedragsregels moet een christen zijn godsdienst niet opdringen aan anderen. Weg met zulke gedragsregels! Het zijn gedragsregels afkomstig uit de hel. Ware hoffelijkheid jegens de ziel van mijn naaste zorgt ervoor dat ik juist met hem zal spreken, wanneer ik de indruk heb dat zijn ziel in gevaar verkeert.¹⁰²

Spurgeon zei ook:

Is iemand van u die zich bij de kerk van God heeft gevoegd er tevreden mee om te blijven zwijgen? Bent u gelukkig, ook al zijn de mensen om u heen op weg naar de hel? Wat?! Vertelt u nooit iemand over de liefde van Christus? Wat?! Spreekt u nooit over de redding met uw eigen kinderen? Klopt dat eigenlijk wel? In Gods naam, word wakker! Waarom bent u anders nog op deze aarde? Als er niets voor u te doen is, waarom bevindt u zich dan in deze zondige wereld?¹⁰³

Als u een begrafenis bezoekt, trap dan niet in de leugen dat de persoon in kwestie dood is. Die uitspraak is simpelweg niet waar. Ja, het lichaam is dood, maar het lichaam is simpelweg het middel dat de ziel gebruikt om op aarde te navigeren. De ziel is de werkelijke persoon, niet het lichaam. En de ziel is onsterfelijk. Zij kan nooit sterven — zij verhuist simpelweg naar een andere locatie.

De ziel van ieder mens wiens lichaam in een doodskist ligt, leeft en maakt het goed in de hemel, of leeft en bevindt zich in de hel. Een van beide bestemmingen: zo simpel is het. Wat doet u om er zeker van te zijn dat iedereen die u tegenkomt op een dag bij u zal zijn in de hemel?

Lees nu de laatste wil en het testament van een man wiens passie voor zielen voortkwam uit zijn liefde voor Jezus:

BROEDERSCHAP VAN HEN DIE ZICH NIET SCHAMEN

(De laatste woorden van een Afrikaanse martelaar)

Ik maak deel uit van de broederschap van hen die zich niet schamen.

De teerling is geworpen. Ik heb de grens overschreden.

Het besluit is genomen. Ik ben een discipel van Jezus Christus.

Ik kijk niet om, geef niet op, minder geen vaart en zwijg niet.

Mijn verleden is verlost, mijn heden heeft zin, mijn toekomst is veilig.

Ik heb het gehad met oppervlakkig leven, toekijken, bekrompenheid,

risicoloos leven, kleurloze dromen, een saaie visie,

alledaags spreken, weinig geven en kleine doelstellingen.

Mijn vaart is ingezet, mijn gang is snel, mijn doel is de hemel,

mijn pad is eng, mijn weg is ruw, mijn kameraden zijn

weinig, mijn Gids betrouwbaar, mijn missie is helder.

Ik geeft het niet op, trek me niet terug, neem geen gas terug,

zwijg niet, totdat ik gepredikt hebt, gebeden heb, betaald heb,

verzameld heb en opgestaan ben voor de zaak van Christus.

Ik moet doorgaan tot Hij terugkomt, geven tot ik erbij
neerval, prediken tot iedereen het weet en werken tot Hij komt.

En als Hij komt om de zijnen te halen,

zal Hij mij zonder problemen herkennen.

Mijn kleuren zullen duidelijk zijn. "Want ik schaam mij

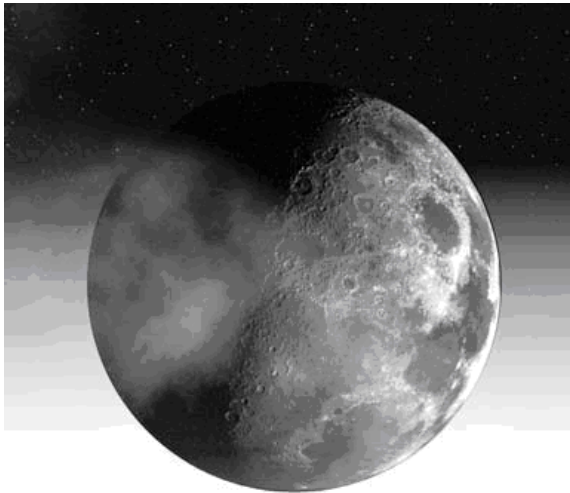
het evangelie van Christus niet." [Romeinen 1:16]¹⁰⁴

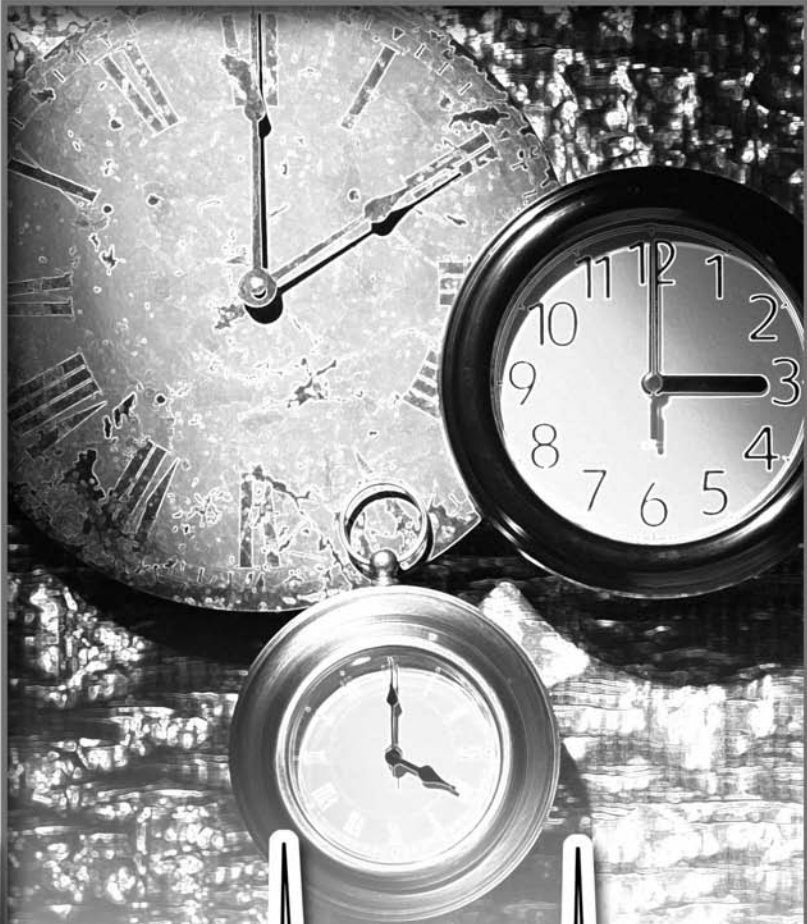
Dit is de passie van een verlostte ziel die de tragedie begrijpt van mensen die ongered sterven. Hij wijdde zijn leven eraan toe, om

zoveel mogelijk mensen met zich mee te nemen naar het Koninkrijk van God.

Ik hoop dat deze verhalen u aanmoedigen nu u uw reis begint. Zorg ervoor dat u iedereen die u tegenkomt een dezer dagen zult terugzien in de hemel, zodat ze zullen zeggen: “Dankjewel dat je me hebt verteld wat Jezus voor mij heeft gedaan!”

Er moet een verloren wereld bereikt worden en nu is het de tijd om dat te doen!

Het enige dat we *niet* weten, is hoeveel
tijd er nog over is op de klok.

Hoofdstuk 12

Tik, tik, tik

Leef elke dag alsof het uw laatste is en op een dag zult u gelijk krijgen.

—ANONIEM

Als u een basketbal-arena binnenwandelt, ziet u altijd een scorebord met een klok erop. Ik keek op een dag naar die klok, terwijl hij de resterende seconden wegtikte. Vijf, vier, drie, twee, één, nul — de hoorn weerklonk en de wedstrijd was voorbij.

Toen drong het tot mij door: Ons leven is net zo. Onze klok tikt elke dag de minuten weg en op een dag zullen we sterven. De klokt tikt altijd. Het enige dat we *niet* weten, is hoeveel tijd er nog over is op de klok.

Maar één ding weten we zeker: De klok blijft tikken en tikken en tikken... Wat gaat u doen met de tijd die u nog rest?

Charles Spurgeon zei:

Luister een moment naar het tikken van die klok! Hij tikt op de harts slag van de eeuwigheid. Het is de voetstap van de dood die u op de hielen zit! Telkens als de klok tikt, raken de voetstappen van de dood de grond vlak achter u!¹⁰⁵

Spurgeon zei ook:

Luister naar het tikken van de klok! Als de slinger heen en weer zwaait, zegt hij tot sommigen van u: “Nu of nooit! Nu of nooit! Nu of nooit! Nu of nooit!” Zult u uw ziel aan Jezus toevertrouwen?¹⁰⁶

God waarschuwt ons dat we het beste moeten maken van elke minuut die we nog hebben:

U de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad (Efeziërs 5:16).

U moet het beste maken van uw tijd. We leven in een goddeloze tijd. Vandaag zien we dingen gebeuren, waarvan velen van ons meenden dat we ze nooit in ons leven zouden meemaken; en toch gebeuren ze.

Als u uw shirt weggeeft, kunt u naar de winkel gaan en een nieuwe

kopen. Als u honderd euro weggeeft, kunt u een baan zoeken en het geld terugverdienen. Maar tijd is iets dat u, eenmaal weggegeven, nooit meer terug kunt krijgen.

God kent de dag dat u geboren werd en de dag dat u zult sterven. Uw tijd op aarde is eindig en kortstondig; het heeft een duidelijk afgebakende grens. Maar als u de aarde verlaat is uw tijd oneindig.

Wat gaat u doen met uw tijd op aarde, om er zeker van te zijn dat uw eeuwigheid een vreugde wordt?

Charles Spurgeon zei:

Hemel en hel zijn niet ver weg. U kunt in de hemel zijn nog voor de klok opnieuw tikt. Zo dichtbij is het. O, dat wij niet lichtvaardig met zulke dingen omgaan, omdat ze zo ver weg lijken, maar dat wij ze ernstig ter harte nemen, omdat ze zo vreselijk dichtbij zijn! Vandaag, nog voor de zon ondergaat, zal een toehoorder die hier aanwezig is de realiteiten van hemel en hel misschien al zien.¹⁰⁷

Laatste woorden

Een van de meest verbazingwekkende dingen waarmee wij ons bezig kunnen houden, is lezen wat mensen vlak voordat ze stierven hebben gezegd — de laatste uitspraak die ze met hun allerlaatste adem deden. Door te lezen wat ze zeiden, kunt u zien wat voor deze mensen echt belangrijk was. En misschien geeft het u wat inzicht in wat de toekomst voor hen in petto had, toen ze hun laatste adem uitbliezen.

Deze citaten zijn ontleend aan *The Evidence Bible*
van Ray Comfort.

Kardinaal Borgia: “Ik heb overal voor gezorgd in de loop van mijn leven, behalve voor de dood, en nu moet ik volledig onvoorbereid sterven.”

Elizabeth I: “Ik geef alles wat ik bezit voor één tijdsmoment.”

Thomas Hobbs: (atheïstisch auteur van *Leviathan*, geschreven om

het bewind van alleenheersers en de onderdrukking van het volk te rechtvaardigen): “Ik sta op het punt mijn laatste reis te maken, een grote sprong in het duister.”

Anna Boleyn: (vrouw van Hendrik VIII, die haar liet executeren): “O God, wees mijn ziel genadig. O God, wees mijn ziel genadig.”

Hendrik, prins van Wales: “Leg een knoop rond mijn lichaam, trek me uit bed en leg me neer in as, zodat ik kan sterven onder boetvaardige gebeden tot een gegriefd God. O! Tevergeefs verlang ik naar die tijd die ik ben kwijtgeraakt met jou en anderen in ijdel tijdverdrijf.”

Socrates: “Al de wijsheid van deze wereld is slechts een piepklein vlot, waarop we moeten varen wanneer we deze aarde verlaten. Was er maar een stabiel fundament waarop we konden varen, misschien een of ander goddelijk woord.”

Tony Hancock: (Brits komiek): “Niemand zal ooit weten dat ik bestond. Niets om achter te laten. Niets om door te geven. Niemand om over mij te rouwen. Dat is de bitterste klap van allemaal.”

Filips III, Koning van Frankrijk: “Wat een rekenschap zal ik moeten afleggen aan God! Hoe anders zou ik nu willen leven dan ik heb geleefd.”

Voltaire (sceptisch filosoof): “Ik ben door God en mens verlaten! Ik zal u de helft van wat ik waard ben geven in ruil voor zes maanden leven. Dan zal ik naar de hel gaan; en u zult met mij meegaan. O, Christus! O, Jezus Christus!”

Deze getalenteerde Franse schrijver zei eens over Jezus: “Vervloek de stakker!”

Aldous Huxley (humanist/atheïst): “Het is een beetje gênant om je leven lang geïnteresseerd te zijn in de problemen van mensen, om er op het laatst achter te komen dat je bij wijze van advies niets anders te bieden hebt dan: Probeer wat aardiger te zijn.”

Karl Marx: “Ga weg, verdwijn! Laatste woorden zijn voor dwazen die niet genoeg gezegd hebben!”

Napoleon: “Ik verwonder me erover dat de ambitieuze dromen van mijzelf en van Alexander en van Caesar in rook zijn opgegaan en dat een plattelander uit Judea, Jezus, in staat is om zijn handen uit te strekken over de eeuwen en de bestemming van mensen en naties te besturen.”

Diana, prinses van Wales (volgens politiedossiers): “Mijn God. Wat is er gebeurd?”

James Dean: “Mijn dagen van plezier zijn voorbij.”

Jonathan Edwards (evangelist): “Vertrouw op God en u zult niets te vrezen hebben.”

Patrick Henry: “Dokter, ik wil graag dat u bemerkt hoe reëel en heilzaam de godsdienst van Christus is voor een mens die op het punt staat te sterven...”

(In zijn testament schreef hij: “Dit is de hele erfenis die ik nalaat aan mijn dierbare familie: De godsdienst van Christus, waarmee ze een erfenis krijgen, die ze daadwerkelijk rijk zal maken.”)

D. L. Moody (evangelist): “Ik zie de aarde langzaam verdwijnen; de hemel opent zich. God roept me.”

William Shakespeare: “Ik beveel mijn ziel in de handen van God mijn Schepper, hopend en zonder twijfel gelovend dat ik uitsluitend door de verdiensten van Jezus Christus deel krijg aan het eeuwige leven; en mijn lichaam aan de aarde, waaruit het gemaakt is.”

Maarten Luther: “In Uw handen beveel ik mijn geest! U hebt mij verlost, o God der waarheid.”

John Milton (Brits dichter): “De dood is de grote sleutel die het paleis van de eeuwigheid ontsluit.”

Charles Dickens: “Ik beveel mijn ziel aan de genade van God, door onze Heer en Verlosser Jezus Christus, en ik spoor mijn dierbare kinderen aan om op nederige wijze te proberen zichzelf te leiden aan de hand van het onderwijs van het Nieuwe Testament.”

Daniel Webster: “Ik leef nog steeds.”

Toen hij stierf, zei hij: “Het grote mysterie is Jezus Christus, het evangelie. Hoe zou de toestand van ieder van ons zijn als we niet de hoop op de onsterfelijkheid hadden?... God dank, het evangelie van Jezus Christus bracht leven en onsterfelijkheid tot openbaring.”

Andrew Jackson: “Mijn dierbare kinderen, treur niet om mij... Ik ben van mijn God. Ik behoor Hem toe. Ik vertrek slechts korte tijd voor jullie en... ik hoop en vertrouw erop jullie allemaal in de hemel terug te zien.”

Henry Ward Beecher: “Nu komt het mysterie.”

Beecher, een man met een geweldig verstand, kende het antwoord niet op het mysterie aan de andere kant van de dood. Misschien dat Beecher het niet wist, maar nu u dit boek gelezen hebt, weet u het wel. De vraag luist: Wat hebt u gedaan met wat u weet?¹⁰⁸

Toen John Owen, de grote puritein, op zijn sterfbed lag, liet hij zijn secretaresse aan een vriend schrijven: “Ik ben nog steeds in het land der levenden.” Toen riep Owen uit: “Stop! Verander dat in de zin: “Ik ben nog in het land der stervenden, maar ik hoop snel het land der levenden te zullen bereiken.”¹⁰⁹

De tijd schrijdt voort, maar uiteindelijk komt hij voor ieder van ons in dit fysieke rijk tot stilstand. Vandaag zou u uw laatste adem uit kunnen blazen. Als dat het geval is, wat zouden dan uw laatste woorden zijn?

U:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Wat als u meer tijd had in uw leven? Wat als u anders kon leven dan u geleefd hebt? Wat als u op kon schrijven wat u hoopt dat uw laatste woorden zullen zijn, voordat u sterft? Wat als u daarna een

leven kunt leiden dat deze woorden daadwerkelijk weerspiegelt?
Wat zouden die woorden zijn?

U:

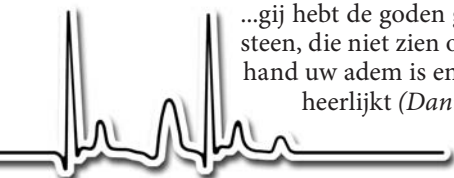
.....

.....

.....

.....

.....

...gij hebt de goden geroemd van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien of horen of kennis hebben, maar de God, in wiens hand uw adem is en die al uw paden beschikt, Hem hebt gij niet verheerlijkt (*Daniël 5:23*).

God houdt uw adem, ja, uw leven zelf, in de palm van Zijn hand. Hij kan het elk moment wegnemen en u overbrengen naar de eeuwigheid. Hij heeft ervoor gekozen om u op dit moment nog te laten ademen. Wat gaat u doen met die adem?

God houdt uw adem, ja, uw leven zelf, in de palm van zijn hand. Hij kan het elk moment wegnemen en u overbrengen naar de eeuwigheid. Hij heeft ervoor gekozen om u op dit moment nog te laten ademen. Wat gaat u doen met die adem? Zult u Hem wel of niet verheerlijken? Het is uw keus.

Dit boek is door mij geschreven en nu is het door u gelezen. Als u het dichtslaat en verder gaat met uw leven, vergeet dit dan niet: U zult iemand dienen.

Onthoud alstublieft, nu u nog ademt, dat God u die levensadem gegeven heeft voor dit moment. De grote vraag is: Wat gaat u ermee doen? Als u niet gered bent,

dan is het nu het moment om u over te geven aan God. Als u gered bent, leef dan radicaal voor Hem. Als u eenmaal gestorven bent en naar de hemel of de hel gaat, kunt u niet oversteken van de ene naar de andere plaats.

De waarheid is gevonden. De reis van uw leven gaat verder. Sterf zonder onafgedane kwesties. Zorg dat u geen spijt hebt als het laatste oordeel is aangebroken. Verspil uw leven niet. Er zijn nog steeds momenten van uw leven te gaan. Ik vraag me af hoe u die momenten zult invullen. Gebruik uw tijd verstandig...

GERAADPLEEGDE BOEKEN

The New Evidence That Demands a Verdict

Josh McDowell

101 Scientific Facts in the Bible

Ray Comfort

Creation: Remarkable Evidence of God's Design

Grant Jeffrey

God Doesn't Believe in Atheists

Ray Comfort

Reasons for Believing

Dr. Frank Harber

The Collapse of Evolution

Dr. Scott Huse

The Evolution of a Creationist

Dr. Jobe Martin

The Signature of God

Grant Jeffrey

Websites

www.answersingenesis.org

www.probe.org

www.roncarlson.com

www.str.org

www.livingwaters.com

EINDNOTEN

1. The Barna Group, Americans Describe Their Views About Life After Death, October 21, 2003.
2. Ibid.
3. Sir Winston Churchill, <<http://en.wikiquote.org/wiki/Winston-Churchill>
4. Robert Jastrow, *Until the Sun Dies*, (New York: W. W. Norton, 1977), 21.
5. F. Darwin, ed., *The Life and Letters of Charles Darwin* (New York: D. Appleton & Co., 1905), 276.
6. C. S. Lewis, *God in the Dock: Essays on Theology and Ethics*, (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 2001), 211.
7. Ray Comfort, *Way of the Master Evidence Bible* (Gainesville, FL: Bridge-Logos, 2003), 1454.
8. Ibid.
9. Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 71–72.
10. As quoted in *Austin American-Statesman*, October 19, 1997.
11. Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (New York: Bantam Books, 1988), 162
12. Fred Hoyle, ‘The Universe: Past and Present Reflections’, *Annual Review of Astronomy and Astrophysics*, 1982, 20:16.
13. Paul Davies, *The Cosmic Blueprint* (New York: Simon and Schuster, 1988), 203.
14. As quoted in Dr. Henry F. Schaefer, *Science and Christianity: Conflict or Coherence?* (University of Georgia, 2003), 71.
15. As quoted in Fred Heeren, *Show Me God* (Wheeling, IL: Searchlight Publications, 1995), 200.
16. As quoted in H. Margenau and R. A. Varghese, eds., *Cosmos, Bios, and Theos* (La Salle, IL: Open Court, 1992), 83.
17. George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (New York: William Morrow, 1988), 27.
18. Ronald Clark, *The Life and Times of Einstein* (New York: World Publishing, 1971), 18–19.
19. J. P. Moreland, *Scaling the Secular City: A Defense of Christianity* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 1987), 220.
20. Ken Ham, *The Answers Book* (Green Forest, AR: New Leaf Press; Master Books, 2003), 125.
21. Martin Moe, ‘Genes on Ice’, *Science Digest*, December, 1981, 89 [11], 36, 95.

22. G. G. Simpson, C. S. Pittendrigh, and L. H. Tiffany, *Life: An Introduction to Biology* (New York: Harcourt, Brace, and World, 1965), 241.
23. Francis Crick, 'In the Beginning,' *Scientific American*, February 1991, 12.
24. Charles Darwin, *The Origin of Species*, 6th ed. (London: John Murray, 1872), 49.
25. G. G. Simpson, *Tempo and Mode in Evolution* (New York: Columbia University Press, 1984), 106.
26. A. J. Marshall, *Biology and Comparative Physiology of Birds* (New York: Academic Press, 1960), 1.
27. H. W. Smith, *From Fish to Philosopher* (New York: Little Brown, 1953), 26.
28. As quoted in Arthur C. Custance, *Evolution or Creation?* (Ottawa: Doorway Papers, 1988), <http://www.custance.org/Library/Volume4/Part_1/chapter6.html.
29. David B. Kitts, 'Paleontology and Evolutionary Theory,' *Evolution*, Vol. 28, (September, 1974), 467.
30. Robert L. Carroll, 'Towards a new evolutionary synthesis,' *Trends in Ecology and Evolution*, 15, (2000), 27–32.
31. Adapted from 'Questions for Evolutionists' <[http://www.drduino.com/articles.php?spec"76](http://www.drduino.com/articles.php?spec)>
32. Dr. Colin Patterson, letter to Luther D. Sunderland, April 10, 1979.
33. Niles Eldridge, *Reinventing Darwin: The Great Debate at the High Table of Evolutionary Theory* (New York: John Wiley & Sons, 1995), 95.
34. Fredrick Hoyle and Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space* (London: J.M. Dent and Sons, 1981), 24.
35. Carl Sagan, *Cosmos* (New York: Random House, 1980), 278.
36. Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker* (New York: W. W. Norton & Co., 1987), 4.
37. Michael Behe, *Darwin's Black Box* (New York: Free Press, 1996), 39.
38. Charles Darwin, 146.
39. Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 92.
40. Bruce Alberts, 'The Cell as a Collection of Protein Machines: Preparing the Next Generation of Molecular Biologists,' *Cell*, 92, February 8, 1998, 291.
41. Michael Behe, 252–253.
42. Richard Dawkins, *River Out of Eden* (New York: HarperCollins Publishers, 1995), 17.
43. Bill Gates, *The Road Ahead* (Penguin Books, 1996), 228.
44. James Shapiro, 'In the Details...What?' *National Review*, September 19, 1996, 62–65.

45. 'The Brainy Bug: What Makes Ticks Tick,' BreakPoint with Charles Colson, Commentary #000912, September 12, 2000.
46. Ibid.
47. Ibid.
48. As quoted in Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist* (Rockwall, TX: Biblical Discipleship Publishers, 2002), 106.
49. William McCall, 'Ocean Sponge May Be Best for Fiber Optics,' August 22, 2003, <www.govtech.net/news/news.php?id=65317>.
50. Ibid.
51. Ibid. 238 One Heartbeat Away
52. Paul Davies, *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature* (New York: Simon and Schuster, 1984), 235–236.
53. Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist*, 131–133.
54. George Wald, *The Molecular Basis of Life* (San Francisco: W. H. Freeman and Co., 1968), 339.
55. As quoted in Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 146.
56. Richard C. Lewontin, 'Billions and Billions of Demons,' *The New York Review of Books*, (January 9, 1997), 31.
57. Robert Jastrow, *Until the Sun Dies* (New York: W. W. Norton & Company, 1977), 51–52.
58. Ron Ayres, 'The Truth about the Truth,' 19, August 2002, <<http://www.ninetyandnine.com/Archives/200200819/devotion.htm>>
59. Russell Ash, *The Top 10 of Everything* (New York: DK Publishing, 1998), 123.
60. Quote from Josh McDowell, *The New Evidence That Demands a Verdict* (Nashville: Thomas Nelson, 1999), 35.
61. Ibid., 49.
62. Ibid., 61.
63. Ibid., 100.
64. *Modern Century Illustrated Encyclopedia*, Vol. 12, as quoted in Ray Comfort, *Scientific Facts in the Bible* (Gainesville, FL: Bridge-Logos, 2001), 9.
65. From Columbus' diary, in reference to his discovery of the New World, quoted in Ray Comfort, *Scientific Facts in the Bible*, 10.
66. The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, October 21, 2003.
67. Ibid.
68. Frank Harber, '10 Objections to Christianity and How to Respond,' *Today's*

Christian Woman, March/April 2000, <<http://www.christianitytoday.com/tcw/2000/002/7.62.html>>

69. The Great Divorce, 75; as quoted in W. Martindale and J. Root, *The Quotable Lewis* (Wheaton, IL: Tyndale, 1989), 293.
70. Maurice Rawlings, M.D., *Beyond Death's Door* (Nashville: Thomas Nelson, 1978), 19–20.
71. The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, October 21, 2003.
72. Ted Koppel, 1987 commencement address at Duke University, *MediaWatch*, April 1989.
73. Excerpted from an introductory page to W. Y. Fullerton, *Charles Haddon Spurgeon: A Biography*, <<http://www.spurgeon.org/misc/biopref.htm>>
74. Tom Carter, ed., *Spurgeon At His Best* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1988), 192.
75. *Ibid.*, 69.
76. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan Publishing, 1975), 56.239
77. Josh McDowell and Don Stewart, *Answers to Tough Questions* (Wheaton, IL: Living Books, Tyndale House Publishers, 1980), 39.
78. *Spurgeon At His Best*, 16.
79. *Ibid.*, 45.
80. *Ibid.*, 45.
81. Josh McDowell and Don Stewart, *Answers*, 39.
82. *Spurgeon At His Best*, 174.
83. *Ibid.*, 174.
84. James Emery White, *You Can Experience the Spiritual Life* (Nashville, TN: Word Publishing, 1999), 194.
85. *Voice of the Martyrs, Extreme Devotion* (Nashville, TN: W Publishing Group; Thomas Nelson, 2001), 150.
86. *Ibid.*, 151
87. *Spurgeon At His Best*, 108.
88. *Ibid.*, 122.
89. *Ibid.*, 38.
90. *Ibid.*, 46.
91. Dr. Neil T. Anderson, 'Who I Am In Christ,' <<http://www.ficm.org/whoami.htm>>
92. *Spurgeon At His Best*, n.r.
93. *Ibid.*, 67.

- ⁹⁴. Ibid., 68.
- ⁹⁵. Ibid., 68.
- ⁹⁶. Ibid., 69.
- ⁹⁷. Ibid., 69.
- ⁹⁸. Ibid., 70.
- ⁹⁹. Ibid., 225.
- ¹⁰⁰. Ibid., 219.
- ¹⁰¹. Ibid., 220.
- ¹⁰². Ibid., 220.
- ¹⁰³. Ibid., 205.
- ¹⁰⁴. Voice of the Martyrs, Extreme Devotion, 150.
- ¹⁰⁵. Spurgeon At His Best, 205
- ¹⁰⁶. Ibid., 67.
- ¹⁰⁷. Ibid., 67.
- ¹⁰⁸. Ray Comfort, The Evidence Bible, 1504–1505
- ¹⁰⁹. John M. Drescher, Pulpit Digest, Summer, 1985, N. pag

Mark Cahill heeft een universitaire graad in de handelswetenschappen en heeft gestudeerd aan de universiteit van Auburn, waar hij tevens een eervolle vermelding heeft als academisch lid van het all-American basketbalteam. In de zakenwereld heeft hij gewerkt bij IBM en heeft hij diverse bestuursfuncties bekleed. Daarnaast heeft hij vier jaar les gegeven aan een middelbare school. Tegenwoordig spreekt Mark voor ruim 25.000 mensen per jaar op conferenties, evangelisatiecampagnes, retraites enzovoorts. Hij is eveneens te gast geweest in talloze radio- en televisieprogramma's.

De favoriete bezigheid van Mark is erop uitgaan en mensen ontmoeten, om er achter te komen wat zij geloven en waarom ze daarin geloven. Mark is te vinden in grote winkelcentra, op concerten, kunst- en muziekfestivals, luchthavens, stranden, sportevenementen, delen van steden met bars, faculteiten enzovoorts, waar hij dit in de praktijk brengt.

Om een spreekbeurt te beleggen, neemt u contact op met de Ambassador Agency via 877-425-4700 of via www.ambassadoragency.com

Voor het bestellen van boeken en ander studiemateriaal, of als u de gratis nieuwsbrief per e-mail wilt ontvangen: <http://www.markcahill.org> (Engelstalig)

Contact met Mark Cahill via:
P.O. Box 81, Stone Mountain, GA 30086
800-NETS-158 / 800-638-7158
E-mail: mark@markcahill.org

Publicaties van Uitgeverij Shama

(zie www.shama.nl)

Het best bewaarde geheim van de hel - Ray Comfort

Waarom keren zoveel ongelovigen de boodschap van het evangelie de rug toe? Vertelt de Bijbel niet hoe we zondaren tot ware bekering kunnen leiden? Als dat zo is, waarom hebben we dat dan gemist? Het antwoord zal u verbazen. Ontdek dan hoe de vijand een belangrijke sleutel, die nodig is om het hart van de ongelovige te openen, begraven heeft. Als u frustratie ervaart over verloren zielen en teruggevallen gelovigen, kijk dan niet verder. Deze radicale benadering zou de missende dimensie kunnen zijn om onze generatie voor Christus te winnen.

Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen - Mark Cahill

Bent u klaar voor de eeuwigheid? Zo ja, helpt u anderen dan om zich voor te bereiden op de reis naar de eeuwigheid die wij allemaal moeten maken? Als gelovigen weten we allemaal dat we anderen over de Heer zouden moeten vertellen, maar vaak weten we niet hoe. Dit praktische boek reikt u ideeën aan om gesprekken te beginnen, geeft voorbeelden van situaties om te getuigen en antwoorden op veel voorkomende vragen. Het zal u motiveren en toerusten om de rest van uw leven vrienden en onbekenden voor Jezus te bereiken! Eén ding dat u in de hemel niet kunt doen, is met ruim 300.000 exemplaren in druk in velen talen vertaald. Wereldwijd getuigen lezers van de enorme impact die dit boek heeft op talloze levens.

